உ

ஶ்ரீ: ॥

ஸ்ரீ கணேசாய நம: ॥

திருவிசநல்லூர் ஸ்ரீதரவெங்கடேச ஐயாவாளவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

ஸ்ரீதரஸ்துதிமணிமாலையில்

ஆக்யாஷஷ்டி,

தயாசதகம்.

இஃது

அநேக பக்த ஜனங்கள் வேண்டுகோளின்படி

திருத்தருப்பூண்டி தாலூகா

தலைஞாயிறு

பிரம்மஸ்ரீ ஸுப்பிரமணிய சாஸ்திரியளவர்கள்

புத்திரர்

வெங்கட்டராம சாஸ்திரியளவர்களால்

இயற்றப்பட்ட தமிழுரையுடன்

ஷை யாரால்

கும்பகோணம்

"வைதிகவர்த்தினீ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸாதாரண-௵ மார்கழி-மீ

1910

இதன் விலை ரூபா-1.

ஶ்ரீரஸ்து ॥

ஓம் ஶ்ரீ கணேசாய நம: ॥

வந்தே கஜேந்த்ரவதநம் வாமாங்காரூடவல்லபாஶ்லிஷ்டம் ।
குங்குமபராகஶோணம் குவலயிநீஜாரகோரகாபீடம் ॥
ஸாதாரஸோமஸோமார்த்தஶேகரம் ஸோமஸூர்யவஹ்நி லோசநம் ।
காரணம் ஜகதாம் வந்தே கண்டாதுபரி வாரணம் ॥

ஶம்யாஷ்டிப்ரகரணம்: ।

ஶ்லோ ॥ ஶிவம் பரகல்யாணம் அவ்யாஜகாருண்யநிதிம் ॥
தந்நாம ஸௌக்யஜநநீம் வந்தே வக்த்ருதுஃகஹாரிணீம் ॥ ௧ ॥

பதம் ॥ ஶிவம், பரகல்யாணம், அவ்யாஜகாருண்யநிதிம், தந்நாம, ஸௌக்யஜநநீம், வந்தே, வக்த்ருதுஃகஹாரிணீம் ॥

(பரகல்யாணம்) உத்க்ருஷ்டமான மங்கலமாயும் (அவ்யாஜகாருண்யநிதிம்) வியாஜமில்லாத தயைக்கு நிதியாயுமிருக்கிற (ஶிவம்) பரமசிவனையும் (ஸௌக்யஜநநீம்) ஸௌக்கியங்களை உண்டுபண்ணுகிறவளாயும் (வக்த்ருதுஃகஹாரிணீம்) தன்னைச்சொல்லுகிறவன் துக்கத்தைப்போக்கடிக்கிறவளாயுமிருக்கிற (தந்நாம) அந்த சிவநாமத்தையும் (வந்தே) நமஸ்காரம் செய்கிறேன். ॥ ௧ ॥

(ஶிவம்) க்ஷேமஸ்வரூபியாயும், ஒரு பிரயோஜனத்தையும் அபேக்ஷிக்காமல் எல்லா ஜனங்களிடத்திலும் தயையுள்ளவரான பரமசிவனையும், தன்னைபஜிக்கும் பக்தனுடைய கஷ்டத்தை யெல்லாம் போக்கடித்து சௌக்கியத்தையுண்டுபண்ணும் அந்த ஈசுவரநாமத்தையும், நமஸ்காரம் செய்கிறேன். ॥ ௧ ॥

ஶ்லோ ॥ ஶிவாதந்யோ நாஸ்தி ஶிவதீக்ஷிதாநவிஜந
ந்யே ஸ்வாமீ ஸ்வாஸ்யாவஹஸோஹஹ்ருத்ஷட்யாத்தாஹவதீம் ।
ஸமீக்ஷே தத்வாத்ம்ய ஸாக்ஷீஹாரஸாத்கஸாஸஹாம்
ஸ்வஸ்வ்யஸ்வாயீநாவிஷஹாம்நவஸாஸ்த்ராஜ்யவிஸயாம் ॥ ॥ ௨ ॥

வதம் ॥ ஶிவாக்யே, ந, ஜாநே, ஶிவம், உத பரதேவாந், அபி, ஜநநி, க்வ தே, க்வ, அஸௌ, க்வ, அஸௌ, அஹம், அஹஹ, திஷ்ட்யா, த்வாம், பவதீம், வீக்ஷே, ஸ்வபக்தஶ்ரமஶமநதக்ஷாம், இஹ, அஸந்தோஷஸுலபாம், ஸ்வாஶ்ரயஶரணஸகலபுவநஸாம்ராஜ்யவிபவாம் ॥

(ஜநநி) என் தாயே! (ஶிவாக்யே) ஓ சிவநாமமே ! (ஶிவம்) சிவனையும் (உத பரதேவாநபி) விஷ்ணு முதலிய வேறு தெய்வங்களையும் (ந ஜாநே) அறியேன் (க்வ தே) இந்த சிவாதிதேவர்கள் எங்கே! (க்வ அஸௌ அஹம் க்வ) இந்த நான் எங்கே! (அஹஹ) மிகவும் ஆச்சரியம்! (திஷ்ட்யா) (அநேக ஜன்மங்களில்செய்த) புண்ணியபரிபாகத்தினால் (ஸ்வபக்தஶ்ரமஶமநதக்ஷாம்) என் தாபத்ரய சிரமத்தைப் போக்கடிக்கிறவளாயும் (இஹ) இந்த உலகத்தில் (அஸந்தோஷஸுலபாம்) ஊனமையில்லாதவர்களுக்கு [பஜனைசெய்ய] யோக்கியையாயும் (ஸ்வாஶ்ரயஶரணஸகலபுவநஸாம்ராஜ்யவிபவாம்) ஸ்வாஶ்ரய, தன்னைஆஶ்ரிக்கிறவர்களுக்கு ஶரண, ஶரணமாயிருக்கிற ஸகலபுவந, எல்லாஉலகத்தினுடைய ஸாம்ராஜ்யவிபவ, வைபவத்தின் ஸம்பத்தியையுடையவளாயுமிருக்கிற (பவதீம்) உன்னைத்தானே (வீக்ஷே) நன்றாகப்பார்க்கிறேன். ॥ ௨ ॥

(தாத்பர்யம்) தாயே ஶிவநாமமே சிவன்விஷ்ணுமுதலான தேவர்களை நியமம் தவறாமல் உபாஸனைசெய்வது மிகவும் சிரமமாகஇருப்பதால் அந்த தேவர்கள் எங்கே, அப்படி உபாஸனை செய்யமுடியாத நான் எங்கே, உலகத்தில் தாயார் தன்குழந்தைகளுக்கு எப்போதும் அனுகூலமான காரியத்தையே செய்வது போல உன்னைச்சொல்லுகிற பக்தனை எல்லாஉலகத்துக்கும் பிரபுவாகச்செய்தும் அவனுடைய சிரமத்தையெல்லாம் போக்கடித்தும் ஸௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணும் உன்னைத்தானே என்னை ரக்ஷிக்கிறதாயாராக அறிகிறேன். ॥ ௨ ॥

ஶ்லோ ॥ ஸ்வகீயைஸ்ஸ்ரோதோபிர்ஜ்வலதநலகோட்யாதி கமலா
நிகீர்ணாஸ்தே பக்த்யா க்ருதநியதபக்த்யா ஸ்புடதிய: ।
ப்ரஸீதா த்ராதாரம் ஜநஸ்ருதிரேகா பாவநயே
ஸவித்ராதாரம் விஶ்வம் பாரதிவிதியே கஸ்ஸம் விஜயஸே ॥ ௩ ॥

பதம் ॥ ஸ்வீயை:, ப்ரவாஹை:, ஜகத், அகிலம், வ்யாப்நோதி, கலௌ, நிமக்நா:, தே, வர்ணாச்ரமநியதயாகா:, த்யானம், ஜபம், ஹோம, யாகாதி, வஸ்வ, ஸ்தாநம், பரிக்ஷீணா, த்யாநாதிபி:, ஸ்நாநஸ்ந்தி:, ஸகலா, ஸ்தாநம், கலே, பாலநாய, விச்வம், பரமேச்வரி, ஸ்வம், விஜயஸே, ॥ ௩ ॥

(கலௌ) கலியுகமானது (ஸ்வீயை:) தன்னுடையதுகளான (ப்ரவாஹை:) பிரவாஹரூபங்களான காமக்ரோதாதிகளால் (அகிலம் ஜகத்) உலகம்முழுமையும் (வ்யாப்நோதி) வியாபித்திருக்கும்போது (வர்ணாச்ரமநியதயாகா:) வர்ணம், ப்ராஹ்மணாதிவர்ணங்கள் ஆச்ரமம், ப்ரஹ்மசர்யம்முதலான ஆச்ரமங்கள் இதுகளுக்கு நியதயாகம், விதிக்கப்பட்ட அக்நிஹோத்திரம்முதலான யாகங்கள் (நிமக்நா:) முழுகிப்போய்விட்டதுகள். (த்யாநாதிபி:) த்யானம்முதலான (ஸ்நாநஸ்ந்தி:ஸ்தாநம்) உபாஸநாமார்க்கமோவென்றால் (பரிக்ஷீணா) நாசத்தை அடைந்துவிட்டது. (ஜபம் ஹோமம்) இதுவுமன்றி (கலே பரமேச்வரி) பரமேச்வரனுடைய தேவியே! (ஸ்வம்ஸகலாஸதீ) நீவேறுஸ்ஹாயமில்லாமலிருந்து கொண்டு (விச்வம்) உலகம்முழுமையும் (பாலநாய) ரக்ஷிப்பதற்கு (விஜயஸே) ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகவிளங்குகிறாய்.

(ஹேஷிவே) ஹே ஈசுவரநாமமே! இந்தகலியுகமானது காமம் க்ரோதம் முதலான தன்னுடைய பிரவாஹங்களால் எங்கும் பரவிக்கொண்டிருக்கும்போது வர்ணாசிரமதருமங்களும் தியானம்முதலான வழிகளும் முழுகிப்போய்விட்டன. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயம். இப்படியிருக்கும்போது உலகத்தை ரக்ஷிப்பதற்கு நீ ஒருத்திதான் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக விளங்குகிறாய். ॥ ௩ ॥

ச்லோ ॥ சிவாஸி த்வம் வாச்யார்த்தவஸதி பரமேஶாஸ்வாமி
த்யோகாநாமிஷ்டார்த்தஸ்ய ஸாவேந ஶ்ரீஜநநி ।
கலௌ நாஸ்தி த்யாநாஸ்ய ஸ்வதிஷ்டா ஸ மாஹாத்ம்யவிப் லே
ஶ்ரீஶோஹா ஸ்வம் யதநுபவதி மே கல்யாணி தநயா ॥ ॥ ௪ ॥

பதம் ॥ சிவாஸி த்வம், வாச்யா:, கலயே:, தவ, ஹி, பரமேசஸ், வா, ஸ்வா, மாஹிஸ், ஸ:, யோகாநாம், ஸம்ஸாரம், கவதா, வ, ஸா

வேத, ஶ்ரிதஜந, மவது, த, அஹம், தஸ்ய, அநுஸ்ருதிஷு, ஸஃ, மே, நாபேக்ஷ்ய, பவத், வ, மே, ஶ்ரிதஃ, அஹம், த்வாம், யத், பவத், பவதி, மே, கல்யாணி, தத், அலம், ॥ ॥ ௪ ॥

(ஹேஶிவாவெ) ஹேசிவநாமமே ! (தவஹி) உன்னுடைய ஸ்வரூபமாகியசிவசப்தத்திற்கு (வாச்யஃ அர்த்தஃ) போத்யமான வஸ்து (பரஶிவா) பரமசிவனாவது (நாராயணா) மஹாவிஷ்ணுவாவது (அஸ்து) இருக்கட்டும். (ஸஃ) அந்தவாச்யமானதெய்வமானது (லோகாநாம்) உலகங்களுக்கு (ப்ரபுஃ) ஈசுவரனாக இருக்கட்டும். (ஶ்ரிதஜநம்) தன்னை ஆச்ரயித்தஜனத்தை (ஸவேதவ) அநாயாஸமாகவும் (அவது) இரக்ஷிக்கட்டும். (அஹம்) நான் (தஸ்ய அநுஸ்ருதிஷு) அந்தவாச்யமான தெய்வத்தின் அனுஸரணங்களிலே (நாலம்) ஸமர்த்தனில்லை. (ஸஃ) அந்தவாச்யமானதெய்வம் (மே) எனக்கு (நாபேக்ஷ்யதே) வேண்டவேவேண்டாம். (ஹேகல்யாணி) பாபத்தைப்போக்கடிக்கும் ஸ்வபாவத்தை உடையசிவநாமமே ! (பவத்) உன்னிடத்திலிருந்து (மே) எனக்கு (யத்பவதி) எதுஉண்டாகிறதோ (தததலம்) அந்தபலம்போதும் (அஹம் த்வாம் ஶ்ரிதஃ) நான் உன்னையேஆச்ரயித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ॥ ௪ ॥

(பாவம்) ஹேசிவநாமமே ! சிவனென்கிற பதத்திற்கு பொருள். பரமசிவனோ அல்லது விஷ்ணுவோ அந்தத்தெய்வம் உலகங்களுக்கு பிரபுவாகஇருந்துகொண்டு தன்பக்தனை இரக்ஷிக்கட்டும். அந்தத் தெய்வத்தை உபாஸிக்கஎனக்கு ஸாமர்த்தியமில்லை. ஆகையால் எனக்கு அந்தத்தெய்வம்வேண்டாம். நான் உன்னையே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். உன்னிடமிருந்து உண்டாகிறபிரயோஜனம் எனக்குப்போதும். ॥ ௪ ॥

மூ ॥ ஸ்வயம்ஹி தைத்யாரிர்வேதயோநாம ஶ்ரிதகத
ஸ்ரீதோஷோ ராஜ்யம் தவ நயநாஹேஶவஶம் ।
வியாதம் க்ஷுத்ராஜஸ்ஸதேவவேஷஹி ஸஹிஸ
ஸிஹேஶாவெ வாஸாஸதிஸம்ஸாஸதிதாம் ॥ ॥ ௫ ॥

பதம் ॥ ஸ்வயம்ஹிதைத்யாரிர்வேதயோநாத், ஶ்ரிதகதஃ, ஸ்ரீதோஷோராஜ்யம், தவ, தவ, நயநாஹேஶவஶம், வியா

த்வம், ஸ்வபக்தாய, க்ஷமம், ஸமம், ஸமர்த்த:, தே, ஹி, மஹிமா, மனோவாக்யோ:, வாங்மதிஸரணிம், ஸுதூரம், ॥ ॥ ௫ ॥

(ஹேமஹேஶநாமந்) ஹேஈசுவரநாமமே! ஹி யஸ்மாத் காரணாத் யாதொருகாரணத்தினாலே (க்ஷமம்) நீ (ஸ்வபக்தாய) உன்பக்தனுக்கு (ப்ரம்ஹவிஷ்ணுருத்ராந்) ப்ரம்ஹவிஷ்ணு ருத்ரர்களை (கிங்கராந்) வேலைக்காரர்களாகவும் (தத்த்ரிலோகீஸாம்ராஜ்யமபி) அந்த மூன்றுலகத்தின் ஆதிபத்யத்தையும் (நயநாஶ்ரயவஶம்) நயந, கண்ணினுடைய ஆஶ்ரய, ஆஜ்ஞைக்கு வஶம, ஸ்வாதீனமாக (விதாதும்) செய்வதற்கு (ஸமம்) ஸமர்த்தயாக இருக்கிறாயோ (தஸ்மாத்காரணாத்) அந்தக்காரணத்தினாலே (ஸமர்த்த:) அதிகமாயிருக்கிற (தே மஹிமா) உன்னுடைய மாஹாத்ம்யமானது (வாங்மதிஸரணிம்) வாங், வாக்கென்ன மதி, மனஸ்ஸென்ன இதுகளுடைய ஸரணி, மார்க்கத்தை (ஸுதூரம்) அதிக்கிரமிக்கிறது. ॥ ௫ ॥

(பாவம்) ஹேஈசுவரநாமமே! நீ மும்மூர்த்திகளையும் உன்பக்தனிடம், வேலையைச் செய்கிறவர்களாகவும் அந்த மூன்றுலோகத்தின் ஆதிபத்யத்தை உன் பக்தன்கண்ணினால் யாருக்கு கொடுக்கவேணுமென்று ஏவுகிறானோ, அவனுக்கு ஸ்வாதீனமாகவும் செய்துவிடுகிறாய். ஆகையால் உன்னுடைய மஹிமை, வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாமலிருக்கிறது. ॥ ௫ ॥

மூ ॥ ஸர்வாபாஸ்த்ய க்ஷபாஜலருசிதவாந்தேந்துமௌலே:
க்ருதாந்தாத்பீதாநாத்பயஶமநிவர்ஹணஸ்தம் ।
அநர்க்ஷ்ய: கிந்தர்க்ஷ்ய: ஸகலமநீஷஸ்த்ரஷ்டா
க்ருதக்ஷ்வ்ஸ்வாயாப்தஶ்ரிதமஹிமே மந்மதரிபோ: ॥ ॥ ௬ ॥

பத ॥ ஸர்வாபாஸ், யஸ், க்ஷபாஸ், ஜலஸ், ருசிதவாந், இந்துமௌ லே:, க்ருதாந்தாஸ், பீதாநாஸ், யஸ், ஶமி, பயஶமநிவர்ஹணஸ்தம், அநர்க்ஷ்ய:, கிம், தர்க்ஷ்ய:, தஸ், இதம், ஸகலமநீஷ, ஸ்த்ரஷ்டாக்ருதக்ஷ்வ்ஸ்வாயா:, பரிதம், மஹிமே, மந்மதரிபோ: ॥

(ஹேமந்மதரிபோ: மஹிமே) மன்மத சத்துருவான பரமசிவனுடைய நாமமே! (இந்துமௌலே:) சந்திரமுடியோன் (ஸர்வா

ஊாக) பயங்கரமாயிருக்கிற (க்ஷேஊாக) விஷத்தில்நின்றும் (ஜ ஶக) உலகத்தை (ஈவிதவாநிதியக) ரக்ஷித்தாரென்பது யாதொன்றுண்டோ (ஃ-ஃராஂதாக) ஒருவருக்கும் அடங்காத (கூ தாஂதாக) இயமனிடத்தில் நின்றும் (ஃநிவ-ஒஷாஃணிஷா த ஃவி) மிருகண்டு முனியின் குமாரனாகிய மார்க்கண்டேயனையும் (ஈவி தவா நிதியக) ரக்ஷித்தாரென்பது யாதொன்றுண்டோ (ஈநஹெஷூஃ ஜஹெஷூஃ) அனேக உதாஹரண வாக்யங்களால் (கிஂ) என்னபிரயோஜனம். (தக ஊஓஂ) அந்தஇந்த ரக்ஷணமானது (ஈவநீயவஷூ) இரக்ஷிக்கத்தகுந்த நாமபக்தனுடைய (ரவ நாகூ கவிஷவாயாஃ) நாக்கினால் செய்யப்பட்ட உனது கீதனைத்தினுடைய (வஷிதஂ) செய்கையாயிருக்கிறது. ॥ ௯ ॥

(ஶாவா) ஹேஶிவநாமமே! தேவர்கள் அஸுரர்கள் எல்லாரும்சேர்ந்து பாற்கடலை கடையும்போதுண்டான காளகூட விஷத்தில் நின்றும், உலகத்தை பரமசிவன் ரக்ஷித்தார். ஒருவருக்கும் அடங்காத யமனிடமிருந்தும் மார்க்கண்டேயனை ரக்ஷித்தார். இதுபோல் இன்னும் அனேக காரியம் செய்திருக்கிறார் அதுகளைச் சொல்வதினாலென்ன. இப்படிப்பரமசிவன் உலகத்தை இரக்ஷிப்பது நாக்கினால் உன் பக்தன் உன்னை (நாமாவைச்) சொன்னதின் செய்கையாயிருக்கிறது. ॥ ௯ ॥

ஃ-ஞ ॥ ஶதஂ ஸஂகூாஃயாஶ கவி வுாாணாமஃணா
விஹாய கூாஜெக விதரிதாஃஂ கிஂ ஶிவயி ।
கூஶஷாநிஂ யா ஹாதி ஸவதீதா ஶுஃஜெக
ஶிவாவெ ஃதஷ்ாதாநிாவெகூா விதாதி ॥ ॥ ௭ ॥

வஓ ॥ ஶதஂ, ஸஞ்ா, கூஃயாஃ, ஶதஂ, ஈவி, வுாாணாமஃணாஃ, விஹாய, கூாஂ, ஊஜெக, விதரிதாஂ, ஈஂ, கிஂ, ஶிவயிஂ, கூஶஷாநிஂ, யா, ஹாதி, ஸவதீ, தா, ஶுஃஂ, ஜெக, ஶிவாவெ, ஃதஃ, தாஂ, ஊதாநிாவெகூா, விதாதி, ॥ ॥ ௭ ॥

(ஹெஃதஃ ஶிவாவெ) தாயே! சிவநாமமே (கூஃயாஃஶதஂ ஸஂதா) வேதங்கள் அனேகங்களிருக்கட்டும் (வுாாணாமஃணா ஈவி) புராணங்கள் ஆகமங்கள் (ஶதஂ ஸஂதா) அனேகங்கள் இருக்கட்டும் (யா) எந்த புத்தியானது (கூஶஷாநிஂஹ

ரதி) ஸமஸ்த்த துக்கத்தையும் போக்கடிக்கிறதோ (தாம்) அந்த புத்தியை (வேதை) இந்த வேதம் முதலானதுகள் (ஸ்வாம் விஹாய) உன்னையன்றியில் (விதரிதும்) கொடுக்க (ஈஷ்டெ) ஸமர்த்தங்களா, என்ன ! (ஹவதீது) நீயோவென்றால் (ஶ்ரமை:) காயக்லேசாதிசிரமமன்னியில் (உதாரநிரபேக்ஷா ஸதீ) இதராபேக்ஷையில்லாதவளாய்க்கொண்டு (ஶிவயியம்) நல்லபுத்தியை (விதரதி) கொடுக்கிறாய். ॥ எ ॥

(ஸாரம்) தாயேஹே சிவநாமமே! உலகத்தில் வேதங்கள் புராணங்கள், ஆகமங்கள், அனேகங்கள் இருந்தாலும் அதுகள் தன்னை உபாஸித்த ஜனத்திற்கு காயக்லேசம் முதலான சிரமமில்லாமல் நல்ல ஞானத்தைக் கொடுக்கஸமர்த்தங்களில்லை. நீயோ ஒரு கர்மாவையும் எதிர் பார்க்காமல் உன் பக்தனுக்கு நல்ல புத்தியை கொடுக்கிறாய். ॥ எ ॥

ஶ்லோ ॥ த்ரிணேத்ரஸ்ய ஶ்ராந்தி: த்ரிபுரஹரணாதிஷு முராரேர்
தஶக்ரீவத்வம்ஸாதிஷு ச யதிதாம் ஹந்த கியதீ ।
நியந்த்ரீ யா தேஷாம் நிகிலஜகதாவ்யாஸதமஸ
வ்யதீதாம் நியந்த்ரம் நிடிலநயனாவ்யே ஜனநி தாம் ॥ ॥ அ ॥

பதம் ॥ த்ரிணேத்ரஸ்ய, ஶ்ராந்தி:, த்ரிபுரஹரணாதிஷு, முராரே:, தஶக்ரீவத்வம்ஸாதிஷு, சவி, யதிதம், ஹந்த, கியதீ, நியந்த்ரீ, யா, தேஷாம். நிகிலஜகதாம், சவி, ஶ்ரமம், யதயஸி, சவித்யாம், நியந்த்ரம், நிடிலநயனாவ்யே ஜனநி, தாம். ॥ ॥ அ ॥

(ஹே ஜனநி நிடிலநயனாவ்யே) தாயே! நெற்றி கண்ணனுடைய நாமமே (த்ரிணேத்ரஸ்ய) முக்கண்ணனுக்கு (த்ரிபுரஹரணாதிஷு) ! த்ரிபுராள் முதலான அஸுரர்களை (யதிதம்) நாசம் செய்வதற்கும் (முராரே:) முராஸுரனுக்கு சத்துருவாகிய விஷ்ணுவுக்கு (தஶக்ரீவத்வம்ஸாதிஷு) ராவணன் முதலான ராக்ஷஸர்களை (யதிதவ்யே) நாசம் செய்வதற்கும் (கியதீ ஶ்ராந்தி:) எவ்வளவு சிரமம் (ஹந்த) கஷ்டம் (யா) யாதொரு அவித்தையானது (தேஷாம்) அந்த த்ரிபுர ராவணாதிகளுக்கும் (நிகிலஜகதாம்) ஸமஸ்த ஜகத்துக்கும் (நியந்த்ரீ) அடக்கி

யாளும் தன்மையுடையதோ (தாம் அவித்யாம்) அந்த அவித்தை யை (நிர்யத்நம் யதாததா) முயற்சியில்லாமலிருக்கும்படி (க்ஷணாத்) சீக்கிரமாக (க்ஷபயஸி) நாசம் செய்கிறாய். ॥ ௮ ॥

(பாவம்) தாயேசிவநாமமே! பரமசிவன், விஷ்ணு முதலானவர்களை அம்பு முதலான ஸாதனங்களாக வைத்துக்கொண்டு த்ரிபுரரை நாசம் செய்தார். ராமாவதாரம் செய்த விஷ்ணுவானவர் குரங்குகளை ஸாதனங்களாக வைத்துக்கொண்டு, ராவணன் முதலானவர்களை நாசம் செய்தார். நீயோ அப்படி ஒருவித ஸாதனங்களை அபேக்ஷிக்காமல் அந்த அஸுர ராக்ஷஸர்களையும், பிரபஞ்சத்தையும், அடக்கி ஆளுகிற அவித்தையை நினைத்த மாத்திரத்தில் நாசம் செய்கிறாய். ஆகையால் நாமத்தைச்சொன்னவர்கள் அவித்தைக்குள்படமாட்டார்களென்பது. ॥ ௮ ॥

மூ ॥ பவதீயாஃ பந்தாநஶ்ஶதமகமுகஶ்ரீபிஃ பரித

ஸுதாஸாரைஸ்ஸிக்தாஃ குஸுமஸமவாயைஶ்ச நிசிதாஃ ।

க்ரியந்தே நிர்யாஸி ஸ்மரஹரஸமாக்யே தீயத இதஃ

கராம்போஜைர்ஜாக்ரத்விநயபரயா முக்திரமயா ॥ ॥ ௯ ॥

பத ॥ பவதீயாஃ, பந்தாநஃ, ஶதமகமுகஶ்ரீபிஃ. பரிதஃ, ஸுதாஸாரைஃ, ஸிக்தாஃ, குஸுமஸமவாயைஃ, ச, நிசிதாஃ, க்ரியந்தே, நிர்யாஸி. ஸ்மரஹரஸமாக்யே, தீயந்தே, இதஃ, கராம்போஜைஃ, ஜாக்ரத்விநயபரயா, முக்திரமயா ॥ ॥ ௯ ॥

(ஸ்மரஹரஸமாக்யே) சிவநாமமே! (பவதீயாஃ) உன்னுடைய (பந்தாநஃ) உச்சாரண ரூபங்களான மார்க்கங்கள் (பரிதஃ) நாலுபக்கங்களிலும் (ஶதமக முகஶ்ரீபிஃ) இந்த்ரு முதலானவர்களின் ஸம்பத்துக்களாலே (ஸுதாஸாரைஃ) அம்ருதவர்ஷங்களினாலே (ஸிக்தாஃ) நனைக்கப்பட்டதுகளாகவும் (குஸுமஸமவாயைஃ) புஷ்பஸமூஹங்களினாலே (நிசிதாஶ்ச) பரத்தப்பட்டதுகளாகவும் (க்ரியந்தே) செய்யப்படுகிறதுகள் (இதஃ) பக்கத்தில் (ஜாக்ரத்விநயபரயா) அதிகவணக்கமுள்ளவளாயிருக்கிற (முக்திரமயா) மோக்ஷலக்ஷ்மியினாலே (கராம்போஜைஃதீயந்தே) கைலாக்கு கொடுக்கப்படுகிறது (நிர்யாஸி) வெளிக்கிளம்புவாய் ॥ ௯ ॥

(ஸாவம்) ஈசுவரநாமமே! உன்னுடைய மார்க்கங்களை நாலு பக்கங்களிலும் இந்திரன் முதலானவர்களின் ஸம்பத்துக்கள் அமிருதவர்ஷங்களினால் நனைத்து புஷ்பங்களினால் அலங்கரிக்கின்றன. மோக்ஷலக்ஷ்மியோ பக்கத்திலிருந்து மிகவும் வணக்கத்துடன் கைலாக்கு கொடுக்கிறாள். ஆகையால் வெளியில்கிளம்பி பக்தர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்யவேணும் (அதாவது) உன்னைச்சொல்லுகிறவர்களுக்கு எல்லாருடைய ஸம்பத்துக்களும் கிடைப்பதுடன்மோக்ஷமும்ஸ்வாதீனமாய்விடுகிறது. ॥௯॥

ஶ்லோ ॥ ஶிவாவெ்ா ஜிஹ்வாயாம் வஹதி ஹவதீம் யஸ்தமஃ

ஶாரதாகாரஸ்ரீஹகீர்த்திஸிதகண்டம் த்ரிணயநம் ।

வியத்நீதாநனஷிம் விரசயஸி கெயம் வ்யஸநிதா

விஹந்தும் தே ஜீவேஷ்வஹஹ ஶிவஸாயுஜ்யஸுஹதாம் ॥ ௧௦ ॥

பதம் ॥ ஶிவாவெ்ா, ஜிஹ்வாயாம், வஹதி, ஹவதீம், யஃ, தம், ஸகி ஸம், ஶாரதாகாரஸ்ரீஹகீர்த்திம், ஸிதகண்டம், த்ரிணயநம், வியத் நீதாநனஷிம், விரசயஸி, கா, இயம், வ்யஸநிதா, விஹந்தும், தே, ஜீவேஷு, அஹஹ, ஶிவஸாயுஜ்யஸுஹதாம் ॥

(ஹே ஶிவாவெ்ா) சிவநாமமே! (யஃ) எவன் (ஜிஹ்வாயாம்) நாக்கில் (ஹவதீம்) உன்னை (வஹதி) தரிக்கிறானோ (சொல்லுகிறானோ) (தம்ஸகிஸம்) அந்த எல்லா ஜனத்தையும் (ஶாரதாகாரஸ்ரீஹகீர்த்திம்) ஶாரதகாலபூர்ண சந்திரனுடைய காந்தியை உடையவனாகவும் (ஸிதகண்டம்) கருப்பான கழுத்தை உடையவனாகவும் (த்ரிணயநம்) மூன்று கண்களை உடையவனாகவும் (வியத்நீதாநனஷிம்) வியத், சந்திரனமேல உதீதஸ, விளங்குகின்ற ஶிஷி, சிரஸையுடையவனாகவும் (விரசயஸி) செய்கிறாய் (தே) உனக்கு (ஜீவேஷு) ஜீவன்கள் விஷயத்தில் (ஶிவஸாயுஜ்யஸுஹதாம்) சிவஸாரூப்யம் சுலபமாகக் கிடைக்காமலிருப்பதை (விஹந்தும்) போக்கடிப்பதற்கு (கெயம்வ்யஸநிதா) இதென்ன முயற்சி (அஹஹ) ஆச்சரியம்!

(ஸாவம்) சிவநாமமே! உன்னை எந்த ஜனமானது நாக்கினால் சொல்லுகிறதோ அந்த ஜனத்தை சந்திரகலையை தரித்தவனாக

வும் முக்கண்ணனாகவும் வெளுப்பான தேககாந்தியுள்ளவனாக வும் செய்து எளிதில் கிடைக்காமலிருக்கும் சிவஸாரூப்யத்தை ஜனங்களிடத்தில் இரக்கத்தினால் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு கொடுத்து வருகிறாய். ॥ ௧௦ ॥

ஶ்லோ ॥ ஸோவக்ஷாணஸ்ய ஸ்மரஹரதயிதே தேவி ஸவ்ய்தீ
சித்ரா யஸ்யாம் யஸ்யாம் ஹரிதி நயநாஞ்சலோவதரதி ।
ஹராஸ்தஸ்யாம் தஸ்யாம் த்ரிநயநாஸ்ஸம்ஶேகரா
ஶாரதேந்த்ராஸ்வராமஹாஸ்ஸஹ கிரிஜயோத்யந்தி ஶதஶ: ॥ ௧௧ ॥

பதம் ॥ ஸோவக்ஷாணஸ்ய, ஸ்மரஹரதயிதே, தேவி, ஸவ்ய்தீம், சித்ரா, யஸ்யாம், யஸ்யாம், ஹரிதி, நயநாஞ்சல:, அவதரதி, ஹ ரா:, தஸ்யாம், தஸ்யாம், த்ரிநயநா:, ஸம்ஶேகரா:, ஶார தேந்த்ராஸ்வராமஹா:, ஸஹ, கிரிஜயா, உத்யந்தி, ஶதஶ: ॥

(ஹே தேவிஸ்மரஹரதயிதே) பிரகாசிப்பவளே! சிவநாமமே! (ஸவ்ய்தீம்) உன்னை (ஸோவக்ஷாணஸ்ய) சொல்லுகிற பக்தனுடைய (நயநாஞ்சல:) கடைக்கண்ணானது (யஸ்யாம் யஸ்யாம் ஹரிதி) எந்தெந்தத்திக்கில் (அவதரதி) விழுகிறதோ (தஸ்யாம் தஸ்யாம்) அந்தந்தத்திக்கில் (த்ரிநயநா:) நெத்திக்கண்ணுடையவர்க ளாயும் (ஸம்ஶேகரா:)சந்திரனைக்கிரீடத்திலுடையவர்களாயும் (ஶாரதேந்த்ராஸ்வராமஹா:) சரத்காலசந்திரிகைபோல் வெளுப்பா னவர்களாயுமிருக்கிற (ஶதஶ: ஹரா:) அநேக பரமசிவன்கள் (கிரிஜயாஸஹ) பார்வதியோடு கூட (உத்யந்தி) உதிக்கிறார்கள் (சித்ரா) ஆச்சரியம்!

(ஹாவா) தேவி ஈசுவர நாமமே! உன்னை இடைவிடாமல் சொ ல்லுகிற நாமபக்தன்கடைக்கண்ணால்எந்தெந்தத்திக்கை பார்க்கி றானோ அந்தந்தத்திக்கில்சந்திரகலையோடும்நெற்றிக்கண்ணோடும் சரத்காலசந்திரிகைபோல் வெளுப்பான தேககாந்தியோடும் பார்வதிதேவியுடன் அநேக பரமசிவமூர்த்திகள் உதயமாகிறார் கள் (இதனால்) வெகுநாள் தபசுசெய்து வெகுசிரமத்தினால் அடையத்தகுந்த ஈசுவரன் நாமபக்தன் நினைத்தமாத்திரத்தில் வருகிறானென்று சொன்னதால் தவத்தைக் காட்டிலும் நாமகீர் த்தனத்துக்கு மாஹாத்மியம் சொல்லப்பட்டது. ॥ ௧௧ ॥

ஶ்லோ ॥ ஶிவ: காமம் க்ரோதாகுலமதிரஜைஷீத்த்வதநுகை
ர்ஜித: காம: க்ரோதோऽப்யபி முநிகுமாரம் யமபயாத் ।
ஶிவோऽரக்ஷீச்சைகம் ஸயத்நமிஹ தத்பயஹ்ருதோ
ऽகிலேப்யோ ரக்ஷார்த்தா ஜிதமிஹ ஶிவாஹ்வே த்வதநுகை: ॥கஎ॥

பத ॥ ஶிவ:, காமம், க்ரோதாகுலமதி:, அஜைஷீத், த்வதநுகை:, ஜித:, காம:, க்ரோத:, அபி, அபி, முநிகுமாரம், யமபயாத், ஶிவ:, அரக்ஷீத், ச, ஏகம், ஸயத்நம், இஹ, தத்பயஹ்ருத:, அகிலேப்ய:, ரக்ஷார்த்தா:, ஜிதம், இஹ, ஶிவாஹ்வே, த்வதநுகை: ॥

(ஹே ஶிவாஹ்வே) சிவநாமமே! (ஶிவ:) பரமசிவன் (க்ரோதாகுலமதி:) கோபத்தால் கலங்கின புத்தியுடையவருமாய் (காமம்) மன்மதனை (அஜைஷீத்) ஜயித்தார் (த்வதநுகை:) உனது பக்தர்களினாலே (காம:) காமமும் (க்ரோத:) கோபமும் (ஜித:) ஜயிக்கப்பட்டது (அபி) பின்னும் (ஶிவ:) பரமசிவன் (யமபயாத்) யமபயத்தினின்றும் (ஏகம் முநிகுமாரம்) ஒருமுனிகுமாரனை (ஸயத்நம்) முயற்சியுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கும்படி (அரக்ஷீத்) இரக்ஷித்தார் (இமே) இந்த நாமபக்தர்கள் (ரக்ஷார்த்தா:) பார்த்தமாத்திரத்தினாலேதானே (அகிலேப்ய:) எல்லா ஜனத்திற்கும் (தத்பயஹ்ருத:) அந்த யமபயத்தைப்போக்கடிக்கிறார்கள் (அத:) இந்தக்காரணத்தினாலே (இஹ) இந்த வுலகத்தில் (த்வதநுகை:) உன் பக்தர்களால் (ஜிதம்) ஜயத்துடன் இருக்கப்படுகை.

(தாத்பர்யம்) சிவநாமமே! பரமசிவன் கோபத்தினால் புத்திகலங்கிப்போய் மன்மதனை ஜயித்தார் உன்பக்தர்களோ, காமத்தையும் கோபத்தையும் ஜயித்தார்கள் பரமசிவன் மார்க்கண்டேயன் ஒருவனை வெகுமுயற்சியுடன் இயமனிடமிருந்து பயமில்லாமல் செய்து ரக்ஷித்தார் உனதுபக்தர்களோ கண்ணினால் பார்த்தமாத்திரத்தினால் எல்லாஜனத்திற்கும் யமபயமில்லாமல்ச்செய்கிறார்கள் (ஆகையால்) நாம பஜனஞ்செய்யும் ஜனங்கள் எல்லாரைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவர்களாக இருந்துகொண்டு ஜயத்தோடு விளங்குகிறார்கள். ॥கஎ॥

ஶ்லோ ॥ வஸந்தீம் த்வச்சாயாம் ஶஶிவ து³பவாராஶிவஸதீ
த்யாதௌ³ வ்யாஸோக்திஷ்வபி ரஸநயா ஸங்க⁴டயத꞉ ।
பராக³ம் ப்³ரஹ்மாத்³யா꞉ பத³கலிதமஞ்சந்தி ஶிரஸா
ஶிவாஹ்வே த்வத்³ப⁴க்தைர்ஜிதமிதி கிமம்பா³த்³பு⁴தமித³ம் ॥கரு॥

பத³ம் ॥ வஸந்தீம், த்வச்சாயாம், ஶஶிவத், உபவாராஶி, வஸதி, இதி, ஆதௌ³வ்யாஸே, உக்திஷு, அபி, ரஸநயா, ஸங்க⁴டயத꞉, பராக³ம், ப்³ரஹ்மாத்³யா꞉, பத³கலிதம், அஞ்சந்தி, ஶிரஸா, ஶிவாஹ்வே, த்வத்³ப⁴க்தை꞉, ஜிதம், இதி, கிம், அம்ப³, அத்³பு⁴தம், இத³ம் ॥

(ஹே ஶிவாஹ்வே) பரமசிவநாமமே! (ஶஶிவத்) சந்திரன்போல் முகமிருக்கிறதென்றும் (உபவாராஶிவஸதி) சமுத்திரத்திற்கு சமீபத்தில் வசிக்கிருன் (இதி) என்றும் (ஆதௌ³வ்யாஸே) இதுமுதலான (உக்திஷ்வபி) வார்த்தைகளிலேகூட (வஸந்தீம்) இருக்கிற (த்வச்சாயாம்) உன்னைப்போலிருக்கும் சிவஎன்றும் இரண்டு எழுத்தை (ரஸநயா) நாக்கிஞேடு (ஸங்க⁴டயத꞉) சேர்க்கிறவனுடைய (பத³கலிதம்) பாதத்தை அடைந்த (பராக³ம்) தூளியை (ப்³ரஹ்மாத்³யா꞉) பிரும்மன் முதலான தேவர்கள் (ஶிரஸா) தலையினலே (அஞ்சந்தி) வகித்துபூஜிக்கிருர்கள் (அம்ப³) தாயே! (த்வத்³ப⁴க்தை꞉) உன்பக்தர்களினல் (இத³ம்) இந்தஉலகமானது (ஜிதமிதி) ஜயிக்கப்பட்டதென்பது (கிமத்³பு⁴தம்) என்னஆச்சரியம்.!

[ஸாரம்] சிவநாமமே! உலகத்தில் ஒருவன் ஸ்திரீவிஷயமாக 'சசிவத்' என்றும்புத்திரன்விஷயமாக,உபவாராசிவஸதி,என்றும் இதுமுதலான வாக்யங்களைச்சொல்லும்போது அந்த வாக்யங்களில் சி, என்றும் வ, என்றும் இரண்டு எழுத்துக்கள் சேர்ந்து இருப்பதால் இவனும் சிவ என்கிற நாமத்தை நாக்கிஞல்ச்சொல்லிவிட்டானென்று அவனுடைய காலில் ஒட்டின தூளியை பிரும்மா முதலான தேவர்கள்சிரஸிஞல் தரிக்கிருர்கள், ஒருமைமனதுடன் நாமத்தைச்சொல்லுகிறவர்கள் இந்த உலகத்தை ஜயித்தார்களென்பது என்ன ஆச்சரியம். ॥ கரு ॥

ஶ்லோ ॥ ஸ்வதந்த்ரம் ஸ்வச்சா²யாம் ப³த ஜக³த³ஹோராத்ரே ரஸநயா
கராஜ்ஞ ஸ்ரீவாஸஸதி மஹேஶநாமஸ்ய கலிதா ।

ஸாதாஶோநாஸ்ஶ்லிஷ்டா ஸவதிவ கரோரமஸாநி ஸாஜஸெ
ஸவந்தி க்ராந்தாநி ஶிதகாஶஸோ ஸவதா விதிதா ॥ கச ॥

பதம் ॥ ஸவத்ரா, ஸ்ப்ருஷ்டாயாம், பத, வராஹராவே, ரஸநயா, கராலேந, க்ரீவா, ஸவதி, ஶாலேந, கஸ்ய, கலிதா, ஸாதாஶேந, ஶ்லிஷ்டஃ, ஸவதி, வ, கரஃ, ஸஜாநி, ஸாஜஸைஃ, ஸவந்தி, க்ராந்தாநி, ஶிதகாஶஸா, கம், தா, விதிதா ॥

(ஹேவராஹராவே) திரிபுராளை எரித்த பரமசிவனுடைய நாமமே! (ரஸநயா) நாக்கினால் (ஸவத்ரா) நீ (ஸ்ப்ருஷ்டாயாம்ஸத்ரா) தொடப்பட்டிருக்கும்போது (கஸ்ய) இந்த நாமத்தை உச்சரிப்பவனுடைய (க்ரீவா) கழுத்தானது (கராலேந) குரூரமாயிருக்கிற (ஶாலேந) விஷத்தினால் (கலிதா) வியாபிக்கப்பட்டதாக (ஸவதி) ஆகிறது (கரஃ) கையானது (ஸாதாஶேந) அக்கினியினால் (ஶ்லிஷ்டஃ) சம்பந்திக்கப்பட்டதாக (ஸவதி) ஆகிறது (ஸஜாநிவ) அவயவங்களும் (ஸாஜஸைஃ) ஸர்ப்பங்களினால் (க்ராந்தாநி) ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதுகளாக (ஸவந்தி) ஆகின்றன (ஸவதா) நீயோவென்றால் (ஶிதகாஶஸா) (உன்னை) அடுத்தவனுக்கு க்ஷேமத்தைகொடுக்கிறவளாக (விதிதா) அறியப்பட்டிருக்கிறாய் (பத) ஆச்சரியம்!.

[ஸாரம்] தாயே சிவநாமமே! நாமகீர்த்தனம் செய்துகொண்டிருக்கும் உன் பக்தனுக்குக்கழுத்தில் விஷமும் கையில்மழுவும் மைந்த அவயவங்களில் பாம்புகளும் உண்டாகிவிடுகின்றன, உனக்கோ பக்தர்களுக்கெல்லாம் க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுகிறாயென்று பிரசித்தமான பெயர் கிடைத்திருக்கிறது இது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது (அதாவது) உன்னை நாக்கினால் சொன்ன மாத்திரத்தில் சிவஸாரூப்யம் கிடைக்கிறதென்பது. ॥ கச ॥

உ-ரு ॥ உஶாயாஙே்யாம் உஷிதவைஶீஶெநிர்யதகள
உஹேஶாவே ஜிஹ்வாம் ஶ்ரவணஉஷி வா ஸம்ஶ்ரிதவதீ ।
ஸவஶித்ரிகேவாஸ்ய ப்ரதிஸவதி ஸத்ரய உஹேத
தஷாகெநாநெ்ரநாந்நிஷ்டாகணிகாவாப்யாவகூநெஃ ॥கரு॥

பதம் ॥ உஶாயாம், சஙே்யாம், உஷிதவைஶீநிர்யதகள, உஹேஶாவே, ஜிஹ்வாம், ஶ்ரவணம், சஷி, வா, ஸம்ஶ்ரிதவதீ, ஸவதீ,

வணகா, வாவ, சுஸ்ரு, ப்ரதிஸவதி, ஸஹாய, 8ஸ்தெ, தசா, கெந, சுநெந்ந, உநிஷக, கணிகா, வா, சுஷி, உவகுதெ8 ॥

(ஊஷிதவஷீநெஜியதகள) ஊஷிதவஷ, குறைந்துபோனபலத்தை உடையதாயும் ஜீநெஜியதகி, சக்தியற்ற இந்திரியசமூகங்களை உடையதாயிருக்கிற (சுஜாயாநுஸாயாம்) முடிவானதசையில் (ஷோஷஸாவெ) மகேசநாமமே! (ஸவிதெகெவ) நீ ஒருத்தியே (ஜிஹ்வாம்) நாக்கையாவது (ஶ்ருவணவிவா) காதையாவது (ஸம்ஸ்ரிதவதீ) அடைந்தவளாய்க்கொண்டு (சுஸ்ரு) இந்தயமபயமுள்ள ஜனத்திற்கு (8ஸ்திதஸஹாய) மோக்ஷத்தின் பொருட்டு (ப்ரதிஸவதி) ஜாமீன்தாராகஆகிராய் (தசா) அந்தமரணசமயத்தில் (சுநெநகெந) வேறுயாரால் (உவகுதெ8கணிகாவாஷி) உபகாரத்தின் இலேசந்தான் (உநிஷக) உண்டாகும்.

(ஸாவ) சிவநாமமே! மனிதன் மரணஸமயத்தில் ஒரு செய்கையும் செய்யமுடியாமல் தேகத்துக்கு பலன் குறைந்தும் இந்திரியங்களுக்கு சக்தியில்லாமலிருக்கும்போது இயமனிடமிருந்துபயந்துகொண்டிருக்கும் அந்தஜனத்தின்நாக்கில்தன்னை அறியாமல் ஈசுவரநாமம் வந்தாலும் நாமத்தைகாதினுல் கேட்டாலும் அந்த ஜனத்தை இயமன் கையில் காட்டிக்கொடுக்காமல் நீ, ஜாமீன்தாராக இருந்து மோக்ஷத்துக்குக்கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறாய் அந்தசமயத்தில் வேறு ஒருவரும் உன்னைப்போல கொஞ்சங்கூட உபகாரம்செய்யமாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன்॥கசு॥

8-௭ ॥ 8நாமவ்ஸரூஷா மஹநதஹநெநெஹ விஷயா
ஷியாநெநாநெந க்ஷிதியாவஸாதாநெதமாஷியெ ।
ரா8ஜெ கா8ஜெ கதிஷ்சயி கஜொஷிதவஸாயா
ஸாராயாம் யாராயாம் ஶிஶிரஶிஶிராயாம் வஸகூதிந8 ॥ கசு ॥

வடிம் ॥ 8நாக, சுஷி, சுஸ்ரூஷா8, மஹநதஹநெந, ஐஹ, விஷயாஷியாநெந, சுநெந, க்ஷிதியாவஸாதாநெத8, சுஷியெ, ரா8ஜெ, கா8ம், நெ, கதி, விக, சயி, கஜொஷிதவஸாயாஸாராயாம், யாராயாம், ஶிஶிரஶிஶிராயாம், வஸகூதிந8 ॥

(சுயிகஷிதியாவஸுதாநெநதாஃ கஹியெ) பார்வதீநாயகனுடைய நாமமே (கஷ்லொலிதவஸுயாஸாராயாம்) அலைகளுள்ள அமிர்தப் பிரவாகரூபமாயும் (ஶிஶிரஶிஶிராயாம்) மிகவும் சீதளமாயுமிருக்கிற (தெயாராயாம்) உன்னுடைய(ஸங்கீர்த்தந)ப்பிரவாகத்தில் (கதிவிக்ஷவஸுகூதிநஃ) சில புண்ணிய புருஷர்கள் (ஊஹ) இந்த உலகத்தில் (விஷயாஹியாநெந) விஷயம் என்று பேருள்ள (சுநெநஷநஊஹநெந) இந்தக் காட்டுத்தீயினுல் (ஈநாமவி) கொஞ்சங்கூட (சுஷ்ருஷாஸஹஃ)தொடப்படாதவர்களாய்க்கொண்டு (காமஂமஜெ) மிகவும் விளையாடுகிறுர்கள்.

(ஸாவம்) ஈசுவரநாமமே! இந்த உலகத்தில் சிலமகாபுருஷர்கள் புஷ்பம், சந்தனம், ஸ்திரீகள் என்னும் விஷயமாகிற காட்டுத்தீயினுல் பரிசிக்கப்படாதவர்களாய் அலைகள் மிகுந்து மிகவும் குளிர்ந்ததான நாமஸங்கீர்த்தனமாகிற அமிருதப்பிரவாகத்தில் முழுகி விளையாடிக்கொண்டு இருக்கிறுர்கள் (அதாவது) உன்னுடைய பக்தர்கள் சப்தாதிவிஷயங்களால் இழுக்கப்படாதவர்களென்பது தாத்பரியம். ॥ கசு ॥

உ-ஏ ॥ வயஃமீ வாதுாதீவஸுவிஸாமாந உநூவதி
ஷூாவஏாாதஷவிகவதிாஶாம் ஶ்ரியவி ।
ஜஹதெகெயநூா ஜமதி ஊநஜொாாஹியெ
விஹாரெ வொதணா விஹதிாஹிதெ கூஷஹாிஷா ॥கஎ॥

பதம் ॥ வயஃமீவாதுாதீநு, வஸுவிஸாம், ஆநஉநூவதிஷூாவஏாாதஷவிகவதிாஶாம், ஶ்ரியம், கவி, ஜஹதி, வஸகெ, யநூாஃ, ஜமதி, ஊநஜொாஃ, சுஹியெ, விஹாரெ, வொதணாஃ, விஹதிாஹிதெ, கூஷஹாிஷா ॥

(ஹெஊநஜொாஃ சுஹியெ) மன்மதனுக்குச் சத்துருவான பரமசிவனுடைய நாமமே (கூஷஹாிஷா)உனது(ஸங்கீர்த்தன) பிரவாகங்களில் (விஹதிாஹிதெ) விக்கினமில்லாமலிருக்கிற (விஹாரெ) விளையாட்டில் (வொதணாஃ) ஆசையோடு கூடினவர்களான (வஸகெயநூாஃ) சில புண்ணியபுருஷர்கள் (ஜமதி) உலகத்தில் (வயஃமீவாதுாதீநு) ஸ்திரீ புத்திராதிகளையும் (வஸு

விஸரம்) தனஸமூகத்தையும் (ப்ரணம்ரந்ருபதிகோடீரரத்நத்யுதிகவசிதாஶாம்) ப்ரணம்ரந்ருபதி, வணங்கினவர்களான ராஜஸமூகங்களுடைய கோடீரரத்நத்யுதி, கிரீடரத்னகாந்திகளினாலே கவசிதாஶாம், வியாபிக்கப்பட்டிருக்கும் திக்குகளையுடைய (ஶ்ரியமபி) ராஜ்யலக்ஷ்மியையும் (ஜஹதி) விட்டுவிடுகிறார்கள்.

(பாவம்) ஹேசிவநாமமே! உன்னுடைய ஸங்கீர்த்தனமாகிற பிரவாகங்களில் விக்கினமில்லாமல் விளையாடவேணுமென்று ஆசையுள்ள சில புண்ணிய புருஷர்கள் அந்தகீர்த்தனத்துக்கு உலகத்தில் இடையூறுகளாயிருக்கும் யவ்வனஸ்திரீ புத்திரன் தனங்கள் ராச்சியலக்ஷ்மியையும் தள்ளிவிடுகிறார்கள். ॥கஎ॥

ஶ்லோ ॥ அஜஸ்ரம் தந்வாநா: ஶ்வஸிதுமபி மாமக்ஷமமிமம்
கதா வா க்ராமேயு: ப்ரதிஹதக்ரூரோபஹதய: ।
புராராதே: ஸூக்தே பரஶிவஸாக்ஷாத்க்ருத்யுத்ஸவப்ர
தீபேபத்வம்ஸப்ரபலஹரய ஸூக்திஸரய: ॥ ॥ கஅ ॥

பத ॥ அஜஸ்ரம், தந்வாநா:, ஶ்வஸிதும், அபி, மாம், அக்ஷமம், இமம் கதா, வா, க்ராமேயு:, ப்ரதிஹதக்ரூரோபஹதய:, புரா, ராதே:, ஸூக்தே, பரஶிவஸாக்ஷாத்க்ருத்யுத்ஸவப்ரதீபேபத்வம்ஸப்ரபலஹரய:, ஸூக்திஸரய: ॥

(புராராதே: ஸூக்தே) புராரியினதுநாமமே! (ப்ரதிஹதக்ரூரோபஹதய:) நாசம் செய்யப்பட்ட குரூரவிக்னங்களை உடையதுகளாயும், (பரஶிவஸாக்ஷாத்க்ருத்யுத்ஸவப்ரதீபேபத்வம்ஸப்ரபலஹரய:) பரஶிவஸாக்ஷாத்க்ருதி, ஈசுவராநுபவத்தில், உத்ஸவ, ப்ரீதியான ஸவத்துக்கு ப்ரதீப, விக்கினங்களாகிற யானைகளுடைய த்வம்ஸ, நாசத்தில் ப்ரபலஹரி, அதிகபலமுள்ள ஸிம்மங்களாயுமிருக்கிற (ஸூக்திஸரய:) உனதுகீர்த்தனப்பிரவாகங்கள் (இமம் மாம்) [விஷயத்தில் இச்சையுள்ள] இந்தஎன்னை (ஶ்வஸிதுமபி) மூச்சுவிடுவதற்குக் கூட (அக்ஷமம்) அசமர்த்தனாக (தந்வாநா:) செய்கிறதுகளாய் (கதாவா) எந்தசமயத்தில் (ஆக்ராமேயு:) வியாபரிக்கும்.

(ஸாரம்) ஹே சிவநாமமே! எல்லா இடையூறுகளையும் போக்கடிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளதுகளாயும் ஈசுவராநுபவத்திலுண்டாகும் சுகத்துக்கு விக்கினங்களாகிய யானைகளைக்கொல்லுவதில் சிம்மங்களாயிருக்கும் ஈசுவரநாமங்களாகிற அமிருதப்பிரவாகங்கள் என்னை முழுகச்செய்து விஷயங்கள் ஒன்றும் கண்ணில்படாமல் செய்து மூச்சுவிடுவதற்குக்கூட சாமர்த்தியும் இல்லாமல்ச்செய்து எனக்கு விஷயத்தில் ஆசையுண்டாகாமல் எப்போதுசெய்யும். ॥ க௦ ॥

மூ ॥ ஶிவாக்யே த்வத்கீர்த்திஸ்ரோதஸி விஹ்ருதிம் பாதிஷ்ட மாமம
அஶக்த்யாலஸ்யாஶ்ரத்தாவ்யாதிநிஹத்யாத்யாஹ்வயா: ।
ப்ரகாமம் பாதந்தாமிதரதகிலம் தே ஸஹிதா இதம்
ப்ரணாமாஸ்தே ஸந்து ப்ரபூரய ஸமாகாங்க்ஷிதமிதம் ॥ கக ॥

பதம் ॥ ஶிவாக்யே, த்வத்கீர்த்திஸ்ரோதஸி, விஹ்ருதிம், பாதிஷ்ட, மா, மம, அஶக்த்யாலஸ்யாஶ்ரத்தாவ்யாதிநிஹத்யாத்யாஹ்வயா:, ப்ரகாமம், பாதந்தாம், இதரத், அகிலம், தே, ஸஹிதா:, இதம், ப்ரணாமா:, தே, ஸந்து, ப்ரபூரய, ஸமாகாங்க்ஷிதம், இதம், ॥

(ஹேஶிவாக்யே) சிவநாமமே! (த்வத்கீர்த்திஸ்ரோதஸி) உனது (கீர்த்தன)ப்பிரவாகங்களிலே(மமவிஹ்ருதிம்) எனது விளையாட்டை (அஶக்த்யாலஸ்யாஶ்ரத்தாவ்யாதிநிஹத்யாத்யாஹ்வயா:) அஶக்தி, சக்தியில்லாமை ஆலஸ்யம், சோம்பல் அஶ்ரத்தா, ஆசையில்லாமை ஶ்ரத்தா, வியாதி நிஹத்யாத்யாஹ்வய, துக்கம்முதலியவிக்கினங்கள் (மாபாதிஷ்ட) கெடுக்கவேண்டாம் (தே இதம்) அந்த அசக்திமுதலான இவைகள் (ஸஹிதா:) நாலுபக்கத்திலும் (இதரதகிலம்) வேறு எல்லாவற்றையும் (ப்ரகாமம்) மிகவும் (பாதந்தாம்) கெடுக்கட்டும் (தே) உனக்கு(ப்ரணாமா:ஸந்து) நமஸ்காரங்கள் இருக்கட்டும்(இதம்ஸமாகாங்க்ஷிதம்) இந்தஎன்மனோரதத்தை(ப்ரபூரய)செய்வாய் ॥கக॥

(ஸாரம்) ஹே சிவநாமமே! உன்னுடைய கீர்த்தனப்பிரவாகங்களில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் என்விளையாட்டை வியாதிமுதலிய விக்கினங்கள் கெடுக்கவேண்டாம் என்னுடைய வேறு செய்கைகளுக்கு இடையூறு செய்யட்டும் உனக்கு அநேகநமஸ்

காரங்கள் செய்கிறேன் இந்த என்மனதிலிருக்கும் ஆசையை நிறைவேற்றுவாய். ॥ ககூ ॥

உ-ஒ ॥ किमन्यन्मन्यन्ते जगति न तृणायापि कतिचित्
पदं जातं शातक्रतवमपि वैरिञ्चमपि वा ।
पलायन्ते दृष्ट्वा दहनमिव तत्प्रत्युत मदना
हवाराते नामधेये त्वदमृतरसास्वादरसिकाः ॥ உ0 ॥

पदच्छेद ॥ किं, अन्यत्, मन्यन्ते, जगति, न, तृणाय, अपि, कति, चित्, पदं, जातः, शातक्रतवं, अपि, वैरिञ्चं, अपि, वा, पलायन्ते, दृष्ट्वा, दहनं, इव, तत्, प्रत्युत, मदनाहवारातेः, नामधेये, त्वदमृतरसास्वादरसिकाः ॥

(हे मातः मदनाहवारातेः नामधेये) தாயேமன்மதசத்துருவினது நாமமே (त्वदमृतरसास्वादरसिकाः) உனது அமிருதரஸபானத்தின் ருசி அறிந்தவர்களாயிருக்கிற (जगति) உலகத்தில் (कतिचित्) சிலநாமபக்தர்கள் (शातक्रतवंपदं) இந்திரனுடைய ஸ்தானத்தையும் (वैरिञ्चमपिवा) பிரம்மனதுபதத்தையும் (तृणायापि) துரும்பின் பொருட்டும் (नमन्यन्ते) எண்ணுகிறதில்லை (प्रत्युत) (அதற்கு) விபரீதமாக (तत्) அந்தபிரமாதிபதத்தை (दहनमिव) அக்கினியைப்போல் (दृष्ट्वा) தள்ளிவிட்டு (पलायन्ते) ஓடுகிறார்கள் (किमन्यत्) வேறுஎன்ன.

(भावम्) சிவநாமமே! உன்னைச்சொல்லுவதினால் உண்டான உருசியை அறிந்த உனது பக்தர்கள் இந்திரன் பிரமன் முதலானவர்களின் ஸ்தானங்களை ஒரு துரும்பினுலாகும் பிரயோஜனங்கூட இவைகளிடத்திலில்லை யென்று எண்ணுவதுடன் அக்கினியைக் கண்டு அதின் சமீபத்தில் நெருங்காமல் விலகி ஓடுவது போல் அந்தஸ்தானங்களை வேண்டாமென்று தள்ளிவிட்டு ஓடுகிறார்கள் அப்படியிருக்க வேறு இந்த பூமியில் ராச்சியம் முதலானதை இச்சிப்பார்களா என்ன உன்னைத்தவிர வேறு ஒன்றையும் அபேக்ஷிக்கமாட்டார்கள். ॥ உ0 ॥

உ-க ॥ शिवा क्षोणीं क्षोणीं शिवमपि निरीक्ष्यं जनमिमं
दयार्द्रेन्द्रियं वीक्षन्[illegible] ।

ப்ரபூஷ்ணுதே கர்த்தும் ப்ரஸவவிஶிகவைரிநாமரஸிகே

ப்ரபந்நாஸ்த்வாம் ஶாந்த்யாபி து ஸஹஜயோதாஸத இதி ॥௨௧॥

பதம் ॥ ஸ்வ:, க்ஷோணீம், க்ஷோணீம், ஸ்வ:, அபி, நிரிந்த்ரம், ஜகத், இதம், ததா, ஸேந்த்ரம், வீதப்ரஹ்மாணம், அபி, வா, ஸப்ரஹ்மாணகம், ப்ரபூஷ்ணுதே, கர்த்தும், ப்ரஸவவிஶிகவைரிநாம:, ரஸிகே, ப்ரபந்நா:, த்வாம், ஶாந்த்யா, அபி, து, ஸஹஜயா, உதாஸதே, இதி ॥

(ப்ரஸவவிஶிகவைரிநாம: ரஸிகே) புஷ்பபாணனை நாசஞ்செய்தபரமசிவனுடைய நாமமே! (த்வாம் ப்ரபந்நா:) உன்னை சரணமாக அடைந்தவர்கள் (ஸ்வ:) ஸ்வர்க்கத்தை (க்ஷோணீம்) பூமியாகவும் (க்ஷோணீம்) பூமியை (ஸ்வரபி) ஸ்வர்க்கமாகவும் (இதம் ஜகத்) இந்த உலகத்தை (நிரிந்த்ரம்) இந்திரனில்லாததாகவும் (ததா) அப்படியே (ஸேந்த்ரம்) வேறு இந்திரனை உடையதாகவும் (வீதப்ரஹ்மாணம்) வேறு பிரமனை உடையதாகவும் (அபிவா) இல்லாவிட்டால் (ஸப்ரஹ்மாணகம்) வேறு பிரமனை உடையதாகவும் (கர்த்தும்) செய்வதற்கு (ப்ரபூஷ்ணுதே) ஸமர்த்தர்களாக ஆகிறார்கள் (அபி து) அப்படியிருந்த போதிலும் (இதி) இந்த நாமபக்தர்கள் (ஸஹஜயா) இயற்கையாயிருக்கிற (ஶாந்த்யா) பொறுமையினால் (உதாஸதே) உபேக்ஷையாயிருக்கிறார்கள்.

(பாவம்) சிவநாமமே! உன்னையே கதியாக நம்பிக்கொண்டிருக்கும் நாமபக்தர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை பூமியாகச்செய்யவும் பூமியை ஸ்வர்க்கமாகச்செய்யவும் இவ்வுலகத்தை இந்திரனில்லாமல் செய்யவும் வேறுஇந்திரனை உண்டுபண்ணவும் பிரமனில்லாமல் செய்யவும் அல்லது வேறு பிரமனை உண்டுபண்ணவும், தங்களிஷ்டம் போல்செய்வதற்கு ஸமர்த்தர்களாயிருந்தபோதிலும் பொறுமையினால் உதாஸீனர்களாக இருக்கிறார்கள். ॥௨௧॥

ஶ்லோ ॥ ஜநா: கேசித்பாவ்யா: கலுஷிதரஸாஸாரவிவஶை:

ஜட த்வத்வாதஜ்வலதநலஶாந்த்யா ஶிஶிரதா: ।

நயந்த ஸ்வாந்தம் ஸ்வாந்தஸ்திதமஸ்வாஸ்த்யவிஷ்டிம்

க்ஷமா ஸம்ருத்தா ஶாந்தி க்ஷபிதஹரிநாமைகநிரதா: ॥ ௨௨ ॥

ஷ்டம் ॥ கநா:, தே, ஶிவ, நாமஸாரே, க்ஷரதம்ருததாராஸாரவி ஸரை:, ஜகத், கல்யுத்தாமோர்ஜ்வலதநலஶாந்த்யா, ஶிஶிரிதம், நய ந்த:, தந்வந்த:, ஸமுசிதபலஸ்ய, ஶிவ, உபசிதிம், க்ஷமாபூ ஷா:, பாந்தி, க்ஷபிதஹரிதுத்வேலதிமிரா: ॥

(ஹேநாமஸாரே) ஈசனுடையநாமமே! (க்ஷரதம்ருததாராஸார விஸரை:) உனது அமிருதரஸத்தினுடைய தாராவர்ஷங்களின் ஸமூகங்களினால் (கல்யுத்தாமோர்ஜ்வலதநலஶாந்த்யா) கலி, கலியுகமாகிற உத்தாமோர்ஜ்வல, அதிகமாய் எரிகிற அநல, அக்கினியினுடைய ஶாந்தி, அணைப்பதினால் (ஜகத்) உலகத்தை (ஶிஶிரிதம்) குளிர்ந்திருப் பதை (நயந்த:) அடையும்படி செய்கிறதுகளாயும் (ஸமுசிதப லஸ்யாபி) உசிதமான பலத்திற்கும் (உபசிதிம்) விருத்தியை (தந்வந்த:) செய்கிறதுகளாயும் (க்ஷபிதஹரிதுத்வேலதிமிரா:) க்ஷபித, நாசம்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஹரித், திக்குகளிலிருக் கிற உத்வேலதிமிர, கரை கடந்த (அஜ்ஞான) இருளை உடையதுக ளாயும் (க்ஷமாபூஷா:) பூமிக்கு அலங்காரங்களாயுமிருக்கிற (தேகநா:) அபூர்வங்களான (பக்தாளென்கிற) மேகங்கள் (பாந்தி) விளங்குகிறதுகள்.

(பாவம்) ஹே சிவநாமமே! உலகத்தில் இரண்டு விதங்களான மேகங்கள் இருக்கிறதுகள் அதுகளுக்குள் ஆகாசத்திலிருக்கும் மேகங்கள் இந்த உப்புஸமுத்திரத்தில் ஜலத்தை பானம்செய்து உலகம் முழுமையும் வருஷித்து அதனால் கோடைகாலத்திலு ண்டாகிய தாபத்தைப்போக்கடித்து எங்கும் பயிர்களை செழிப் பாகச்செய்து தானியம் முதலான பலன்களை உண்டுபண்ணி திக்குகள் தெரியாமல் மூடிக்கொண்டு எங்கும் ஒரே இருளாக ச்செய்கிறதுகள் பூமிக்கு அலங்காரங்களாக இருக்கும் இந்த நாமபக்தர்களாகிற மேகங்களோவென்றால் நாமமாகிற அமிரு தத்தைபானம் செய்து உலகம் முழுமையும் வர்ஷித்து அதனால் கலியாகிற அக்கினியை உடனே அவித்து மூன்றுவிதமான தாபத்தைத்தீர்த்துஎல்லாத்திக்குகளிலிருக்கும் ஜனங்களுடைய அக்ஞானங்களைப் போக்கடித்து மோக்ஷபலத்தை விருத்தி செ ய்துகொண்டு விளங்குகிறார்கள். ॥ ௨௨ ॥

ஶ்லோ || ஶிவநாமந் வர்ணத்விதயபூர்ணாத்வைதரஸிகா:
ப்ரியப்ராப்தௌ ஸுகம் ஸ்வப்ரியஸம்ப்ராப்தௌ து:கமபி |
பயம் வா கஸ்மாதபிஸ்வயஜநகதாம் கஸ்ய ச ததா
நவிந்தந்தே ப்ரஹ்மாத்யலப்யபரானந்தபரிதா: || உ௩ ||

பதம் || ஶிவநாமந், வர்ணத்விதயபூர்ணாத்வைதரஸிகா:, ப்ரியப்ராப்தௌ, ஸுகம், அப்ரியஸம்ப்ராப்தௌ, து:கம், அபி, பயம், வா, கஸ்மாத், அபி, பயஜநகதாம், கஸ்ய, ச, ததா, ந, விந்தந்தே, ப்ரஹ்மாத்யலப்யபரானந்தபரிதா: ||

(ஹேஶிவநாமந்) பரமசிவனுடைய நாமமே! (வர்ணத்விதயபூர்ணாத்வைதரஸிகா:) வர்ணத்விதய, உனது இரண்டு எழுத்தாகிற, பூர்ணாத்வைத, முக்கியமான அத்துவைதத்தினுடைய ரஸிக, ரஸத்தை அறிந்தவர்கள் (ப்ரஹ்மாத்யலப்யபரானந்தபரிதாஸ்ஸந்த:) ப்ரஹ்மாத்யலப்ய, பிருமன்முதலானவர்களுக்கு சுலபமில்லாமலிருக்கிற பரானந்த, அதிகஆனந்தத்தினால் பரித, நிறைந்தவர்களாய்க்கொண்டு (ப்ரியப்ராப்தௌ) இஷ்டலாபத்தில் (ஸுகம்) சுகத்தையும் (அப்ரியஸம்ப்ராப்தௌ, அனிஷ்டமுண்டாவதில் (து:கமபி) துக்கத்தையும் (கஸ்மாதபிபயம்வா) ஒரு வஸ்துவிடத்தில் நின்றும் பயத்தையாவது (ததா) அப்படியே (கஸ்யபயஜநகதாம்) ஒருவஸ்துவுக்கு பயத்தை உண்டுபண்ணுவதையாவது (நவிந்தந்தே) அடைகிறதில்லை.

(ஸாரம்) ஹே சிவநாமமே! உன் இரண்டு எழுத்தின் ருசியை யறிந்த பக்தர்கள் (சிவ) என்னும் இரண்டு எழுத்தைத்தவிர வேறு ஒரு வஸ்துவும் இல்லையென்று அத்துவைதபுத்தியுள்ளவர்களாய் அதனால் பிரம்மாதிகளுக்கும் கிடைக்காத ஆனந்தத்தையடைந்து தங்களுக்கு தெய்விகமாக வந்த லாபத்தில் சுகத்தையடையாமலும் ஒருவரிடமிருந்தும் பயப்படாமலும் ஒருவருக்கும் பயத்தை உண்டு பண்ணாமலும் இருக்கிறார்கள். || உ௩ ||

ஶ்லோ || ஜஹ்நோ யஸ்த்யேயோ கம் ஜநதி ரஸநாயாம் ஶ்ரவஸிவா
கிரீஶா யாதாவா கிஶவி ததீயாம் பரிஷயா |

த்³ருஶா ஜாது த்³ரஷ்டும் கிம் க்ஷமமிதி காமாரிநாமதே⁴ய
த்வதீ³யவ்யாஹாரத்⁴வநிப⁴ரமிஷாத் க³ர்ஜஸி முஹு: ॥ ௨௪ ॥

பதம் ॥ ஜந:, யத்ர, ய:, த்வாம், ஜக³தி, ரஸநாயாம், ஶ்ரவஸி, வா, விபு³தா⁴:, தா⁴தா, வா, தி³ஶம் அபி, ததீ³யாம், பருஷயா, த்³ருஶா, ஜாது, த்³ரஷ்டும், கிம், க்ஷமம், இதி, காமாரிநாமதே⁴ய, த்வதீ³யவ்யாஹாரத்⁴வநிப⁴ரமிஷாத், க³ர்ஜஸி, முஹு: ॥

(ஹேகாமாரிநாமதே⁴ய) காமாரியினது நாமமே! (ஜக³தி) உலகத்தில் (யஶ்ஜந:) எந்த ஜனமானது (ரஸநாயாம்) நாக்கிலாவது (ஶ்ரவஸிவா) காதிலாவது (த்வாம்யத்ர) என்னை தரிக்கிறதோ (ததீ³யாம் தி³ஶமபி) அந்த ஜனம் இருக்கும் திக்கைக்கூட (விபு³தா⁴:) இந்திராதி தேவர்களாவது (தா⁴தாவா) பிரமனாவது (பருஷயாத்³ருஶா) குரூர திருஷ்டியினால் (ஜாது) ஒருக்கால் (த்³ரஷ்டும்) பார்க்கிறதற்கு (க்ஷமங்கிம்) ஸமர்த்தர்களா என்ன (இதி) என்று (த்வதீ³யவ்யாஹாரத்⁴வநிப⁴ரமிஷாத்) த்வதீ³யவ்யாஹார, உனது உச்சாரணத்தினுடைய த்⁴வநிப⁴ர, அதிகசப்தத்தினுடைய மிஷ வியாஜத்தினால் (முஹு:) அடிக்கடி (க³ர்ஜஸி) கர்ஜிக்கிறாய்.

(ஸாரம்) ஹே ஈசுவர நாமமே! உலகத்தில் எந்தமனிதன் என்னை [நாமத்தை] நாக்கினால்ச் சொல்லுகிறானோ எவன் நாமத்தைக்காதினால் கேழ்க்கிறானோ அவனிருக்கும் திக்கைக்கூடபிரமன் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் எதாவதொரு சமயத்தில் குரூரமாகப் பார்ப்பதற்குக்கூட சமர்த்தர்களில்லையென்று(நீ)நாமகீர்த்தனம் செய்யும்போதுண்டாகிற சப்தம் என்கிற வியாஜத்தினாலே அடிக்கடி அதட்டிக்கொண்டிருக்கிறாய். ॥ ௨௪ ॥

௨௫ ॥ நிப³த்³தா⁴ரண்யேऽஸ்மிந் ஸதி நியதமாத்³யா ரஸநா
ஹாவீதி த்வம் த்ராஸாதி³வ க²லு காமாரிநாமதே⁴ய ।
த்ருணம் ஜந்மாரண்யம் த்ருணமிதி விஶ்வவ்யவஹ்ருதிர்
ப⁴வதி த்³ராகே³வ தே³ஷாமபி ஸமயஞ்ச விஹரஸே ॥ ௨௫ ॥

பதம் ॥ நிப³த்³தா⁴ர:, தே, ஸதி, ஸதி, நியதம், ஆத்³யா ரஸநா ஹாவி, இதி, த்வம், த்ராஸாத், இவ, க²லு காமாரிநாமதே⁴ய, த்ரு

ணம், மேரும், மேரும், த்ருணம், இதி, விலாஸவ்யவஹ்ருதீ:, ஸதீ, த்ராக், ஸார்த்தாம், ஸதி, ஸம்பாதயந்தீ, விஹரஸி ॥

(ஸதீதி) அந்த இந்த நாமபக்தர்கள் (ஸ்வீயரஸநாஸு) தங்களுடைய நாக்கில் (மாம்பத்நந்தி) என்னைக்கட்டுகிறவர்கள் (நியதம்) நிச்சயம் (இதிப்ராஸாதிவ) என்னும்பயத்தினுலேபோல (ஸதிகுஹஸுசீலஸ்ரூமஹிமே) பரமசிவநாமமே ! (த்வம்) நீ (த்ருணம்) துரும்பை (மேரும்) மகாமேருவாகவும் (மேரும்) (மகாமேருவை (த்ருணம்) துரும்பாகவும் (இதி) (செய்கிறேம்) என்கிற (ஸார்த்தாம்) இந்தநாமபக்தர்களுடைய (விலாஸவ்யவஹ்ருதீரபி) விளையாட்டு வசனங்களையும் (த்ராக்) சீக்கிரமாக (ஸம்பாதயந்தீ) பிரயோஜன முள்ளதாகச்செய்கிறவளாய்க் கொண்டு (விஹரஸி) விளையாடுகிருய்.

(ஹாஸம்) ஹே சிவநாமமே ! இந்த நாமபக்தர்கள் ஒரு நிமிஷ காலங்கூட நம்மை நாக்கைவிட்டு வெளியில்விடாமல் நாக்கில் கட்டிப்போடுகிருர்கள் என்று அவர்களிடத்தில் நீ பயந்தவள் போல் உன்பக்தர்கள் பேசும்போது துரும்பை மேருவாகச்செய் கிறேம் மேருவைத்துரும்பாகச்செய்கிறேம் என்று வேடிக் கையாய்ப் பேசுகிற வியவகாரங்களைக்கூட பிரயோஜனமுள்ள தாகவே செய்துவிடுகிருய். ॥ உரு ॥

ஶ்லோ ॥ ஹித்வா ஸர்வம் ஜநநி ஸவதீம் ஏவ ஸஜதாம்
ஸ்வஸ்மிந்ஶர்வாநாமே யதிஸ்வீத தைவதவாஸ்ய ।
ஸ்புரத்தத்வஸ்யா ஶ்ருதிபதி ததஸ்யா ஸம்பதாம்
நயந்தீ யதேத் தநுயதி விஸரம் நிஶ்சயிதாஸ்ய ॥ உ௬ ॥

பதம் ॥ ஹித்வா, ஸர்வம், ஜநநி, ஸவதீம், ஏவ, ஸஜதாம், ஸ்வ, ஏவ, ஶர்வாநாமே, யத, ஸ்வீயதிதம், தைவதவாம், ஸ்புரம், தத்வஸ்யா, ஶ்ருதிம், ஸதி, ததஸ்யா, ஸம்பதாம், நயந்தீ, யதேத், நநு, ஸ்வபிவிஸரம், நிஶ்சயிதாஸ்ய ॥

(ஹேஜநநிஶர்வாநாமே) தாயாகிய ஈசுவரநாமமே ! (ஸர்வம்) எல்லாவற்றையும் (ஹித்வா) தள்ளிவிட்டு (ஸவதீமேவ) உன்னைத்தானே (ஸஜதாம்) பஜிக்கிறவர்களுக்கு (யத தைவத

வாஸம்) எந்த சிரேஷ்டமானதெய்வமானது (அபிலஷிதம்) இச்சிக்கப்பட்டதோ (தத்ரூபதயா) அந்தந்தத் தெய்வத்தின் ரூபத்தினால்(ஸ்வயம்)நீ தானே(த்ருஶாம்)(பக்தர்களுடைய)கண்ணையும் (ததாத்ம்யா) அந்தத்தெய்வத்தின் வார்த்தையால் (ஶ்ருதீநாம்) (பக்தர்களுடைய)காதையும்(ஸபலதாம்) பிரயோஜனமுள்ளதாகஇருப்பதை (நயஸீஸதீ) அடையும்படி செய்கிறவளாய்க்கொண்டு (அபரிமிதாநந்தம்)எல்லையில்லாத (நிருபதிகாநந்தம்) பரமானந்தத்தை (புஷ்ணாஸி) விருத்திசெய்கிறாயன்றோ!

(பாவம்) தாயே ஹே சிவநாமமே! எல்லாவற்றையும் தள்ளிவிட்டு உன்னையே பஜித்துக்கொண்டிருக்கும் பக்தர்கள் எந்தத் தெய்வத்தை தன் முன் வரவேணுமென்று இச்சிப்பார்களோ அந்தத் தெய்வத்தின் ரூபமாக நீ தானே எதிரில்வந்து பக்தர்களின்கண்ணுக்குப்பிரயோஜனத்தையும் அந்தத்தெய்வத்தின் ரூபமாகவே இருந்து வார்த்தைபேசி காதுக்குப்பிரயோஜனத்தையும் உண்டு பண்ணி அதினால் எல்லையில்லாத ஆனந்தத்தை விருத்தி செய்கிறாய். ॥ ௨௬ ॥

ஶ்லோ ॥ ப்ரதீதா யே ஸ்வர்தேநுத்ரிதஶதருசிந்தாமணிமுகா
தாஸாநுதாஸாநாம் புருஷார்த்தஸாதகா நைவ ஜகதி தாவத் ।
தவ ஶைலாதீஶதநயாராஜாதிநாதாஶிவே
கதம் பாலஸ்த்யாத் கதயந்தே ஸர்வஜ்ஞா யதி ஜந: ॥ ॥ ௨௭ ॥

பதம் ॥ ப்ரதீதா:, யே, ஸ்வர்தேநுத்ரிதஶதருசிந்தாமணிமுகா:, தாஸாநுதாஸாநாம், புருஷார்த்தஸாதகா:, தே, ஜகதி, தாவத், தவ, ஶைலாதீஶ, ஸுத:, ராஜாதிநாதா:, ஶிவே, கதம், பாலஸ்த்யாத், கதயந்தே, ஸர்வஜ்ஞ:, யதி, ஜந: ॥

(ஹைமாசலராஜாதிநாதாஶிவே) பார்வதியினுடைய நாமமே! (ஜகதி) உலகத்தில் (ஸ்வர்தேநுத்ரிதஶதருசிந்தாமணிமுகா:) காமதேனுகற்பகவிருக்ஷம் முதலான (யே) யாதொரு பதார்த்தங்கள் (ப்ரதீதா:) பிரசித்தங்களாயிருக்கிறதுகளோ (தே) அந்தக்காமதேனு முதலானதுகள் (தாஸாநுதாஸாநாம்) உனது பக்தர்களின் பக்தர்களுடைய (புருஷார்த்தஸாதகா:) புருஷத்தின்

அசைப்புக்கு ஸ்வாதீனங்களாயிருக்கிறதுகள் (தாஸு) அந்தக் கற்பகவிருக்ஷம் முதலானதுகளை (ஹேமாத:) தாயே! (தவ) உன்னுடைய (ஔதார்யே) உதாரகுணவிஷயத்தில் (தாத்ருஶு) ஸமானங்களாக (ஜந:) ஜனமானது (ஸலஜ்ஜாயதி) வெட்கத் தோடுகூடிக்கொண்டிருந்ததேயானால் (கத²ங்காரங்கத²ம்) எப்படிச் சொல்லும்.

(ஶர்வ) சிவநாமமே! உலகத்தில், கொடுக்கும்விஷயத்தில்பிரஸித்தங்களான காமதேனு கற்பகவிருக்ஷம்முதலியவை உன்னுடைய பக்தபக்தர்களுடைய புருவத்தின் அசைப்புக்கு ஸ்வாதீனங்களாக இருக்கும்போது கொடுக்கும் விஷயத்தில் அந்தக்காமதேனுமுதலானதுகளை உனக்கு ஸமானமாக ஒருவனும் வெட்கமுள்ளவனுக் இருந்தால் சொல்லமாட்டான். ॥ உஎ ॥

உஅ ॥ வ்யாதாதும் ஸம்ஹர்தும் விபவமபி நிதாந்தம் ஜகதிதம்
ஸமர்தா ஶ்ரீஶம்போ ப்ரஶமஸஹிதா தக்ஷநமநா: ।
உபேக்ஷ்யா லோகஸ்யாப்யஸகலஸுகாஸக்திர் ஜகதி
ஸ்திதிஶ்சைகே காந்தா ஸ்த்வய்யபி ச ஸந்தே ரஸவிஷ: ॥உஅ॥

பதவி ॥ வ்யாதாதும், ஸம்ஹர்தும், விபவம், அபி, நிதாந்தம், ஜகத், இதம், ஸமர்தா:, அபி, ஶம்போ, ப்ரஶமஸஹிதா:, தக்ஷநமநா:, உபேக்ஷ்யா:, லோகஸ்ய, அஸகலஸுகா:, ஸக்தி, ஜகதி, ஸ்திதா, ஏவ, ஏகே, காந்தா:, த்வய, ஸந்தா, தே, ஸந்தே, ரஸவிஷ: ॥

(ஹே ஶ்ரீஶம்போ) ஈசநாமமே! (தக்ஷநமநா:) உனது பக்தர்கள் (ஜகத்) உலகத்தை (வ்யாதாதும்) உண்டுபண்ணவும் (ஸம்ஹர்தும்) இரக்ஷிக்கவும் (விபவம்) நாசத்தை (நிதாந்தம்) அடையும்படிசெய்யவும் (அபிஸமர்தா:) ஸமர்த்தர்களாயிருந்தபோதிலும் (ப்ரஶமஸஹிதா:) பொறுமையுடன் கூடினவர்களாய் (அஸகலஸுகா:) எல்லா விஷயங்களையும் வெறுத்தவர்களாய் (லோகஸ்ய) ஜனத்திற்கு (உபேக்ஷ்யாஸ்ஸந்தி) உபேக்ஷிக்கத்தகுந்தவர்களாயிருக்கிறார்கள் (ஜகதி) உலகத்தில் (ஸந்தே ஏகேவ காந்தா:) சிலபக்தர்கள் உன்னாலேயே சந்தோஷிக்கிறார்கள்

(தே ஏதே) அந்த இந்த [பக்தர்கள்] (தவ ரஸவித: கில) உன்னுடைய ரஸத்தை அறிந்தவர்களல்லவா!.

(ஸாரம்) ஹே சிவநாமமே! மும்மூர்த்திகளைப்போல் உனதுபக்தர்கள் உலகத்தை உண்டுபண்ணவும் காக்கவும் நாசம்செய்யவும் ஸமர்த்தர்கள் தான். அப்படியிருந்தபோதிலும் பொறுமையுள்ளவர்களாய் எல்லாவிஷயங்களையும் துச்சமாகத்தள்ளியிருக்கிறார்கள் தங்கள்மாகாத்மியம்தெரியாதஜனங்கள் தங்களை அலக்ஷியம் செய்தாலும் அதை கொஞ்சங்கூட மனதில் நினையாமல் உன்னாலேயே எப்போதும் சந்தோஷமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் அந்தபக்தர்கள் தான்உன்ருசியை அறிந்தவர்கள் ॥௨௮॥

௨௯ ॥ ஶிவாக்யே வர்ணத்விதயமயி யச்சதே ஶ்ரிதவதாம்
ஆஸ்யே தர்மப்ரஹ்மப்ரமிதிகரஸமாம்நாயகணம் ।
பதே யச்சதே ஶ்ரேய: ப்ரஹ்மாதிவிபவாந்நாத்ர தே ரதி
விநைஷாம் வர்ணத்விதயமிஹ கோऽயம் ப்ரேமா ॥௨௯॥

பதம் ॥ ஶிவாக்யே, வர்ணத்விதயம், அயி, யச்சதே, ஶ்ரிதவதாம், ஆஸ்யே, தர்மப்ரஹ்மப்ரமிதிகரஸமாம்நாயகணம், பதே, யச்சதே, ஶ்ரேய:ப்ரஹ்மாதிவிபவாந், ந, அத்ர, தே, ரதி:, விநா, ஏஷாம், வர்ணத்விதயம், இஹ, க:, அயம், ப்ரேமா ॥

(அயி ஶிவாக்யே) ஓ சிவநாமமே! (வர்ணத்விதயம்) உன்னுடைய இரண்டெழுத்தானது (ஶ்ரிதவதாம்) [உன்னை] ஆசிரயித்தவர்களுடைய (ஆஸ்யே) முகத்தில் (தர்மப்ரஹ்மப்ரமிதிகரஸமாம்நாயகணம்) தர்ம, தர்மங்களென்ன ப்ரஹ்ம, பிரும்மமென்ன இதுகளுக்கு ப்ரமிதிகர, பிரமாணங்களைச்செய்கிற ஸமாம்நாயகண, கர்மகாண்ட ஞானகாண்ட ரூபமான வேத ஸமூகத்தை (யச்சதே) உண்டுபண்ணுகிறது (பதே) காலடியில் (ஶ்ரேய:ப்ரஹ்மாதிவிபவாந்) பிரம்மாதி சம்பத்துக்களை (யச்சதே) உண்டுபண்ணுகிறது (அத:) இந்தக்காரணத்தினாலே (வர்ணத்விதயம்விநா) உன் இரண்டெழுத்தன்னியில் (ஏஷாம்) இந்த [உனது பக்தர்களுக்கு] (அத்ர தே) இந்த பிரம்மாதி சம்பத்துக்களில் (ரதிர்ந) ஆசையில்லை (இஹ) இந்த நாமத்தில் (கோऽயம்ப்ரேமா) எவ்வளவு உருசி!

(ஸாரம்) ஹே சிவநாமமே! சிவ என்கிற இரண்டு எழுத்தானது உன்பக்தர்களுக்கு கர்மகாண்ட ஞானகாண்ட ரூபமான வேதம் முழுமையும் ஒருவரிடத்திலிருந்தும் தெரிந்துகொள்ளாமலே தானாகவே முகத்தில் ஸ்வாதீனமாய் வரும்படிசெய்கிறது, பிரும்மாமுதலான தேவர்களுடைய ஸம்பத்துக்களையெல்லாம் தபசு முதலான சிரமமில்லாமலே தானாகவே காலடியில் ஸ்வாதீனமாய் வரும்படிக்கும் செய்கிறது அப்படியிருந்தும் உன் பக்தர்களுக்கு [சிவ] என்கிற இரண்டு அக்ஷரங்களைத்தவிர இந்த பிரும்மாதிபத்யம் முதலானதுகளில்ருசிஉண்டாகிறதில்லை [ஆகையால்]நாமத்தின்ருசிசொல்லிமுடியாததாயிருக்கிறது. உஎ

உஅ ॥ ஹே ஶ்ரீநாமதேயே ஜிஹ்வாக்ரநடநமாத்ராத் தநுப்ருதாம்
ஸகலாகவித்ராவிணீம் ஸகலஸம்பத்ப்ரதாயிநீம் ச பவதீம் ।
ஆஶ்ரித்ய ஶ்ரீமஹாபவதி தீநாநுகம்பிகதாம்
ஶிவஸ்ய த்வாம் விநா கதய கதர: நிர்வோடா தாம் ॥உஅ॥

பத ॥ ஹே ஶ்ரீநாமதேயே, ஜிஹ்வாக்ரநடநமாத்ராத், தநுப்ருதாம், ஸகலாகவித்ராவிணீம், ஸகலஸம்பத்ப்ரதாயிநீம், ச, பவதீம், ஆஶ்ரித்ய, வசனம், ஆஹு:, மஹாபவதி, தீநாநுகம்பிகதாம், ஶிவஸ்ய, த்வாம், விநா, கதய, கதர:, நிர்வோடா, தாம் ॥

(ஹே ஶ்ரீநாமதேயே) சிவநாமமே! (ஜிஹ்வாக்ரநடநமாத்ராத்) நாக்கின் நுனி அசைந்தமாத்திரத்தில் (தநுப்ருதாம்) பிராணிகளுடைய (ஸகலாகவித்ராவிணீம்) பாபங்களையெல்லாம் போக்கடிக்கிறவளாயும் (ஸகலஸம்பத்ப்ரதாயிநீம்) க்ஷேமத்தையெல்லாம் கொடுக்கிறவளாயுமிருக்கிற (பவதீம்) உன்னை (ஆஶ்ரித்ய) ஆசிரயித்துத்தான் (ஶிவஸ்ய) பரமசிவனுக்கு (தீநாநுகம்பிகதாம்) அதிக தயையுள்ளவரென்பதை (ஆஹு:) சொல்லுகிறார்கள் (ஹேமஹாபவதி) மகிமையுடையவளே (த்வாம் விநா) உன்னைத்தவிர்த்து (தாம்) அந்த [மகாதயாளுஎன்கிறபெயரை] (கதர:) வேறு எவன் (நிர்வோடா) வகிப்பான் (கதய) சொல்லு!.

(ஸாவம்) ஹே சிவநாமமே! மேற்பட்டஜாதிகள் முதற்கொ ண்டு கீழ்ப்பட்ட ஜாதி வரைக்கும் எவ்வித ஜனங்களாக இருந் தாலும் உன்னை நாக்கின் நுனியால் சொன்ன அந்த ஜனங்களின் பாபங்களையெல்லாம் போக்கடித்து எல்லா க்ஷேமங்களையும் கொடுக்கிற உன்னை அடைந்ததினாலேதான் பரமசிவன் அதிக தயையுள்ளவரென்று சொல்லுகிறார்கள் இப்படி அதிக தயையு ள்ளவரென்று பரமசிவனுக்கு யசஸை உண்டுபண்ணவேண்டு மேயானால்உன்னைத்தவிரவேறேயாரால்முடியும், சொல்லு! ||௧௦||

உ-ம் || ஶிவாவேத்ய ஹ்வாவ்யாஸா த்ரயாரயோநஃ ஹெடைஹரிவா
ஸ்தீயாதந்யா உபேந்த்ரரவாவதிரவீ க்ஷாம் ஸஹாயாஃ ।
ஸுஜீஷ்டாத்ய்ஸைவ்ய வ்ரஹவதி ஹவத்ந்யா வ்யவஹ்ருதி
ஸ்தீயஸ்தாத்ருக்ஷ ஸாக்ருதவரிவாகோ விஜயதே || ௧௧ ||

பதம் || ஶிவாவேத்ய, ஹ்வாவ்யாஸா, த்ரயாரயோநஃ, ஹெடைஹ ரிவாஃ, தீயா, தந்யா, உபேந்த்ரஃ, ரவாவதிஃ, ரவீ, க்ஷாம், ஸஹாயாஃ, ஸுஜீஷ்டா, ஸுத்ய்ஸ்ய, ஸைவ, வ்ரஹவதி, ஹவத்ந்யா, வ்யவ ஹ்ருதிஃ, தீயஃ, தாத்ருக்ஷஃ, ஸாக்ருதவரிவாகஃ, விஜயதே ||

(ஹெஶிவாவேத்ய) ஹே சிவநாமமே! (த்ரயாரயோநஃ) பரம சிவன் (ஹெடைஹரிவாஃ) நாராயணன் (தீயாதந்யாஉபேந்த்ரஃ) அந்த விஷ்ணுவின் வேறுமூர்த்தியான (ரவாவதிரவீ) ஸ்ரீராமனும் (ஹ்வாவ்யாஸா) தங்கள் நாமங்களிலே (க்ஷாம்ஸஹாயாஃ) உன்னைச் சமமாகத்தரித்தார்கள் (ஸுஜீஷ்டா) இவர்களுக்குள் (ஸுத்ய்ஸைவ) முந்திச் சொன்ன சிவனுக்குத் தானே (ஹவத்ந்யாவ்யவஹ்ருதிஃ) உன்னால் வியவகாரமானது (வ்ரஹவதி) யோக்கியமாகிறது (தீயஃ) அந்தப்பரமசிவனுடைய (ஸாக்ருதவரிவாகஃ) புண்யபரி பாகமானது (தாத்ருக்ஷஃ) அப்படிப்பட்டதாக (விஜயதே) விள ங்குகிறது.

(ஸாவம்) ஹே சிவநாமமே! சிவ என்கிற இரண்டு எழுத்தை பரமசிவன் மகாவிஷ்ணு ஸ்ரீராமன் இந்த மூவர்களும் தங்களு டைய நாமங்களுக்குள்ளே ஒரு நாமமாகத்தரித்தார்கள் அப்படி சிவ என்கிற பெயர் மூன்றுபேர்களுக்கும் கிடைத்திருந்தபோ

திலும் சிவனென்று பரமசிவனையே உலகத்தில் வியவஹாரம் செய்வதால் அவர் செய்த புண்யத்தை வர்ணிப்பதற்கு ஒருவராலும் சாத்தியமில்லை. ॥ கூக ॥

ஸ்ரீ ॥ ஸர்வேஷு ப்ரஹ்மாண்டாவிரதக்ருதஸர்வேஷதுஷ்க்ருதானி
நாலந்தே ஸந்த்ருப்திம் நஹி கடயிதுந்தாம் கடயிதும் ।
அஸ்மீயைரேனோபி: ஸ்மரஹரநாமதேய பத யதே
அஸௌ ஸாம க்ஷந்தவ்யம் தத் இதம் ஶிவே தஸ்மை நம இதம் ॥ ॥ கூஉ ॥

பதம் ॥ ஸர்வேஷு ப்ரஹ்மாண்டாவிரதக்ருதஸர்வேஷதுஷ்க்ருதானி, அலம், தே, ஸந்த்ருப்திம், ந, ஹி, கடயிதும், தாம், கடயிதும், அஸ்மீயை:, ஏனோபி:, ஸ்மரஹரநாமதேய, பத, யதே, அஸௌ, ஶ்ரம:, க்ஷந்தவ்யம், தத், இதம், ஶிவே, தஸ்மை, நம:, இதம் ॥

(ஹேஸ்மரஹரநாமதேய) ஹே மதனசத்ருவின் நாமமே! (ஸர்வேஷு ப்ரஹ்மாண்டாவிரதக்ருதஸர்வேஷ துஷ்க்ருதானி) ஸர்வேஷு ப்ரஹ்மாண்ட, எல்லாபிரம்மாண்டங்களிலிருக்கும் ஜனங்களால் அவிரதக்ருத, எப்போதும் செய்யப்பட்ட ஸர்வேஷதுஷ்க்ருத, எல்லாப்பாபங்கள் (தே) உனக்கு (ஸந்த்ருப்திம்) நன்றாக திருப்தியை (கடயிதும்) சேர்ப்பிக்கிறதற்கு (நாலம்ஹி) சாமர்த்தியமுடையதுகளாக இல்லையல்லவா! (தாம்) அந்தத்திருப்தியை (அஸ்மீயை: ஏனோபி:) என்னுடைய பாபங்களினால் (கடயிதும்) சேர்ப்பிக்குகைக்கி (யதே) பிரயத்தனம் செய்கிறேன் (பத) ஆச்சரியம்! (ஶிவே) ஹேசிவாக்யே! (தத் இதம் அஸௌ ஶ்ரம:) அந்த இந்த என் குற்றமானது (க்ஷந்தவ்யம்) உன்னால் பொறுத்துக்கொள்ளத்தக்கது (தஸ்மை) உன்பொருட்டு (இதம் நம:) இந்தநமஸ்காறம்

(ஸாரம்) ஹே ஶிவநாமமே! அனேக பிரம்மாண்டங்களிலிருக்கும் எல்லா ஜனங்களாலும் எப்பொழுதும் செய்யப்படும்பாபங்கள் முழுமையும் உன்னை திருப்திசெய்து வைக்க ஸமர்த்தங்களில்லாமலிருக்க அவ்விதமான திருப்தியை இந்த உலகத்திற்குள் ஒருவனாகிய நான் என்னுடைய பாபங்களைக்கொண்டு திருப்தி செய்து வைக்க யத்தனம் செய்கிறேன் இந்தக்குற்றத்தைப்பொருத்துக் கொள்வாயாக! உனக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். ॥ கூஉ ॥

உ-ம் ॥ அயி ஜிஹ்வாபீடே ஜநநி ஸம்வேஸ்ய பவதீம்
மமாகௌகம் த்வய்யயி ஸமுபஹர்தும் வ்யவஸிதே ।
தவ ஸ்ம்ருத்யைவாஸௌ பத கபலித: கிந்நு கரவை
க்ஷமஸ்வேமம் தோஷம் பகவதி புராராதேர்நாமதேயே ॥ கூகூ ॥

பதச்சே ॥ அயி, ஜிஹ்வாபீடே, ஜநநி, ஸம்வேஸ்ய, பவதீம், மம, அகௌகம், த்வயி, அயி, ஸமுபஹர்தும், வ்யவஸிதே, தவ, ஸ்ம்ருத்யா, ஏவ, அஸௌ, பத, கபலித:, கிம், நு, கரவை, க்ஷமஸ்வ, இமம், தோஷம், பகவதி, புராராதே:, நாமதேயே ॥

(பகவதி) மகிமை தங்கிய (புராராதே:நாமதேயே) ஹே புராரியாகிய பரமசிவனது நாமமே! (பவதீம்) உன்னை (ஜிஹ்வாபீடே) நாக்காகிற ஸிம்மாஸனத்தில் (ஸம்வேஸ்ய) உட்காரவைத்து (மமஅகௌகம்) என்னுடைய பாப ஸமூகத்தை (த்வயி) உன் பொருட்டு (ஸமுபஹர்தும்) காணிக்கையாகக் கொடுப்பதற்கு (அயிவ்யவஸிதேஸதி) நான் நிச்சயித்துக்கொண்டிருக்கும் போது (அயி ஜநநி) என் தாயே (தவஸ்ம்ருத்யைவ) உன்னுடைய ஸ்மரணத்தினாலேதானே (அஸௌ) இந்த பாபஸமூகமானது (கபலித:) விழுங்கப்பட்டது (பத) கஷ்டம் (கிந்நுகரவை) என்னசெய்வேன் (இமம்தோஷம்) இந்தக்குற்றத்தை (க்ஷமஸ்வ) பொருத்துக்கொள்வாயாக!.

(பாவம்) தாயே ஹேசிவநாமமே! உன்னை என்னுடைய நாக்காகிற ஸிம்மாசனத்தில் உட்காரவைத்து என்னுடைய பாபங்களை உனக்குகாணிக்கையாகக் கொடுக்க நிச்சயம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது உன்னை நினைத்தமாத்திரத்தில் என் பாபம் முழுமையும் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விட்டது உன்னைவரவழைத்து உனக்கு ஒன்றும் கொடாமலிருக்கும் என்குற்றத்தைப்பொருத்துக்கொள்ளவேணும். ॥ கூகூ ॥

உ-ம் ॥ நிவேஸோ ஜிஹ்வாயாஞ்சிரமயி கவாணீவாச்யஜுஷாம்
நிஸம்யைவ ஸ்ரீகண்டநிஜநயநாபேக்ஷ்ய பவதா தத: ।
நிவேஸம் ஜிஹ்வாயாஸ்தவ யதி நயஸ்வே ஜநநி தே
நிதாநம் பாபிஷ்டோऽபிதஜதி நமிஷ்யந்நபி யம: ॥கூச॥

வஷிழ ॥ நிவெஶ:, ஜிஹ்வாயாம், நிரவயிகவு⁻ஞெ்யாஜுயஜ⁻ஷாம், நிஸமடுவ்யாவ்ஷ:, தெ, நிடிஂஉநயநாவெ், ஸவத⁻, தஸ, நிவெஶம், ஜிஹ்வாயாம், ஐஐ, யஷி, ந, யஜெ, ஜநநி, தெ, நிதாஷம், வாவிஷ:, ஊவித:, ஐதி, ந, ஸியெ்யஸ, நந⁻, யஶ: ॥

(ஹெநிடிஂஉநயநாவெ்) ஹே நெற்றிக் கண்ணனது நாமமே! (நிரவயிகவு⁻ஞெ்யாஜுயஜ⁻ஷாம்) எல்லையில்லாத புண்யஸமூகங்களை அடைந்தவர்களுடைய (ஜிஹ்வாயாம்) நாக்கில் (நிவெஶ:) இருப்பானது (தெ) உனக்கு (நிஸமடுவ்யாவ்ஷ:) இயற்கையாக ஏற்பட்டது (தஸ ஸவத⁻) அது இருக்கட்டும் (ஹெஜநநி) ஹே தாயே! (ஐஐஜிஹ்வாயாம்) என்னுடைய நாக்கில் (நிவெஶம்) இருப்பை (நயஜெயஷி) செய்யாமலிருந்தால் (நிதாஷம் வாவிஷ:) மிகவும்பாபம்செய்தவன் (ஊவிதஐதி) இரக்ஷிக்கப்பட்டானென்று (யஶ:) கீர்த்தியானது (தெ) உனக்கு (நஸியெ்யஸநந⁻) சித்திக்கமாட்டாதன்றோ!.

(ஸாவம்) ஹே சிவநாமமே! எல்லையில்லாத புண்ணியம் செய்தவனுடைய நாக்கில் எப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருப்பது உன்பிறவிக்குணமாயிருந்தபோதிலும் அதிகமான பாவம் செய்தவனைக்கூட சிவநாமம் இரக்ஷித்தது என்கிற கீர்த்தி உனக்குக் கிடைக்கவேணுமென்று எண்ணமிருந்தால் அதிக பாவம் செய்தவனான என்னுடைய நாக்கில் நீ இராமல்போனால் அவ்விதகீர்த்தி உனக்குக் கிடைக்கமாட்டாது. ॥ ௩௪ ॥

ஐ-ஹ ॥ ஶிவாவெ் ஊதஸ்வம் நந⁻ ஶஶிவஷிதாஷிஷணிதி
ஜுஊாஷவ்யாவிஶ் ஶ்ஹேரகைஷுாதந⁻ஹுதாழ ।
ஸரவெ்யஜுதடு⁻ம் ஸாஶிரய ஸரொ வாஸகிஐம்
தீயஜாஸாத்யாஷரவெஉவாஷு⁻ நவயழ ॥ ॥ ௩௫ ॥

வஷிழ ॥ ஶிவாவெ், ஊத:, ஸ்வம், நந⁻, ஶஶிவஷிதாஷிஷணிதிஜுஊாஸ, ஊவி, சூவிஶ், ஶ்ஹேரம், ஊகைஷுாஸ, தந⁻ஹுதாம், ஸரவி, வஸவம், கூதடு⁻ம், ஸாஶி:, ஊய, ஸரா:, வா, வஸ:, கிம், ஊஐம், தீயம், ஐர்ஸாத்யாஷரம், ஊவஉவாஐ:, த⁻, ந, வயழ ॥

(ஹே மாத: ஶிவாக்²யே) தாயே சிவநாமமே! (த்வம்) நீ (ஶஶிவதி³த்யாதிவர்ணத்³வயவ்யாஜத:) ஶஶிவத், என்பதுமுதலாகிய வார்த்தைகளின் வியாஜத்தினால்கூட (ப்ரவிஶ்ய) பிரவேசித்து (தநுப்⁴ருதாம்) ஜனங்களுடைய (ஶ்ரமம்) அதிக சிரமத்தை (அகஸ்மாத்) காரணமன்னியில் (ஹரஸி நநு) போக்கடிக்கிறாயன்றோ (ஏவங்க்ருத்யம்) இப்படிச்செய்வதற்கு (ஹரி:) மகாவிஷ்ணுவாவது (அத²வா) இல்லாவிட்டால் (ஸ: ஹரோ வா) அந்தப்பரமசிவனாவது [அலங்கிம்] ஸமர்த்தர்களாஎன்ன! (ததீ³யம்) அந்த ஹரிஹரர்களுடைய (மாஹாத்ம்யாந்தரம்) வேறுவிதமாகாத்மியத்தையோவென்றால் (வயம்) நாம் (நாபலபாம:) மறைத்துப்பேசவில்லை.

(ஸாரம்) தாயே சிவநாமமே! பிராணிகள்பேசும்போது சசிவஸ், என்கிற வார்த்தைக்கு சந்திரன்போல் என்கிற பொருளை மனதில் நினைத்துக்கொண்டு பேசினாலும் அந்தப்பதத்தில் சிவ என்றிருக்கும் இரண்டெழுத்தை வியாஜமாக வைத்துக்கொண்டு மனதிற்குள் பிரவேசித்து ஜனங்களின் தாபத்திரயத்தைப்போக்கடிக்கின்றாய் உன்னைப்போல் இவ்வளவு சுலபமாய் சிரமத்தை நிவர்த்தி செய்ய விஷ்ணுவாலும் சிவனாலும் முடியாது இதைத்தவிர அவர்களிடத்தில் மாஹாத்மியம் அபாரந்தான். அதை நாம் மறைத்துப்பேசவில்லை. ॥ ௩௫ ॥

மூ ॥ பித்ருப்⁴யாஞ்த்யக்தோऽஸாவஹமதிதுராத்மேதி கி³ரிஜா
கி³ரீஶாப்⁴யாஞ்த்யக்தோ நநு ஜநநி நைகேந ச ததா² ।
இதோऽஸ்த்யந்யா காபி ஜக³தி ந க³திர்யாதி ஶரணம்
ஶிவாக்²யே த்வாமேகா மயி ஜஹிஹி வா மாம் பி³ப்⁴ருஹி வா ॥ ௩௬ ॥

பதம் ॥ பித்ருப்⁴யாம், த்யக்த:, அஸௌ, அஹம், அதிதுராத்மா, இதி, கி³ரிஜாகி³ரீஶாப்⁴யாம், த்யக்த:, நநு, ஜநநி, நைகேந, ச, ததா², இத:, அஸ்தி, அந்யா, கா, அபி, ஜக³தி, ந, க³தி:, யாதி, ஶரணம், ஶிவாக்²யே, த்வாம், ஏகாம், மயி, ஜஹிஹி, வா, மாம், பி³ப்⁴ருஹி, வா ॥

(ஹே ஜநநி) தாயே! (பித்ருப்⁴யாம்) தாய் தகப்பன்களால் (அஸௌ அஹம்) இந்தநான் (அதிதுராத்மேதி) மிகவும் துஷ்டனென்று (த்யக்த:) தள்ளப்பட்டேன் (ததா²) அப்படியே (நைகேந ச)

உலகத்தாராலும் தள்ளப்பட்டேன் (மெ) எனக்கு (ஜகதி) உலகத்தில் (அந்யாகாவிஸரதி:) வேறு அடையத்தகுந்த ஓர் இடமும் (நாஸ்திநநு) இல்லையன்றோ (அயிஶிவாவே) ஈசுவரநாமமே! (ஸாம்ப்ரதம்) உன்னைத்தானே முக்கியமாக (ஶரணம்யாமி) சரணமாக அடைகிறேன் (மாம்) என்னை [ஜஹிஹிவா] கைவிட்டாலும் விடு [பிஹ்யஹிவா] இரக்ஷித்தாலும் இரக்ஷி.

[ஹாவா] தாயே ஈசநாமமே! தாயார் தகப்பனார்களும் பார்வதிபரமேசுவரர்களும் அப்படியே உலகம் முழுவதும் மிகவும் துஷ்டனென்று என்னை வெகுதூரத்தில் தள்ளிவிட்டார்கள் என்னை இரக்ஷிப்பதற்கு வேறே ஒருவரும் இல்லை நீ தான் காப்பாற்றவேணுமென்று உன்னையே சரணமடைகிறேன் அவர்களைப்போல நீயும் என்னைத்தள்ளிவிட்டாலும் அல்லது இரக்ஷித்தாலும் உன்னையே நம்பிக்கொண்டிருக்கிறேன். ॥௩௬॥

ஶ்லோ ॥ வரித்யாஜ்யம் ஸர்வேzப்யுஹிதயதி வாவிஷ்டமயி தே
ஶிவாவே ஸம்க்ராஹ்ய ஸ்ஜயதி தவைதத்ஸமுசிதம் ।
ப்ரவணா க்ஷா கிணோதயிநி ஶரவெ வாம்ருதாவெ
வயொயெஸ்தத்ராத்யஶ்ரஹணாவஸிகத்தம் ப்ரஹாணம் ॥ ௩௭ ॥

பதம் ॥ வரித்யாஜ்யம், ஸர்வே, அபி, அபிஹிதயதி, வாவிஷ்டம், அயி, தே, ஶிவாவே, ஸம்க்ராஹ்ய:, ஸ:, ஜயதி, தவ, ஏதத், ஸமுசிதம், ப்ரவணா, க்ஷா, கிம், ந, உதயிநி, ஶரவெ, ச, அம்ருதாவெ, வயொயெ:, தத்ர, ஆத்யஶ்ரஹணாவஸிகம், தம், ப்ரஹாணம் ॥

(அயிஶிவாவே) ஈசநாமமே! (ஸர்வேபி) எல்லாஜனங்களும் (வாவிஷ்டம்) தோஷமுள்ளவனை (வரித்யாஜ்யம்) தள்ளத்தகுந்தவனாக (அபிஹிதயதி) சொல்லுகிறார்கள் (ஸ:) அவன் (தே) உனக்கு (ஸம்க்ராஹ்ய:) சேர்த்துக்கொள்ளத்தகுந்தவனாக (ஜயதி) விளங்குகிறான் (தவ) உனக்கு (ஏதத்) இந்தசெய்கையானது (ஸமுசிதம்) யோக்கியந்தான் (க்ஷா) நீ (வயொயெ:) ஸமுத்திரத்தில் நின்றும் (உதயிநி) உண்டான (ஶரவெ) விஷத்திலும் (அம்ருதாவெ) அமிருதத்திலும் (தத்ர) அந்த இரண்டுகளுக்குள்

(குத்ர லாலஸிகம்) முன்னாலே உண்டான விஷத்தை கிரகிப்பதில் ஆசையுள்ள (தம் ப்ரபுவரம்) அந்த பிரபு சிரேஷ்டரான சிவனை (நப்ராப்தாஸி கிம்) அடையவில்லையா என்ன!

(நாம) ஈசுவர நாமமே! எல்லா ஜனங்களும் தோஷமுள்ளவனைத் தள்ளத்தகுந்தவனாகச் சொல்லுகிறார்கள் அந்ததோஷமுள்ளவனை நீ சேர்த்துக்கொள்ளுகிறாய் ஏனென்றால் பாற்கடலில் நின்றும் உண்டான விஷம் அமிருதம் இந்த இரண்டுகளுக்குள்ளே எல்லாராலும் தள்ளத்தகுந்தவிஷத்தை எடுத்துட்கொண்ட பிரபுவை நீ அடைந்திருப்பதால் உனக்கும் இந்தச்செய்கை யோக்கியமாகத்தான் இருக்கிறது. ॥ ௩௭ ॥

உ-ம் ॥ ஸதாஜஸ்ர தோஷாந் ஸம்வர்தயந்தோ ஹ்ருதயே

ஜயந்தீசஃ பச்யந் ஹ்ருதி வஸதி தத்ஸர்வமகிலம் ।

அதோ மே ஸர்வாகம் வ்ருஜினம் அபி ஸம்பே பிப்ருஷே

கதம் நாமஸ்ரேஷ்டே கதய தவ கஃ ஸ்தோது விபவம் ॥ ॥௩௮॥

பதம் ॥ தே, அஜஸ்ரம், தோஷாந், ஸம்வர்தயந்தஃ, ஹ்ருதயஃ, ஜயந்தி, ஈசஃ, பச்யந், ஹ்ருதி, வஸதி, தத், ஸர்வம், அகிலம், அத, மம, அதி, அகம், அகிலம், அவமயந்தீ, அம்ப, பிப்ருஷே, கதம், நாம, ஈசஸ்ரேஷ்டே, கதய, தவ, கஃ, ஸ்தோது, விபவம் ॥

(அம்ப) மாதாவே! (அந்தரயஃ) (அந்தக்கரணத்திலுதிக்கும் காமம் முதலான) உட்சத்துருக்கள் (அஜஸ்ரம்) எப்பொழுதும் (தே) எனக்கு (தோஷாந்) கெடுதல்களை (ஸம்வர்தயந்தஃ) உண்டுபண்ணுகிறவர்களாக (ஜயந்தி) விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் (தத்ஸர்வமகிலம்) என் கஷ்டதசை முழுவதையும் (ஈசஃ) ஈசுவரன் (பச்யந் ஸந்) பார்க்கிறவராய்க்கொண்டு (ஹ்ருதி வஸதி) மனதில் வசிக்கிறார் (அத) அதற்குப்பிறகு (மமாதி) இப்படியிருக்கும் போது (அகிலமகம்) என் குற்ற முழுவதையும் (கதம்) எப்படி (அவமயந்தீ) மறைக்கிறவளாய் (த்வம் பிப்ருஷே) என்னை இரக்ஷிக்கிறாய் (ஹே நாமஸ்ரேஷ்டே) ஈசநாமமே! (தவ விபவம்) உன் மகிமையை (கஃ ஸ்தோது) எவன் வர்ணிப்பான் (கதய) சொல்லு!.

(ஸாரம்) தாயே ஈசுவர நாமமே! என் மனதுக்குள் காமம் குரோதம் முதலான சத்துருக்கள் எப்போதும் எனக்கு கெடுதலே உண்டுபண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் ஈசுவரனும் அவைகளைப்பார்த்துக்கொண்டு அந்த மனதில் தானே இருக்கிறார் இப்படி இருக்க ஈசுவரனிடத்தில் என் குற்றத்தைக்காட்டிக்கொடுக்காமல் மறைத்து என்னை எப்படியோ காப்பாற்றுகிறாய் அப்படி பக்தனாகிய என்னை இரக்ஷிக்கும் உனது மாகாத்மியம் யாரால் வர்ணிக்கமுடியும் சொல்லு. ॥ ௩௮ ॥

௩௯ ॥ ஸூ⁴ப்ராயாம் ஶம்பௌ⁴ஶக்ரதூ³ரதராம் ஸாமீப்யம் நயதே
யதா² ப்ரத்யுஷஸாந்த மித்ரோ த்³விஜராஜஸௌமஹிமே ।
ஸ்வகர்மாணாஶக்ரதூ³ஷ்டோ³பி ஶிவபத³ம்
ததா² கல்யாணி த்வம் நந்த³ ஸமயஸி ஸ்வதந்த்ரதயா ॥ ௩௯ ॥

பதா³நி ॥ ஸூ⁴ப்ராயாம், ஶம்பௌ⁴, அஶக்ரம், உதா³ராம், ஸாமீப்யம், நயதே, யதா², ப்ரத்யுஷஸாந்தம், மித்ரஸ், இஹ, த்³விஜராஜஸௌமஹிமே, ஸ்வகர்மாணா, அஶக்ரம், உரும், ஸ்வபத³ம், ஶிவபத³ம், ததா², கல்யாணி, த்வம், நந்த³, ஸமயஸி, ஸ்வதந்த்ரதயா ॥

(இஹ) இந்த உலகத்தில் (ஶம்பௌ⁴) பிரபுவின் கிரகத்துவாரமானது (ஸூ⁴ப்ராயாம்) (ஸத்ரம்) திறந்திருக்கும்போது (மித்ரஸ்) மித்திரனானவன் (அஶக்ரம்) (உள்ளேபோக) யோக்கியமில்லாதவனை (உதா³ராம்) வேறு (சுருக்கமான வழியினாலே) (யதா²) எப்படி (ப்ரத்யுஷஸாந்தம்) அடையத்தகுந்த இடத்தை (ஸாமீப்யம்) சிரமமில்லாமல் (நயதே) அடையும்படிசெய்கிறானே (ஹேத்³விஜராஜஸௌமஹிமே) ஈசநாமமே! (ஸ்வகர்மாணா) [ஈஶ்வரஹோத்ரம் முதலான] தன்னுடைய கர்மாவில் (அஶக்ரம் உரும்) ஸாமர்த்தியமில்லாத இந்த (ஜனத்தை) (ஹேகல்யாணி) க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுகிறவளே (த்வம்) நீ (ஸ்வபத³ம்) [யதா²ததா²] சிரமமில்லாமலிருக்கும்படி (ஸ்வதந்த்ரதயா) உனது ஸாமர்த்தியத்தினாலே (ஶிவபத³ம்) பரமசிவனுடைய ஸ்தானத்தை (ததா²) அப்படி (ஸமயஸி நந்த³) (அடையும்படி) செய்கிறாயல்லவா!

[பாவம்] ஈசநாமமே! ஒருபிரபுவின்வீட்டிலிருக்கும் முக்கியமான அதிகாரியானவன் தனக்கு சிநேகிதனுக இருக்கும் மூடனைக்கூட வித்துவான்கள் உள்ளேவருகிற சமயம்பார்த்து அவர்களுடன் தன்ஸ்நேகிதனுன மூடனையும் சேர்க்காமல் வேறு சுருக்கமானவழியினுல் தகுந்த இடம் கிடைக்கும்படிசெய்வது போல் அக்கினிஹோத்திரம் முதலானகர்மாக்கள் செய்யஸாமர்த்தியம் இல்லாத இந்தஜனத்தை வேறு ஒருவரிடத்திலும் காண்பிவித்துக்கொடாமல் ஒருவிதசிரமமன்னியில் உன்ஸாமர்த்தியத்தால்ஈசுவரஸன்னிதானத்தை அடையும்படிசெய்கிறுய் ॥௩௯॥

௩௦ ॥ ஸ்வகர்மண்யாஶக்தம் ஜநமபி பவத்யேவ பிப்ருதே
விநா த்வாம் தஸ்யாபி ஸ்வவிஹிதஸாஹாய்யவிரஹாத் ।
புபூஷோஸ்ஸர்வஸ்ய த்வமஸி ததுபாஸ்யா கிமபரம்
த்வயாऽஸ்ருஷ்டே அத்யாஸ்தா பகவதி ஶிவாக்யே ஸ ச ஶிவ: ॥ ௩௦ ॥

பதம் ॥ ஸ்வகர்மணி, அஶக்தம், ஜநம், அபி, பவதீ, ஏவ, பிப்ருதே, விநா, த்வாம், தஸ்ய, அபி, ஸ்வவிஹிதஸாஹாய்யவிரஹாத், புபூஷோ:, ஸர்வஸ்ய, த்வம், அஸி, அத:, உபாஸ்யா, கிம், அபரம், த்வயா, ஸ்ருஷ்டே, அத்யாஸ்தா, பகவதி, ஶிவாக்யே, ஸ:, ச, ஶிவ: ॥

(ஹேபகவதி ஶிவாக்யே) மகிமையுடைய ஹே ஈசநாமமே! (ஸ்வகர்மணி) [அக்கினிஹோத்ரம்முதலான]தன்னுடைய கர்மாவில்(அஶக்தம் ஜநமபி)ஸாமர்த்தியமுள்ளஜனத்தைக்கூட (பவத்யேவ) நீ தானே(பிப்ருதே) இரக்ஷிக்கிறுய் (த்வாம்விநா) உன்னைத்தவிர (தஸ்யாபி) அந்த கர்மானுஷ்டானம் செய்கிறவனுக்கும் (ஸ்வவிஹிதஸாஹாய்யவிரஹாத்) தன்னுல் செய்யப்பட்ட கர்மாக்களுக்கு(ஸாஹாய்யம்) கிடைக்காமலிருப்பதால் (த்வம்) நீ (புபூஷோ:) சுகமாக இருக்க இச்சையுள்ள (ஸர்வஸ்ய) ஸமஸ்தஜந்த்திற்கும் (உபாஸ்யாஸி) உபாஸிக்கத்தகுந்தவளாயிருக்கிறுய் (அத:) ஆகையால் (அபரம்கிம்) வேறு என்ன (ஸஶிவஶ்ச) அந்தப்பரமசிவனும் (த்வயா) உன்னால் (அத்யாஸ்தா) அடையப்பட்டிருக்கிற ஸ்வரூபத்தை உடையவராக (ஸ்ருஷ்டே) இருக்கிறுர்.

(பாவம்) ஹே ஈசநாமமே! அக்கினிஹோத்திரம் முதலான கர்மாக்கள் செய்கிறவனையும் நீ தான் இரக்ஷிக்கிறாய் கர்மாக்களின் முடிவில் உன்னை சொல்லாவிட்டால் ஸாத்குண்யம் கிடைக்காமலிருப்பதால் சுகமாக இருக்க எண்ணமுள்ளஜனமெல்லாம் உன்னைத்தானே உபாஸிக்கிறது அந்தப்பரமசிவனேஉன்னால் அறியத்தகுந்த ஸ்வரூபமுள்ளவராக இருக்கிறார் வேறுஎன்ன॥௩௦॥

ஶ்ரீ ॥ நகர்மாஸ்ஸ்ரோதஸம் ஸம்பவதி நவா பக்திவபுஷிகோ
ஸ்புரோபாதேயஃ கோऽபி ஸ்ஃபுரதி குணலேஶோऽபிநமயி।
அஸங்க்யாதா தோஷாஃ கிமத இஹ துர்ப்ராத்யமிதர
த்தமம்பே ஶக்தோऽந்யா ந ஜகதி ஶிவாபத்யே மம கதிஃ ॥ ௩௧ ॥

பதம் ॥ ந, கர்மஸ்ரோதஸ்யஃ, அஹம், ஸம்பவதி, ந, வா, பக்திவபுஷிகஃ, அபி, உபாதேயஃ, கஃ, அபி, ஸ்ஃபுரதி, குணலேஶஃ, அபி, ந, மயி, அஸங்க்யாதாஃ, தோஷாஃ, கிம், அதஃ, இஹ, துர்ப்ராத்யம், இதரஸ், தஸ், அம்பே, ஶக்தஃ, அந்யா, ந, ஜகதி, ஶிவாபத்யே, மம, கதிஃ ॥

(ஹேஸம்பவதி அம்பே) ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணையாகியதாயே! (அஹம்கர்மஸ்ரோதஸ்யாந)நான் கர்மமார்க்கத்தில் இருக்கிறவனில்லை (பக்திவபுஷிகோவாநாபி) பக்திமார்க்கத்திலிருக்கிறவனாகவும் இல்லை (மயி) என்னிடத்தில் (உபாதேயஃ) எடுத்துக்கொள்ளத் தகுந்த (கோபிகுணலேஶஃ) ஒரு நற்குணத்தினுடைய இலேசமாவது (நஸ்ஃபுரதி)பிரகாசிக்கவில்லை (அஸங்க்யாதாஃ) எண்ணிக்கையற்ற (தோஷா அபி) தோஷங்களும் [இருக்கின்றன] (அதஃ) இந்தககாரணத்தினாலே (இஹ) இவ்விஷயத்தில் (இதரஸ்துர்ப்ராத்யம் கிம்) வேறுதுஷ்டத்தன்மை என்ன இருக்கிறது (தஸ்) அந்தக்காரணத்தினால் (ஹேஶிவாபத்யே) ஈசநாமமே! (ஜகதி) உலகத்தில் (மம) எனக்கு(ஶக்தஃ) உன்னைக்காட்டிலும் (அந்யாகதிஃ ந) வேறுகதியில்லை.

(பாவம்) ஆறுவிதகுணங்கள் பொருந்தியஹேதாயே ஈசநாமமே! நான் கர்மமார்க்கத்திலும் இல்லை பக்திமார்க்கத்திலும் இல்லை என்னிடத்தில் நல்லகுணங்கள் கொஞ்சங்கூட இல்லை எண்ணிறந்ததோஷங்களும் இருக்கின்றன இவ்விதம் துஷ்டனு

இய என்னைக்காப்பாற்றுவதற்கு வேறு ஒருவரும் இல்லை நீதான் இரக்ஷிக்கவேணும். ॥ ௬௧ ॥

மூ ॥ ஸுதஸ்யாஹ்வயம் நாராயணமிதீரிதவாநுதாத்த யதஜாமிளஸ்தம் தத்க்ஷணாத்யமதூதாஃ வ்யஜஹுஃ ।
த்வம் நரஹரே பீதிம் நயஸி விமுகாநாம் ஸ்வேஷாம் முதம்
ஸந்மாநுகாருண்யார்த்ராஃ ஸஹஸா நிகிலேஷு தே கிந்நராஃ ॥ ௬௨ ॥

பத ॥ ஸுதஸ்ய, ஆஹ்வயம், நாராயணமிதம், உதாஹரத், யத், அஜாமிளஃ, தம், தத்க்ஷணாத், யமதூதாஃ, வ்யஜஹுஃ, த்வம், நரஹரே, பீதிம், நயஸி, விமுகாநு, தே, முதம், ச, ஸந்மாநு, காருண்யார்த்ராஃ, தே, ஸஹஸா, நிகிலே, தே, கிந்நராஃ ॥

(யத்) யாதொருகாரணத்தினாலே (அஜாமிளஃ) அஜாமிளனென்பவன் (ஸுதஸ்ய) புத்திரனுடைய (ஆஹ்வயம்) பெயராகிய (நாராயணமிதம்) நாராயண [என்கிற] வார்த்தையை (உதாஹரத்) சொன்னானோ (தத்) அந்தக்காரணத்தினாலே (தம்) அந்த அஜாமிளனை (யமதூதாஃ) யமதூதர்கள் (பீதாஸ்ஸந்தஃ) பயந்தவர்களாய்க் கொண்டு (வ்யஜஹுஃ) விட்டுவிட்டார்கள் (ஹே நரஹரே) ஈசநாமமே! (த்வம்) நீ (விமுகாநு) நாமகீர்த்தனம் செய்யாதவர்களைக்குறித்து (பீதிம்) பயத்தை (நயஸி) அடையும்படிசெய்கிறாய் (ச) பின்னும் (தே ஸந்மாநு) உன்னுடைய பக்தர்களைக்குறித்து (முதம்) சந்தோஷத்தை (நயஸி) அடையும்படிசெய்கிறாய் (தேகிந்நராஃ) அந்த உனது பக்தர்களோவென்றால் (நிகிலே) எல்லாரிடத்திலும் (காருண்யார்த்ராஃ) தயையுள்ளவர்கள் (ஸஹஸா) ஆச்சரியம்.

(ஸாரம்) ஹே ஈசநாமமே! அஜாமிளன் தன்புத்திரனின் பெயராகிய (நாராயண) என்கிற வார்த்தையைச்சொன்னான் அதனால் யமதூதர்கள் அவனிடம் பயந்து அந்த அஜாமிளனை விட்டுவிட்டு ஓடிப்போய்விட்டார்கள் நீயோ உன்னைபஜிப்பவனுக்கு சந்தோஷத்தையும் நாமகீர்த்தனம் செய்யாதவனுக்கு பயத்தையும் உண்டுபண்ணுகிறாய் உனது பக்தர்களோவென்றால்சத்துரு

மித்திரன் என்கிற தாரதம்மியமில்லாமல் எல்லாரிடத்திலும் தயையுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். ॥ ௪௨ ॥

ஶ்லோ ॥ ஸ்மரஶமநாபிதாநே ஸ்வாதுரே ஸுஜநேஸ்மிந்
நிராபாதி விஹர்த்தும் நித்யமுத்கண்டிதாஶம் ।
அவநயஸி கிமேவம் ஹந்த மாமந்தராயை
ர்மநஸி நக்ஷமாதா மத்க்ருதாந்தோஷராஶீந் ॥ ॥ ௪௩ ॥

பதம் ॥ ஸ்மரஶமநாபிதாநே, ஸ்வாதுரே, ஸுஜநே, அஸ்மிந், நிராபாதி, விஹர்த்தும், நித்யம், உத்கண்டிதாஶம், அவந யஸி, கிம், ஏவம், ஹந்த, மாம், அந்தராயை:, மநஸி, ந, க்ஷமா, மாதா:, மத்க்ருதாந், தோஷ, ராஶீந் ॥

(ஸ்மரஶமநாபிதாநே) புஷ்பபாணனைக்கொன்றவன் நாமமே!(ஸ்வாதுரே) அழகிய (அஸ்மிந் ஸுஜநே) இந்த உனது(கீர்த்தன)ப்பிரவாகத்தில் (நிராபாதி) விக்கினமில்லாமலிருக்கும்படி (விஹர்த்தும்) விளையாடுகிறதற்கு (நித்யம்) எப்பொழுதும் (உத்கண்டிதாஶம்) அதிக ஆசையுள்ள என்னை (ஏவம்) இந்தப்பிரகாரம் (அந்தராயை:) விக்கினங்களால் (கிம் அவநயஸி) என்தள்ளுகிறாய் (ஹந்த) கஷ்டம் (ஹேமாதஶ்சேதி) எங்கும் விளங்குகிற தாயே (மத்க்ருதாந் தோஷராஶீந்) என்குற்றங்களை (மநஸி நக்ஷமா) (நீ) மனதில் எண்ணாதே.

(பாவ) ஹே நாமமே! அழகிய நாமகீர்த்தனப்பிரவாகத்தில் விக்கினமில்லாமல் எப்பொழுதும் விளையாடவேணுமென்று ஆசையுள்ள என்னை அநேகவிதவிக்கினங்களினால் என் இவ்விதம் தள்ளுகிறாய் நான் செய்தகுற்றங்களை கொஞ்சங் கூடமனதில் எண்ணாதே. ॥ ௪௩ ॥

ஶ்லோ ॥ கிமகாரணமாஶ்சர்யகவல்கநமாஹாத்ம்யம்
கிமஹஜத மஹத்வம் கிம் வ்யாஜோ வா ।
இதி நிஜமதிதன்மாத்ரேண மித்யே
மஹா நாமஹதிமாதமஹத்வம் ஶிவாமெந்த்ய ॥ ॥ ௪௪ ॥

பதம் ॥ கிம், அகாரணம், ஆஶ்சர்ய, கவல்க, வல்கநமாஹாத்ம்யம், கிம், அஹஜத, மஹத்வம், கிம், வ்யாஜ:, வஷ:, க:, வா, இதி,

நிஜஸபி௸ தேஹ, மாம், ஸம்ஈக்ஷமாணே, ஈஶ்வரீ, மே, நந்தநஃ, இதி, போதஃ, மத்பரம், வரம், ஶிவாதே ॥

(அயம்) இவன் (மத்ப்ரீத்யை) என்னுடைய ஸந்தோஷத்தின் பொருட்டு (வர்ணாஶ்ரமோசிதம்) வர்ணாசிரமங்களுக்கு உசிதமான (கர்ம) காரியத்தை (கிமகரோத்) என்னசெய்தான் (மத்பதம்) என்சரணத்தை (கதமஸேவத) பஜித்தானா என்ன! (கிம் வ்ரதம் அகரோத்) என்னசெய்தான் (கோவா) இவன் யார் (இதி) என்று (நிஜஸபா௸) தன்னுடைய ஸபையில் (மாம்) என்னை (ஈஶ்வரீ) பரமசிவன் [ஸம்ஈக்ஷமாணே] பார்க்கும்போது [ஹேமாதஃ ஶிவாதே] ஹேதாயே ஈசநாமமே! [மே நந்தந இதி] என்பக்தனென்று [வரம்] கம்பீரமாகஇருக்கும்படி [மத்பரம்] அதட்டிசொல்லு॥

[ஸாரம்] ஹே ஈசநாமமே! பரமசிவன் தன்னுடையஸபையில் ஒவ்வொருவரையும் விசாரணைசெய்யும்போது என்னைப்பார்த்து இவன் எனக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணவேடிண்யதின் பொருட்டு வர்ணாசிரமங்களுக்கு யோக்கியமான எந்தகர்ம்மாவைச்செய்தான். என் பாதத்தை சேவித்தானா. என்னவிரதானுஷ்டானம் செய்தான். இவன் யாரென்று பார்க்கும்போதே நீ இந்தஜீவன் என்பக்தனென்று கெட்டியாய் அதட்டிச்சொல்லவேணும். ॥ ௪௪ ॥

ஶ்லோ ॥ ஜகதி வஶிமிராக்ஷர வ்யத்யயேநோல்லஸந்த்யா
ஜநநி வஶிகரஹீதாஸ்ஸா ஸுகஶ்ரூஷிநிஷ்டாது ।
நகிமவஸி ஶிவாதே ஸாதயா நாஶ்ரிதஜா
மவிதஜிஹ விடம்பைஃ கஷ்டகாலஷம்பத் ॥ ॥ ௪௫ ॥

பதச்சேதம் ॥ ஜகதி, வஶிமிரா, அக்ஷர, வ்யத்யயேந, உல்லஸந்த்யா, ஜநநி, வஶிகரஹீதாஸ், த்வா, ஸுகஶ்ரூஷிநிஷ்டாது, ந, கிம், அவஸி, ஶிவாதே, ஸா, தயா, அநாஶ்ரிதம், மாம், அவிதம், இஹ, விடம்பைஃ, கஃ, கஷ்டகாலஷாபத் ॥

[ஹேஜநநிஶிவாதே] தாயே ஈசநாமமே! [ஜகதி] உலகத்தில் [அக்ஷரவ்யத்யயேந] சிவஎன்கிறஎழுத்துக்களின் மாறுதலாலே [உல்லஸந்த்யா] விளங்குகிற [வஶிமிரா] (வசி) என்கிறவாக்கினாலே

[பரிக்ருஹீதாந்] கிரகிக்கப்பட்டவர்களாயிருக்கிற [ஸ்வகர்மநிஷ்டாந்] தங்கள் தர்ம்மத்திலிருக்கிறவர்களை [கஸ்மாத் நாவஸி கிம்] நீ இரக்ஷிக்கவில்லையாளென்ன! [அஹோ] மிகவும் பிரயாஸம். [அபரிக்ருஹீதம்] அந்த(வசி)என்கிற வாக்கினாலே அங்கீகரிக்கப்படாதவனும்[ஸ்வபக்ஷகாவலம்பம்] உன்னையேபற்றுதலாக உடையவனுமிருக்கிற [மாம்] என்னை [அவிதும்] காப்பாற்றுவதற்கு [இதா] இப்போது [கோऽயம் விலம்ப:] என்ன தாமஸம்.

[பாவம்] தாயே ஈசுவர நாமமே! உலகத்தில் அனேக வார்த்தைகளுடன்(வசி)என்று வார்த்தையைச்சொல்லும் ஜனத்தை இவன்(சிவ)என்கிற நாமத்தைமாறுதலாகச்சொன்னான் என்று, கர்மமார்க்கத்திலிருக்கிறவனை இரக்ஷிக்கிறாய் அப்படிப்பிரயாஸமானகாரியத்தைச் செய்யும் உனக்கு நாமத்தைமாறுதலாகச் சொல்லாமல் (சிவ) என்றே எப்போதும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் என்னை இரக்ஷிக்க ஏன் இப்போது உனக்கு இவ்வளவு தாமஸம். ॥ ௪௫ ॥

உ-எ ॥ அம்ப த்வதீயமஹிமாம்புதிஶீகராணு-
வேதீ ஸுதீ: த்வயி நிரந்தரவ்ருத்த்யஶக்தௌ ।
ஶம்புநாமதேயெ பூவி ஸங்கடதே ந கிம் பிபாஸோ:
ஸந்நிதௌ ஸலில நிருத்தகதேஸ்ஸவஸ்தாம் ॥ ॥ ௪௬ ॥

பத ॥ அம்ப, த்வதீயமஹிமாம்புதிஶீகராணுவேதீ, ஸுதீ:, த்வயி, நிரந்தரவ்ருத்த்யஶக்தௌ, ஶம்புநாமதேயெ, பூவி, ஸங்கடதே, ந, கிம், பிபாஸோ:, ஸந்நிதௌ, ஸலில, நிருத்தகதே:, ஸவஸ்தாம் ॥

[ஹே அம்ப ஶம்புநாமதேயெ] தாயே ஈசுவர நாமமே! [த்வதீயமஹிமாம்புதிஶீகராணுவேதீ] உன் மாகாத்மியமாகிற சமுத்திரத்தின் திவலையினுடைய இலேசத்தை அறிந்தவனாயிருக்கிற [ஸுதீ:] வித்துவான் [த்வயி] உன்விஷயத்தில் [நிரந்தரவ்ருத்த்யஶக்தௌஸதி] இடைவிடாமல் நாமகீர்த்தனம் செய்யமுடியாமலிருக்கும்போது [ஸலிலஸந்நிதௌஸதி] ஜலம் ஸமீபத்திலிருக்கும்போது [நிருத்தகதே:] தடுக்கப்பட்ட நடையை உடைய [பிபாஸோ:] தாகமுள்ளவனது [ஸவஸ்தாம்] ஸ்திதியை [பூவி] பூமியில் [நஸங்கடதே கிம்] அடையமாட்டானா என்ன.

[பாவம்] தாயே ஈசனது நாமமே! உன் மாகாத்மியமாகிற ஸமுத்திரத்தினுடைய திவலையின் லேசத்தை அறிந்தும் எப்பொழுதும் நாமகீர்த்தனம் செய்யமுடியாத வித்துவான், சமீபத்திலிருக்கும் ஜலத்தை பானம் செய்யவேணுமென்று அதிக தாகமுடன் வரும்போது அந்த ஜலத்தை பானம் செய்யவொட்டாமல் ஒருவனால் தடுக்கப்பட்ட மனிதனுடைய கஷ்டதசையை நிச்சயமாக அடைவன். ॥ ௪௬ ॥

[illegible] ॥ [illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ ௪௭ ॥

[illegible] ॥

[illegible] ஹே ஈசனது நாமமே! [illegible] ஒருபக்கத்தில் [illegible] வியாதிகள் [illegible] ஒருபக்கத்தில் [illegible] காமம் முதலியவைகள் [illegible] ஒருபக்கத்தில் [illegible] பெண்ஜாதிபிள்ளை முதலானவர்கள் [illegible] எல்லா இடங்களிலும் [illegible] இயமன்கள் [illegible] என்று [illegible] இந்த துக்கசமுத்திரமானது [illegible] எல்லையில்லாமலிருக்கிறது [illegible] அந்த இந்தத் துக்கசமுத்திரத்தையும் [illegible] [illegible], உன் பக்தர்களிடத்தில் [illegible], தயையின் விளக்கமாகிற [illegible], அகஸ்தியரானவர் [illegible] சீக்கிரமாக [illegible] பானம் செய்து [illegible] உன் சமீபத்தில் [illegible] என்னை [illegible] விளையாடும்படி செய்யட்டும்.

[பாவம்] ஈசுவர நாமமே! வியாதிகள் ஒருபக்கம் காமம் முதலான ஆறு சத்துருக்கள் ஒரு பக்கம் பாரியை புத்திரன் முதலானவர்கள் ஒரு பக்கம் எல்லா இடங்களிலும் இயமன்கள்

என்றும் அபாரமான இந்தது:க்கஸமுத்திரத்தை உன் பக்தர்களிடத்தில் உனக்குண்டாகிற கிருபாவிலாசமாகிற அகஸ்தியர் சீக்கிறம் பானம் செய்து சரணமாக அடைந்த என்னை உன் சமீபத்தில் எப்பொழுதும் விளையாடும்படி செய்யவேணும். ॥ சஎ ॥

ஶ்லோ ॥ அம்ப ப்ரஸீத குரு மாமநகம் பலாத்த்வ
  மங்கே ச தே குரு நிஷண்ணமமும் ஶிவாக்யே ।
பங்காப்லுதமமலம் குருதே ந மாதா
  கிம் பாலகம் ந குருதேऽங்கஜுஷம் ச ஹ்ருஷ்டா ॥ சஅ ॥

பதம் ॥ அம்ப, ப்ரஸீத, குரு, மாம், அநகம், பலாத், த்வம், அங்கே, ச, தே, குரு, நிஷண்ணம், அமும், ஶிவாக்யே, •பங்காப்லுதம், அமலம், குருதே, ந, மாதா, கிம், பாலகம், ந, குருதே, அங்கஜுஷம், ச, ஹ்ருஷ்டா ॥

(ஹே அம்ப ஶிவாக்யே) தாயே ஈசநாமமே ! (ப்ரஸீத) அனுக்கிரகம் செய்வாய் (த்வம்) நீ (மாம்) என்னை (அநகம்) பாபமில்லாதவனாக (பலாத்குரு) பிடிவாதமாகச்செய் (தே அங்கே) உன் மடியில் (அமும்) இந்த என்னை (நிஷண்ணம்) உட்கார்ந்தவனாகவும் (குரு) செய் (மாதா) தாயானவள் (பங்காப்லுதம்) சேற்றிலிறங்கிய (பாலகம்) குழந்தையை (அமலம் குருதே கிம்) சுத்தனாகச்செய்கிறதில்லையா என்ன (ஹ்ருஷ்டா) ஸந்தோஷமுள்ளவளாக (அங்கஜுஷம்) மடியை அடைந்தவனாகவும் (ந குருதே கிம்) செய்கிறதில்லையா என்ன.

(பாவம்) தாயே ஈசுவர நாமமே! உலகத்தில் தாயாரானவள் தன் குழந்தை சேற்றில் இறங்கினால் உடனே அந்தக்குழந்தையைபலாத்காரமாகத் தூக்கி எடுத்து சேறில்லாமல் செய்து ஸந்தோஷத்துடன் மடியில் வைத்துக்கொண்டு சீராட்டுவது போல் என்னை பாபமில்லாதவனாகச்செய்து உன் ஸமீபத்தில் வைத்துக்கொண்டு நீயும் ஸந்தோஷித்து எனக்கும் அனுக்கிரகம் செய்யவேணும். ॥ சஅ ॥

ஶ்லோ ॥ ஶ்ரீஹஸ்தவஸ்த்யயிநாம் ஶ்வயேத்ததோபெ
  ஹ்ரீமோதநோக்தி வடபஸ்த்யவிலம்பநாநி ।

ஸம்ஜ்ஞாஸிதே தவ யஶஸோ ந கிமுஜ்ஜிஹீதா
ஸம்ஷத்ப்ராகலுஷம் ஸுரா ந கிமஸூயீரந் ॥ ॥௪௯॥

பத ॥ ப்ரகாஶயஸி, அயி, ஜநாநாம், த்வம், அயத்நத:, அக்ரே, துரிதம், அபநோதஸி, கடயஸி, அபி, க்ஷேமாணி, ஸம்ஜ்ஞாஸிதே, தவ, யஶ:, ந, கிம், உஜ்ஜிஹீதாம், ஸம்ஷத்ப்ராகலுஷம், ஸுரா:, ந, கிம், அஸூயீரந் ॥

(அயிஸம்ஜ்ஞாஸிதே) ஈசுவர நாமமே! (த்வம்) நீ (அயத்நத:) முயற்சியின்றியில் (ஜநாநாம்) ஜனங்களுடைய(அக்ரே) எதிரில் [அதாவது முகத்தில்] (ப்ரகாஶயஸி) உதிக்கிறாய் (துரிதமபநோதஸி) துக்கத்தைப்போக்கடிக்கிறாய் (க்ஷேமாநி) க்ஷேமங்களையும் (கடயஸி) சேர்த்துவைக்கிறாய் (இதி) என்று (தவ) உனக்கு (யஶ:) கீர்த்தியானது (நோஜ்ஜிஹீதாம்கிம்) விருத்தியடையவேண்டாமா என்ன (தேந, அதினாலே) (ஸுரா:) தேவர்கள் (ஸம்ஷத்ப்ராகலுஷம்) அசூயையினால் கலக்கமுற்றவர்களாயிருக்குகையை (நாஸூயீரந்கிம்) அடையவேண்டாமா என்ன.

(பாவம்) ஈசுவர நாமமே ! நீ முயற்சியில்லாமலே ஜனங்களுடைய முகத்தில், பிரகாசித்து அவர்களின் துக்கத்தைப்போக்கடித்து எல்லா க்ஷேமங்களையும் உண்டு பண்ணுகிறாய் என்று உனக்கு கிடைத்திருக்கும் கீர்த்தி விருத்தியாகவேணுமென்று எண்ணமிருந்தால், தேவதைகள் தங்களைக்கூட இவன் உபேக்ஷை செய்துவிட்டானென்று அஸூயையைப்படும்படி என்னை வந்து ரக்ஷிக்கவேணும்- ॥ ௪௯ ॥

ஊ-௫௦ ॥ ஆநந்தஸிந்தோ தவ நிஸர்கா
மாதுர்யவாஹீ: ஶ்ருதிஷோர்பதே ।
க்ருதிநோ விஶாந்தி ச தேஷாம்
ஶ்ரவணேந்த்ரஸேதோஸ்ஸுதாமதைஸ்ஸஹ: ॥ ॥ ௫௦ ॥

பத ॥ ஆநந்தஸிந்தோ, தவ, நிஸர்கா:, மாதுர்யவாஹீ:, ஶ்ருதிஷோர்பதே, க்ருதிந:, விஶாந்தி, ச, தேஷாம், ஏஷாம், ஶ்ரவணே:, ஸ்ர, ஹத:, ஸ்வபி, ஸஹம், ஸதகக: ॥

(ஹேமேஶநாம ஹ) ஈசநாமமே! (தவநிலப்ராஸ்) உனது ஸங்கீர்த்தனப் பிரவாகங்கள் (மது பீயூஷ) தேன் அமிருதம் (இதுகளின்) பிரவாகங்களைக்கூட (அதிஶேரதே) அதிசயித்திருக்கிறதுகள் (தேஷு) அந்தநாமப்பிரவாகங்களிலே (க்ருதயிய:) நிச்சயபுத்தியுள்ளவர்கள் (விஹரந்தி) விளையாடுகிறூர்கள் (தேஷு) இவர்களுக்குள் (அஹ) இந்த விளையாட்டில் (அஹமேக:) நான் ஒருவன் தான் (அரஸிக:) ரஸத்தை அறியாதவனுக (ஹதோஸ்மி) கெடுக்கப்பட்டேன்.

(ஸாரம்) ஈசுவர நாமமே! தேன் அமிருதம் இதுகளைக்கூட அதிசயித்து இருக்கும் நாமகீர்த்தனப் பிரவாகங்களில் நிச்சய புத்தியுள்ள பக்தர்கள் விளையாடிக்கொண்டு வருகிறூர்கள் அவர்களுக்குள் நான் ஒருவன் தான் நாமாமிருத ரஸத்தை அறியாமலிருக்கிறேன். ॥ரு0॥

ரு ॥ ஶிவாஸ்ய த்வதேகஸ்ய ஹேதோர் மஹேந்த்ர பதம் ஸாது

ஹேது: ந வா ஸ்யாத் ப்ரஜாஸ்யாதி ப்ரஹ்மபதம் ஹம் ।

ஸ்ப்ருஹா நைவ மே தத் ஸ்மர ஜிஹ்வா ரஸநாம்

இமாம் மா முசஸ் ஸர்வதா மே மநோரதம் ॥ ॥ ருக ॥

பதம் ॥ ஶிவாஸ்ய, த்வம், ஹேதோ:, பதம், மஹேந்த்ர:, பதம், ஸாது, ஹேது, ப்ரஜாஸ்யாதி, ப்ரஹ்மபதம், வா, பதம், இதி, ஸ்ப்ருஹா, ந, அஹம், தத், கிம், ஸ்மர, ஸத்வரா, ஜிஹ்வா, ரஸநாம், இமாம், மா, முசஸ், ஸர்வதா, மே, மநோரதம், இதம்,

(ஹேஶிவாஸ்ய) ஈசுவரநாமமே! (ஹேதோ:) [இவன்] பொருட்டு (மஹேந்த்ர:பதம்) இந்திரனுடைய ஸ்தானமாவது (ப்ரஹ்மபதம்வா) பிரமனது ஸ்தானமாவது (ப்ரஜாஸ்யாதி) கொடுக்கத்தகுந்ததாக ஆகுமோ (இதி) என்று (மா ஹேஷீ:) பயப்படாதே (ததேகம்) அந்த ஒருவிதமான ஸ்தானத்தையும் (அஹம்) நான் (நஸ்ப்ருஹே) இச்சிக்காமலிருக்கிறேன் (ஸத்வரா) சீக்கிரமாக (மே ரஸநாம்) என்னுடைய நாக்கை (அத்யாஹி) அடைந்துகொண்டிரு (இமாம்) இந்த நாக்கை (பஶ்சாத்) பிறகு (மா முசஸ்:) விட்டுவிடாதே! (இதம் மே மநோரதம்) இது தான் என் மனோரதம்.

(நாமந்) ஈசநாமமே! நம்முடைய பக்தன் இந்திரப்பதவியை இச்சித்தாலும் பிரும்ம பதத்தை அபேக்ஷித்தாலும் கொடுக்க வேணுமே எதைக்கேட்பானே என்று பயப்படாதே அந்தப்பதமெல்லாம் எனக்கு வேண்டாம் சீக்கிரம் என் நாக்கில் வந்து சேருவாய் மறுபடியும் நாக்கைவிட்டுத் திரும்பிப்போகாதே இது தான் என்னுடைய மனோரதம். ॥ ௫௧ ॥

॥ தத்வா த்ரைலோக்யஶ்ரியமத² விமுக்திஶ்ரியமபி
த்வமந்தர்லஜ்ஜாநம்ரா ப⁴வஸி கிமஸ்மை க்ருதமிதி ।
வ்யதை²ஷா தி³ஷ்ட்யா ஸ்வருசிவித³க்³ரேஸரைஸ்தே பரிஹ்ருதா
விநா த்வாம் ஶம்போ⁴ர்நாமந் ந கிமபி யதே³ஷாம் ரதிபத³ம் ॥ ௫௨ ॥

பதம். ॥ தத்வா, த்ரைலோக்யஶ்ரியம், அத², விமுக்திஶ்ரியம், அபி, த்வம், அந்த:, லஜ்ஜாநம்ரா, ப⁴வஸி, கிம், அஸ்மை, க்ருதம், இதி, வ்யதா², ஏஷா, தி³ஷ்ட்யா, ஸ்வருசிவித³க்³ரேஸரை:, தே, பரிஹ்ருதா, விநா, த்வாம், ஶம்போ⁴ர்நாமந், ந, கிம், அபி, யத், ஏஷாம், ரதிபத³ம் ॥

(ஶம்போ⁴ர்நாமந்) ஈசனது நாமமே! (த்ரைலோக்யஶ்ரியம்) மூன்றுலகத்தின் ஆதிபத்யத்தையும் (அத²) பிறகு (விமுக்திஶ்ரியம்) மோக்ஷலக்ஷ்மியையும் (தத்வா) கொடுத்து (அஸ்மை) இவன் பொருட்டு (கிம்க்ருதமிதி) என்ன செய்யப்பட்டதென்று (த்வம்) நீ (அந்த:) மனதுக்குள்ளே (லஜ்ஜாநம்ரா ப⁴வஸி) மிகவும் வெட்கமுள்ளவளாக ஆகிறாய் (தே) உன்னுடைய (ஏஷாவ்யதா²) இந்த மனோவியாதியானது (ஸ்வருசிவித³க்³ரேஸரை:) உன்னுடையருசியை அறிந்தவர்களுக்குள் சிரேஷ்டர்களினாலே (தி³ஷ்ட்யா) ஸந்தோஷத்தினால் (பரிஹ்ருதா) நிவர்த்திசெய்யப்பட்டது (யத்) யாதொரு காரணத்தினாலே (ஏஷாம்) இந்த [பக்தர்களுக்கு] (ரதிபத³ம்) இச்சைக்கு இருப்பிடமானது (த்வாம் விநா) உன்னையன்னியில் (நகிமபி) வேறு ஒன்றுமில்லை.

(நாமந்) ஈசனது நாமமே! உன் பக்தனுக்கு மூன்றுலகத்தின் ஆதிபத்யத்தையும் மோக்ஷத்தையும் கொடுத்தும் கொஞ்சமாகத்தானே கொடுத்தோம் என்று வெட்கப்படுகிறாய் உன்

பக்தர்களோ நாமத்தின் ரஸத்தை அறிந்து உன்னைத்தவிரவேறு ஒன்றையும் இச்சிக்காமலிருப்பதால் ஸந்தோஷமாய் உன்மனக் கவலையை நிவர்த்தி செய்துவிட்டார்கள். ॥ ருஉ ॥

ஶ்லோ ॥ ஜந்மாஸ்ய வாரயிதுமிச்சதி தேஜநநிப்ரஸாதோ
ஜாயேத வேத்மயி தத: ஸ்து ஶிவாபிதேயே ।
ஸுஶ்லிஷ்டதாஸ்ரநிரந்தரதாதிரூடம்
யஜ்ஜந்ம தந்மம நஜீயது தேநமோஸ்து ॥ ॥ ருங ॥

பதவி ॥ ஜந்ம, அஸ்ய, வாரயிதும், இச்சதி, தே, ஜநநி, ப்ரஸாத:, ஜாயேத, வேத், மயி, தத், ஸ்து, ஶிவாபிதே, ஸ:, ஸுஶ்லிஷ்டதாஸ்ரநிரந்தரதாதிரூடம், யத், ஜந்ம, தத், மம, ந, ஜீயது, தே, நம:, அஸ்து ॥

(ஹே ஜநநிஶிவாபிதே) தாயே ஈசுவர நாமமே! (அஸ்ய) இவனுக்கு (ஜந்ம) ஜன்மமானது (வாரயிதும்) நிவர்த்திசெய்யத்தகுந்ததென்று (மயி) என்னிடத்தில் (தே) உனக்கு (ப்ரஸாத:) ஸந்தோஷமானது (ஜாயேதவேத்) உண்டாச்சுதேயானால் (ஸ:) அந்த சந்தோஷமானது (தத்) அப்படியே (அஸ்து) இருக்கட்டும் (ஸுஶ்லிஷ்டதாஸ்ரநிரந்தரதாதிரூடம்) ஸுஶ்லிஷ்டதாஸ்ர, உன்னிடத்தில் எப்போதும் மனோ வியாபாரத்தை உடைத்தாயிருப்பதினுடைய நிரந்தரதா, இடைவிடாமலிருக்குகையினாலே அதிரூடம், மிகவும் மனோக்கியமாயிருக்கிற (யத்ஜந்ம) யாதொரு ஜன்மமுண்டோ (தத்) அந்த ஜன்மமானது (மம) எனக்கு (நஜீயது) நாசத்தை அடையவேண்டாம் (தே) உன்பொருட்டு (நமோஸ்து) நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்,

(பாவா) தாயே ஈசநாமமே! நமமை உபாஸிக்கும் பக்தனுக்கு இனி பிறப்பில்லாமல் செய்யவேணுமென்று அனுக்கிரகம்செய்ய எண்ணமிருந்தால் அப்படியே இருக்கட்டும் அந்தரங்கபக்தியுடன் எப்போதும் நாம கீர்த்தனம் செய்யத்தகுந்த ஜன்மம் எனக்கு வருகிறதாக இருந்தால் அது நாசத்தை அடையவேண்டாம் உனக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். ॥ ருங ॥

ஶ்லோ ॥ விஶ்வாயிதே நதரவேஶ்வரயுவிஶ்வராரோ
ரஜ்ஜாததாஜ்வராஶிமநுஜ ஜீ ।

மாம் த்ராயஸே தேவநாமத்ரயி அம்ப கஸ்தே
சாதுர்யஸாஹஸஸரணீ வக்தும்ப்ரகல்பேத ॥ ॥ ௫௪ ॥

பதம் ॥ விஶ்வாதிநாதஸ்ய, ஸர்வஜ்ஞமௌலே:, ஸ்மராரே:, அஜ்ஞாதம், ஏநோராஶிம், அஸ்ய, நயந்தீ, மாம், த்ராயஸே, தேவநாமத்ரயி, அம்ப, க:, தே, சாதுர்யஸாஹஸஸரணீ, வக்தா:, அபியாதும் ॥

(ஹே அம்ப தேவநாமத்ரயி) தாயே ஈசுவரநாமமே! (விஶ்வாதிநாதஸ்ய) எல்லா உலகத்துக்குப் பிரபுவாயும் (ஸர்வஜ்ஞமௌலே:) எல்லாவற்றையும் அறிந்தவருமிருக்கிற (ஸ்மராரே:) பரமசிவனுக்கு (அஸ்யைநோராஶிம்) இந்த என் பாபசமூகத்தை (அஜ்ஞாதம்) அறியப்படாமலிருப்பதை (நயந்தீ ஸதீ) அடையும்படி செய்கிறவளாய்க்கொண்டு (மாம் த்ராயஸே) என்னை இரக்ஷிக்கிறாய் (தே) உன்னுடைய (சாதுர்யஸாஹஸ ஸரணீ) சாதுர்யம், தன் மனது போல் பிரர்மனைதத் திருப்புவதென்ன ஸாஹஸ, ஆலோசிக்காமல் உடனே காரியத்தைச் செய்வதென்ன இதுகளை (அபியாதும்) சொல்வதற்கு (க:) எவன் (வக்தா:) ஸமர்த்தன்.

(ஸாரம்) தாயே ஈசுவரநாமமே! உலகத்துக்குப் பிரபுவாய் எல்லாவற்றையுமறிந்த ஈசுவரனுக்கு என் பாபங்களை தெரியப் படுத்தாமல் மறைத்து என்னை இரக்ஷிக்கிறாய் ஆகையால் உன்னுடைய சாதுரியத்தையும் சாகசத்தையும் சொல்ல எவன் தான் ஸமர்த்தன். ॥ ௫௪ ॥

ஶ்லோ ॥ ப்ரஸீத ஶர்வாணி ப்ரதிஶ தாவகம்பயா
ஸமஸ்தாரணஶ்லோகம் ஸததமிந்த்ராணீ ஸேவிதபாதே:।
தயாநிதிஸம்ஸ்காரஸ்வஜீவநஜிஹ்வாகே
ஜடாஸ்வகாமாக்ஷீதம் அபஜம் கவிதாஸ்வது ॥ ॥ ௫௫ ॥

பதம் ॥ ப்ரஸீத, ஶர்வாணி, ப்ரதிஶ, ஜநதா அம்பயா, ஸக, ஸ்வாரணம், ஸமஜீதம், ஸததம், இந்த்ராணீஸேவிதே:, விபோ:, தயா, அநிஶா, ஜக, ஶ்லோகம், தவ, ஜீவஜிஹ்வாகே, ஜடஸ்வ, ஜஜ, காமாக்ஷீதம், அயம், ஜஷம், கவிதாஸ்வது॥

(ஹே கிரிஶாம்பே) ஈசுவரனுடைய நாமமே! (ப்ரஸீத) நீ அனுக்கிரகிப்பாய் (ஸமுமயாஸஹ) பார்வதியோடுகூட (விபோ:) பிரபுவாயிருக்கிற (இந்துமௌளே:) சந்திரமுடியோனுடைய (ஊர்ஜிதம்) பிரபலமாயிருக்கிற (ஸ்புரணம்) உதயத்தை [தீந்தௌ] என்புத்தியில் [ஸததம்] எப்போதும் [வ்யதிஶ] கொடு [ததா] அப்படியே [இஹமதீயஜிஹ்வாக்ரே] இந்தஎனதுநாக்கின் நுனியில் [நிவஸதிகாம்] உன்னுடைய இருப்பை [அநிஶம்தத்ஸ்வ] எப்போதும் கொடு [ஹி] என்னுடைய [இதம்த்வயம்காங்க்ஷிதம்] இந்த இரண்டு மனோரதமும் [த்வதேகாஸ்பதம்] உன்னைத்தானே முக்கியமானஸ்தானமாக உடையதாயிருக்கிறது.

[பாவம்] ஈசுவரநாமமே! என்மனதில் சந்திரகலையைத்தரித்த பரமசிவனை பார்வதியோடு கூட ஆவிர்ப்பவிக்கும்படி செய்து நீயும் என் நாக்கின் நுனியை விட்டு அசையாமல் இருக்கவும் வேணும். இந்த இரண்டுமனோரதங்களும் உன்னாலேதான் கிடைக்கத்தகுந்ததாக இருக்கிறது. ॥ ௫௫ ॥

ஶ்லோ ॥ ந ஸம்ஸ்புரதே காங்க்ஷத: ஸ்புரணமீஶ்வராம்பே கதம்
ஹ்ருதி ப்ரணதஸ்ய தத்ப்ரூக்ஷேபகிங்கரஶங்கர: ।
வாஸே விஷயா ஸாரஸ்புரணரோசிநோ ஹ்ருதீ
கதங்கதய ஶப்தைர்ஜநநி தர்ஜயந்த்யாம் த்வயி ॥ ॥ ௫௬ ॥

பதம் ॥ ந, ஸம்ஸ்புரதே, காங்க்ஷத:, ஸ்புரணம், ஈஶ்வராம்பே, கதம், ஹ்ருதி, ப்ரணதஸ்ய, தத்ப்ரூக்ஷேபகிங்கர:, ஶங்கர:, வா ஸே, விஷயா:, ஸாரஸ்புரணரோசிந:, ஹ்ருதி, சுசீ, கதம், கத ய, ஶப்தை:, ஜநநி, தர்ஜயந்த்யாம், த்வயி ॥

(ஹே ஈஶ்வராம்பே) ஈசுவரனுடைய நாமமே! [ஸ்புரணம்] ஈசுவரனுடைய ஆவிர்பாவத்தை [காங்க்ஷத:] இச்சிக்கிற [ப்ரணதஸ்ய] உன்பக்தனுடைய [ஹ்ருதி] மனதில் (தத்ப்ரூக்ஷேபகிங்கர:] அந்தபக்தனுடைய புருவத்தின் அசைப்புக்கு ஸ்வாதீனராயிருக்கிற (ஶங்கர:) பரமசிவன் (கதம்ஸம்ஸ்புரதே) எப்படி உதிக்கமாட்டார் (ஹே ஜநநி) தாயே! (த்வயி) நீ (ஶப்தை:) நாமகீர்த்தன சப்தங்களினாலே (தர்ஜயந்த்யாம்) [ஸத்யாம்] அதட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது (ஸாரஸ்புரணரோசிந:) ஈசுவரனது

எ

உதயத்துக்கு விருத்தங்களான (சுவிஷயாஃ) இந்த சப்தம் முதலிய விஷயங்கள் (ஹ்ருதி) மனதில் (கயஹ்ருாஷு) எப்படி சஞ்சரிக்கும் (கயய) சொல்லு!.

(ஹாவம்) ஈசுவரநாமமே! உன்னுடைய பக்தனது புருவத்தின் அசைப்புக்கு ஸ்வாதீனருன ஈசுவரன் நினைத்த மாத்திரத்தில் அந்த பக்தன் மனதில் உதிக்கிறர். நீ நாக்கின் நுனியிலிருந்து நாமகீர்த்தனசப்தங்களினுல் அதட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது அந்த ஈசுவரனை பிரகாசிக்கவொட்டாமல் செய்யும் இந்தசப்தாதி விஷயங்கள் மனதில் எப்படி சஞ்சரிக்கும். ॥ ருசு ॥

ச-ஶ ॥ ஃசாயஃவை-ஜ்ஞதாஜய-ரிசாணச-ஶஜ-ஷ்வம்
கஷாவி விஜஹாத- சாஷாவஸெநெதீயெதி ஜெ ।
ஷயஸ்வ மிரிஶாஹியெ நந- ஷீத வாஜெzயவா
தஷெ தஷஹிகாங்க்ஷ தஷ்ணு நமெஷ- ஜாகவாநதிஃ ॥ ॥ருஎ॥

வஷ்டி ॥ ஃஃ, கயம், கவை-ஜ்ஞதாம் ஃய-ரிசாணம், ஊஜஷ்வம், கஷா, கவி, விஜஹாத-, சாம், ந, ஷஸநா, வணதீயா, ஜதி, ஜெ, ஷயஸ்வ, மிரிஶாஹியெ, நந-, ஷீத, வா, ஜெ, கயவா, தக, வணதக, கஹிகாங்க்ஷிதம், கவநமெஷ-, ஜாத-, ரூநதிஃ ॥

(மிரிஶாஹியெ) ஈசுவரநாமமே! (கயம்) இவன் (ஊஜஷ்வம்) அதிகமாயிருக்கிற (ஃஃ ஃய-ரிசாணம்) என்னுடைய உருசியை (கவை-ஜ்ஞதாம்) அறியட்டும் (வணதீயாஷஸநா) இவனுடைய நாக்கானது (சாம்) என்னை (கஷாவி) ஒருக்காலும் (நவிஜஹாத-) விடவேண்டாம் (ஜதி) என்று (ஜெஷயஸ்வ) எனக்கு தயவு செய்வாய் (கயவா) இல்லாவிட்டால் (ஜாத-) ஒருக்கால் (கவநமெஷ-) உன்பக்தர்களிடங்களிலே [செய்யப்பட்ட] (வா ரூநதிஃ) அந்த நமஸ்காரமானது (ஜெ) எனக்கு(தஷெ தஷஹிகாங்க்ஷிதம்) அந்த இந்த மனோரதத்தை (ஷீதநந-) கொடுக்குமன்ரு.

(ஹாவம்) ஈசுவரனுடைய நாமமே! இந்த நம்முடைய பக்தன் நாமத்தினுருசி முழுவதையும் அறியட்டும் இந்த பக்தனுடைய நாக்கு என்னை ஒருக்காலும் விடாமல் பஜனம் செய்யட்டும் என்று என் விஷயத்தில் தயைசெய் இல்லாவிட்டால் உன்

பக்தர்களை ஒருதடவை செய்த நமஸ்காரம் எனக்கு இந்த மனோரதத்தைக்கொடுக்கும். ॥ ௩௭ ॥

ஈ-ஶ ॥ மநாகபி மந: ஸ்ப்ருஶேந்மம யதேதமந்யார்த்தஜாதம்
ததா தூர்ணமபஸரஸி அஹோ த்வம் விஹாய ஜிஹ்வாம் மம ।
ததாம்ப ஶிவஶிவாபிதே தவ ந வ்யாமோஹநம் க்ஷமம்
பணேத்க இஹ கிம் ப்ரஸூர்ப்பவதி விப்ரலம்பீ யதி ॥ ௩௮ ॥

பத ॥ மநாக், அபி, மந:, ஸ்ப்ருஶேத், மம, யதா, இதம் அந்யார்த்தஜாதம், ததா, தூர்ணம், அபஸரஸி, அஹோ, த்வம், விஹாய, ஜிஹ்வாம், மம, ததா, அம்ப, ஶிவஶிவாபிதே, தவ, ந, வ்யாமோஹநம், க்ஷமம், பணேத், க:, இஹ, கிம், ப்ரஸூ:, பவதி, விப்ரலம்பீ, யதி ॥

(ஹே ஶிவஶிவாபிதே) ஈசுவரநாமமே! (மம மந:) என் மனது (யதா) எப்போது (இதமந்யார்த்தஜாதம்) இந்த வேறான சப்தாதி விஷயத்தை (மநாக் ஸ்ப்ருஶேத்) கொஞ்சம் தொடுமோ (ததா) அப்போது (த்வமபி) நீயும் (மமஜிஹ்வாம்) என்னுடைய நாக்கை (விஹாய) விட்டுவிட்டு (தூர்ணமபஸரஸி) சீக்கிரம் போய்விடுகிறாய் (அஹோ) ஆச்சரியம்! (ஹே அம்ப) தாயே! (ததாவ்யாமோஹநம்) அப்படி ஏமாற்றுவது (தவ) உனக்கு (நக்ஷமம்) யோக்கியமில்லை (ப்ரஸூ:) தாயானவள் (விப்ரலம்பவதீயதி) ஏமாற்றுகிறவளாயிருந்தாளேயானால் (இஹ) இந்த விஷயத்தில் (க:) எவன் (கிம்பணேத்) என்ன சொல்லுவான்.

(பாவம்) ஈசநாமமே! என் மனது எப்போது இந்த விஷயத்தைக் குறித்துப் போகிறதோ அந்த க்ஷணமே நீயும் என்நாக்கை விட்டு ஓடிப்போய்விடுகிறாய் தாயே இப்படி மோசம்செய்வது உனக்கு யோக்கியமில்லை உலகத்தில் தாயார்பிள்ளையை மோசம் செய்வதாக இருந்தால் எவன் என்ன சொல்வான் (ஆகையால்) என்நாக்கை விட்டு நீ அசையாமலிருக்கவேணும்

ஈ-ஶ ॥ யதா த்வம் ஸ்வயமாஸி ஶாஸநநிவஸநீயா ஸ்வயம்
ததா நியதமோஹரோபஹரணேவ்யவஸ்யேந்மந: ।
யதா சுசிதவஸ்து நிபாரஹாராபிதே த்வாமஹம்
நயாமி ரஸநாஸ்யதாம் ததப்பிதே: ப்ராஸேர அயி ॥ ௩௯ ॥

பத ॥ யதா, த்வம், ஸ்வயம், ஆஸி, ஶாஸநநி, வஸநீயா, ஸ்வயம்,

ததா, நியதம், ஆஹாரோபஹாரவர்ணவ்யஸநை:, ஏநை:, யதா, வஞ்சிதவாந: ஈசநாமதேயே, த்வாம், அஹம், நயாமி, ரஸநாம், ததா, அஸ்து, விதே:, ப்ரஸாத:, மயி ॥

(ஹே ஈசநாமதேயே) தாயே ஈசுவரனுடைய நாமமே! (த்வம்) நீ (வஞ்சயித்வா) என்னை வஞ்சித்து (ஸ்வயம்) (தானாகவே) (யதாபயாஸி) எப்போது பிரிந்துபோகிறாயோ (ததா) அப்போது (அஹம்) நான் (வஞ்சிதவாந:) உன்னால் வஞ்சிக்கப்பட்டவனாய் (த்வாம்) உன்னை (யதா) எப்படி (ஆஹாரோபஹாரவர்ணவ்யஸநை:) ஆஹார உபஹார, (என்று) இது முதலானசொற்களினாலே (நியதம்) நிச்சயமாக (ரஸநாம்) நாக்கை (நயாமி) அடையும்படிசெய்வேனோ (ததா) அப்படி (விதே:ப்ரஸாத:) தெய்வத்தின் அனுக்கிரகம் (மயி) என்னிடத்தில் (அஸ்து) விருத்தியடையட்டும்.

(பாவம்) தாயே ஈசுவரநாமமே! என்னிடத்தில் ஒரு குற்றமும் இல்லாமலிருக்க என்னைமோசம் செய்துவிட்டு எந்தசமயத்தில் போய்விடுகிறாயோ அப்போது வேறுவிஷயமான ஆஹார உபஹார என்கிற வார்த்தைகளில் ஹர என்னும் இரண்டு எழுத்துக்கள் இருப்பது போல் என்னால்பேசப்படுகிற வேறுவிஷயங்களான எல்லா வார்த்தைகளிலும் சிவநாமாக்ஷரங்கள் கலந்ததாகவே வரும்படி தெய்வம் அனுக்கிரகம் செய்யட்டும். ॥௫௯॥

௬௦ ॥ ஶரணிதஜநா: வரா யே ஶஶிகலாஶேகரநாமதேயே பவதீம் । தச்சரணாம்புஜ விஹரணஸஞ்சரணம் ஸார்வபௌமகிரீடதடே ॥ ॥ ௬௦ ॥

பதம் ॥ ஶரணிதஜநா:, வரா, யே, ஶஶிகலாஶேகரநாமதேயே, பவதீம், தச்சரணாம்புஜவிஹரணஸஞ்சரணம், ஸார்வபௌமகிரீடதடே ॥

(ஹே ஶஶிகலாஶேகரநாமதேயே) சந்திரகலையைச் சிரோபூஷணமாக உடைய பரமசிவனது நாமமே! (பவதீம்) உன்னை (யே ஶரணிதஜநா:) யார் சரணமாக அடைகிறார்களோ (தச்சரணாம்புஜவிஹரணஸஞ்சரணம்) தச்சரணாம்புஜ, அந்தபக்தர்களின் சரணாரவிந்தங்களுடைய விஹரண, விளையாட்டின்பொருட்டு ஸஞ்சரண, பெரியமார்க்கமானது (ஸார்வபௌமகிரீடதடே

வஊ) ஊராவடா, தேவசமூகத்தினுடைய கிரீடதட, கிரீடப் பிரதேசத்திலேயன்றோ!.

(ஸாவம்) ஈசநாமமே! உன்னை யார் சரணமாக அடைகிறார்களோ அந்தபக்தர்களின் பாதங்கள்விளையாடுவதற்கு தேவக் கூட்டங்களுடைய கிரீடப்பிரதேசங்கள் பெரியராஜவீதியாக இருக்கிறது. (அதாவது) தேவர்கள்கூட நாமபக்கர்கள் பாதங்களில் தங்கள் கிரீடம்படும்படி நமஸ்கரிக்கிறார்களென்பது॥சுo॥

உ-ு ॥ ஶரணஜமதோஹெதெ ஶரணிதவஜஶிவாஹியெ யெ கவாஃசஹிதஷிதமயடீஷாஉஸூஹிதிதஜகிம்வியஜஜநு॥சுக॥

வடி ॥ ஶரணம், ஜமதஃ, ஹி, வதெ, ஶரணிதவஜஃ, ஶிவாஹியெ, யெ, கவாம், சஹிதஷிதம், யக, சுஷாம், சஹூஹம், ஐதி, தக, ந, கிம், வியஜஜநு ॥

(ஹெஶிவாஹியெ) ஈசுவரநாமமே!! (கவாம்) உன்னை (யெ ஶரணிதவஜஃ) யார் சரணமாக அடைகிறார்களோ (வதெ) இவர்கள் (ஜமதஃ) உலகத்துக்கு (ஶரணம்ஹி) இரக்ஷகர்களன்றோ! (சுஷாம்) இந்த நாமபக்தர்களுக்கு (சஹிதஷிதம்) விரும்பும் பதார்த்தம் (சஹூஹிதியக) சுலபமில்லையென்பது யாதொன்றுண்டோ (தக) அது (வியஜஜநஜகிம்) ஆகாசத்தாமரை புஷ்பமாக இருக்கவில்லையாஎன்ன!

(ஸாவம்) ஈசுவரநாமமே! உன்னிடத்தில் சரணாகதிசெய்தபக்தர்கள் உலகத்தையே இரக்ஷிக்கிறவர்களாயிருக்க இந்த நாமபக்தர்களுக்கு நினைத்த காரியம் சுலபமாக ஆகிறதில்லை யென்பது ஆகாசத்தாமரைபுஷ்பத்தை ஒததததாக இருக்கிறது. (அதாவது) ஆகாசத்தில் தாமரைப்புஷ்பம் இருப்பது எப்படி அசம்பாவிதமோ அப்படி பக்தர்களுக்கு நினைத்தகாரியம் சுலபமில்லை யென்பதுபொய். நாமபக்தர்கள் நினைத்த காரியத்தை உடனே சாதித்துவிடுவார்கள். ॥ சுக ॥

உ-ு ॥ உஹெமெ தஜஷவி கூதிஷ வாஷாணஹூடியெ

வராகெ உயஹ்ஹிது வுவிடியதி லஜஃ வுணயிதாஃ।

கயஹ்ஹார ஜாதடியூய தடிஹெ உாஜஉஹெஷா

டுஷதாஉதாம்பஹுரஹிடிஹியெ கூம் வஊ மதிஃ॥ ॥சுஉ॥

வடி ॥ உஹெமெ, தஜஷ, சவி, கூதிஷ, வாஷாண ஹூடியெ, வராகெ, உயி, கஹூிது, வுவிடியதி, லஜஃ, வுணயிதாம்

கதங்காரம், ஸாதே:, பிந்த்தி, தத், இதம், இதானீம், மே, ஹ்ருத:, த்ருஷத்த்வம், அத்ர, த்வம், ஸ்மரஹரதயிதே, நாம, ஸதாம், கதி:, ॥

(ஹேஸாதே) தாயே! (ஈசே) ஈசுவரனிடத்திலும் (தத்பக்தேஷு) ஈசுவரபக்தர்களான (க்ருதிஷு) ஸமர்த்தர்களிடத்திலும் (பாஷாணஹ்ருதயே) கருங்கல்லுபோன்ற மனதையுடையவனும் (பாபே) நிந்திக்கத்தகுந்தவனுமிருக்கிற (அஸ்மிந்நயி) இந்தஎன்னிடத்தில் (ஸந்த:) சாதுக்கள் (ப்ரணயிதாம்) சிநேகத்தை (கதங்காரம் ப்ரவிததி) எப்படிச்செய்வார்கள். (தத்) அந்தக்காரணத்தினால் (ஹே ஸம்பஸ்மரஹரதயிதே) காமனையெரித்த பரமசிவனுடையநாமமே! (இதானீம்) இப்போது (மேஹ்ருத:) என் மனதினுடைய (இதந்த்ருஷத்த்வம்) இந்தக்கடினத்தன்மையை (பிந்த்தி)பிளப்பாய். (அத்ர)இதுவிஷயத்தில் (த்வம்)நீ (கதிஸ்ஸதாம்) கதியாக இருக்கிறாயன்றோ!.

(ஸாரம்) தாயே ஈசுவரனிடத்திலும் ஈசுவரபக்தர்களிடத்திலும் கல்லுப்போல் கடினமான மனதுள்ள புத்தியற்ற என்னிடத்தில் சாதுக்கள் ஒருக்காலும் சிநேகம் வைக்கமாட்டார்கள் அவர்கள் சிநேகம் வைக்கவேண்டியதற்காக நீ என்மனதின் காடின்யத்தை நிவர்த்திசெய். இந்த விஷயத்தில் நீதான் கதியாயிருக்கிறாய். ॥ ௬௨ ॥

தாய்க்குள்ள குணமெல்லாம் ஈசுவரநாமத்துக்கு இருப்பதால் தாயாருடைய அனுக்கிரகத்தால் எல்லாம் கிடைக்கவேண்டியதாயிருப்பதாலும் இந்த (௬௨) சுலோகங்களினால் சிவவிஷ்ணுக்களின் நாமத்தை தாயாராகவே வர்ணித்தார். இந்தக்கலியுகத்தில் சுலபமாக நல்ல கதி அடையவேணுமென்று எண்ணமுள்ளவர்கள் எப்போதும் நாமஸங்கீர்த்தனம்செய்கிறவர்களாக இருந்துகொண்டு அதனால் ஸாதுஸங்கத்தையும்ஈசுவரனிடத்தில் தீவிரமான பக்தியையும் அடைந்து ஈசுவரகடாக்ஷத்துக்கு பாத்திரர்களாவார்களென்பது தாத்பர்யம்.

ஸ்ரீதரவெங்கடேசஐயாவாளால் இயற்றப்பட்ட
ஸ்ரீதாரஸ்துதிமணி மாலையில்
ஆக்கியாஷஷ்டி
முற்றிற்று.

ஶ்ரீகணேஶாய நம: ॥

ஶ்ரீ[illegible]ரசிதாயாம்

தயாஶதகவ்யாக்யாரம்ப: ॥

மூல ॥ ஶ்ரேயாம்ஸி திஶதி வர்தயத்யதிக-
மாநந்தமஸ்ய தலயத்யகவ்ருந்தமாதங்கான் ।
ப்ரமிநோதி கிம்கரயதி த்ருஹிணாதிகாம்ஶ்ச
மாதஸ்தவைஷ உதயோ ஹி தயே புராரே: ॥ ॥ ௧ ॥

[illegible] ॥ ஶ்ரேயாம்ஸி, திஶதி, வர்தயதி, அதிகம், ஆநந்தம், அஸ்ய, தலயதி, அகவ்ருந்தம், ஆதங்கான், ப்ரமிநோதி, கிம்கரயதி, த்ருஹிணாதிகான், ச, மாத:, தவ, ஏஷ:, உதய:, ஹி, தயே, புராரே: ॥

(மாத:) தாயே (புராரேர்தயே) பரமசிவனுடையதயையே! (தவ) உன்னுடைய (ஏஷ: உதய:) இந்த ஆவிர்பாவமானது (அஸ்ய) இந்தபக்தனுக்கு (ஶ்ரேயாம்ஸி) க்ஷேமங்களை (திஶதி) கொடுக்கிறது (அதிகம்) அதிகமான (ஆநந்தம்) ஸந்தோஷத்தை (வர்தயதி) விருத்திசெய்கிறது (அகவ்ருந்தம்) பாபக்கூட்டத்தை (தலயதி) நாசம்செய்கிறது (ஆதங்கான்) பிடைகளை (ப்ரமிநோதி) போக்கடிக்கிறது (த்ருஹிணாதிகாம்ஶ்ச) பிரமன்முதலிய தேவர்களைக்கூட (கிம்கரயதிஹி) வேலைக்காரர்களாகச் செய்கிறதல்லவா.

(பாவ:) தாயே ஈசுவரதயையே! நீ ஈசுவரனிடத்திலுதித்து இந்த பக்தனுக்கு க்ஷேமங்களைக் கொடுக்கிறாய் அதிகமான ஆனந்தத்தை விருத்திசெய்கிறாய் பாபக்கூட்டங்களை நாசம்செய்கிறாய் தாபங்களைப் போக்கடிக்கிறாய் பிரமன் முதலிய தேவர்களையும் வேலைக்காரர்களாகச் செய்கிறாய் (அதாவது) ஈசுவரதயையுண்டானவுடன் பக்தனுக்கு இவ்வளவும் கிடைக்கிறது என்று தாத்பரியம். ॥ ௧ ॥

ஶ்லோ || கல்யாணி ஶைலதநயாக்ருதநாதகண்டே
த்வம் யத்ர யத்ர விதநோஷி பதாவதாரம் |
ப்ராகேவ பத்மஜபலாந்தகமுக்யநாகிநாம்
ப்ராதுர்ப⁴வந்த்யவஹிதா: ஸம்பத³ஸ் தத்ர தத்ர || || ௨ ||

பத³ம் || கல்யாணி, ஶைலதநயாக்ருதநாதகண்டே, த்வம், யத்ர, யத்ர, விதநோஷி, பதாவதாரம், ப்ராக், ஏவ, பத்மஜபலாந்தகமுக்யநாகிநாம், ப்ராதுர்ப⁴வந்தி, ஸாவஹிதா:, ஸம்பத³:, தத்ர, தத்ர ||

(கல்யாணி) க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுகிற (ஶைலதநயாக்ருதநாதகண்டே) பார்வதிநாயகனுடைய தயையே! (த்வம்) நீ (யத்ரயத்ர) எங்கெங்கெந்த இடத்தில் (பதாவதாரம்) அடிவைப்புகளை (விதநோஷி) செய்கிறாயோ (தத்ரதத்ர) அந்தந்த இடத்தில் (ப்ராகேவ) (அடிவைப்பதற்கு) முந்தியே (பத்மஜபலாந்தகமுக்யநாகிநாம்) பிரமன் இந்திரன்முதலானவர்களின் ஸம்பத்துக்கள் (ஸாவஹிதா:) சாவதானங்களாக (ப்ராதுர்ப⁴வந்தி ஸம்பத³:) பிரகாசிக்கிறதுகளன்றோ.

(பாவம்) எல்லாக்ஷேமங்களை உண்டுபண்ணும் ஈசுவரதயையே நீ எங்கெங்கெந்த இடத்தில் அடிவைக்கிறாயோ அந்தந்த இடத்தில் நீ அடிவைப்பதற்கு முந்தியே பிரமன் இந்திரன் இவர்கள் முதலானவர்களுடைய ஸம்பத்துக்களெல்லாம் ஸாவதானங்களாக வந்துசேருகிறதுகள் || ௨ ||

ஶ்லோ || [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] || || ௩ ||

பத³ம் || [illegible] ||

(ஹெரோதஃ) தாயே! (ஈஶெ) [பரமசிவனுடைய] தயையே! (ம்ருதுஸ்மிதம்) ம்ருது, மிருதுவாயிருக்கிற, ஸ்மித, சிரிப்பைஉடைய தாயும்; (மதநஸுந்தரம்) மதந, மன்மதன்போல், ஸுந்தர, அழகாயும் (இந்துரேகாஸங்கஶேகரம்) இந்துரேகா, சந்திர கலையினால், ஸங்க, கட்டப்பட்டிருக்கிற ஶேகர, சிரோபூஷணத்தை உடையதாயும் (உமாஸகம்) உமா, பார்வதிக்கு ஸக, ஸகாயமாயும் (கிமபி) சொல்லிமுடியாததாயும் (திவ்யம்) சிலாக்கியமாயுமிருக்கிற (வபுஃ) சரீரத்தை (உத்வஹந்தீ) தரிக்கிறவளாயிருக்கிற (த்வம்) நீ (அநகாநாம்) பாபமில்லாதவர்களுக்கு (த்ருஷ்டிமார்கதா) நேத்திரத்தின்வழியை அடைந்தவளாய்க்கொண்டு (மஹதீம்முதம்) அதிக ஸந்தோஷத்தை (தநோஷி) செய்கிறுயல்லவா!

(ஸாரம்) தாயே! ஈசுவரதயையே! நீ புன்சிரிப்புடன் கூடினதாயும் மன்மதன்போல் அழகாயும் சந்திரகலையை சிரஸில் தரித்ததாயும் பார்வதியோடு கூடினதாயும் இவ்விதமென்று வர்ணிக்கமுடியாததாயுமிருக்கும் சிலாக்கியமான சரீரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு கண்ணுக்கெதிராகவந்து பக்தர்களுக்கு அதிக ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிறாய். ॥ ௩ ॥

மூலம் ॥ திவ்யம் வபுஸ்தவ விபோ ஸம்ஸ்மரதஃ பராரெஃ
காம்ஶிச்சராணாம் ஜகதி கேசந நிர்விஶந்தி।
க்ருத்ஸ்நஶ்ருதிப்ரஸிகா ஸ்ஸுரேந்த்ரயந்த்ர
ஸுஷமாபதெஶ்வர்யமிவ தவ ஶம்புதயே ॥ ॥ ௪ ॥

பதச்சேதம் ॥ திவ்யம், வபுஃ, தவ, அநுஸம்ஸ்மரதஃ, பராரெஃ, காம், விச, சராணாம், ஜகதி, கே, சந, நிர்விஶந்தி, க்ருத்ஸ்ந, ஶ்ருதிப்ரஸிகாஃ, த, அவரெ, அநிந்த்ர, அஸ்மாயஃ, ஶிவ, யெ, அம்ப, தவ, அநுக்ரஹம் ॥

(அம்பஶம்புதயே) தாயே! பரமசிவனுடைய தயையே! (பராரெஃ) பரமசிவனுடைய (திவ்யம்) சிலாக்கியமான (தவ வபுஃ) அந்தசரீரத்தை (அநுஸம்ஸ்மரதஃ) தியானம் செய்கிறவர்களாயிருக்கிற (கேசந) சிலபக்தர்கள் (ஜகதி) உலகத்தில் (காம்ஶ்சி

அ

குணாந்) சில ஈசுவர குணங்களை (நிர்விஶந்தி) அனுபவிக்கிறார்கள் (ஶ்ரீஸுதாப்திலஹரீரஸிகா:) ஶ்ரீ, நாமமாகிற ஸுதாப்தி லஹரீ, அமிருத அலைகளுடைய ரஸிக, ரஸத்தையறிந்தவர்களாயிருக்கிற (கேசந) சிலமகான்களோவென்றால் (தவ) உன்னுடைய (ஸம்ஶ்ரயாத்) ஆச்ரயத்தால் (அஸ்தாதய: ஸந்த:) அஸ்த, போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆதி, மனோவியாதியை உடையவர்களாய்க்கொண்டு (நந்தந்தி) ஸந்தோஷிக்கிறார்கள்.

(பாவம்) தாயே ! ஈசுவரதயையே ! பரமசிவனுடைய அப்படிப்பட்ட சிலாக்கியமான ஸ்வரூபத்தை தியானம் செய்கிற சிலமகான்கள் சிற்சில பகவத்குணங்களை அனுபவிக்கிறார்கள் நாமமாகிற ஸ்ரீசம்பத்தை உடையவனாயிருக்கிற அமிருதத்தினுடைய அலைகளின்ரஸத்தையறிந்த ரஸிகர்களானபக்தர்கள்உனது ஆச்ரயத்தால்தாபமில்லாமல் எப்போதும் சந்தோஷிக்கிறார்கள். ॥௪॥

ஆகண்டலோऽயமிதி கஶ்சிதகண்டிதஶ்ரீ
வித்தேஶ்வரோऽயமிதி விஶ்ருதவைபவோऽந்ய: ।
தாதேதி கோऽபி ஜகதாம் ஜனகஸ்தவாஸௌ
கல்யாணி ஶம்புகருணே பரிணாமபேதா: ॥ ॥ ௫ ॥

பத ॥ ஆகண்டல:, அயம், இதி, க:, சித், அகண்டிதஶ்ரீ:, வித்தேஶ்வர:, அயம், இதி, விஶ்ருதவைபவ:, அந்ய:, தாதா, இதி, க:, அபி, ஜகதாம், ஜனக:, தவ, அஸௌ, கல்யாணி, ஶம்புகருணே, பரிணாமபேதா: ॥

(கல்யாணி) க்ஷேமத்தைஉண்டுபண்ணுகிற (ஹே ஶம்புகருணே) ஶம்பு, பார்வதீநாயகனுடைய கருணை, தயையே! (அயம்) இவன்(அகண்டிதஶ்ரீ:) அகண்டித, குறைவில்லாமலிருக்கிற ஶ்ரீ, ஸம்பத்தைஉடையவனாயிருக்கிற(ஆகண்டல இதி) இந்திரனென்று(கஶ்சித்) ஒருவன்(அயம்) இவன்(விஶ்ருதவைபவ:) விஶ்ருத, பிரசித்தமாயிருக்கிற வைபவ, ஐச்வரியத்தையுடையவனாயிருக்கிற (வித்தேஶ்வர இதி) குபேரனென்று (அந்ய:) வேறு ஒருவன் (ஜகதாம்) உலகங்களுக்கு (ஜனக:) தகப்பனாயிருக்கிற (தாதேதி) பிரம்மனென்று (கோऽபி) யாரோ ஒருவன் (அஸௌ) இவர்

கள் (தவ) உன்னுடைய (வரிணாமஹெஷாஃ) வரிணாம, பரிபாகத்தினுடைய ஹெஷ, பேதங்களாய் (விராஜஜெ) விளங்குகிறார்கள்.

(ஸாவம்) எல்லாக்ஷேமங்களையும் கொடுக்கும் ஈச்வரதயையே! ஒருவன் குறைவில்லாத ஸம்பத்தையுடைய இந்திரனென்றும் ஒருவன் பிரசித்தமான ஐச்வரியமுள்ள தனாதிபதியான குபேரனென்றும் யாரோ ஒருவன் உலகங்களை உண்டுபண்ணும் பிரும்மாவென்றும் இவர்கள் உன்னுடைய தாரதம்யத்தினால் ஏற்பட்ட பேதங்களாயிருக்கிறார்கள். ॥ரு॥

௨-ரு ॥ ஏரமெரா ஸுமாஸுஜமதாம் நநாதஸ்ய வ கவ
ஸீராவராதிவிநிராகூதி ராகூதிஷ் ।
தநாகோதிஸமாணம் கருணெ நவெதம்
யஷெக்ஷகயம்கய ஷெவி தவாக்ஷாஸஃ ॥ ॥ சு ॥

பதவு ॥ ஏரமெராஃ, ஸுமாஃ, ஸஃ, ஜமதாம், நநா, தஸ்ய, வ, கவம், ஏரமரா, வராதி, விநிராகூதிஃ, ருகூதிஃ, தெ, தக, ஊகோ திஸமாணம், கருணெ, ந, வெக, கவம், யஷெ, கயம், கய, ஷெவி, தவ, ருதுஷாஸஃ ॥

(கருணெ) பரமசிவதயையே! (ஸஃ) அப்படிப்பிரசித்தமான ஸுமாஃ) பரமசிவனானவர் (ஜமதாம்) உலகங்களுக்கு (ஏரமெராஃ) பிரபுவாகயிருக்கிறார் (தஸ்ய) அந்தப்பரமசிவனுக்குக்கூட (கவம்) நீ (ஏரமெராநநா) ஈச்வரியாயிருக்கிறாய் (யக) யாதொருகாரணத்தினால் (தெ) உன்னுடைய (ருகூதிஃ) மூர்த்தியானது (வராதி விநிராகூதிஃ) வராதி, இதரர்களின் துக்கங்களை, விநிராகூதி, போக்கடிக்கிறதாயிருக்கிறதோ (தக) அந்தக்காரணத்தினாலே (கவ) நீ (ஊகோதிஸமாணம்) ஊக, என்னுடையதுகளான ஆதி, பீடைகளுடைய ஸமாண, போக்கடிப்பதை (நயஷெ வெக) செய்யாமலிருந்தயேயானால் (ஹெ ஷெவி) எங்கும்விளங்குகிறவளே (தவ) உனக்கு(ருதுஷாஸஃ) ஸ்வரூபலாபமானது கயம்)எப்படி (ஸவெக) உண்டாகும் (கய) சொல்லு.

(ஸாவம்) ஈசுவரதயையே! பரமசிவன் உலகங்களுக்கெல்லாம் பிரபுவாகயிருக்கிறார். அப்படிப் பிரசித்தான பரமசிவனுக்குக்கூட நீ பிரபுவா இருக்கிறாய். மற்றவர்களுடைய

தாபத்தை நிவர்த்தி செய்வதுதான் உனக்கு ஸ்வரூபம் அப்படி மற்றவர்களுடைய தாபத்தை நிவர்த்திசெய்யாமலிருந்தால் உனக்கு ஸ்வரூபலாபம் எவ்விதமாய்க்கிடைக்கும் சொல்லு (அதாவது) பிரும்மா முதல்கொண்டு ஸூக்ஷ்மமான ஜந்துக்கள்வரையிலும்ஒவ்வொருபிராணிகளுக்கும் ஏர்ப்பட்ட துக்கங்களையெல்லாம் நிவர்த்திசெய்யவேண்டிய கடமை ஈச்வரதயைக்கு இருப்பதால் அந்த பிராணிகளுக்குள் ஒருவனாகிய எனது துக்கத்தையும் போக்கடிக்கவேணுமென்று தயையைப் பார்த்துப் பிரார்த்தித்தாரென்று தாத்பரியம் ॥ ॥ ௬ ॥

தாக்ஷாயணீஸஹசரே கரலக்ரஹேண
தத்தாபயே விரசிதேऽம்ப தயே பவத்யா ।
அஶ்வத்விபாப்திரமரேஶிதுரச்யுதஸ்ய
ஸ்ரீகாந்ததா திவிஷதாம் அம்ருதாஶிதா ச ॥ ॥ ௭ ॥

பதா ॥ தாக்ஷாயணீஸஹசரே, கரலக்ரஹேண, தத்தாபயே, விரசிதே, அம்ப, தயே, பவத்யா, அஶ்வத்விபாப்தி:, அமரேஶிது:, அச்யுதஸ்ய, ஸ்ரீகாந்ததா, திவிஷதாம் அம்ருதாஶிதா, ச, ॥

(அம்ப-தயே) தாயே! ஈசுவரதயையே (தாக்ஷாயணீஸஹசரே) தாக்ஷாயணீ, தக்ஷனதுகுமாரியாகிய [பார்வதிதேவிக்கு] ஸஹசர, ஸஹாயராயிருக்கிற [பரமசிவனானவர்] (கரலக்ரஹேண) விஷத்தைப்புசித்ததினால் (தத்தாபயே) தத்த, கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற அபய, பயநிவர்த்தியையுடையவராய் (பவத்யா) உன்னாலே (விரசிதே ஸதி) செய்யப்பட்டிருக்கும்போது (அமரேஶிது:) தேவேந்திரனுக்கு (அஶ்வத்விபாப்தி:) அஶ்வ, உச்சைச்ரவஸ்என்னும் குதிரை த்விப, ஐராவதம் என்னும் யானை இதுகளுடைய ஆப்தி, பிராப்தியானது (அபூச்ச உண்டாச்சுது) (அச்யுதஸ்ய) மகாவிஷ்ணுவுக்கு (ஸ்ரீகாந்ததா) ஸ்ரீ, லெக்ஷ்மியை காந்தா, பாரியையாக உடைத்தாயிருக்கும் தன்மையானது (அபூச்ச உண்டாச்சுது) (திவிஷதாம்) தேவர்களுக்கு (அம்ருதாஶிதா) அமிருதத்தை பானம்செய்தவர்கள் என்குகையும் (அபூச்ச உண்டாச்சுது) ॥

(பாவம்) பரமசிவனுடைய தயையே! நீ பரமசிவனை காளகூட விஷத்தைபானம் பண்ணும்படி செய்து உலகங்களை ரக்ஷித்தாய். அதினாலேஇந்திரனுக்கு யானை,குதிரைகள் கிடைத்தது மகாவிஷ்ணுவுக்கு லெக்ஷ்மி கிடைத்தாள். தேவதைகளுக்குஅமிருதபானம் செய்யும்படி நேரிட்டது ॥ ॥ எ ॥

க்ரூரேண ஹந்த கரளேந களே நலேந
பாலே சிரஸ்யபகாவதீஸலிலேந ।
ஆக்ராந்தம் ஸ்வபதப்ரபந்நம் க்ருதவத்யஸி ஆர்யே ஸ்வா
தீநேச்வரா பவஸி க: கிமிஹாபிதத்தாம் ॥ ॥ அ ॥

பதம் ॥ க்ரூரேண, ஹந்த, கரளேந, களே, அநலேந, பாலே, சிரஸி, அபகாவதீஸலிலேந, ஆக்ராந்தம், ஸ்வபதப்ரபந்நம், க்ருதவத்யஸி, ஆர்யே, ஸ்வாதீநேச்வரா, பவஸி, க:, கிம், இஹ, அபிதத்தாம் ॥

(ஆர்யே) [பரமசிவனுடைய] தயையே! (த்வம்) நீ (ஸ்வபதப்ரபந்நம்) ஸ்வபத, உன்னுடைய மார்க்கத்தை ப்ரபந்நம், அடைந்தஜனத்தை (களே) கழுத்தில் (க்ரூரேண) க்ரூரமாயிருக்கிற (கரளேந) விஷத்தினால் (பாலே)நெற்றியில்(அநலேந) அக்கினியால் (சிரஸி) தலையிலும் (அபகாவதீஸலிலேந) அபகாவதீ, நதியினுடைய ஸலில, பிரவாகத்தினால் (ஆக்ராந்தம்) ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவனாக (க்ருதவத்யஸி) செய்கிறாய் (ஹந்த) கஷ்டம் (ஸ்வாதீநேச்வரா) ஸ்வாதீந, ஸ்வாதீனமாகயிருக்கிற ஈச்வர ஈச்வரனையுடையவளாய் (பவஸி) இருக்கிறாய் (இஹ) இந்த [உனதுமாகாத்மியவிஷயத்தில்] (க:) எவன் (கிமபிதத்தாம்) என்னசொல்லுவன்॥

(பாவம்) ஈசுவரதயையே! உனது மார்க்கத்தில் நேரிட்டவனுக்கு கழுத்தில் பயங்ரகமான விஷமும் நெற்றியில் நெருப்பும் தலையில் ஆறும் இருக்கும்படி செய்கிறாய் இதைப்பற்றி ஈசுவரனிடத்தில் சொல்லுவோமென்றால் அந்த ஈசுவரனைக் கூட நீ ஸ்வாதீனம் செய்துகொண்டிருக்கிறாய் இதுவிஷயத்தில் யார்என்னசொல்லுவன் (இதினால்) ஈசுவரகிருபைக்கிப் பாத்திரமானவன் சிவஸாரூப்யத்தை அடைகிறானென்று கருத்து॥ ॥ அ ॥

கூ௦ || காசித்த்வதீயகணிகா மணிகாஞ்சநாத்யை
ரர்த்தைர்தினோதி ஜனமிஹ ராகவிஹேதுரந்யா |
உல்லாஸயத்யுடுபதிச்ருதசேகரஸ்ரீம்
ஸ்வஸ்தாநே தத்ஹி கருணே ஸரணிர்விசித்ரா || || கூ ||

பதம் || கா, சித், த்வதீயகணிகா, மணிகாஞ்சநாத்யை:, அர்த்தை:, தினோதி, ஜனம், இஹ, ராகவிஹேது:, அந்யா, உல்லாஸயதி, உடுபதிச்ருதசேகரஸ்ரீம், ஸ்வஸ்தாநே, தத், ஹி, கருணே, ஸரணி:, விசித்ரா ||

(ஹேகருணே) சிவதயையே! (காசித்) சொல்லிமுடியாததாயிருக்கிற (த்வதீயகணிகா) த்வதீய, உன்னுடையதான கணிகா, [ஓர்] திவலையானது (இஹ) இவ்வுலகத்தில் (ஜனம்) இந்தஜனத்தை (மணிகாஞ்சநாத்யை:) மணி, ரத்தினம் காஞ்சந, தங்கம் இதுமுதலான (அர்த்தை:) திரவியங்களினால் (தினோதி) சந்தோஷப்படுத்துகிறது (அந்யா) வேறு [ஓர் திவலையானது] (ராகவிஹேதுஸ்ஸதி) ராகவி, [ரத்தினம் முதலானதுகளில்] ஆசையில்லாமலிருப்பதற்கு ஹேது, காரணமாயிருந்துகொண்டு (உடுபதிச்ருத சேகரஸ்ரீம்) உடுபதி, நக்ஷத்திரங்களுக்குப் பதியாகிய [சந்திரனாலே] ச்ருத ஆச்ரயிக்கப்பட்டிருக்கிற சேகரஸ்ரீ, சிரஸைஉடையதாயிருக்கிற (ஸ்வஸ்தாநே) உனது இருப்பிடமாகிய [பரமசிவனிடத்தில்] (உல்லாஸயதி) விளங்கும்படி செய்கிறது (தத் அந்தக்காரணத்தினாலே) (தே) உன்னுடைய(ஸரணி:) வழியானது (விசித்ரா ஹி) ஆச்சரியமாயிருக்கிறதன்றோ ||

(பாவம்) பரமசிவதயையே! உனது ஓர் திவலை, சுகத்தை அபேக்ஷித்த இந்தபக்தனை ரத்தினம் தங்கம் முதலான அனேகபதார்த்தங்களைக்கொடுத்து சந்தோஷப்படுத்துகிறது. மற்றுமோர் திவலை அல்பசுகத்தில் அபேக்ஷயில்லாத இந்தபக்தனை தனம் முதலானதுகளில் ருசிஉண்டாகாமல்செய்து சந்திரகலையைத்தரித்த உனது வீடாகிய பரமசிவனிடத்தில் விளையாடும்படிசெய்கிறது உன்னுடைய பிரவாகத்திலுண்டான திவலைகளுக்குள் ஓர்திவலை தனம் முதலானதுகளைக் கொடுக்கிறதென்றும் மற்றோர் திவலை வைராக்கியத்தை உண்டுபண்ணி மோக்ஷத்தைக்

கொடுக்கிறதென்றும் இந்தவழி ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. (அதாவது) பக்தர்கள் மனதினால் அபேக்ஷித்ததை யெல்லாம் கொடுப்பதற்கு உன்னுடைய தினலேயே போதுமென்று தாத்பரியம் ॥ ॥ ௯ ॥

ஶீஷாஊஹஹூயமிரொzகியஙகமாகஙம
யஸ்யாஹரிஊ ஐகி ஶீஊஐகி வாயா ।
கூதிவெைஊவ ஃாஸயஸி ஜெவி ஃயெ தமெஊநம
ஹா ஜிஹ்வயெகஃஷியாஷ்ரஸி வாஶ்வெழவசி ॥ ॥ ௧௦ ॥

வஃபூ ॥ ஶீஷாஊஹஹூயமிரா:, கஙகியஙகமாகஙம, யஸ்ய, ஶ்ரஹ:, உரு:, ஐகி, ஶீஊ:, ஐகி, வாயா, வ, கூதிவா, வணவ, ஃாஸயஸி, ஜெவி, ஃயெ, தம், வணநம், ஹா, ஜிஹ்வயா, வணகஃஷியாஷ்ரஸி, வாஶ்வெ, கவசி ॥

(ஹெஜெவிஃயெ) எங்கும்விளங்கும் [பரமசிவனுடைய] தயையே ! (ஶீஷாஊஹஹூயமிரா:) ஶீஷா, என்றும் வேதவாக்கியங்களின் பயவார்த்தைகள் (யஸ்ய) யாதொருபரமசிவனுக்கு (கஙகியஙகமாகஙம) மிகவும்பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறாரென்பதை (ஶ்ரஹ:) சொல்லுகிறதுகள் (உருஐகி) உக்கிறனென்றும் (ஶீஊஐகிவ) பயங்கரனென்றும் (வாயா) பிரசித்தியானது (அஸ்தி) இருக்கிறது (தமெஊநம) அப்படிப்பிரசித்தரான இந்த [பரமசிவனை] (ஜிஹ்வயா) நாக்கினாலே (வணகஃஷியாஷ்ரஸி) வணகஃ, இந்த சிவனுடைய கஷியா, நாமத்தை ஷ்ரஃ, தொடுகிறவனை (வாஶ்வெzவசி) நீசனிடத்தில்கூட (கூதிவெவா) ஏவுதல்ச்செய்துதானே (ஃாஸயஸி) தாஸனைகச்செய்கிறாய் (ஹா) ஆச்சரியம் !

(ஶாவம்) பரமசிவன் மிகவும் பயங்கரரென்று (ஶீஷாஷாஆதஃ பவகெ) என்பது முதல்கொண்டு (ரூத்ரஷஊாவகிவஊஊஐகி) ..ன்கிறவரையிலும் வேதங்கள் சொல்லுகிறதுகள் அவருக்கு ..க்கிறர் பீமன் என்றபெயரும் பிரசித்தமாயிருக்கிறது எங்கும் ..ளங்கும் தயையே ! அப்படிப்பிரசித்தரான ஈசுவரனுடைய ..மத்தை நாக்கினால்சொன்ன ஈசனிடத்தில்கூட அந்தப்பரம

சிவனை ஏவுதல்செய்து தாஸனாகச்செய்கிறாய் இது மிகவும் ஆச்சரியம்! || ௧௦ ||

ஶ்லோ || நாந்யோ மத்தோ(அ)ஸ்த்யக்ருதிகோ(அ)க்ருதிகஸ்தவ ஸ்வம்
ஶம்போர்தயே(அ)கவிஶம்ஸநா மயி ஸதா(அ)ஸ்தே |
ஸர்வஜ்ஞதா விததீ தவ துர்லபம் மாம்
ஸஜ்ஜஸ்வ மா ஜநநி பூரகஸ்மாந்நிஸ்வா || || ௧௧ ||

பதச்சே || ந, அந்ய:, மத்த:, அஸ்தி, அக்ருதிக:, அக்ருதிக:, தவ, ஸ்வம், ஶம்போ:, தயே, அகவிஶம்ஸநா, மயி, ஸதா, ஆஸ்தே, ஸர்வஜ்ஞதா, விததீ, தவ, துர்லபம், மாம், ஸஜ்ஜஸ்வ, மா, ஜநநி, பூ:, அகஸ்மாத், நிஸ்வா ||

(ஶம்போர்தயே) [சிவனுடைய] தயையே! (மத்த:) என்னைக்காட்டிலும் (அக்ருதிக:) கதியில்லாதவனாயிருக்கிற (அந்ய:) வேறொருவன் (நாஸ்தி) இல்லை (அக்ருதிக:) கதியில்லாதவன் (தவ) உனக்கு (ஸ்வம்) தனமாக [யிருக்கிறான்] (ஸர்வஜ்ஞதா) எல்லாவற்றையும் அறியத்தகுந்த குணமாகிய] ஸர்வக்ஞதை யென்பவள் (ஶம்போ:) பரமசிவனுக்கு (மயி) என்விஷயமாக (அகவிஶம்ஸநாஸதீ) அக, பாபத்தை விஶம்ஸந, கோளுச் சொல்லுகிறவளாய்க் கொண்டு (மாம்) என்னை (தவ) உனக்கு (துர்லபம்) கிடைக்காதவனாக (விததீ) செய்கிறவளாய் (ஸதா) எப்பொழுதும் (ஆஸ்தே) இருக்கிறாள் (ஹேஜநநி) தாயே! (அகஸ்மாத்) அகாரணமாக (நிஸ்வா) தனமில்லாதவளாய் (மாபூ:) ஆகிவிடாதே (ஸஜ்ஜஸ்வ) ஸாவதானமாக இரு ||

(பாவ) பரமசிவனுடைய தயையே! இவ்வுலகத்தில் கதியில்லாதவன் என்னைத்தவிற வேறுஒருவனும் இல்லை உனக்குதனமோ கதியில்லாதவன் தான், ஈச்வரனிடத்திலிருக்கும் எல்லாவற்றையும் அறியத்தகுந்த குணமாகிய (முந்தினபாரியைப்போன்ற) ஸர்வஜ்ஞதையானவள் (இரண்டாவது பாரியைப்போன்ற) உன்னுடையகுமாரனாகிய என்விஷயமாய், இவன்பாபத்தையே செய்கிறான்புண்யம்செய்கிறதேயில்லை. எப்போதும் விஷயத்தில் இச்சையுள்ளவனாக இருக்கிறான் உம்முடைய நாமத்தை ஒரு

பொழுதும் சொல்லுகிறதில்லை. அதற்குத்தகுந்தபடி இவனை சிக்ஷிக்கவேணுமென்று பரமசிவனுக்கு எப்பொழுதும் கோளுச்சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறாள். ஈசுவரன் அதைகவனிப்பதற்கு முந்தி நீ என்னுடைய நாக்கில் ஈசுவரநாமம் வரும்படியாயும் விஷயத்தில் பிரவர்த்தியில்லாமலும் செய்து உன்குழந்தையாயும் தனமாயுமிருக்கும் என்னை இழந்துவிடாதே ஸாவதானமாயிரு || கக ||

மூ || ஸ்வாதீநிதேந்து³கலாऽஸி ஸம்ருத்³தோ⁴பமந்யு-
வாத்³யபீ⁴ப்ஸிதா ஜக³தி ப்ரதீதாऽஸி |
ஆயுஷ்மதீ ஜநநி சாக³ஸிரேவ சாஸி
ஹா ஹந்த மாம் ந கருணே கத²ம் ஸஹ்யாவேக்ஷி || || கஉ ||

பத³ || ஸ்வாதீநிதேந்து³கலா, அஸி, ஸம்ருத்³தோ⁴பமந்யுவாத்³யபீ⁴ப்ஸிதா, ஜக³தி, ப்ரதீதா, அஸி, ஆயுஷ்மதீ, ஜநநி, ஆக³ஸி:, ஏவ, ச, அஸி, ஹா, ஹந்த, மாம், ந, கருணே, கத²ம், ஸஹ்யாவேக்ஷி ||

(ஹே ஜநநி கருணே) தாயே தயையே! (த்வம்) நீ (ஸ்வாதீநிதேந்து³கலா) ஸ்வாதீநித, ஸ்வாதீனமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற, இந்து³கலா, சந்திரகலையை உடையவளாக (அஸி) இருக்கிறாய் (ஸம்ருத்³தோ⁴பமந்யுவாத்³யபீ⁴ப்ஸிதா) ஸம்ருத்³த⁴, நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற உபமந்யுவாதி, உபமன்யுமுதலானவர்களுடைய அபீ⁴ப்ஸித, இஷ்டத்தை யுடையவளாக (ஜக³தி) உலகத்தில் (ப்ரதீதா) பிரசித்தயாக (அஸி) இருக்கிறாய். (கிஞ்ச) இன்னமும் (ஆக³ஸிரேவ) அபராதங்களினால் (ஆயுஷ்மதீ) ஆயுஸ்ஸுள்ளவளாகவும் (அஸி) இருக்கிறாய். (அத:) இந்தக்காரணத்தினால் (மாம்) என்னை (கத²ம்நஸஹ்யாவேக்ஷி) எப்படி, அங்கீகரிக்காமலிருக்கிறாய் (ஹாஹந்த) மிகவும் கஷ்டம்.

(பாவம்) தாயேஈச்வரதயையே! நீ ஈச்வரனைஸ்வாதீனம் செய்துகொண்டிருக்கிறாய். உபமன்யுமுதலான பக்தர்களை ரக்ஷித்ததினால்உலகத்தில் கொண்டாடப்படுகிறாய். பக்தர்களின் அபராதங்களினாலேதான் பிழைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய். அப்படியிருந்தும் ஏன் என்னைமாத்திரம் ஒப்புக்கொள்ளாமலிருக்கிறாய். கஷ்டம். || கஉ ||

ஶ்லோ || ஶம்போ த்வமேவ ஶரணம் மம சந்த்ரசூட
இத்யாத்யா கிரஸ்ததுசிதஸ்திதிஹாநிதோ ந: ।
ஸத்யேதரா அபி விபோர்பஜநாய யத்ய
த்³க்³ருஹ்ணாதி தத்³தி கருணே* வஶிதம் பவத்யா: || ||௧௫||

பதச் || ஶம்போ, த்வம், ஏவ, ஶரணம், மம, சந்த்ரசூட, இத்யா த்யா:, கிர:, ததுசிதஸ்திதிஹாநித:, ந:, ஸத்யேதரா:, அபி, விபோ:, பஜநாய, யத், யத், க்³ருஹ்ணாதி, தத், ஹி, கருணே, வஶிதம், பவத்யா: ||

(ஹேஶம்போ) (ஹேசந்த்ரசூட) (த்வமேவ) நீர்தானே (மம) எனக்கு (ஶரணம்) இரக்ஷகராகயிருக்கிறீர். (இத்யாத்யா:) இது முதலானதுகளாயிருக்கிற (கிர:) வார்த்தைகளை (ததுசிதஸ்திதிஹாநித:) தத், அந்த வார்த்தைகளுக்கு உசித, யோக்கியமாயிருக்கிற ஸ்திதி, இருப்பினுடைய ஹாநி, இல்லாமையாலே (ந:) எங்களுக்கு (ஸத்யேதராஅபி) அசத்தியங்களாயிருந்த போதிலும் (விபோ:) பரமசிவன் (பஜநாய) பஜனத்தின் பொருட்டு (க்³ருஹ்ணாதியத்யத்) கிரக்கிரானென்பது எதுஎது உண்டோ (தத்) அதெல்லாம் (ஹேகருணே) தயையே ! (பவத்யா:) உன்னுடைய (வஶிதம்ஹி) செய்கையல்லவா ||

(பாவ) நான் பக்தர்கள் இருக்கவேண்டியஸ்திதியில் இல்லாமல் சம்போ!, சந்திரசூட, என்று இது முதலான அநேகநாமங்களை மனதோடே சொல்லாமல் பொய்யாகச்சொன்னாலும் கூட இதுவும் நம்முடைய பஜநந்தான் என்று பரமசிவன்ஒப்புக்கொள்ளுவதானது தயையே ! உன்னுடைய செய்கைதான் || ||௧௫||

ஶ்லோ || யத்³வத்³ராம: காவ்யேஷ்வதே தா⁴ர்மிகவிஶேஷைஶ்ஶைலேந்த்³ரயாஜ்யா
ததா² தே ஸம்ப்ருதா விப⁴ூவதா ப⁴வதீ த்வம் ச ஸர்வா: ।
கீ³ர்வாணஸம்ப³ந்த்⁴வசநாம் ப்ரயச்ச²தி
த்வத³விபூ⁴தாவே ஸாவஶேஷ தே²யே கிம்ஶயிதாஸ்து || ||௧௬||

பதச் || யதா², ராம:, காவ்யேஷு, தே, தா⁴ர்மிகவிஶேஷை:, ஶைலேந்த்³ரயாஜ்யா, ததா², தே, ஸம்ப்ருதா, க்ருவிப⁴ூவதா, ப⁴வதீ, த்வம், ச, ஸர்வா:, கீ³ர்வாணஸம்ப³ந்த்⁴வசநாம், ப்ரயச்ச²தி, த்வத³விபூ⁴தாவே, கவயா, கவிம், உத, தே²யே, கிம், கவயிதாஸ்து

(பரமஃ) பரமசிவனானவர் (மே) என்னுடைய (துரிதவிஸரை:) பாபக்கூட்டங்களினாலே (யதா) எப்போது (க்ருத்யேத்) கோபித்துக்கொள்ளுவரோ (ததா) அப்போது (தைந்யபரயா) அதிக தைன்யத்தினால் (ஆஹூதயா) கூப்பிடப்பட்டவளாய்க்கொண்டு (ஸதீ) நீ (மே) எனக்கும் (தஸ்ய) அவருக்கும் (மத்யே) எதிரில் (ஆவிர்பவ) உதயமாகவேணும் (தவ) உன்னுடைய உதயமானது (மதீயாம்ஹஸ்ஸம்ஹதிவஸம்வரணம்) மதீயாம்ஹஸ்ஸம்ஹதி என்னுடைய பாபக்கூட்டங்களுடைய ஸம்வரணம், மறைப்பதில் ரம்ஹ:, வேகத்தை (வ்யஞ்ஜயதி) பிரகாசம் செய்யும்போது (தேவி) தயையே! (ஸகலா) இந்தப்பரமசிவன் (உத) இதுவிஷயத்தில்(கிம் கரிஷ்யதி) என்ன செய்யுகைக்கு (ஸம) ஸமர்த்தராவார்.

(பாவம்) ஈசுவரன் எனது பாபக்கூட்டங்களால் எப்போது கோபிக்கிறாரோ அப்போது வெகுதைன்யத்துடன் உன்னை நான் கூப்பிடும் சமயத்தில் என்னுடைய பாபக்கூட்டங்களை மறைத்துப்பேசி அதட்டிக்கொண்டு எனக்கும் அந்த ஈசுவரனுக்கும் நடுவில் வந்துசேரு. தயையே! அப்படி நீ வந்துசேர்ந்தால் அவரால் என்ன செய்யமுடியும். ॥ கச ॥

ச்லோ ॥ மேமே ஸங்க்ருத்யேத் மேதுவரி மஹ்யம் ஶ்ரீதஜந
ஶ்ரோத்ரஷம்தீத்ரெவி ஸுவ்யி ஸஹஸா விர்பவ தேவ।
மதீயாம்ஹஸ்ஸம்ஹதிஸம்வரணம் வ்யஞ்ஜயதி
ஸ்வதாவிர்பாவேஸாவத்ஸஹதேவ கிம் கரிஷ்யதி ॥ ॥கரு॥

பதம் ॥ மேமே, ஸங்க்ருத்யேத், மேதுவரி, மஹ்யம், ஶ்ரீதஜநஶ்ரோத்ரஷம்தீத்ர, தேவி, ஸுவம், ஈயி, ஸஹஸா, ஆவிர்பவ, தேவ, மதீயாம்ஹஸ்ஸம்ஹதிஸம்வரணம், வ்யஞ்ஜயதி, ஸ்வதாவிர்பாவே, ஸகலா, ஸம, உத, தேவ, கிம், கரிஷ்யதி ॥

(மேதேவி) [ஈயிதேவ] எங்கும் விளங்கும் தயையே! (மேதுவரி) என் பாபத்தை யறிந்தவராயிருக்கிற (மேமே) பரமசிவன் (மஹ்யம்) என்னையின்பொருட்டு (ஸங்க்ருத்யேத்ஸதி) கோபமுள்ளவராயிருக்கும்போது (ஶ்ரீதஜநஶ்ரோத்ரஷம்தீத்ர) ஶ்ரீதஜந

தன்னை அண்டின ஜனத்தினுடைய ஶ்ராந்தி, சிரமத்தை அக்ஷமா பொறுக்காதவளான (த்வம்) நீ (ஸஹஸா) சீக்கிரமாக (ஆவிர்பவ) உதயமாகவேணும் (த்வதாவிர்பாவே) உன்னுடைய உதயமானது (மதீயாம்ஹஸ்ஸம்ஹத்யவதாநரம்ஹ:) மதீய, என்னுடையதான அம்ஹஸ்ஸம்ஹதி, பாபக்கூட்டத்தினுடைய அவதாந, மறைப்பதில் ரம்ஹ:, வேகத்தை (வ்யபதிஶதி) பிரகாசம்செய்யும்போது (அஸௌ) இந்தப்பரமசிவன் (உத) இது விஷயத்தில் (கிம்கரயிதா) என்ன செய்வதற்கு (அலம்) சமர்த்தர்.

பாவம் ॥ தயையே ! ஈசுவரன் எனது பாபக்கூட்டங்களை அறிந்து என்னிடத்தில் கோபிக்கும்போது ஆச்ரயித்தவர்களுடைய ச்ரமத்தை சகிக்காதவளாகிய நீ என்பாபக்கூட்டங்களை மறைத்துப்பேசி அதட்டிக்கொண்டு சீக்கிரம் வந்து சேரு நீ வந்துசேர்ந்தால் அவர் என்ன செய்வதற்கு சமர்த்தராவார் ॥௧௫॥

ஶ்லோ ॥ த்வயா ஸாத்யம் மாதர்மயி ஶமிதகோபாஸகருணே
ப்ரணம்ய த்வாம் யாசே கதிகதி ஸஹஸ்ரா ந ரக்ஷிதா: ।
ஜகத்யேகோ வர்த்தே க்வசிதபி கதிம் காமபஶ்யந்
நபஶ்யந்நேவேதம் ஸஹ்யம் ஸமதீநாம் தவ மதே: ॥ ॥ ௧௬ ॥

பதம் ॥ த்வயா, ஸாத்யம், மாத:, மயி, ஶமிதகோபாஸகருணே, ப்ரணம்ய, த்வாம், யாசே, கதி, கதி, ஸஹஸ்ரா, ந, ஹி, ரக்ஷிதா:, ஜகதி, லோக:, வர்த்தே, க்வ, சித், அபி, கதிம், காம், சித், அபி, நந, அபஶ்யந், ந, வா, இதம் ஸஹ்யம், ஸமதீநம், தவ, மதே: ॥

(மாத:, ஶமிதகோபாஸகருணே) தாயே ஈசுவரதயையே. (த்வாம்) உன்னை (ப்ரணம்ய) நமஸ்காரம் செய்து (யாசே) யாசிக்கிறேன் (மயி) என்னிடத்தில் (த்வயா) உன்னால் (ஸாத்யம்) இருக்கத்தகுந்தது (ஸஹஸ்ரா) உன்னாலே (கதிகதி) எவ்வளவுபக்தர்கள் (ந ரக்ஷிதா:) ரக்ஷிக்கப்படவில்லை (க்வசித்) ஓரிடத்திலும் (காமபி கதிம்) ஓர் கதியையும் (அபஶ்யந்) பாராதவனாகத்தானே (ஜகதி) உலகத்தில் (லோக:) ஒருவனாக (வர்த்தே) இருக்கிறேன். (இதம்) இவ்விதம் உபேக்ஷைசெய்வது (ஸமதீநம்)

தியில்லாதவர்களுக்கு (மதிஃ) கதியாயிருக்கிற (தவ) உனக்கு ... யோக்கியமே இல்லை ॥

(ஸாவம்) தாயே ஈசுவரதயையே! நீ என்னிடத்தில் எப்போ ...ம் இருக்கவேணுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன். எவ்வளவோ ...க்தர்களைக்காப்பாற்றி யிருக்கிறாய் இந்த உலகத்தில் நான்ஒரு ...ன் தான் ஓரிடத்திலும் ஓர் கதியுமில்லாதவனாயிருக்கிறேன். ... கதியில்லாதவர்களுக்கெல்லாம் கதியாயிருப்பதால் அப்படிப் ...டட என்னை ரக்ஷிக்காமலிருப்பது உனக்கு உசிதமில்லை ॥ கசு ॥

...

படிம் ॥ ...

(...) தாயே தயையே! ... உன்னுடைய (...) மார்க்கத்திலிருப்பவர்கள் (...) உன்னுடைய (...) ஸ்தா னமாயிருக்கிற (...) யமனுக்குச் சத்துருவாகிய பா மசிவனைக்காட்டிலும் (...) சிரேஷ்டாளன்றோ (...) ... தொருகாரணத்தினாலே (...) நீ (...) உன்மார்க்கத்தி ருக்குமிந்த பக்தர்களுக்குள்ளே (...) ஒருவனாலே (... ...) இந்தப்பாமசிவனை (...) தலையில் (...) வில்லுனை ...) தயையில்லாமலிருக்கும்படி (...) அடி ப்பதையும் (...) அப்படியே (...) வேறொருவனாலே (...) கல்லுக்களுடைய (...) எறிவதையும் (... ...) வேறொருவனாலே (...) கத்தியினாலே ... ... தலையைப்பிளப்பதையும் (...) அடையு ம்படி செய்வித்தாயோ ॥

(ஹாவம்) தாயே ஈசுவரதயையே! உனக்கு இருப்பிடமான ஈசுவரனைக்காட்டிலும் உனக்குப்பாத்திரமான ஜனங்கள்மேல்ப் பட்டவர்கள். ஏனென்றால் உனக்குப்பாத்திரமான ஜனங்களுக்குள் ஒருவன் வில்லால் தயையில்லாமல் தலையிலடித்ததையும் ஒருவன் கல்லுக்களால் அடித்ததையும், ஒருவன் கத்தியால் தலையைப் பிளந்ததையும் ஒப்புக்கொள்ளும்படி ஈசுவரனை நீ செய்தாய், அதினால் அவர்கள் மேல்ப்பட்டவர்கள் ॥ ॥ கஎ ॥

உ-௫ ॥ ப்ரியொயெ-ஜுாயம் ஶம்பொஃப்ரஸாதந விதாயிநஃ
ஐதஸ்யசெஷ்யாயஃ தஸ்ய ப்ரஸாதநவிதெயக்ஷதிரிதி।
வராயஃததொயொஷய ஐதி வ தல்லீக்ஷஷ்ஸ்வை ஷம்
நமெதல்மெஹெஸ்வஷ்யி விஷ்வதாமெதஶிவஷயெ ॥ ॥கஅ॥

பதம் ॥ ப்ரியஃ, அயஜுஃ, அயம், ஶம்பொஃ, ப்ரஸாதநவிதாயிநஃ, ஐதி, அஸ்ய, செஷ்யஃ, அயம், தஸ்ய ப்ரஸாதநவிதெயக்ஷதிஃ, ஐதி, வரஃ, அயம், தத், அயொஷயஃ, ஐதி, வ, தல்லீக்ஷஸ, ஸ்வைஷம், ந, மெ, தல்ஃ கா, வஷம், ஶயி, விஷ்வதா, மெ, ஶிவஷயெ ॥

(ஹெஶிவஷயெ) பரமசிவனுடைய தயையே! (ஶம்பொஃ) பரமசிவனுக்கு (ப்ரஸாதநவிதாயிநஃ ஐதி) ப்ரஸாதந அனுக்கிரகத்தின்பொருட்டு விதெய, செய்யத்தகுந்த பூஜைமுதலானதுகளுடைய அயிநஃ, லாபமென்கிற (அயம் அயஜுஃ) இந்த பதார்த்தமானது (ப்ரியஃ) பிரியமா[யிருக்கிறது] (அஸ்ய) பின்னும் (தஸ்யப்ரஸாதநவிதெயக்ஷதிரிதி) தஸ, அந்தப் பரமசிவனுடைய ப்ரஸாதந அனுக்கிரகத்தின்பொருட்டு விதெய, செய்யத்தகுந்த பூஜைமுதலானதுகளுடைய (க்ஷதி) இல்லாமையென்கிற (அயம்) இந்த பதார்த்தமானது (செஷ்யஃ) த்வேஷிக்கத் தகுந்ததா [யிருக்கிறது] (தத்) அந்த ஈச்வரப் பிரசாதத்தில் (அயொஷய ஐதி) காமிய கர்மாவென்கிற (அயம்வ) இந்தப் பதார்த்தமும் (வரஃ) வேறான உதாஸீநமாயிருக்கிறது (ஸ்வைஷம்) இம்மூன்றும் (தல்லீக்ஷஸ) அந்த சிவ விஷயமான புத்தியினாலே செய்யப்படுகிறது (தல்ஃ) அந்த சிவவிஷயமான புத்தியானது (மெ)எனக்கு

ந) இல்லை. (தே) உனக்கு (மயி) என்னிடத்தில் (ஊவ) இந்தப்பிரகாரம் (விமுவதா) திரும்பிப்பாராமலிருக்கையானது (ந) வேண்டாம்.

(ஹவ) ஈசுவரதயையே! பரமசிவன் அனுக்கிரகம் செய்யும்படியான பூஜைமுதலியதுகளைச்செய்வது அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது அந்தப்பூஜை முதலியதுகளைச் செய்யாமலிருப்பது பரமசிவனுக்கு துவேஷம்வைக்கத்தகுந்ததாயிருக்கிறது. காமியமான கர்மாவானது பரமசிவனுக்குப்பிரியமில்லாமலும் அப்பிரியமில்லாமலும் உதாஸீநம் செய்யத்தகுந்ததாயிருக்கிறது பரமசிவனுக்கு பிரிய மின்னதென்றும், துவேஷியமின்னதென்றும், உதாஸீந மின்னதென்றும் இதுகளை அறிந்து செய்யவேணுமானால் சிவவிஷயமான க்ஞானம் வேணும் அந்த க்ஞானமோ என்னிடத்தில் இல்லை என்னை இவ்விதம் திரும்பிப்பாராமலிருப்பது உனக்கு உசிதமில்லை. ஆகையால எனக்கு அவ்விதமான க்ஞானத்தைக் கொடுத்து அனுக்கிரகம் செய்யவேணும். ॥கஅ॥

உரு ॥ கூவுநுகாமிநூரிஷு நவயிபிொவெஶவயாரா
டாராவெஷெஷகூ வுகாரமயிவாவெபவடநு ।
மயாவஸ்ஹிஜு ாகஷாமெகாலஜிவாயாவிடுதயயநு
கியதூாலஂவீடூாநூயி மயிகடிாஸூாஸூிவடியெ ॥ ॥ கக ॥

பதம் ॥ கூவுநு, காமிநூரிஷு, நவயி, மியஃ, வெஶவ யாராடாராவெஷு, ஊஷு, சுகூவுகாரஂ, கயிவாவெபவடநஂ, மயாவஸ்ஹி, உ ாகஷாமெகாலஂ, உவ, குயாஃ, விதயயநு, யதூாலஂ, வீடூாமி, கயி, மயி, கடிா, வஸ்ாஃ, ஶிவடியெ ॥

(மியஃ) ஒருவருக்கொருவர் (வெஶவயாராடாராவெஷு) வெஶவ, ரம்பத்தினுடைய யாரா, முனைபோல் டாராவ, அடையத்தகாததுகளாயிருக்கிற (ஊஷு காமிநூரிஷு) இந்த ஸ்திரீமுதலானவிஷயங்களிலே (நவயி) எல்லையில்லாமலிருக்கும்படி (சுகூவுகாரஂ) இந்திரிய ஸமூகத்தை (கயிவாவெபவடநஂ) கழுதையின்வாயில் (மயாவஸ்ஹி) தேனைப்பெருகவிடுகிற

(த்ராக்ஷாபலஸ்யேவ) திராக்ஷைப்பழத்தின் ஸமூகத்தைப்போல் (க்லிஷ்டம்) தள்ளுகிறவனுயிருக்கிற (கரணம்) மனசை (ஆயுஷ:) ஆயுள்ளை (விதயயநுஸூ) வீணாகச்செய்கிறவனைக்கொண்டு (கியத்காலம்) எவ்வளவுகாலம் வரையிலும் (வஹாமி) துக்கத்தை அனுபவிப்பேன் (சிவ ப்ரியே) பரமசிவனுடைய தயையே! மயி என்னிடத்தில் (கதா) எப்போது (ஸ்யா:) ஆவிர்பவிப்பாய் ॥

(பாவம்) பரமசிவதயையே! ஈசுவர நைவேத்தியத்துக்கு உபயோகமான தேன்பெருகும் திராக்ஷைப்பழத்தை ஒருவன் கழுதையின்வாயில் கொடுத்தால் அந்தப்பழத்தின் ருசியை கழுதை அறியாதது மன்னியில் கொடுத்தவனுக்கும் எவ்விதம் பிரயோஜனமில்லையோ அதுபோல் பகவத்தியானம் முதலானதுகளுக்கு உபயோகமான மனது முதலிய இந்திரியக்கூட்டத்தை ஈம்பம்போல் தொட்டமாத்திரத்தில் துக்கத்தை உண்டுபண்ணும் பாரியை புத்திரன் முதலான விஷயங்களிலே உபயோகப்படுத்தி எவ்வளவுகாலம் துக்கிப்பேன் நீ எப்போது என்னிடத்தில் ஆவிர்பவித்து எனது துக்கத்தை நிவர்த்திசெய்து சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுவாய், ॥ ௧௯ ॥

ஸ்லோ ॥ கதாமள்ஸ்ரீநேத்ராஞ்சல ஸமுதிதாநங்கவசிதாநு
கடாக்ஷாம்ஸாம்ஸ்தவஸ்தித யுாம் பிம்பைகத்வபதம் ।
ஸேவம்ஸம்ஹோஸ்வோந்நதிக ஸாகிநோவிபவம்
வராஸ்தாதயாஃபராஹிநாங்கெ ஜநநி ॥ ॥௨௦॥

பத ॥ கதா, மள்ஸ்ரீநேத்ராஞ்சலஸமுதிதாநங்கவசிதாநு, கடாக்ஷாநு, தாநு, தவ, ஸ்திதம், ஸுபரமிம்பெ, கூதவதம், ஸேவம், தவ, உந்நதிகஸாகிநோவிபவம், வராஸ்தாத, ஸுதயாஃ, வராஹிநாங்கெ, ஜநநி, ஹே ॥

(ஹேஜநநி) தாயே! (வராஹிநாங்கெ) வராஹிக, பரமசிவனுடைய சுநாங்கெ, தயையே! (மள்ஸ்ரீநேத்ராஞ்சலஸமுதிதாநங்கவசிதாநு, மள்ஸ்ரீ, பார்வதிதேவியினுடைய நேத்ராஞ்சல கடைக்கண்ணில் நின்றும் ஸமுதித உண்டானவனுயிருக்கிற அநங்க, மன்மதனிடத்தில் நின்றும் வசித, பயந்ததுகளாயிருக்கிற (ஸம்ஹோ) பரமசிவனுடைய (தாநுகடாக்ஷாநு) அந்த

கடாக்ஷங்களையும் (ஸ்மேரபி³ம்பே³) கோவைப்பழம்போன்ற உதட்டில் (க்ருதவஸ்தி) க்ருத - செய்யப்பட்டிருக்கிற, வஸ்தி - அடிவைப்பை உடையதாயிருக்கிற, (தத் ஸ்மிதம்) அந்தப் புன்சிரிப்பையும் (உத்³ரிக்தஶரச்சந்த்³ரப்ரியஸக²ம்) உத்³ரிக்த - மிகவும் பிரஸன்னமாயிருக்கிற, ஶரச்சந்த்³ர - சரத்காலசந்திரனுக்கு, ப்ரியஸக² - பிரியமான தோழனாயிருக்கிற, (தத் முக²ம்) அந்தப்பரமசிவனுடைய முகத்தையும் (மே) எனக்கு (புரஸ்தாத்) எதிரில் (கதா³) எப்போது (குர்யா:)பிரத்யக்ஷமாகச்செய்வாய்.

(ஸாம்ப³) தாயே ஈச்வரதயையே! பார்வதியின் கடைக்கண் பார்வையிலிருந்து உண்டான மன்மதனிடத்திலிருந்து பயந்ததுகளான ஈச்வரனுடைய கடாக்ஷங்களையும் அதரத்தில் சம்பந்தித்த மந்தஹாஸத்தையும் பிரகாசமான சரத்காலசந்திரனைப் போலொத்த ஈச்வரனுடைய முகத்தையும் என் முன்னாலே எப்பொழுது காண்பி வைப்பாய் ॥ ॥ ௨௦ ॥

ஶ்லோ ॥ அயம் த⁴ர்ம: ஶ்ரேயாநயமத⁴ர்ம இதி ஸ்வச்ச²மதய:

ப்ரஜாநாம் ஸௌக்²யாநாம் து³:க²விரஹே ச ப்ரதிபு⁴வ: ।

விதா⁴தி ஶ்வாஸா யத்³விது⁴கலாமௌலே: ஸ்மரப⁴வத

ஸ்தேஷ்வப்ராமாண்யப்ராமாண்யம் விவதி³தம் கிம் ந ப்ரமாணே ॥ ॥௨௧॥

பத³ ॥ அயம், த⁴ர்ம:, ஶ்ரேயாந், அயம், அத⁴ர்ம:, இதி, ஸ்வச்ச²மதய:, ப்ரஜாநாம், ஸௌக்²யாநாம், து³:க²விரஹே, ச, ப்ரதிபு⁴வ:, விதா⁴தி, ஶ்வாஸா:, யத், விது⁴கலாமௌலே:, ஸ்மரப⁴வத:, தத், வேதத:, ப்ராமாண்யாத், தே, விவதி³தம், கிம், ந, ப்ரமாணே ॥

(அயம் த⁴ர்ம:) இந்த தர்மமானது (ஶ்ரேயாந்) க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. (அயம்) இந்த அதர்மமானது (அத⁴ர்ம:) க்ஷேமத்தைக்கெடுக்கிறது (இதி) என்று (ஸ்வச்ச²மதய:) தெளிவான புத்தியைக்கொடுக்கிறதுகளாயும் (ப்ரஜாநாம்) ஜனங்களுக்கு (ஸௌக்²யாநாம்) சுகத்தை உண்டுபண்ணுவதிலும் (து³:க²விரஹே) து³:க²-துக்கத்தினுடைய, விரஹ-நாசத்திலும், (ப்ரதிபு⁴வ:) ஜாமீன்தார்களாயிருக்கிற (விது⁴கலாமௌலே:) விது⁴கலா - சந்திரகலையை, மௌலி-சிரஸில் உடையவரான (ஸ்மரப⁴வத:) பரமசிவனுடைய (ஶ்வாஸா:) மூச்சுக்காத்துக்களாயிருக்கிற

வேதங்கள்] (விபாந்தி யத்) விளங்குகிறதுகளென்கிறது யாதொன்றுண்டோ (தத் ஏதத்) அப்படிவிளங்குவதானது (ஹே கருணே) தயையே! (கல்யாணகாரி) க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுகிறவளாயிருக்கிற (தவ) உன்னுடைய (விலஸிதம்) விளையாட்டாக (நகிம்) இல்லையா என்ன.

(ஸாரம்) ஈச்வரனுடைய மூச்சுக்காற்றுக்களாகிய வேதங்கள் இது நல்லதென்றும், இது கெட்டதென்றும் அறியும்படியான புத்தியைக்கொடுத்து ஜனங்களுக்கு சுகத்தைக்கொடுப்பதிலும் துக்கத்தைப் போக்கடிப்பதிலும் ஜாமீன்தாரர்களாயிருக்கிறதுகள். அப்படியிருப்பது சிவனது தயையே! க்ஷேமத்தைச் செய்கிற உனது விளையாட்டு ॥உக॥

ஶ்லோ ॥ ஸ்மராராதே ஶம்போ புரஹர ஶிவோமாதவ ஹரே
முராரே கோவிந்தாமரவர முகுந்தேத்யவிரதை꞉ ।
ஶிவவ்யாஹாரபீயூஷலஹரீபிரயி தயே மாம் ஸ்நபிதம்
கதா வா குர்வீரந் தவ குணஸரா மஜ்ஜிதஹரா꞉ ॥ உஉ ॥

பதம் ॥ ஸ்மராராதே, ஶம்போ, புரஹர, ஶிவ, உமாதவ, ஹரே, முராரே, கோவிந்த, அமரவர, முகுந்த, இதி, அவிரதை꞉ ஶிவவ்யாஹாரபீயூஷலஹரீபி꞉, அயி, தயே, மாம், ஸ்நபிதம், கதா, வா, குர்வீரந், தவ, குணஸரா꞉, மஜ்ஜிதஹரா꞉ ॥

(அயி தயே) பரமசிவனுடைய தயையே! (மஜ்ஜிதஹரா꞉) மஜ்ஜித-முழுகும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிற, ஹர-பரமசிவனை உடையதுகளாயிருக்கிற, (தவ) உன்னுடைய (குணஸரா꞉) குணப்பிரவாகங்கள் (ஸ்மராராதே) மன்மதசத்துருவே (ஶம்போ) (புரஹர) திருபுரனைளறித்தோனே (ஶிவ) (உமாதவ) பார்வதீபதியே (ஹரே) (முராரே) முராசுரனுக்கு சத்துருவே (கோவிந்த) (அமரவர) தேவர்களுக்குள் சிரேஷ்டனே (முகுந்த) (இதி) என்று (அவிரதை꞉) இடைவிடாததுகளாயிருக்கிற (ஶிவவ்யாஹாரபீயூஷலஹரீபி꞉) ஶிவவ்யா-ஈச்வரநாம ரூபங்களாயிருக்கிற, பீயூஷ-அமிருதத்தினுடைய, லஹரீ-அலைகளினாலே, (மாம்) என்னை (ஸ்நபிதம்) முழுகப்பட்டவனாக (கதா வா) எப்போது (குர்வீரந்) செய்யும் ॥

(ஸாவம்) சிவதயையே! ஈச்வரனை உள்ளே முழுகச் செய்த னது பிரவாகங்கள் சிவ, கோவிந்த, என்று அநேகவிதங்களான ச்வர நாமங்களாகிற அமிருத அலைகளில் என்னை முழுகும்படி ாய் எப்பொழுது செய்யும். ॥ ௨௨ ॥

௨௩ ॥ ஸம்வ்ருத்தஜ்வாலஜ்வலந வ்யாப்தஸ்யாந்திகமதோ
யதா தத்வத்தாராத்யபிரதி ஹதஸ்யாந்திகமத: ।
அயம் ஸம்ப்ரேஷ்டே நோஜ்ஜீவிதும் ஸஹஸஹகாதஸ்ய து கதா
கிம் த்வந்யஜ்ஜீவாதுஸ்த்வமஸி ஜகதஸ்ஸ்வஸ்ய ஸம்பகருணே ॥ ௨௩ ॥

பதச்சேதம் ॥ ஸம்வ்ருத்தஜ்வாலஜ்வலநவ்யாப்தஸ்ய, அந்திகமத:, யதா, தத்வத், தாராத்யபிரதிஹதஸ்ய, அந்திகமத:, அயம், ஸம்ப்ரேஷ்டே, ந, உஜ்ஜீவிதும், ஸஹஸஹ, கா, தஸ்ய, து, கதா, கிம், த்வந்யத், ஜீவாது:, த்வம், அஸி, ஜகத:, ஸ்வஸ்ய, ஸம்பகருணே ॥

(ஹே ஸம்பகருணே) ஈசனது தயையே! (ஸம்வ்ருத்தஜ்வாலஜ்வலநவ்யாப்தஸ்ய) ஸம்வ்ருத்தஜ்வால - விருத்தி அடைகிற ஜ்வாலைகளை உடையதான, ஜ்வலந - அக்கினியினாலே, வ்யாப்த - வியாபரிக்கப்பட்டவனுடைய, (அந்திகமத:) ஸமீபத்தை அடைந்தவன், (யதா) எப்படியோ (தத்வத்) அதுபோல் (தாராத்யபிரதிஹதஸ்ய) தாராதி - பார்யைமுதலானவர்களிடங்களிலே, அபிரதி - ஆசையினாலே, ஹத - கெடுக்கப்பட்டவனுடைய, (அந்திகமத:) சமீபத்தை அடைந்தவனாயிருக்கிற (அயம்) இந்த மனிதன் (உஜ்ஜீவிதும்) பிழைக்குகைக்கு (நேஷ்டே) ஸமர்த்தனாகவில்லை. (தஸ்ய து) அந்த அக்கினியின் நடுவில் இருப்பவனுக்கோ வென்றால் (காகதா) என்ன வார்த்தை [யிருக்கிறது] (ஸஹஸஹ) மிகவும் கஷ்டம். (ஸ்வஸ்யஜகத:) இந்த உலகத்துக்கு (த்வம்) நீ (ஜீவாது:) பிழைப்பதற்கு மருந்தாக (அஸி) இருக்கிறாய் (கிம் த்வந்யத்) வேறு என்ன?

(ஸாவம்) அதிகமாய் விருத்தியடைந்த அக்கினி ஜ்வாலைகளினால் சூழப்பட்டவனுடைய சமீபத்திலிருக்கிறவன் எப்படிஜீவிக்கமுடியாதவனோ அப்படிப்போல் ஸ்திரீகள்முதலான விஷயங்களில் ஆசையால் அடிபட்டவனுடைய ஸஹவாஸமுள்ளவ

னும் ஜீவிக்கமுடியாதவன் கஷ்டம். அப்படிக்கிருக்க ரோக அக்கினி சூழ்ந்தவனுக்கும், விஷயங்களில் ஆசையுள்ளவனுக்கும் கேழ்க்கவேணுமா; ஈசுவரதயையே ! இப்படி உலகங்கள் தபிக்கும்போது வேறு என்ன. நீ தான்உலகங்களைப்பிழைக்கச் செய்கிற ஔஷதமாக யிருக்கிறாய். ‖ உகூ ‖

உ-ய ‖ மயீஶாநம் வாமாஶயமதிதராம் மஜ்ஜயது தே
கதா வாஹோ வைஸ்ஸ்ரம் கவலித தடோ தேவி கருணே ।
ததா தூர்ணம் ஸ்கஷ்டிவிஹதவிகாதவ்யதிகர:
கதா ஶம்பெளப்ரேம்ண்யுந்நத வதே ஸ்தாபயது மாம் ‖ உ௰ ‖

பதம் ‖ மயி, ஶம்ஶாநம், வாமாஶயம், அதிதராம், மஜ்ஜயது, தே, கதா, வாஹ:, வைஸ்ரம், கவலிததட:, தேவி, கருணே, ததா, தூர்ணம், உத்க்ஷிப்ய, விஹதவிகாதவ்யதிகர:, கதா, ஶம்பெளப்ரேம்ணி, உந்நதி, வ, பதே, ஸ்தாபயது, மாம் ‖

(ஹேதேவிகருணே) தேவி தயையே ! (தே) உன்னுடைய (வாஹ:) பிரவாகமானது (வைஸ்ரம்யாதயா) தடையில்லாமலிருக்கும்படி (கவலிததட:) கவலித - வியாபரிக்கப்பட்டிருக்கிற, தட - கரையை உடையதாய்க்கொண்டு, (மயி) என்னிடத்தில் (வாமாஶயம்) வாம - விபரீதமாயிருக்கிற, ஆஶய-அபிப்பிராயத்தை யுடையவராயிருக்கிற, (ஶம்ஶாநம்) ஈச்வரனை (கதா) எந்த ஸமயத்தில் (அதிதராம்) மிகவும் (மஜ்ஜயது) முழுகும்படி செய்யும். (ததா) அப்படியே (விஹதவிகாதவ்யதிகர:) விஹத - நாசம்செய்யப் பட்டிருக்கிற, விகாதவ்யதிகர - விக்கின சமூகத்தை உடையதாய்க்கொண்டு, (மாம்) என்னை (தூர்ணம்) சீக்கிரமாக (உத்க்ஷிப்ய) உயராக இழுக்கிறதாய் (ஶம்பெளப்ரேம்ணி) ஈச்வரனிடத்தில் பிரீதியென்று பெயருள்ள (உந்நதி) உயர்ந்ததான (பதே) ஸ்தானத்தில் (கதா) எப்போது (ஸ்தாபயது) எப்போதும் இருக்கும்படியும் செய்யும்.

(பாவம்) ஈச்வரதயையே! ஒருவருக்கும் அடங்காமல் கரை புரண்டுவருகிற உனது பிரவாகமானது என்னிடத்தில் கோணலானமனதுள்ள ஈச்வரனை வெளிக்கிளம்பவொட்டாமல் எப்

போது முழுகச்செய்யுமோ அப்படியே என் விக்கினங்களெல்லாத்தையும் தள்ளிவிட்டு என்னை சீக்கிரமாய் இழுத்து ஈச்வர பிரேமையென்கிற உயர்ந்த இடத்தில் எப்போது என்னை ஸ்தாபிக்குமோ. ॥ ௨௪ ॥

ஶ்லோ ॥ ப்ரியோ த்வேஷ்யோ(அ)ப்யபரஸ் தாபயதி மம புத்திம் ததிதரே
ப்யமீ ஸ்வைரம் நிக்நந்த்யஹஹ ஶிவாலிங்கநஸுகே ।
ப்ரஸக்திஃ கா வா ஸ்யாந் மஹிமவதி நமஸ்தே(அ)ர்ஹஸி ந மா
மியத் தூரீகர்தும் ஶிவகாருணே(அ)நந்யஶரணம் ॥ ॥ ௨௫ ॥

பத ॥ ப்ரியஃ, த்வேஷ்யஃ, அபி, அபரஃ, தாபயதி, மம, புத்திம், ததிதரே, அபி, அமீ, ஸ்வைரம், நிக்நந்தி, அஹஹ, ஶிவாலிங்கநஸுகே, ப்ரஸக்திஃ, கா, வா, ஸ்யாத், மஹிமவதி, நமஃ, தே, அர்ஹஸி, ந, மாம், இயத், தூரீகர்தும், ஶிவகாருணே, அநந்யஶரணம் ॥

(ஹே ஶிவகாருணே) பரமசிவனுடைய தயையே! (ப்ரியஃ) ப்ரியமானபதார்த்தமும் (த்வேஷ்யஃ அப்யபரோ(அ)பி) த்வேஷிக்கத் தகுந்த பதார்த்தமும் (மம) என்னுடைய (புத்திம்) புத்தியை (தாபயதி) க்லேசப்படுத்துகிறது (ததிதரே) அந்தப் பிரியத்வேஷியங்களைக்காட்டிலும் வேறுகளான (அமீ அபி) இந்தஉதாஸீநங்களான பதார்த்தங்களும் (ஸ்வைரம் யதாததா) தடையில்லாமலிருக்கும்படி (நிக்நந்தி) மிகவும் உபத்திரவப்படுத்துகிறதுகள் (அஹஹ) கஷ்டம் (ஶிவாலிங்கநஸுகே) பரமசிவனுடைய ஆலிங்கனசுகத்தில் (காவாப்ரஸக்திஃஸ்யாத்) சம்பந்தம் ஏது (ஹே மஹிமவதி) மகிமைபொருந்தியவளே (அநந்யஶரணம்) வேறு ரக்ஷிக்கத்தகுந்தவர்கள் இல்லாதவனாயிருக்கிற (மாம்) என்னை (இயத்) இவ்வளவு (தூரீகர்தும்) வெகுதூரத்தில் செய்யுகைக்கு (நார்ஹஸி) யோக்கியையில்லை (தே) உன்பொருட்டு (நமஃ) நமஸ்காரம்.

(ஸாரம்) மகிமை பொருந்திய பரமசிவனுடைய தயையே! இவ்வுலகத்திலிருக்கும் பதார்த்தங்களுக்குள் சிலது பிரியமென்றும் சிலது த்வேஷம் வைக்கத்தகுந்ததென்றும், சிலது

உதாஸீநமாய் தள்ளத்தகுந்ததென்றும் எண்ணிக்கொண்டு அந்தந்த பதார்த்தங்களின் வழியே சென்று அதிகமோகத்தையடைந்து க்லேசப்படும் எனது புத்திக்கு ஈச்வராலிங்கனத்தில் சம்பந்தம் எவ்விதமாய் கிடைக்கும். கிடைக்கமாட்டாதாகையால் நீ வேறு கதியற்ற என்னை வெகுதூரத்தில் தள்ளிவிடாமல் காப்பாற்றுவாய் உனக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன். ॥உரு॥

த₃யே ஶம்போ₄ஸ்தத்₃ப₄க்திஸுதா₄ஸரீம் தாவகாஸாரா:
கதே₃த₃முபநேஷ்யந்தி ப்₄ருஶம் ப₄ஞ்ஜயந்தோ வ்யாஹதீ: ।
தயா சேதோ மே க₂லு அதிஶிஶிரிதோ ஹாஸ்யதி கதா₃
மநோஜாத்₃யுத்₃யத்₃வநத₃ஹநோத்த₂ம் பரிதாபம் ॥ ॥உசு॥

பதச்சேதம்॥ த₃யே, ஶம்போ₄:, தத்₃ப₄க்திஸுதா₄ஸரீம், தாவகாஸாரா:, கதா₃, இத₃ம், உபநேஷ்யந்தி, ப்₄ருஶம், ப₄ஞ்ஜயந்த:, வ்யாஹதீ:, தயா, ச, சேத:, மே, க₂லு, அதிஶிஶிரித:, ஹாஸ்யதி, கதா₃, மநோஜாத்₃யுத்₃யத்₃வநத₃ஹநோத்த₂ம், பரிதாபம் ॥

(ஶம்போ₄: த₃யே) பரமசிவனுடைய தயையே! (தாவகாஸாரா:) உனதுப் பிரவாகங்கள் (வ்யாஹதீ:) அசக்திமுதலியவிக்கினங்களை (ப்₄ருஶம்) மிகவும் (ப₄ஞ்ஜயந்த:) போக்கடிக்கிறதுகளாய்க்கொண்டு (இத₃ம்) இந்த எனது மனதில் (தத்₃ப₄க்திஸுதா₄ஸரீம்) தத்₃ப₄க்தி - அந்த ஈச்வரபக்தியாகிற, ஸுதா₄ஸரீ - அமிருதப்பிரவாகங்களை (கதா₃) எந்தஸமயத்தில் (உபநேஷ்யந்தி) உண்டுபண்ணப்போகிறதுகள் (மே) என்னுடைய (க₂லு சேத: ச) இந்தமனதும் (தயா) அந்த சிவபக்தியினாலே (அதிஶிஶிரித:) மிகவும் குளிர்ந்ததாய்ச் செய்யப்பட்டதாய்க்கொண்டு (மநோஜாத்₃யுத்₃யத்₃வநத₃ஹநோத்த₂ம்) மநோஜாதி₃ - காமக்குரோதம் முதலியதுகளினாலே உத்₃யத் - விருத்தியடைகிற, வநத₃ஹந - காட்டுத்தீயில் நின்றும் - உத்த₂, உண்டானதாயிருக்கிற (பரிதாபம்) தாபத்தை - (கதா₃) எப்பொழுது (ஹாஸ்யதி) விடப்போகிறது.

(ஸாரம்) ஈசுவரதயையே! உன்பிரவாகங்கள் எனது விக்னங்களைத்தள்ளிவிட்டு அந்த ஈசுவரபக்தியாகிற அமிருதப்பிரவாகத்தை எப்பொழுது என்னிடத்தில் சேர்க்குமோ—என்மனு

தானது - அந்த பக்தியாகிற அமிருதப்பிரவாகத்தால் மிகவும் குளிர்ந்து காமம்முதலானதுகளாகிற காட்டுத்தீயால் உண்டான தாபத்தை எப்போது விடப்போகிறதோ? ॥ ௨௬ ॥

மூ ॥ ஈஶஸ்ய ப்ரஜ்ஞாஸமுசிதவிதாநக்ஷமதயா
மமாபி ஸ்வைநோராஶாவபி ஸமவமர்ஶே ஸதி ந மே ।
ஸமாஶ்வாஸஸ்யாஶா நிஜஜலஹரீபிஸ்தந்நநு விபும்
விததாநா மக்நம் விஹரஸி யதி த்வம் ந கருணே ॥ ॥௨௭॥

பதம் ॥ ஈஶஸ்ய, ப்ரஜ்ஞாஸமுசிதவிதாநக்ஷமதயா, மம, ஸ்வைநோராஶௌ, அபி, ஸமவமர்ஶே, ஸதி, ந, மே, ஸமாஶ்வாஸஸ்ய, ஆஶா, நிஜஜலஹரீபிஃ, தம், நநு, விபும், விததாநா, மக்நம், விஹரஸி, யதி, த்வம், ந, கருணே ॥

(ஹேகருணே) தயையே! (த்வம்) நீ (தம்விபும்) அந்தப்பரமசிவனை (நிஜஜலஹரீபிஃ) தனது பிரவாகங்களினாலே (மக்நம்) முழுகினவராக (விததாநாஸதீ) செய்கிறவளாய்க்கொண்டு (நவிஹரஸியதி) விளையாடாமலிருந்தயே யானால் (ஈஶஸ்ய) பரமசிவனுக்கு (ப்ரஜ்ஞாஸமுசிதவிதாநக்ஷமதயா) ப்ரஜ்ஞா-புத்திக்கு ஸமுசித - யோக்கியமான காரியத்தினுடைய, விதாந - செய்கையில், க்ஷம - யோக்கியராயிருக்குகையினாலே, (மம) எனக்கும் (ஸ்வைநோராஶாவபி) இந்த எனது பாபக்கூட்டத்துக்கும் (ஸமவமர்ஶேஸதி) ஆலோசனை உண்டாயிருக்கும்போது (மே) எனக்கு (ஸமாஶ்வாஸஸ்ய) ஆச்வாஸம் செய்துகொள்வதற்குக்கூட (ஆஶா) இச்சையானது (நாஸ்திநநு) இல்லை.

(பாவம்) ஈச்வரன் ஜனங்களுடைய புண்ணிய பாபங்களை அறிந்து தன்புத்திக்கேற்றபடி சுக துக்கங்களைச்செய்து வருவதால் என்னுடைய பாபக்கூட்டங்களைப்பத்தி செவ்வையாய் ஆலோசிக்கும்போது ஈச்வரதயையே! அந்த ஈச்வரனை உன் பிரவாகங்களில் முழுகும்படியாய் நீ செய்யாமல்போனால் அந்த பாபங்களிலிருந்து தப்பலாமென்கிற ஆசை எனக்கு இல்லை. ॥௨௭॥

மூ ॥ உபாயாபேதஸ்யாபி ஶிவபதயே தேவி பவதா
ஸமீசோநைர்ந்ந்தோர்க்ஷதி விபத்த்யாஶ்ரயவேலா ।

அகீர்த்யப்தௌ மக்நாத்வமபி மம யத்கிஞ்சந பவ
த்வபி ஸ்வாத்ராணே வா பவது பவதீ ப்ரயத்நவதீ ॥ ॥௨௮॥

பதம் ॥ தஶாயாம், ஏதாத்ருஶ்யாம், அபி, ஶ்ரீஶதயே, தே, விமுகதா, மயி, இத்தம், சேத், மக்ந:, கஹநதி, விபதப்தௌ; அஹம், ஸ:, அகீர்த்யப்தௌ, மக்நா, த்வம், அபி, மம, யத், கிஞ்சந, பவது, அபி ஸ்வாத்ராணே, வா, பவது, பவதீ, ப்ரயத்நவதீ ॥

(ஶ்ரீஶதயே) சிவனுடைய தயையே! (ஏதாத்ருஶ்யாம்தஶாயாமபி) இப்பேர்ப்பட்ட அவஸ்தையில் கூட (மயி) என்னிடத்தில் (தே) உனக்கு (இத்தம்) இந்தப்பிரகாரம் (விமுகதா) திரும்பிப்பாராமலிருக்குகையானது (சேத்) இருந்துதேயானால் (ஸ: அஹம்) இந்த நான் (கஹநதி) அதிக ஆழமுள்ளதாயிருக்கிற (விபதப்தௌ) ஆபத்தாகிற சமுத்திரத்தில் (மக்ந:) முழுகினவனாய்(ஆகப்போகிறேன்)(த்வமபி) நீயும் (அகீர்த்யப்தௌ) அபயசஸ்ஸாகிற சமுத்திரத்தில் (மக்நா) முழுகினவளாய் (ஆகப்போகிறாய்) (மம) எனக்கு (யத்கிஞ்சந) ஏதாவது (சுகமோ-துக்கமோ) (பவத்வபி) உண்டாகட்டும் (பவதீவா) நீயாவது (ஸ்வாத்ராணே) தன்னைக்கரையேத்திக்கொள்வதில் (ப்ரயத்நவதீ) அதிகமுயர்ச்சியுள்ளவளாக (பவது) ஆகிவிடு.

(பாவம்) ஈச்வரதயையே! இப்படிப்பட்ட கஷ்ட தசையில்க்கூட இவ்விதம் நீ என்னைத்திரும்பிப்பாராமலிருந்தால் நான் அதிக ஆழமுள்ள ஆபத்தாகிற சமுத்திரத்தில் முழுகிப்போய்விட்டேன் நீயும் அபகீர்த்தியாகிற சமுத்திரத்தில் முழுகிப்போய்விட்டாய் எனக்கு எதுவேணுமோ அது வரட்டும் நீயாவது உன்னைக்கரையேத்திக்கொள்வதில் யத்தினம்செய்துகொள்ளு॥௨௮॥

மூ ॥ கமலவஸதம் வா கைடபாரிப்ரியம் வா
ஶுபஜநிஜநகம்வா ஶங்கராதார்யகம் வா ।
கிமிதி நிஶமவீக்ஷ்யா ஶாவகாம் தே
ஸ்வவத பரிவ பரிவேத்ராவ்யாகுலா கௌதுகா நாம் ॥ ॥௨௯॥

பதம் ॥ கமலவஸதம், வா, கைடபாரிப்ரியம், வா, ஶுபஜநிஜநகம்வா, ஶங்கரா, தார்யகம், அஹம், கிமி, இதி, நிஶமவீ, வீக்ஷ்யாகாம், ஶாவகாம், தே, ஸ்வ, வத, பரிவ, பரிவேத்ராவ்யாகுலா கௌதுகாநாம் ॥

(ஹேமேஷுஸுதார்கம்பே) மன்மதனை எரித்தபரமசிவனுடைய தயையே! (ப்ரஹ்மபதம்வா) பிரும்மாவினுடைய ஸ்தானத்தை யாவது (வைகுண்டஸம்ருத்திம்வா) விஷ்ணுவினது ஸம்பத்தையாவது (ஸத்வரம்) சீக்கிரமாய் (தாதும்) கொடுக்குகைக்கு (க்ஷமா) சமர்த்தையாயிருக்கிற (த்வம்) நீ (வீதக்லேஶிகாம்) வீத-போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற, க்லேஶ-துக்கத்தை உடையதாயும் (ஶிவஶிவேத்யாவ்யாஹாரைகதாநாம்) ஶிவ, ஶிவ - என்கிற, வ்யாஹார - நாமபரம்பரையில், ஏகதாந-வேறுஇடத்தில் மனோ வியாபாரத்தை உடைத்தாகாமலிருக்கிற, (க்வாபி) ஏதோ ஒரு இடத்தில் (ஸ்திதிம்) இருப்பை (மே) என்பொருட்டு (கிம்நு ஹேதோ) என்னகாரணத்தினால் கொடுக்காமலிருக்கிறாய்.

(ஸாரம்) ஈச்வரதயையே! நீ பிரும்மாதிபத்தியத்தையாவது விஷ்ணுவின் சம்பத்தையாவது சீக்கிரமாய்க்கொடுக்க சக்தியுள்ளவள். அப்படிக்கிருக்கும்போது எங்கேயாவது ஓரிடத்தில் சிவசிவ என்று இடைவிடாமல் சொல்லிக்கொண்டு சிரமமில்லாமலிருக்கும்ஸ்திதியை எனக்கு என்கொடுக்காமலிருக்கிறாய்॥ உக॥

ஶ்லோ ॥ ஹிதமஹிதமவேதந் வர்த்தநம் சாநுரூபம்
ந ஸமநுஸரேஹமவிவேகாஸாமர்த்யதோஹம் ஹதஸ்ஸந் ॥
ப்ரஶமயதி யதா மாமுல்பணம் ஸாம்ப தாபம்
ஸ்வயமிவ நவ தே ஸ்வாந்தவ்ருத்திஸ்ததா நஞ்ஜாநே ॥ ॥ ௩௦ ॥

பதம் ॥ ஹிதம், அஹிதம், அவேதந், வர்த்தநம், ச, அநுரூபம், ந, ஸமநுஸ, அஹம், அவிவேகாஸாமர்த்யதோ, ஹதஸ், ஸந், ப்ரஶமயதி, யதா, மாம், உல்பணம், ஸாம்ப, தாபம், ஸ்வயம், இவ, ந, வ, தே, ஸ்வாந்த, வ்ருத்திஸ், ந, ஜாநே ॥

(அவேதந் ப்ரஶமயதி) பரமசிவனுடையதயையே! (அவிவேகாஸாமர்த்யதோ) அவிவேக-அவிவேகமென்ன, அஸாமர்த்யதா - சாமர்த்தியமில்லாமலிருக்குகை யென்ன, இதுகளினாலே, (ஹதஸ்) அடிபட்டவனாயிருக்கிற (அஹம்ஸந்) நானேனென்றால் (ஹிதம்) நல்லகாரியத்தையும் (அஹிதம்) கெட்டகாரியத்தையும் (அவேதந்) அறியவும் (அநுரூபம்) அதற்குத்தகுந்தபடி (வர்த்

தாநு) இருக்குகைக்கும் (நாலம்) சமர்த்தனில்லை. (த்வம்) நீ (மாம்) என்னை (கதம்) எப்படி (பாலயிஷ்யஸி) ரக்ஷிப்பாய் (தேவ) உனக்கும் (ப்ரதிஷ்டா) ,பிரசித்திக்கு நாசமானது (கதமிவ ந ஸ்யாத்) எப்படி உண்டாகமாட்டாது (நஜாநே) அறியேன்.

(ஹா வா) ஈச்வரதயையே! நான் ஞானமில்லாமலிருப்பதாலும், சாமர்த்தியமில்லாமலிருப்பதாலும் அடிபட்டவனாய் உபயோகமில்லாமலிருப்பதால் இதுநல்லது இதுகெடுதலென்று அறிவதற்கும் அதற்குத்தகுந்தபடி இருப்பதற்கும் நான்சமர்த்தனில்லை. அப்படிக்கிருக்கும்போது நீ என்னை எப்படி ரக்ஷிக்கப்போகிறாயோ எப்படி உன் கீர்த்திக்குக்குறைவு வராமலிருக்குமோ நான் அறியேன். ॥ ௬௦ ॥

ச்லோ ॥ தவ பவதி நிவாஸஸ்தாரகாதீசமௌலி
ஸ்ஸ ச கலுஷஸமுத்தக்ரோதவஹ்நிப்ரதப்தகாத்ர: ।
ஸபதி தமநுகம்பே ஸ்வஸுதாஸாராவஸேகை
ர்மம ததலமயி த்வம் நாவநே மே ப்ரார்த்தநீயா॥ ॥ ௬௧ ॥

பதம் ॥ தவ, பவதி, நிவாஸ:, தாரகாதீசமௌலி:, ஸ:, ச, கலுஷஸமுத்தக்ரோதவஹ்நிப்ரதப்தகாத்ர, ஸபதி, தம், அநுகம்பே, ஸ்வஸுதாஸாராவஸேகை:, மம, தத், அலம், அயி, த்வம், ந, அவநே, மே, ப்ரார்த்தநீயா ॥

(அயி அநுகம்பே) பரமசிவனுடைய தயையே! (தாரகாதீசமௌலி:) சந்திரமுடியோன் (தவ) உனக்கு (நிவாஸ:) இருப்பிடமாக (பவதி) இருக்கிறார். (ஸ ச) அந்தப்பரமசிவனும் (கலுஷஸமுத்தக்ரோதவஹ்நிப்ரதப்தகாத்ர) கலுஷஸமுத்த - என் பாபங்களில் நின்றும் உத்பத்தியை உடையதாயிருக்கிற, க்ரோதவஹ்நி - கோபாக்கினியாலே ப்ரதப்த - கலங்கினதாயிருக்கிற, காத்ர-மனதை-சரீரத்தை உடையவரா[யிருக்கிறார்.](தம்) அந்தப்பரமசிவனை (ஸ்வஸுதாஸாராவஸேகை:) ஸ்வஸுதாஸார - உனது அமிருதபிரவாகங்களுடைய, அவஸேக - நனைத்தல்களினால், (ஸபதி) செவ்வையாய் ரக்ஷித்துக்கொள் (மம) எனக்கு (தத்) அதானது (அலம்) போதும். (மே) என்னுடைய (அவநே) ரக்ஷிக்கும் விஷயத்தில் (த்வம்) நீ (ப்ரார்த்தநீயா) பிரார்த்திக்கத்தகுந்தவளில்லை.

(ஹாவம்) ஈச்வரதயையே! பரமசிவன் உனக்கு இருப்பிடமாயிருக்கிறார், அவர், என்னுடையபாபங்களால் மிகவும்கோபங்கொண்டு மனதுகலங்கிப்போயிருக்கிறார், அப்படி கோபாக்கினியால் ஜ்வலிக்கும், பரமசிவனுகிற,உன்இருப்பிடத்தை,உன்பிரவாகங்களால் நனைத்து ரக்ஷித்துக்கொள்ளு, அது எனக்குப்போதும், என்னை ரக்ஷிக்கும்படியாய்நான்உன்னைப்பிரார்த்திக்கவில்லை॥௧௧॥

ஶ்லோ ॥ அபிததாது ஶிவாக்யாம் ஆர்த்ரேத்யாத்யம்ஹஸாம்
அபி ஸக்ருதயமேதஸ்யாகிலார்திம் ஹநிஷ்யே ।
இதி ஸததவிநித்ராம் சந்த்ரசூடே தயே ய
த்யஹமிவ நஜடஃ கோநந்யதீர்நாஶ்ரயேத்வாம் ॥ ௧௨ ॥

பதம் ॥ அபிததாது, ஶிவாக்யாம், ஆர்த்ரேத்யாத்யம்ஹஸாம், அபி, ஸக்ருத், அயம், ஏதஸ்ய, அகிலார்திம், ஹநிஷ்யே, இதி, ஸததவிநித்ராம், சந்த்ரசூடே, தயே, யதி, அஹம், இவ, ந, ஜடஃ, கஃ, அநந்யதீஃ, ந, ஆஶ்ரயேத, த்வாம் ॥

(ஹேசந்த்ரசூடே தயே) சந்திரகலாதரனுடைய தயையே! (அயம்) இவன் (ஆர்த்ரேத்யாத்யம்ஹஸாமபி) ஆர்த்ர என்கிறவார்த்தைமுதலான வியாஜத்தினுல்கூட (ஶிவாக்யாம்) சிவநாமத்தை (ஸக்ருத்) ஒருதடவை (அபிததாது) சொல்லட்டும். (ஏதஸ்ய) இவனுடைய (அகிலார்திம்) எல்லாதுக்கத்தையும் (ஹநிஷ்யே) போக்கடிக்கப்போகிறேன். (இதி) என்று (ஸததவிநித்ராம்) எப்போதும் விழித்துக்கொண்டு இருக்கிற (த்வாம்) உன்னை (அஹமிவ) என்னைப்போல் (ஜடஃ) மூடனாக (நயதி) இல்லாமலிருந்தானேயானல் (கஃ) எந்தமனிதன் தன் (அநந்யதீஸ்ஸந்) வேறு இடத்தில் புத்தியை வைக்காதவனாய்க்கொண்டு (நாஶ்ரயேத) ஆச்ரயிக்கமாட்டான் ॥

(ஹாவம்) ஈச்வர தயையே! (ஆர்த்ர) என்று இரெண்டு அக்ஷரமுள்ள ஆர்த்ர என்கிற சொல்லுக்களின் வியாஜமாகவாவது இவன் ஒரு தடவை சிவநாமத்தைச்சொல்லட்டும். இவனுடைய தாபம் முழுமையும் நான் நிவாத்திசெய்யப்போகிறேன்; என்று எப்போதும் விழிப்பாக இருக்கும் உன்னை என்னைப்போல்

மூடனில்லாமல் புத்தியுள்ளவனுயிருந்தானே யானல் வேறு ஓரிடத்திலும் புத்தியைவைக்காமல் உன்னை யார்தான் ஆச்ர யிக்கமாட்டான் ॥ ॥ ௧௦ ॥

ச்லோ ॥ யாதி ஸமீரணாநுஸரந் ப்ரேரணாஸரணீம் தே
ஸமீரணகதிமிவ தூலோஹ்யேஷ தோஷம் குதோஸ்மிந் ।
மந்யஸே பரதந்த்ரே மதாஜ்ஞயாவ த்ராக்
ஏநமிதி காருண்யே நத்வாதிஶ பரமேஶம் மத்க்ருதே ॥ ॥௧௧॥

பதம் ॥ யாதி ஸமீரணாநுஸரந், ப்ரேரணாஸரணீம், தே, ஸமீரணகதிம், இவ, தூல:, ஹி, ஏஷ:, தோஷம், குத:, அஸ்மிந், மந்யஸே, பரதந்த்ரே, மதாஜ்ஞயா, அவ, த்ராக், ஏநம், இதி, காருண்யே, நத்வா, ஆதிஶ, பரமேஶம், மத்க்ருதே ॥

(ஏஷ:) இவன் (தே) உம்முடைய (ப்ரேரணாஸரணீம்) ப்ரேரணா - ஆக்ஞையினுடைய, ஸரணீம் - ரீதியை, (ஸமீரணகதிம்) காத்தின்வழியை (தூல இவ) பஞ்சுபோல் (ஸமீரணாநுஸரந்) அனுசரிக்கிறவனைக்கொண்டு (யாதிஹி) [விஷயங்களை] அனுபவிக்கிறானன்றோ. (குத:) எந்தக்காரணத்திஞல் (பரதந்த்ரே) பாரதீனனுயிருக்கிற (அஸ்மிந்) இவனிடத்தில் (தோஷம்) குற்றத்தை (மந்யஸே) எண்ணுகிறீர் (மதாஜ்ஞயா) என்னுடைய ஆக்ஞையிஞல் (ஏநம்) இவனை (த்ராக்) சீக்கிறமாக (அவ) ரக்ஷியும். (இதி) என்று (ஹேகாருண்யே) தயையே (மத்க்ருதே) என்நிமித்தமாய் (நத்வா) நமஸ்காரம் செய்து (பரமேஶம்) பரமசிவனை (ஆதிஶ) ஆக்ஞாபனம்செய்.

•(பாவம்) காத்துப்போன வழியை பஞ்சுபோல் அந்தர்யாமி யாகிய உம்முடைய ஏவுதலை அனுசரித்து இவன் நடக்கிறான். அப்படிஇருக்க பாரதீனனுயிருக்கிற இவனிடத்தில் ஏன் தோஷத்தை நினைக்கிறீர், எனது ஆக்ஞையால் இவனை சீக்கிரம் ரக்ஷி யும் என்று தயையே அந்த ஈச்வரனை நமஸ்காரம் செய்து என் விஷயத்தில் நீ ஆக்ஞாபனம்செய் ॥ ॥ ௧௧ ॥

ச்லோ ॥ தேவவிதகிராஜவக்ஷ ஶாஸ்த்ர பாவோ:
வ்யவிப்ய யதிமோஹம் தஸ்யதே மா...ம்வே ।

ததபி நிருபமா தே தைந்யஸம்பத்திரேஷா
ப்ரதிபவதி புநர்வாம் நிபிடாஶ்லேஷஸித்தௌ ॥ ॥௪௪

பதா ॥ ஈஶிது:, ஹ்ருதயம், ப்ரவிஶ்ய, அம்ஹ:, ப்ருதக் வ்யதயதி, யோகம் தஸ்ய, தே, ச, அநுகம்பே, ததபி, நிருபமா, இதமே தைந்யஸம்பத்தி:, ஸைஷா, ப்ரதிபவதி, புந:, வாம், நிபிடாஶ்லேஷஸித்தௌ ॥

(ஹேஅநுகம்பே) சிவனுடைய தயையே! (ஈஶிது:) என்னுடைய பாப சமூகமானது (அம்ஹ:) பரமசிவனுடைய (ஹ்ருதயம்) அந்தக்கரணத்தை (ப்ரவிஶ்ய) பிரவேசித்து (தஸ்ய) அவருக்கும் (தேச) உனக்கும் (யோகம்) சேர்க்கையை (ப்ருதக் வ்யதயதி) பிரித்துவைக்கிறது. (ததபி) அப்படியிருந்தபோதிலும் (நிருபமா) உபமையில்லாததாயிருக்கிற (ஸைஷாஇதமே தைந்யஸம்பத்தி:) இந்த என்னுடைய அதிகமான தயின்யமானது (வாம்) உங்களிருவர்களுக்கும் (புந:) மறுபடியும் (நிபிடாஶ்லேஷஸித்தௌ) காடாலிங்கனத்தினுடைய சாதனத்தில் (ப்ரதிபவதி) ஜாமீன்தாராகயிருக்கிறது.

(பாவம்) என்னுடைய பாபக்கூட்டமானது ஈச்வரனுடைய மனதில் பிரவேசித்து உனக்கும் அவருக்கும் இருக்கிற ஸம்பந்தத்தைக்கலேக்கிறது. அப்படிக்கலேத்தாலுங்கூட என்னுடைய உபமையற்ற இந்த அதிகமானதைன்யமானது மறுபடி உங்களிருவர்களேயும் சேர்த்துவைக்கும் விஷயத்தில் ஜாமீன்தாராக இருக்கிறது. ॥௪௪

இதி ॥ அநுபதத் திமிரௌகோஜ்ஜ்வலாகாரகர்ணை:
அநுகதமநகோபாதாரய க்ருஸாநோ: ।
ஜநயதி பரிபூர்ணத்வம்ப்ரயா தைந்யரோதி:
ஸ்வஸ்த்யஶதி ஶிவஸதநே யஸ்ய தேதே தயேஸ ॥ ॥௪௫

பதா ॥ அநுபதத், திமிரௌக:, உஜ்ஜ்வலாகாரகர்ணை:, அநுகதம், அநகோபா, ஆதாரயத், க்ருஸாநும், அபி, யாநி, பரிபூர்ணத்வம், த்வயா:, த, தந்தம், ஶ்ருதி:, ஸ்வஸ்த்யஶதி, ஶிவதநே, ய:, ஸ்வஸ்த்யேதே, தே, தயேஸ ॥

(மஹேச்வரதயே) பரமசிவனுடைய தயையே! (ய:) யாதொருவன் (தே) உன்னுடைய (அநிலேந) மூச்சுக்காத்தினாலே (ஸ்ப்ருச்யதே) தொடப்படுகிறானோ (தம்) இவனை (திக்கஜாவலி:) திக்கஜக்கூட்டமானது (கடோரை:) கடினங்களாயிருக்கிற (தந்தகாண்டை:) தந்தங்களாகிறபாணங்களினாலே (பிநத்து) பிளக்கட்டும் (தஹநமாலா) தஹந - அக்கினி, [சூரியன்முதலியதுகளுடைய] மாலா - வரிசையானது (தஹது) கொளுத்தட்டும் (அஸ்த்ரஜாலம்) அஸ்த்ர-பாசுபதம் முதலிய அஸ்திரங்களுடைய, ஜாலம்-சமூகமானது, (தாரயது) பிளக்கட்டும் (அப்தயோநய:) சமுத்திரங்களும் (பரித:) எதிரில் (பரிவ்ருண்வந்து) சூழ்ந்துகொள்ளட்டும், (ஆதி:) பீடையானது (ந ஸ்ப்ருசதி) தொடுகிறதில்லை.

(பாவம்) திக்கஜக்கூட்டமானது கடினங்களான தந்தங்களால் பிளந்தாலும், அக்கினிஜ்வாலையானது கொளுத்தினாலும், ஆயுதங்கள் பிளந்தாலும், சமுத்திரங்கள் நாலு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டாலும் கூட, ஈச்வரதயையே ! யாரிடத்தில் உன் மூச்சுக்காத்து அடிக்கிறதோ அவனை ஆபத்துத் தொடுகிறதில்லை. ॥ ௫௫ ॥

ஜடிலமமரஸரித்வரா க்வாபி லீநா
மதநவிஜயிநிஹந்து: மஜ்ஜிதோऽயம் ப்ரவாஹை: ।
க்ஷபயதி நிஜதோஷாந் ஹாஸ்யம் ஸ்வம் ஸ்வதோஷாந்
ஸ்வயமிவ ந தயே தே ஸ்வாதீநதா விசேஷ: ॥ ॥ ௫௬ ॥

பதம் ॥ ஜடிலம், அமரஸரித்வரா, க்வ, அபி, லீநா, மதநவிஜயிநிஹந்து:, மஜ்ஜித:, அயம், ப்ரவாஹை:, தே, க்ஷபயதி, நிஜதோஷாந், ஹா, ஹாஸ்யம், ஸ்வம், தாந், ஸ்வதோஷாந், ஸ்வயம், இவ, ந, தயே, தே, ஸ்வாதீநத:, விசேஷ: ॥

(அமரஸரித்வரா) அமரஸரித் - தேவதைகளுடைய வரா - நதியாகிய [கெங்கையானது] (மதநவிஜயிநிஹந்து:) மன்மதனைக்கொன்ற பரமசிவனுடைய (ஜடிலம்) சடையில் (க்வாபி) எங்கேயோ ஒருபக்கத்தில் (லீநா) மறைந்துபோய் விட்டது. (அயம்) இந்தப்பரமசிவன் (தே) உன்னுடைய (ப்ரவாஹை:) ப்ரவாகங்களினாலே (மஜ்ஜித:) முழுகும்படி செய்யப்பட்டார்.

(ஸா) அந்தக்கெங்கையானது (நிமஜ்ஜதாம்) ஸ்நானம் செய்தவனுடைய (ஶ்ரமம்) சிரமத்தை (அபஹரதி) நாசம்செய்கிறது (த்வம் து) நீயோவென்றால் (அமஜ்ஜதாம்) ஸ்நானம்செய்யாதவனுடைய [சிரமத்தைப்போக்கடிக்கிறாய்] (ஶைலஸுதே) சிவனுடைய தயையே! (தே) உனக்கு (ஸுரஸரிதம் அபி) தேவகங்கையைக்காட்டிலும் (விஶேஷம்) ஆதிக்யமானது (கதம் இவ ந) எப்படி இல்லாமலிருக்கிறது ॥

(பாவம்) ஈச்வர தயையே! கங்கையானது பரமசிவனுடைய ஜடையில் ஒருபக்கத்தில் மறைந்துபோய்விட்டது. அந்தப்பரமசிவன் உன் பிரவாகங்களில் முழுகியிருக்கிறார். கங்கையோ முழுகினவனுடைய சிரமத்தைப் போக்கடிக்கிறது; நீயோ உன்னிடத்தில் முழுகாதவனுடைய சிரமத்தைக்கூடப் போக்கடிக்கிறாய்; ஆகையால் கங்கையைக்காட்டிலும் உனக்கு அதிக விசேஷமிருக்கிறது. ॥ ௬௬ ॥

ஶ்லோ ॥ ப்ரபவதி ந ஹி தாதும் க்ஷேமம் ஶம்பு: விநா த்வா-
மலமபி தததாதும் நாம்ப ஸத்யாம் ஸத்யாம் ।
விதரதி ச து:கம் த்வத்விஶ்லேஷே ஸதீஶ:
தயிதே ஈஶாநஸ்யே கஸ்தவாஹம் ப்ரபவாமி ॥ ॥ ௬௭ ॥

பதம் ॥ ப்ரபவதி, ந, ஹி, தாதும், க்ஷேமம், ஶம்பு:, விநா, த்வாம், அலம், அபி, தத், அதாதும், ந, அம்ப, ஸத்யாம், அஸத்யாம், விதரதி, ச, து:கம், த்வத்விஶ்லேஷே, ஸதி, ஶம்பு:, தயிதே, ஈஶாநஸ்யே, க:, தவ, அஹம், ப்ரபவாமி॥

(ஹே ஈஶாநஸ்யே) சிவனுடைய தயையே! (த்வாம் விநா) உன்னையன்றியில் (க்ஷேமம்) க்ஷேமத்தை (தாதும்) கொடுக்குகைக்கு (ஶம்பு:) பரமசிவன் (ந ப்ரபவதி ஹி) ஸமர்த்தரில்லையன்றோ (அம்ப) தாயே (ஸத்யாம் ஸத்யாம்) நீ இருக்கும்போது (தத்) அந்தக்ஷேமத்தை (அதாதும் அபி) கொடுக்காமலிருப்பதற்கும் (நாலம்) சமர்த்தரில்லை (ஶம்பு:) பரமசிவன் (த்வத்விஶ்லேஷே ஸதி) உன்னுடைய வியோகமிருக்கும்போது (து:கம்) துக்கத்தை (விதரதி ச) கொடுக்கவும் கொடுக்கிறார். (தவ) உன்னு

டைய (ப்ரபாவம்) மாகாத்மியத்தை(கதயிதும்) சொல்லுகைக்கு (கஃ க்ஷமஃ) எவன் சமர்த்தன் ॥

(பாவம்) தாயே ! நீ இல்லாமல் போனால் ஈசுவரன் ஒருவருக்கும் க்ஷேமத்தைக் கொடுக்க சமர்த்தரில்லை. நீ இருக்கும்போது க்ஷேமத்தைக் கொடாமலிருப்பதற்கும் சமர்த்தரில்லை. நீ ஒதுங்கிப்போய்விட்டால் ஈசுவரன் துக்கத்தைக்கொடுக்கிறார். எல்லாவிஷயத்திலும் ஈச்வரன் உன்னை அனுசரித்திருப்பதால் தயையே உன்மாகாத்மியத்தைச்சொல்ல யாராலேமுடியும் ॥௩எ॥

ஶ்லோ ॥ அநேககந்தர்பாபம் ஸ்மிதஸரஸிஜாஸ்யம்
ஶரதப்ரவிமலம் ஸாம்பம் சந்த்ரசூடாபரணம் ।
த்ரவிணமயி மதீயம் த்ருஷ்டிபதே தத்ஸ்வ மே த
த்தவ ஹஸ்தே ஸ்வாதீனம் இதி யாசே அஹம் த்வாம் ॥ ௩அ ॥

பதா ॥ அநேககந்தர்பாபம், ஸ்மிதஸரஸிஜாஸ்யம், ஶரதப்ரவிமலம், ஸாம்பம், சந்த்ரசூடாபரணம், த்ரவிணம், அயி, மதீயம், த்ருஷ்டிபதே, தத்ஸ்வ, மே, தத், தவ, ஹஸ்தே, ஸ்வாதீனம், இதி, யாசே, அஹம், த்வாம் ॥

(அயிதயே) சிவனுடைய தயையே ! (அநேககந்தர்பாபம்) அநேக மன்மதன்போல் அழகாயும் (ஸ்மிதஸரஸிஜாஸ்யம்) ஸ்மித-அழகான சிரிப்பையுடைய, ஸரஸிஜ- தாமரைப்புஷ்பம் போன்றமுகத்தை உடையவராயும் (ஶரதப்ரவிமலம்) சரத்காலசந்திரன்போல் வெளுப்பாயும் (சந்த்ரசூடாபரணம்) சந்திரகலையைச் சிரோபூஷணமாக உடையவராயுமிருக்கிற (ஸாம்பம்) பரமசிவனாகிற (மதீயம்) என்னுடையதான (த்ரவிணம்) தனத்தை (மே) என்னுடைய (த்ருஷ்டிபதே) நேத்திரமார்க்கத்தில் (தத்ஸ்வ) வைத்துக்கொண்டிரு (தத்) அந்த தனமானது (தவஹஸ்தே) உனக்குத்தானே(ஸ்வாதீனம்) ஸ்வாதீனமாயிருக்கிறதென்று(அஹம்) நான் (த்வாம்) உன்னை (யாசே) பிரார்த்திக்கிறேன்.

(பாவம்) ஈசுவரதயையே! அநேக மன்மதன்போல் அழகாயும், அழகான மந்தஹாஸமுள்ள முகத்தோடு கூடினவராயும், சரத்கால பூர்ணசந்திரன்போல் வெளுப்பாயும், சந்திரகலையை

சிரஸில் தரித்தவராயுமிருக்கிற பார்வதிதேவியுடன் கூடின பரம சிவனாகிற எனது தனத்தை என்கண்ணுக்கெதிராகக்கொண்டு வந்துவிடு. அந்தப்பரமசிவன் உனக்கு ஸ்வாதீனராக இருக்கிருரென்று உன்னை நான் பிரார்த்திக்கிறேன். ॥ ௯௮ ॥

நாலம் ஸ்வாமின் தவ நாதநாயாம் நாதநீயா தயே

யஸ்ய ஸந்தி நிவாஸோ து:ஸஹம் தஸ்ய ஸம்ஹோ: ।

வ்யாஸய தம்ஸ்திஷ்டநாத்யகோபம் மமாக:

வ்யூஹஸம்பவ ஸந்தாநிஸ்ஸ்ரோதஸாம் யமாவ்ய ॥ ॥ ௯௯ ॥

பதம் ॥ அலம், ஸ்வாமி, மம நாதநாயாம், ந, ஈஸநீயா, தயே, யஸ், தவ, ஸந்தி, நிவாஸ:, து:ஸஹம், தஸ்ய, ஸம்ஹோ:, வ்யாஸய, தம், ஸம்ஸ்திஷ்டநாத்யகோபம், மம, ஆகஸ்வ்யூஹம், ஸதி, ஸந்தாநா:, நிஸ்ஸ்ரோதஸ:, தத், மம, அலம் ॥

(ஈஸதயே) சிவனுடைய தயையே ! (அலம்) நீ (மம நாதநாயாம்) என்னை ரக்ஷிப்பதின்பொருட்டு (நாதநீயாஸி) பிரார்த்திக்கத் தகுந்தவளாக இல்லை. (யஸ்) எந்த ஈசுவரன் (தவ) உனக்கு (நிவாஸ:) இருப்பிடமாக (ஸந்தி) இருக்கிருரோ (தஸ்ய ஸம்ஹோ:) அந்தப்பரமசிவனுடைய (து:ஸஹம்) ஸஹிக்கமுடியாததாயும் (மம) என்னுடைய (ஆகஸ்வ்யூஹம்) ஆகஸ்ஸமூகத்தில் நின்றும் வ்யூஹஉத்பத்தியைஉடையதாயும் (தம்) அப்படிப்பட்டதாயுமிருக்கிற (ஸம்ஸ்திஷ்டநாத்யகோபம்) கோபாக்கினியினுடைய ஆதிக்கியத்தை (ஸந்தாநா:) உன்னுடைய (நிஸ்ஸ்ரோதஸ:) பிரவாகங்களினாலே (வ்யாஸய) அணைத்துவிடு (தத்) அது (மம) எனக்கு (அலம்) போதும்.

(பாவம்) ஈசுவரதயையே! என்னை இரக்ஷிக்கவேண்டியதற்காக உன்னை நான் பிரார்த்திக்கவேண்டியதில்லை. எனது அபராதத்தினால் ஸஹிக்கமுடியாமல் விருத்தியடைந்துகொண்டிருக்கிற உனக்கு வீடான அந்தப்பரமசிவனுடைய கோபாக்கினி ஜ்வாலையை உன் பிரவாகங்களால் அணைத்துக்கொள்ளு. அது எனக்குப்போரும். ॥௯௯॥

ஶ்லோ || பஶுரிவ பரிபூ⁴தீ꞉ ப்ராப்நுவாநோऽபி ஶஶ்வத்
விஷயவிஸரமேதம் ஹாதுமப்யப்ரக³ல்ப⁴꞉ |
விஷ இவ விமுக²ஸ்தே வேஶ்மநீஶே ததா²ऽஹம்
கத²மிவ கருணேऽங்கீ³காரபாத்ரம் தவாஸ்யாம் || || ௬௰ ||

பத³ம் || பஶு꞉, இவ, பரிபூ⁴தீ꞉, ப்ராப்நுவாந꞉, அபி, ஶஶ்வத், விஷயவிஸரம், ஏதம், ஹாதும், அபி, அப்ரக³ல்ப⁴꞉, விஷே, இவ, விமுக²꞉, தே, வேஶ்மநி, ஈஶே, ததா², அஹம், கத²ம், இவ, கருணே, அங்கீ³காரபாத்ர, தவ, ஸ்யாம், ||

(அஹம்) நான் (பஶுரிவ) மிருகம் போல் (பரிபூ⁴தீ꞉) அவமானங்களை (ஶஶ்வத்) அடிக்கடி (ப்ராப்நுவாநோऽபி) அடைகிறவனாயிருந்தபோதிலும் (ஏதம்விஷயவிஸரம்) இந்த விஷய சமூகத்தை (ஹாதுமபி) தள்ளுகைக்குக்கூட (அப்ரக³ல்ப⁴꞉) அஸமர்த்தனாயிருக்கிறேன் (ததா²) அப்படியே (தே) உன்னுடைய (வேஶ்மநி) வீடாகிய (ஈஶே) ஈசுவரனிடத்தில் (விஷஇவ) விஷத்திலே போல் (விமுக²꞉) த்வேஷமுள்ளவனாயிருக்கிறேன். (ஹேகருணே) தயையே! (அஹம்) அப்படிப்பட்ட நான் (கத²மிவ) எப்படி (தவ) உனக்கு (அங்கீ³காரபாத்ரம்) அங்கீகாரத்திற்கு யோக்கியனாக ஆகப்போகிறேன்.

(பாவம்) மிருகம்போல் அடிக்கடி அவமானத்தை அடைந்தாலுங்கூட நான் இந்த சப்தாதி விஷயங்களைத் தள்ளுவதற்கு சாமர்த்தியமில்லாதவனாயும் விஷத்தைத் திரும்பிப்பாராமல் இருப்பதுபோல் உன் வீடாகிய ஈசுவரனை திரும்பிப்பாராமலும் இருக்கிறேன். அப்படி இருக்கும்போது தயையே! நீ ஒப்புக்கொள்ளும்படியாய் எப்படி ஆவேன். || ௬௰ ||

ஶ்லோ || அவிதரி பரமஹம்ஸ்யே ஸர்வஸ்ய ஜந்தோ꞉
ஶ்ருதி ஶக்திரபயாத்யாநயஶ்ரீவோऽஹமேஷா |
இதி க்ருதிபி⁴ரதஸ்த்வம் விஜ்ஞயேமஹமேநம்
ஸதா கத²ம்நாகாமே ஸ்யாத்³யபி க்ஷமஸ்வ || || ௬௧ ||

பத³ம் || அவிதரி, பரமஹம்ஸி, அஸ்ய, ஸர்வஸ்ய, ஜந்தோ꞉, ஶ்ரு, ஶக்தி꞉, அபயாத்யா꞉, நந, அஶ்ரீ, வ꞉, அஹம், ஏஷாம், இதி, க்ருதிபி⁴꞉, த்வம், விஜ்ஞயே, மஹந, ந, ஶம்ஶம், ஸ꞉, தா, கத²ம், அநாகாமே, ஸ்யாத், அபி, க்ஷமஸ்வ ||

(ஸர்வஸத்வஸ்ய ஜந்தோ꞉) இந்த எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் (பார மேஶ்வரி) பரமசிவன் (ரக்ஷதரி ஸதி) ரக்ஷகராயிருக்கும்போது (ஸ்த்ரீ ஸுதாத்யா꞉) இந்த பார்யை முதலானவர்கள் (மே) எனக்கு (மதிர் நா) கதியாக இருக்கிறார்களன்று! (மஹம்) இந்த பார்யைமுதலானவர்களுக்கு (தேஷாம்) அந்த நான் [கதியாயிருக்கிறேன்] (இதி) என்று (துர்புத்த்யா) கெட்டபுத்தியினால் அடிபட்டவனைக்கொண்டு (தம் ஶம்பும்) அந்த ஈசுவரனை (நஸ்மரேயம்) தியானம் செய்யவில்லை (ஹந்த) கஷ்டம் (ஸத்) அந்தப் பரமசிவனேயென்றால் (ஹே கருணாமயே) தயையே! (கதம்) எப்படி (மயி) என்விஷயமாய் (ஸ்வீயேய꞉) உன் வார்த்தையை கேழ்க்கிறவராக (ஸ்யாத்) ஆகி விடுவார்.

(பாவம்) இந்த ஸகலப்பிராணிகளையும் பரமசிவன் காப்பாற்றும்போது இந்த ஸ்திரீ முதலானவர்கள்தான் எனக்குகதி நான் தான் இவர்களுக்கு கதி என்று துர்புத்தியால் அடிபட்டு நான் ஈசுவரனை நினைக்கவில்லை கஷ்டம் தயையே! உனக்கு ஸ்வாதீனரான அந்த ஈசுவரன் என்னிடத்தில் எப்படி இருப்பார். ॥௪௧॥

மூ ॥ விஶ்வாஸேஷ்மநாபி꞉ ப்லுஷ்டஸ்ய துர்ணம் ஶீதம்
ஜலமிவ கருணே ஸம்யக்ஸர்வஸ்வ꞉ த்ராணமூ ।
தவ பதமுமாமாதா ஸம்ஸாரநீரதிம்யா
ஶ்ரீமான் மேமாமே பதமப்யா ஸ்யாத் ॥ ॥ ௪௨ ॥

பதம் ॥ விஶ்வாஸேஷ்மநாபி꞉ ப்லுஷ்டஸ்ய, துர்ணம், ஶீதம், ஜலம், இவ, கருணே, ஸம்யக்ஸர்வஸ்வ꞉, த்ராணம், தவ, பதம், உமாமாதா, ஸம்ஸார, நீரதிம்யா, ஶ்ரீமான், மமாமே, பதம, பதம்யா ஸ்யாத் ॥

(ஹேகருணே) தயையே! (விஶ்வாஸேஷ்மநாபி꞉ ப்லுஷ்டஸ்ய) விஶ்வ, எங்கும் பரவுகிற ஷ்மநாபி꞉, அக்கினிஜ்வாலையினாலே ப்லுஷ்ட, கொளுத்தப்பட்டவன் (துர்ணம்) சீக்கிறமாக (ஶீதஜலமிவ) குளிர்ந்த ஜலத்தைப்போல் (அஹம்) நான் (ஸம்யக் ஸர்வஸ்வ꞉) ஸம்யக், செவ்வையாய் தள்ளப்பட்டிருக்கிற ஸர்வ, எல்லாவற்றையும் உடையவனைக்கொண்டு (உமாமா

வதம்ஸம்) சந்திரனை சிரஸில் தரித்தவராயும் (ஶ்ரமஹரம்) சிரமத்தையெல்லாம் போக்கடிக்கிறவராயும் (தவபதம்) உனக்கு ஸ்தானமாயுமிருக்கிற [பரமசிவனாகிற] (ஆனந்தஸிந்தும்) ஆனந்தஸமுத்திரத்தை (த்வயா) உன்னாலே (ப்ரத்தஹஸ்தஸ்து) ப்ரத்த, கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஹஸ்த, கையையுடையவனாய்க் கொண்டு (கதா) எந்தசமயத்தில் (அவகாஹே) பிரவேசிக்கப்போகிறேன்.

(ஹாவம்) நாலுபக்கமும் பரவுகிற அக்கினிஜ்வாலையினால் தபிக்கப்பட்டவன் சீக்கிரமாய் குளிர்ந்த ஜலத்தில் முழுகுவது போல் தயையே நான் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு சந்திரனை சிரஸில் தரித்தவராயும் சிரமத்தை நிவர்த்திசெய்கிறவராயும் எனக்கு இருப்பிடமாயுமிருக்கிற பரமசிவனாகிற ஆனந்தசமுத்திரத்தில் உன்னால் கைகொடுக்கப்பட்டவனாய்க் கொண்டு எப்பொழுது முழுகுவேன். || ௪௨ ||

௪௩ || கோடீரவிதோ ஸ்வகேஹே ஸ்தித்யபாவ:
ஸ்திதிரியமிதரவ்யாஸங்கதாவானலே ச |
த்வயமேதத் கஸ்ய பாபஸ்ய வாத்ரா
துர்தைவஶோசனீயம் துர்லக்ஷ்யம் சம்போ தயே || || ௪௩ ||

பத || கோடீரவிதோ, ஸ்வகேஹே, ஸ்தித்யபாவ:, ஸ்திதி:, இயம், இதரவ்யாஸங்கதாவானலே, ச, த்வயம், ஸஹஸா, ஏதே, கத:, கஸ்ய, பாபஸ்ய, வா, த்ராக், தத், இதம், துர்தைவஶோசனீயம், துர்லக்ஷ்யம், சம்போ, கதா, தயே ||

(தயே) பரமசிவனுடைய தயையே! (கோடீரவிதோ) கோடீர, கிரீடத்தை அடைந்த விது, சந்திரனை உடையதான (ஸ்வகேஹே) உனது வீடாகிய[பரமசிவனிடத்தில்] (ஸ்தித்யபாவ:) ஸ்திதி, இருப்பினுடைய அபாவ, கிடைக்காமலிருப்பதென்ன! (இதரவ்யாஸங்கதாவானலே) இதர, ஈசுவரனைக்காட்டிலும் வேரானவிஷயங்களிலே வ்யாஸங்க, அதிக ஆசையாகிற தாவானல, காட்டுத்தீயில் (இயம்ஸ்திதிஶ்ச)இப்படி இருப்பதும்(ஏதே)இந்த இரண்டும் (கஸ்யபாபஸ்ய) எந்த பாபத்தினுடைய (பலம்) பலமாயிருக்கிறது (ஸஹஸா) கஷ்டம் (மே) என்னுடைய (துர்தைவ

ஷூந்ம்) அந்த இந்த கெட்டதசையானது (ஷோகலை) தாயே! (கூயா) உன்னலே (ஷீகரீ) சீக்கிரமாக (உஷலணீயம்) போக்கடிக்கத்தகுந்தது.

(ஹாவம்) கிரீடத்தில் சந்திரனை உடைய உனது வீடாகிய பரமசிவனிடத்தில் இருப்பில்லாமலும் இதர விஷயங்களில் ஆசையாகிற காட்டுத்தீயில் இருப்பதும் இதெல்லாம் எந்த பாபத்தின் பலமோ கஷ்டம். தாயே! என்னுடைய இந்தக்கஷ்ட தசையானது சீக்கிரமாய் உன்னல் போக்கடிக்கத்தகுந்தது. ॥சாக॥

[illegible] ॥சச॥

[illegible] ॥

(ஷோகஈஙகெ) ஈசுவர தயையே! (ஷக்ஷம்) சமர்த்தமாயும் (கூதவள) ஆசையினலே (ஈசுவரனுகிற) உனது வீட்டில் பிரவேசிப்பதற்கு சமர்த்தமாயுமிருக்கிற (தநுகரணகலாபம்) தநு, சரீரம் கரண, இந்திரியங்கள் இதுகளுடைய கலாபை, சமூகத்தை (வளவம்) இப்படிப்பட்டதான (மநஃ) மனதையும் (அதாநநு) கொடுத்தாயன்றோ! (ஓஓ) [அப்படிப்பட்ட] எனக்கு (ஸங்கராவெ) சங்கரென்று பேரை உடைத்தான (கூணிவெமெ) உன் இருப்பிடமாகிய [பரமசிவனிடத்தில்] (வெமம்) பிரவேசத்தை (கிநவிஷயமி) ஏன் கொடுக்காமலிருக்கிறாய். (ஹாவெநஹி) உலகத்திலோவென்றால் (ப்ராணஸமநா) பிராணன் போனவளாயிருக்கிற (கநா) கன்னிகையை (வீதிகிம்) கொடுக்கிறார்களா என்ன.!

(ஹாவம்) ஈசுவர தயையே! உனது வீடாகிய பரமசிவனிடத்தில் உபயோகிப்பதற்கு யோக்கியங்களான மனது முதலான இந்திரியங்களைக்கொடுத்தும் ஈசுவரனிடத்தில் பக்தியை, மாத்

திரம் கொடுக்காமலிருந்து விட்டாய் உலகத்தில கன்னிகாதானம் செய்து அதின் பலனை அடையவேணுமென்று எண்ணமுள்ள ஜனங்கள் பிராணனில்லாத கன்னிகையை தானம் செய்வார்களா என்ன! ॥ ௪௪ ॥

மூ ॥ ஸகரளமயிகண்டம் ஸாநலம் பாலபட்டே
ஸதநமஹிவ்ருதம் ஸர்வதஸ்தே ஶம்புதயே ।
ததிதமுபகதா யே தாநிமாந் ஸம்ஸ்ருதிஸ்த்வம்
விஹரஸி ஜிதம்ருத்யூந் வீக்ஷிதாநப்யமீபி: ॥ ॥ ௪௫ ॥

பத ॥ ஸகரளம், கண்டம், ஸாநலம், பாலபட்டே, ஸதநம், அஹிவ்ருதம், ஸர்வத:, தே, ஶம்புதயே, ததா, இதம், உபகதா:, யே, தாந், இமாந், குர்வதீ, த்வம், விஹரஸி, ஜிதம்ருத்யூந், வீக்ஷிதாந், அபி, அமீபி:, ॥

(ஹே ஶம்புதயே) சிவ தயையே! (கண்டம்) கழுத்தில் (ஸகரளம்) விஷத்தோடுகூடினதாயும் (பாலபட்டே) நெத்தியில் (ஸாநலம்) அக்கினியுடன் கூடினதாயும் (ஸர்வத:) எல்லா அவயவங்களிலும் (அஹிவ்ருதம்) பாம்புகளினால் சூழப்பட்டதாயும் (ததா) அப்படிபிரசித்தமாயுமிருக்கிற (தே) உன்னுடைய (இதம் ஸதநம்) இந்த வீடாகிய பரமேசுவரனை (யே) யாரொருவர்கள் (உபகதா:) அடைந்தார்களோ (தாநிமாந்) அந்த இந்தபக்தர்களை (அமீபி:) இவர்களினாலே (வீக்ஷிதாநபி) பார்க்கப்பட்டவர்களைக் கூட (த்வம்) நீ (ஜிதம்ருத்யூந்) ஜயிக்கப்பட்ட யமனை உடையவர்களாக (குர்வதீ) செய்கிறவளாய்க்கொண்டு (விஹரஸி) விளையாடுகிறாய்.

(பாவம்) தயையே! கழுத்தில் விஷத்தோடு கூடினதாயும் நெற்றியில் அக்கினியோடே கூடினதாயும் எல்லா இடங்களிலும் பாம்புகளால் சூழப்பட்டதாயும் அப்படிப்பட்ட உன்வீடாகிய பரமசிவனை யார் அடைந்திருக்கிறார்களோ! அந்த பக்தர்களை மரணமில்லாதவர்களாயும் இந்த பக்தர்களால் பார்க்கப்பட்டவர்களைக்கூட மரணமில்லாதவர்களாயும் செய்துகொண்டு நீ விளையாடுகிறாய், ॥ ௪௫ ॥

ஶ்லோ ॥ ந விதர பத³மைந்த்³ரம் ந ஶ்ரியம் பாரமேஷ்டீ²ம் வா
ஶ்ரிதபு⁴ஜக³ஸமூஹேঽபி க்ஷ்வேட³பா⁴ஸ்வத்³க³லேঽபி ।
மம குரு த³யே ஶம்போ⁴ர் ஸம்ப்ரவேஶம்
விக³லிதவிவித⁴வ்யாஸங்க³மேதந்மமாலம் ॥ ॥ ௪௬ ॥

பத³ம் ॥ ந, விதர, பத³ம், ஐந்த்³ரம், ந, ஶ்ரியம், பாரமேஷ்டீ²ம், வா, ஶ்ரிதபு⁴ஜக³ஸமூஹே, அபி, க்ஷ்வேட³பா⁴ஸ்வத்³க³லே, அபி, மம, குரு, த³யே, ஶம்போ⁴ர், ஸம்ப்ரவேஶம், விக³லிதவிவித⁴வ்யாஸங்க³ம், ஏதத், மம, அலம் ॥

(ஹேதயே) சிவனுடைய தயையே! (ஐந்த்³ரம்) இந்திரனுடையதான (பத³ம்) ஸ்தானத்தை (நவிதர) கொடாதே (பாரமேஷ்டீ²ம்) பிரும்மாவினுடையதான (ஶ்ரியம்வா) சம்பத்தையாவது (நவிதர) கொடாதே (ஶ்ரிதபு⁴ஜக³ஸமூஹேঽபி) ஶ்ரித, அடையப்பட்டிருக்கிற பு⁴ஜக³ஸமூஹ, சர்பசமூகத்தை உடையதாயிருந்தபோதிலும் (க்ஷ்வேட³பா⁴ஸ்வத்³க³லேঽபி) க்ஷ்வேட³, விஷத்தினால் பா⁴ஸ்வத், விளங்குகிற க³ல, கழுத்தை உடையதாயிருந்தபோதிலும் (ஶம்போ⁴ர்) பரமேசுவரனாகிற உனது வீட்டில் (விக³லிதவிவித⁴வ்யாஸங்க³மயாதயா) விக³லித, நழுவிப்போயிருக்கிற விவித⁴, அனேகவிதங்களான வ்யாஸங்க³, பற்றுதலை உடையதாயிருக்கும்படி (ஸம்ப்ரவேஶம்) செவ்வையாய் பிரவேசிப்பதை (மம) எனக்கு (குரு) சேர்த்துவை (மம) எனக்கு (ஏதத்) இது (அலம்) போதும்

(ஸாரம்) ஈசுவரதயையே! நீ எனக்கு இந்திராதிபத்யத்தைத் தரவேண்டாம் பிரும்மாதிபத்யத்தையும் தரவேண்டாம் அனேகசர்ப்பங்களால் சூழப்பட்டதாயும் கழுத்தில் விஷமுள்ளதாயுமிருந்தாலுங்கூட உன் வீடாகிய பரமசிவனிடத்தில் இதர விஷயங்களில் ஆசையில்லாமல் நான் பிரவேசிக்கும்படி செய் இது எனக்குப் போதும். ॥ ௪௬ ॥

ஶ்லோ ॥ தவ ஸமுத³யபா⁴ரம் த்வத்பராதீ⁴நயத்ந
ஸ்வவஶிதமஹிமாஸ்த்வாதீ³ தமேநம் ।
ஶமயதி நநு ஸத்யம் ஸ்ராக்த்வஶீமாநுகம்பே
தவ பரவஶிதநிஷ்டா²ந்த்யஶீஷ்ணாந் கஷ்டம் ॥ ॥ ௪௭ ॥

பதம் ॥ தவ, ஸமுத்பவம்; த்ருஷ்ணயா, ஜந்து:, விஹந்தி, ஸ்வகர்மமஹிம்நா, ஸ்வாத்மகாதீ, தம், ஜநம், பகவதி, ரக்ஷிதும், ஹ்ராஷ்யஸி, வ்ருஷஶைலநாதகாந்தே, தவ, பரஹிதநிஷ்டா, தாத்ருஶீ, ஸ்தோதும், க:, த்வாம் ॥

(ஹே பகவதி வ்ருஷஶைலநாதகாந்தே) மகிமை பொருந்திய ஈசுவரனுடைய தயையே! (ஸ்வகர்மமஹிம்நா) ஸ்வகர்ம, தன்செய்கையினுடைய மஹிமை, மாகாத்மியத்தினாலே (ஸ்வாத்மகாதீ) தன்னைக்கொல்லுகிற (ஜந்து) இவன் (த்ருஷ்ணயா) ஆசையுள்ளவனாய்க் கொண்டு (தவ) உன்னுடைய (ஸமுத்பவம்) ஆவிர்பாவத்துக்கு விக்கினத்தை (விஹந்தி) செய்கிறான் (தம் ஜநம்) அந்த இவனை (ரக்ஷிதும்) ரக்ஷிக்குகைக்கு (த்வம்) நீ (ஹ்ராஷ்யஸி) அலையுகிறாயன்றோ! (தவ) உன்னுடைய (பரஹிதநிஷ்டா) பரஹித, இதாருடைய நல்லகாரியத்தில் நிஷ்டா, இருப்பதானது (தாத்ருஶீ) அப்படிப்பட்டதாயிருக்கிறது (த்வாம்) உன்னை (க:) எவன் (ஸ்தோதும்) ஸ்தோத்திரம் செய்ய [ஸமர்த்தன்.]

(ஜநம்) விஷயங்களில் இச்சை கொண்டு தன் ஆத்மாவைக்கரையேறவொட்டாமல் கெடுக்கிறஇவன் தன்னுடைய கெட்டநடத்தைகளால் உன்னை வெளிக்கிளம்ப வொட்டாமல் செய்கிறான். அப்படிப்பட்ட அபராதம் செய்தவனைக்கூட ரக்ஷிப்பதற்காக நீ அலைகிறாய். பரோபகாரத்தில் உனக்கிருக்கும் ஆசையானது அப்படி பிரசித்தமாயிருக்கிறது. ॥ சஎ ॥

ஶ்ரீ ॥ கிமபிவ விஶேஷகம் விஸ்தாரநாதந்யாத்ரேஶே
ரக்ஷிதவதி கிமதீத்ருஶந்ருத்யயிஷ்டாம் ஶோஷ்ய ।
ஜ்வலதிவிதயெத்வம்ஹாஸ்யவிஸ்தாரணஶோ
தவ கடஜ நிரோதா தாஸபக்த்யாஸ்மீஶ ॥ ॥ சஅ ॥

பதம் ॥ கிமக, இவ, விஶேஷகம், விஸ்தாரநாதநி, உதேஶே, ரக்ஷி:, வதி, கிமதீ, தே, ஜந்ருத், யிஷ, ஶோம், ஶே, ஜ்யோ, ஜவல, வதி, த, தியெ, த்வம், ஹாஸ்யவிஸ்தாரணம், ஶோ, தவ, கடி, ஜடம், நிரோதா, தாஸபக்த்யா:, தம், ஈஶம் ॥

(விதூராவாதுதி) ஞானானந்தஸ்வரூபராயிருக்கிற (உமேசே) பார்வதீபதியினிடத்தில் (மே) எனக்கு (விவேகம்) வெறுப் பானது (நியதிவ) சொல்லிமுடியாததாயிருக்கிறது. (ஈதரத்ர) ஈசுவரனைக்காட்டிலும் வேறான விஷயங்களில் (ரதிரவி) ஆசை யும் (நியதீ) சொல்லிமுடியாததாயிருக்கிறது (ஏவம்) [அப்படிப் பட்ட] என்னை (யிகஷ) கூடவேணும் (தேவதயெ) தயையே! (த்வம்) நீ (க்வஷத்ரே) இந்த என்னுடைய (க்வஷடவி) அயோக்கியமாயிரு ந்தபோதும் (த்ராணம்) ரக்ஷணத்தை (நமாவஸ்யவி) விடப்போ கிறதில்லை. (கஸா) நிச்சயம் (தம் பரமேசம்) அந்த பரமேச்வரனை (தாஸயந்த்யாமி) வேலைக்காரனாகச் செய்கிறவளாயிருக்கிற (த்வ) உன்னை (இஹ) இவ்விஷயத்தில் (நிரோத்ஸா) தடுக்கிறவன் (கஃ) எவன் [இருக்கிறான்]

(ஸாரம்) ஞானானந்த ஸ்வரூபியாயும் பார்வதீபதியாயுமிருக் கும் ஈசுவரனிடத்தில் எனக்குக் கொஞ்சங்கூட ஆசையில்லாம லிருப்பதுமன்னியில் அந்த ஈசுவரனைத்தவிற மைத்த பார்யை முதலானவர்களிடங்களில் எனக்கு ஆசை எல்லையில்லாமலுமி ருக்கிறது இவ்வளவு துற்குணங்களிருக்கும் என்னைச்சுடவே ணும் பரமசிவதயையே ! நீ ரக்ஷிக்கத்தகாதவர்களைக்கூட ரக்ஷி க்கவேணுமென்று நினைத்தால் ஈசுவரனைக்கூட தாஸனாகச்செய் துக்கொண்டிருக்கும் உன்னை அப்படிச்செய்யாதே என்று தடுப் பதற்கு யாரால் முடியும். ॥ ௬௮ ॥

[illegible]

[illegible]

(தேவசிவகாருண்ய) பரமசிவனுடைய தயையே ! ([illegible]) [illegible], கண்ஜலங்களுடைய உத்பத்தி, உத்பத்தி [illegible], தழதழத்ததாயிருக்கிற வாக், வார்த்தை [illegible], இடைவிடாமலிருக்கிற [illegible], மயிர்கூச்சல் இவை

களால் (ஸ்ரு), நிறைந்திருக்கிற (ஸாந்த்ர) பக்தியினால் (ப்ரேம) பரம சிவனிடத்தில் (கதிநாமனோ) எவ்வளவு பக்தர்கள் ரமிக்கவில்லை (மாம்) என்னை (தேஷாம்) அந்த பக்தர்களுக்கு வேலைக்காரனாக (தாஸம்) செய் (குரு) எனக்கு (ஏதத் ஸுகம்) இதுபோதும்.

(பாவம்) ஈசுவரதயையே ! கண்களில் ஜலம்பெருகி வாக்குத் தழதழத்து தேகம் முழுமையும் மயிர்கூச்சலுண்டாகி பரமபக்தியோடே ஈசுவரனிடத்தில் எவ்வளவோ மகாபுருஷர்கள் ஆனந்தப்படுகிறார்கள். என்னை அவர்களுக்கு தாஸனாகச்செய். இது எனக்குப்போதும். ॥ ௪௯ ॥

ஶ்லோ॥ கருணே தருணேந்துதரஸ்ஸ்வவஶம்வத இதி நிஶம்ய யஶ:।
தவ ஸம்ஶ்ரயம் ஸ்ப்ருஹயே தத்கடனே ப்ரதிபுவா த்வயா பாவ்யம் ॥ ௫௦ ॥

பதம் ॥ கருணே, தருணேந்துதர:, ஸ்வவஶம்வத:, இதி, நிஶம்ய, யஶ:, தவ, ஸம்ஶ்ரயம், ஸ்ப்ருஹயே, தத்கடனே, ப்ரதிபுவா, த்வயா, பாவ்யம் ॥

(ஹே கருணே) தயையே ! (தருணேந்துதர:) சந்திரகலாதரர் (ஸ்வவஶம்வத: இதி) உன்னுடைய ஸ்வாதீனத்தில் இருக்கிறாரென்று (தவ) உன்னுடைய (யஶ:) யசஸை (நிஶம்ய) கேட்டு (தஸ்ய) அந்தப்பரமசிவனுடைய (ஸம்ஶ்ரயம்) ஆச்ரயத்தை (ஸ்ப்ருஹயே) இச்சிக்கிறேன். (த்வயா) உன்னால் (தத்கடனே) அந்த ஈசுவரனுடன் சேர்த்துவைப்பதில் (ப்ரதிபுவா) ஜாமீன்தாராக (பாவ்யம்) ஆகத்தகுந்தது.

(பாவம்) சிவதயையே! சந்திரகலாதரராகிய பரமசிவன் உனக்கு ஸ்வாதீனராகஇருக்கிறாரென்று உன்யசஸைக்கேழ்விப்பட்டுநான் அவருடைய ஆச்ரயத்தை ஆசைப்படுகிறேன் அதைச்சேர்த்து வைக்கும் விஷயத்தில் நீ ஜாமீன்தாராக இருக்கவேணும் ॥ ௫௦ ॥

ஶ்லோ ॥ ஜநிம்ருதி ஜநநாய ஶ்ருஷாம் திவ்யாம் ம்ருதாநயே
ஜநநி ஶஶிகலேஶே ஸம்ப்ருஹே ஸம்ப்ரயோஜ்ய ।
விபடிதநகமேவ வித்யுந்ம்ருதம் விஹிதத்ரயி
பததா கதா கருணிஸம்ப்ரஸ்ராவகிர்ணா ॥ ॥ ௫௧ ॥

பதம் || ஜநிம்ருதிஜ்வலனஜ்வாலாசாந்திலக்ஷ்யாம்ருதப்ரவாஹே, ஜநநி, பரமசிவரூபே, த்வத்கேஹே, ஸம்ப்ரவேசம், விபாடயந், ஸதயாம்பே, விக்னவ்யூஹம், விபிந்தந், மயி, பததி, கதா, த்வதீயபூர:, ச்ரமஹாரீ ||

(ஹே ஜநநி ஸதயாம்பே) தாயே தயையே! (ஜநிம்ருதிஜ்வலனஜ்வாலாசாந்திலக்ஷ்யாம்ருதப்ரவாஹே) ஜநிம்ருதி, ஜனன மரணமாகிற ஜ்வலனஜ்வாலாஸு, அக்கினிஜ்வாலையை சாந்தி, அணைப்பதில் லக்ஷ்யாம்ருதப்ரவாஹ, அமிருதப்பிரவாகரூபமாயிருக்கிற (பரமசிவரூபே) பரமசிவனுகிற (த்வத்கேஹே) உனதுவீட்டில் (ஸம்ப்ரவேசம்) பிரவேசத்தை (விபாடயந்) கெடுக்கிறதாயிருக்கிற (விக்னவ்யூஹம்) விக்னசமூகத்தை (விபிந்தந்) பிளக்கிறதாயும் (ச்ரமஹாரீ) தாபத்தைப்போக்கடிக்கிறதாயுமிருக்கிற (த்வதீயபூர:) உன்னுடையப் பிரவாகமானது (மயி) என்னிடத்தில் (கதா) எப்போது (பததி) விழும்.

(பாவம்) தாயே தயையே! ஜனனமரணமாகிற அக்கினிஜ்வாலையை அணைப்பதில் சிலாக்கியமான அமிருதப்பிரவாகமான பரமசிவனுகிற உனதுவீட்டில் நான் பிரவேசிப்பதைக் கெடுக்கிற விக்கினக்கூட்டங்களைப் பிளந்துகொண்டு சிரமத்தைநிவர்த்தி செய்து உன்பிரவாகம் எப்போதுஎன்னிடத்தில் விழுமோ ||௫௧||

ச்லோ || த்வம் ஸர்வஜ்ஞசிவாக்ரண்யா: சிவேசே
பஜத்ருத்யம் க்லேசக்ஷயஸக்தீநாம் |
யத்பவஸ்ருதிவிச்சிதா தயே தத்
நிரவத்யம் தவ சேஷ்டி ஸாமரஸிக்யம் || || ௫௨ ||

பதம் || த்வம், ஸர்வஜ்ஞசிவாக்ரண்யா, சிவேசே, பஜத்ருத்யம், க்லேசக்ஷயஸக்தீநாம், யத், பவஸ்ருதிவிச்சிதா, தயே, தத், நிரவத்யம், தவ, சேஷ்டி, ஸாமரஸிக்யம் ||

(ஹே தயே) சிவதயையே! (யத்) யாதொரு காரணத்தினாலே (த்வம்) நீ (ஸர்வஜ்ஞசிவாக்ரண்யா) ஸர்வஜ்ஞ, தெரிந்தவர்களுக்குள் சிவாக்ரணி, சிரேஷ்டராயிருக்கிற (சிவேசே) பரமேசுவரனிடத்தில் (பஜத்ருத்யம்க்லேசக்ஷயஸக்தீநாம்) பஜக, பக்தர்களுடைய க்ருத்யம்

கூுய, அதிகமாயிருக்கிற உேஷுவஷதகி, அபராதஸமூகங்களே (கவஹூுகிவஷிதா) கவஹூுதி மறைப்பதில் வஷிதா.ஸாம ர்த்தியம் உள்ளவளாயிருக்கிருயோ (தக) அந்தக்காரணத்தினு லே (தவ) உன்னுடைய (ஸாஹஸிகூ) சாகசத்தை (நிரவஷூ) சிலாக்கியமாக (வெஷி) அறிகிறேன்.

(ஹாவ) தயையே! எல்லாமறிந்தவர்களுக்கெல்லாம் மேல்ப ட்டவராகிய பரமசிவனிடத்தில் பக்தர்களுடைய அபராதக்கூட் டங்களை காண்பிவிக்காமல் மறைப்பதில் நீ சமர்த்தையாயிருக்கி ருய் அப்படி மறைப்பதை உன்னுடைய உயர்ந்த ஸாஹஸகாரி யமாய் நினைக்கிறேன். ॥ருஉ॥

உ–ரு ॥ கரூுணே கயெ கிலாஜூயாதெ
ஹூநுயாவதூஹஹ ஸூரதி யெ தாநு ।
உகூுடவூகிஷஂமி வஜுூரெவஂ
உநடியூஂஸி உதீயஹாமயெயூ ॥ ॥ ருங ॥

வஷூ ॥ கரூுணே, கயெ, கிஂ, கூஜூயா, தெ, ஹி, கநுயாவதி, கஹஹ, ஸூரதி, யெ, தாநு, உகூுடவூகிஷஂமிவஜுூரெவஂ, உயநடியூஂஸி, உதீயஹாமயெயூ॥

(ஹெகரூுணே) தயையே! (உகூுடவூகிஷஂமிவஜுூரெவஂ) உகூுட கிரீடத்தில் வூகிஷஂமி சம்பத்தித்ததாயிருக்கிற வஜுூ ரெவ சந்திரகலையை உடையதாயும் (உநடியூஂஸி) மன்மதனை எறித்ததாயுமிருக்கிற (உதீயஹாமயெயஂ) எனது தெய்வமானது (யெ) யாதொருவர்கள் (ஸூரதி) [தன்னை] நினைக்கிருர்களோ (தாநு) அவர்களை (தெ) உன்னுடைய (கூஜூயா) ஆக்ஞையினுலே (கநுயாவதிஹி) அனுசரிக்கிறதன்ரு! (கஹஹ) ஆச்சரியம் (கிஂ கயெ) என்னசொல்லுவேன்.

(ஹாவ) கிரீடத்தில் சந்திரகலையைத்தரித்ததாய் மன்மதனை எறித்ததாயிருக்கிற எனதுதெய்வமான பரமசிவன் தன்னை யார் நினைக்கிருர்களோ அவர்களை அனுசரித்து உன் ஆக்ஞையினுல் பின்ருேடே ஓடுகிருர். ஆச்சரியம் தயையே! அப்படிப்பட்ட உன்சாமர்த்தியத்தை என்னசொல்லுவேன். இதனுல் ஈசுவரன் பக்தர்களுக்கு அடிமையாயிருக்கிருரென்று தாத்பரியம் ॥ருங॥

உ-ம் ॥ ஹரிணார்ப4கமாநநே தரக்ஷோ
ரிவ கலத்ராதி3முகே2 ப4யாநகே மாம் ।
விநிபாத்ய ஶிவோ விலோகமாந:
கருணே கிம் ந கத3ர்த்2யதே த்வயா ॥ ॥ருச॥

பத3ம் ॥ ஹரிணார்ப4கம், ஆநநே, தரக்ஷோ:, இவ, கலத்ராதி3முகே2, ப4யாநகே, மாம், விநிபாத்ய, ஶிவ:, விலோகமாந:, கருணே, கிம், ந, கத3ர்த்2யதே, த்வயா ॥

(ஹேகருணே) தயையே! (ஶிவ:) பரமசிவன் (தரக்ஷோ:) புலியினுடைய (ப4யாநகே) பயங்கரமாயிருக்கிற (ஆநநே) முகத்தில் (ஹரிணார்ப4கமிவ) மான்குட்டியைப்போல் (மாம்) என்னை (கலத்ராதி3முகே2) பார்யை முதலானவர்களிடத்தில் (விநிபாத்ய) தள்ளிவிட்டு (விலோகமாந:) பார்க்கிறவராய் (திஷ்ட2தி) இருக்கிறார். (ஸ: அந்தப்பரமசிவன்) (த்வயா) உன்னாலே (கிம் நகத3ர்த்2யதே) ஏன் நிந்திக்கப்படாமலிருக்கிறார்.

(பா4வம்) சிவதயையே! பரமசிவன் புலியின்வாயில் மான் குட்டியைத்தள்ளுவதுபோல் என்னை பயங்கரமான ஸ்திரீகள் முதலான விஷயத்தில் தள்ளிவிட்டு வேடிக்கைபார்க்கிறார். அவரை நீ ஏன் நிந்திக்காமலிருக்கிறாய். ॥ ருச ॥

உ-ம் ॥ கருணே தருணேந்து3தா4ரிணே
மத3வநே வத3 தவாம்ப3 கோ விலம்ப3: ।
அணிதோऽயமஹம் கிலாவிநாஶிஷ்வ
கிம் தேஷு நமோ நிவேத3யஸ்வ ॥ ॥ ருரு ॥

பத3ம் ॥ கருணே, தருணேந்து3தா4ரிணே, மத3வநே, வத3, தவ, அம்ப3, க:, விலம்ப3:, அணித:, அயம், அஹம், கில, அவிநாஶிஷு, அயி, கிம், தேஷு, ந, மாம், நிவேத3யஸ்வ ॥

(ஹேகருணே) தயையே! (தருணேந்து3தா4ரிணே) சந்திர கலையைத்தரித்த பரமசிவன் பொருட்டு (மத3வநே) என்னைரக்ஷிக்கும் விஷயத்தில் (வத3) சொல்லு (தவ) உனக்கு (கோவிலம்ப3:) என்னதாமசம் (அயி அம்ப3) தாயே! (அயமஹம்) இந்தநான் (அவிநாஶிஷு) அவிநய, ஸமஸ்தங்களாயிருக்கிற அம்ஹ, பாபஙா

தனமான கார்யங்களை உடையவர்களுக்குள் (மணிகஃ கில) எண்ணப்பட்டேனென்று (செஷா) அந்தபாபம்செய்தவர்களுக்குள்ளே (கவ) நீ (ரோ) என்னை (கிம் நாவெவயஃ) ஏன் எழுதாமலிருந்துவிட்டாய்.

(ஸாவா) தயையே ! பரமசிவனிடத்தில் என்னை ரக்ஷிக்கும்படி சொல்வதற்கு ஏன் உனக்கு இவ்வளவுதாமதம் நீ பாபம்செய்தவர்களை ஒவ்வொருவராக எண்ணிக்கொண்டு வரும்போது அந்தக்கணக்கில் என்னையும் சேர்த்து எண்ணியிருக்கிறாய் அவர்களை ரக்ஷித்துவிட்டு என்னைமாத்திரம் இன்னம் ரக்ஷிக்காமலிருப்பதைப்பார்த்தால் உன்கணக்கில் பதிந்துகொள்ள மரந்துபோய் விட்டாயென்று நினைக்கிறேன். அப்படிக்கிருந்தாலும்இப்போது சீக்கிரம் தெரிவித்துஎன்னைக்காப்பாற்றவேணும் ॥௫௫॥

ஃ ॥ கவவாநிதி ஃயஸாஹஹிதெ
ஸகஸாவாஹ ஜாதநாஃவாஃ ।
சுவிதீநஜநாவிதெதி கீதெஃா
ஈவஸாஹம் கூரணெ உஹிபெஹி ஶம்ஹொஃ ॥ ॥ ௫௬ ॥

வஃ ॥ கவவாநு, ஐதி, ஃயி, கவஸாஹஹிதெ, ஸகஸாவாஹ ஜாதநாஃவாஃ, கவி, தீநஜநாவிதா, ஐதி, கீதெஃாஃ, ஈவஸாஹம், கூரணெ, கஹியெஹி, ஶம்ஹொஃ ॥

(ஹெகரூணெ) தயையே! (ஃயி) நான் (கவவாநிதி) பாபமுள்ளவனென்று (கவஸாஹஹிதெஸதி) சேர்த்துக்கொள்ளப்படாமலிருக்கும்போது (ஸகஸாவாஹஜாதநாஃவாஃ) ஸகஸாவாஹ, ஸமஸ்தபாபங்களையும் போக்கடிக்கிறதாயிருக்கிற ஜாதநாஃவாஃ, ஒருதரம் சொல்லப்பட்ட நாமத்தை உடையவராயும் (தீநஜநாவிதாஃவி) தைன்யமுள்ளஜனங்களை ரக்ஷிக்கிறவராயும் [இருக்கிறார்](ஐதி) என்கிற (கீதெஃாஃ) யசஸுகளுக்கு(ஈவஸாஹம்) முடிவை (ஶம்ஹொஃ) பரமசிவனுக்கு (கஹியெஹி) சொல்லு.

(ஸாவம்) தயையே! பரமசிவன் என்னைபாபமுள்ளவனென்று நினைத்து ரக்ஷிக்காமலிருந்தாரேயானால் அவருடையநாமமானது ஒருதரம் சொன்னமாத்திரத்தில் எல்லா பாவங்களைப் போக்கடிக்குமென்றும் அவர் தீனனை ரக்ஷிக்கிறாரென்றும் ஏற்பட்ட

ந்த இரண்டுயசஸ்களும் போய்விடுமென்று அந்த ஈசுவானி த்தில் சொல்லு. ॥ ருசு ॥

ஃ-ல் । ஃஃ ஶம்ஷ-ஷியெகுவஷஹாுதாயா

ஃஷாஃநூஹைவிஜொகபாஃ-வாயழ ।

ஃஃவொஷிதயாரகூிஸுவெவ

ஶுயணீயா தஷாவாயதாஶுவெகிழ ॥ ॥ ருஎ ॥

வஷிழ ॥ ஃஃ, ஶம்ஷ-ஷியெ, குவஷஹாுதாயாம், ஈஹம், ஈநூம், ந, ஜொகயாஃ, உவாயம், ஃஃ, வொஷிதயா, கூிதுஹிஃ, குயா, வவ, ஶுயணீயா, தஷாவாயதா, ஶுவெ, கிழ ॥

(ஷெஹஶம்ஷஷியெ) பரமசிவனுடைய தயையே! (ஃஃ)எனக்கு குவஷஹாுதாயாம்) உனக்குயோக்கியமாயிருக்குகையில் (ஈஹம்) நான் (ஈநூஉவாயம்) வேறுஉபாயத்தை (நவிஜொகயாஃ) பார்க்கவில்லை. (ஃஃ) என்னுடைய (கூிதுஹிஃ) பீடைகளினாலே (வொஷிதயா) ஏவப்பட்டிருக்கிற (குவெவ) உன்னாலே தானே (தஷாவாயதா) அதற்குத்தகுந்த உபாயம் செய்யுகையானது (ஶுயணீயா) ஆச்ரயிக்கத்தகுந்தது(கிம்ஶுவெ)என்னசொல்லுவேன்.

(ஷாவம்) ஈசுவர தயையே! நான் உனக்குப்பாத்திரமாகும் விஷயத்தில் வேறுஉபாயத்தைப்பாராமலிருக்கிறேன். நீ நான் படும் உபத்திரவங்களால் வருத்தங்கொண்டு நமக்கு இவன் எவ்விதம் பாத்திரமாவனென்று ஆலோசித்து நீ தானே அதற்குத்தகுந்த உபாயத்தைச் செய்துகொள்ளவேணும் நான் என்னசொல்லுவேன். ॥ ருஎ ॥

ஃ-ல் ॥ வாரஹிகூுரணெ வாரஹூராஷெூ

ஸுஃவாஸூா ஸாஜுஹாநஸுயாzவி ।

வுவகாஸிு வராதிஷாஜுஹகு

வுதஷஶிது நநா ஃநதாஶுயொ நஃ ॥ ॥ ருஅ ॥

வஷிழ॥ வாரஹிகூுரணெ, வாரஹூராஷெூஃ, குவம், உவாஸூா, ஸாஜுஹா, ந, நஃ, தயா, ஈவி, வுவகாஸிு, வராதிஷாஜுஹகு வுதஷஶிது, நநா, ஃநதாஶுயஃ, நஃ ॥

(ஶம்பரசித்தே) பரமசிவனுடைய தயையே! (வஸவாத்யை:) இந்திரன் முதலானதேவர்களினாலே (உபாஸ்யா) உபாசிக்கத்தகுந்தவளாயிருக்கிற (த்வம்) நீ (ந:) எங்களுக்கு (நஸுலபா) எளிதில் கிடைக்கத்தகுந்தவளில்லை (ததாபி) அப்படியிருந்தபோதிலும் (ந:) எங்களுக்கு (பராதிதுர்லபஸ்வபதத்ருட்சூலம்) பராதிதுர்லப இதரர்களுக்கு கிடைக்காததாயும் ஸ்வபதத்ருட்சூலம் உன்னுடைய ஸ்தானமாகிய பரமசிவனைக்காண்பிக்கிறதாயுமிருக்கிற (தீநதாஶ்ரய:) தயின்யத்தினுடைய பிடிப்பானது (ப்ரவகாஸ்திநந) விளங்குகிறதன்று

(ஸாரம்) ஈசுவரதயையே! நீ இந்திரன் முதலானதேவர்களால் உபாஸிக்கத்தகுந்தவள் எங்களுக்கு நீ லகுவில் கிடைக்கத்தகாதவள் அப்படிக்கிருந்தாலும் எங்களுக்கேர்ப்பட்டதையின்யந்தான் இதரர்களுக்கு கிடைக்காத உன்இருப்பிடமான பரமசிவனைகாண்பிக்கத்த குந்த பிடிப்பாக இருக்கிறது. ॥ ௯௪ ॥

ஶ்லோ ॥ ஸுதீர்ஶம்பரதயே வயோதரோயா ஸுதீவ்ரநவஶமாஜிதா ஶ்ரிதேஷு । தமஸாமவஸாதிகாஶ்சிவேக்ஷா தடிதஶ்சித்ரமவஞ்சலா: ப்ரஸூதே ॥ ॥ ௯௫ ॥

பதம் ॥ ஸுதீ, ஶம்பரதயே, வயோதரோயா, ஸுதீவ்ரநவஶமாஜிதா, ஶ்ரிதேஷு, தமஸாம், அவஸாதிகா:, ஶிவேக்ஷாதடித:, சித்ரம், அவஞ்சலா:, ப்ரஸூதே, ॥

(ஹே ஶம்பரதயே) பரமசிவனுடைய தயையே! (ஶ்ரிதேஷு) தன்னை அடுத்தவர்களிடங்களிலே (ஸுதீவ்ரநவஶமாஜிதா) ஸுஸம்ஸாரமாகிற தீவ்ர நவ குரூரமான அக்கினியினுடைய ஶமனத்தை த, கொடுக்கிறதான (வயோதரோயா) மேகத்தின் வரிசையாயிருக்கிற (ஸுதீ) நீ (தமஸாம்) அக்ஞானங்களை [இருள்களை] (அவஸாதிகா:) நாசம்செய்கிறதுகளாயும் (அவஞ்சலா:) அசையாததுகளாயுமிருக்கிற (ஶிவேக்ஷாதடித:) சிவனுடைய பார்வைகளாகிற மின்னல்களை (ப்ரஸூதே) உண்டுபண்ணுகிறாய் (சித்ரம்) ஆச்சரியம்.

(ஸாரம்) ஈசுவரதயையே! பக்தர்களிடங்களில் இருக்கின்ற ஸம்ஸாரமாகிற குரூரமான அக்கினியை அணைக்கதகுந்தமேகவரிசையாயிருக்கிற நீ அக்ஞானமாகிற இருள்களைப்போக்கடிக்கும்

ரடியான ஈசுவரகடாக்ஷங்களாகிற அசையாதமின்னல்களை உண்டுபண்ணுகிறாய். மேகங்கள் ஸ்திரமான மின்னல்களைஉண்டுபண்ணுகிறதென்பது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. ॥௫௯॥

ஶ்லோ ॥ கருணே ஶ்ரீவ்ருஷஶைலசந்த்ரிகா ஸா
மஹதீ ஸந்நதஸௌதஸோபாநேஷ்வ ।
ப்ரஸ்ருதா ஸதீ மயி இஹ பாம்ஸுலபித்தௌ
திமிரம் நிவர்த்தய தாவதா க்ஷதிஃ கா ॥ ॥௬0॥

பதம் ॥ கருணே, ஶ்ரீவ்ருஷஶைலசந்த்ரிகா, ஸா, மஹதீ, ஸந்நதஸௌதஸோபாநேஷு, இவ, ப்ரஸ்ருதா, ஸதீ, மயி, இஹ, பாம்ஸுலபித்தௌ, திமிரம், நிவர்த்தய, தாவதா, க்ஷதிஃ, கா ॥

(ஹேகருணே) தயையே! (ஶ்ரீவ்ருஷஶைலசந்த்ரிகா) பரமசிவனுகிற சந்திரனுடைய சந்திரிகையாயிருக்கிற (ஸாமஹதீ) இந்த நீ (ஸந்நதஸௌதஸோபாநேஷ்வ) ஸந்நத சிரேஷ்டபக்தர்களாகிற ஸௌதங்கள், உப்பரிகைகளுடைய ஸோபாநங்கள், வரிசையில்போல் [நவரத்தினங்களினுல் செய்யப்பட்டமாடிகளின் வரிசையில் போல்] (பாம்ஸுலபித்தௌ) பாழும் செவராயிருக்கிற (இஹமயி) இந்த என்னிடத்தில் கூட (ப்ரஸ்ருதாஸதீ) பரவினவளாய்க்கொண்டு (திமிரம்) [அக்ஞான] இருளை (நிவர்த்தய) நாசம்செய். (தாவதா) அவ்வளவுனால் (காக்ஷதிஃ) என்னகுறைவு.

(ஸாரம்) சிவதயையே! ஈசுவரனுகிற சந்திரனைவிட்டுவிலகாத சந்திரிகையாயிருக்கிற நீ மகாபக்தர்களிடத்தில் வியாபரிப்பது போல் என்னிடத்திலும் வியாபித்து எனது அக்ஞானத்தை நிவர்த்திசெய். அதினுல் உனக்கு என்னகுறைவு, சந்திரிகையானது ரத்தினமயமான உப்பிரிகையில்பரவுவதுபோல் அல்பமான மண்சுவரிலும்பரவி இருளைப்போக்கடிப்பதில்லையாஎன்ன ॥௬0॥

ஶ்லோ ॥ கர்தவ்யாவமதேரகாக்ஷேத்ரேஃ
கர்மணோ நிர்வாபமகம் ॥
ஜநநி தவ ஸரோ நிர்த்தேஸோ
ஜாதஹாஸப்ரவேஶயே கதா ஶரீ ॥ ॥௬௧॥

பதம் ॥ கர்தவ்யாவமதேஃ, உரகாக்ஷேத்ரேஃ, கர்மண, நிர்வாபமகம், ஜநநி, தவ, ஸரோ, நிர்த்தேஸம், ஜாதஹாஸம், ப்ரவேஶயேஃ, தயே, கதா, ஶரீ ॥

(ஹே ஜநநி தயே) தாயே தயையே! (ஸந்தோஷவிவஶை:) சந்தோஷத்தினால் பரவசங்களாயிருக்கிற (உமாகடாக்ஷை:) பார்வதிதேவியின் கடாக்ஷங்களினாலே (ஸம்ப்ராப்தஸிதாப்ஜா) கருநெய்தல் புஷ்பங்களை அடைந்ததாயும் (நவோடுபாவதம்ஸா) நவோடுப, சந்திரகலையை [தெப்பத்தை] அவதம்ஸ, சிரோபூஷணமாக உடையதாயுமிருக்கிற (தவ) உன்னுடைய (ஸரித்)பிரவாகத்தில்(மாம்) என்னை (நிமஜ்ஜ்ய) முழுகினவனாகவும்(அஸ்தஜ்வரம்) அஸ்த, போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற ஜ்வர, அதிகமான தாபத்தை உடையவனாகவும் (கதா) எந்தஸமயத்தில்(கரிஷ்யஸி)செய்வாயோ!

(பாவம்) தாயே தயையே! சந்தோஷத்துடன் கூடின பார்வதிதேவியின் கடாக்ஷங்களாலே கருநெய்தல் புஷ்பங்களுள்ளதாயும் சந்திரகலையாகிற தெப்பத்தைத் தரித்ததாயுமிருக்கிற உன் பிரவாகத்தில் [அதாவது பரமசிவனிடத்தில்] என்னைமுழுகும்படி செய்து அதினால் தாபமில்லாதவனாக எப்பொழுதுசெய்வாயோ!

உ-ரு ॥ ஹந்த ஸஹவிஹரத்ஸ்மிதாநாம்
பரிசரணாதிக்ருதாரவிந்தபாஸாம் ।
பகவதி கருணே பவத்ப்ரேரிதாநாம்
பதி கிமஸாந்யஹமீஶவீக்ஷிதாநாம் ॥ ॥ ௯௨ ॥

பதூ ॥ ஹந்த, ஸஹவிஹரத்ஸ்மிதாநாம், பரிசரணாதிக்ருதாரவிந்தபாஸாம், பகவதி, கருணே, பவதா, ப்ரேரிதாநாம், பதி, கிம், அஸாநி, அஹம், ஶம்புவீக்ஷிதாநாம் ॥

(ஹே பகவதி கருணே) மகிமை பொருந்திய தயையே! (ஸஹவிஹரத்ஸ்மிதாநாம்) ஸஹவிஹரத், கூட விளையாடுகிறதுகளாயிருக்கிற ஸ்மித, மந்தஹாஸத்தை உடையதுகளாயும் (பரிசரணாதிக்ருதாரவிந்தபாஸாம்) பரிசரண, கைங்கரியத்தின் பொருட்டு அதிக்ருத, அதிகாரமுள்ளதுகளாகச் செய்யப்பட்டதுகளாயிருக்கிற அரவிந்தபாஸ், தாமரைப் புஷ்பகாந்தியைஉடையதுகளாயும்(பவதா)உன்னாலே(ப்ரேரிதாநாம்) ஏவப்பட்டதுகளாயுமிருக்கிற (ஶம்புவீக்ஷிதாநாம்)பரமசிவனதுகடாக்ஷங்களுடைய (பதி)வழியில்(அஹம்)நான்(அஸாநி கிம்) இருப்பேனோ(ஹந்த)கஷ்டம்

(ஸாரம்) பகவதி தயையே! மந்தஹாஸத்துடன் கலந்ததுகளாயும் தாமரைப்புஷ்பகாந்திகள் தனக்குவேலை செய்யும்படியான யோக்கியதையுள்ளதுகளாயும் உன்னால் ஏவப்பட்டதுகளாயுமிருக்கிற ஈசுவரகடாக்ஷங்களுடைய மார்க்கத்தில் நான் இருப்பேனு,! ॥ ௪௨ ॥

மூ ॥ ஸர்வஜ்ஞதாதிகுணா: ஸ்வாத்மத்ராணைகயோக்யா: பஹவ: ।
ஶர்வஸ்ய ஶங்கராக்யநிர்வஹணம் யத்தயே த்வதாயத்தம் ॥ ௪௩ ॥

பதம் ॥ ஸர்வஜ்ஞதாதிகுணா:, ஸ்வாத்மத்ராணைகயோக்யா:, பஹவ:, ஶர்வஸ்ய, ஶங்கராக்யநிர்வஹணம், யத், தயே, த்வதாயத்தம் ॥

(ஹேதயே) தயையே! (யத்) யாதொருகாரணத்தினால் (ஶர்வஸ்ய) பரமசிவனுடைய (பஹவ:) அநேகங்களாயிருக்கிற (ஸர்வஜ்ஞதாதிகுணா:) ஸர்வக்ஞதைமுதலான குணங்கள் (ஸ்வாத்மத்ராணைகயோக்யா:) ஸ்வாத்மத்ராண தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்வதில் ஏக முக்கியமாக யோக்ய ஸாமர்த்தியமுள்ளதுகளோ! (தத்) அந்தக்காரணத்தினால் (ஶங்கராக்யநிர்வஹணம்) க்ஷேமத்தைச் செய்கிறுரென்கிற பேரைதரிப்பது (த்வதாயத்தம்) உனக்கு ஸ்வாதீனமாயிருக்கிறது.

(ஸாரம்) தயையே! ஈசுவரனுடைய ஸர்வக்ஞதைமுதலான குணங்களெல்லாம் தங்களை ரக்ஷித்துக்கொள்வதில் மாத்திரம் சமர்த்தங்களாயிருக்கிறதுகள். எல்லாஜனங்களுக்கும் க்ஷேமத்தைச்செய்வதால் சங்கரரென்கிற பெயரை ஈசுவரனுக்கு ஸ்திரப்படுத்துவது உனக்கு ஸ்வாதீனமாயிருக்கிறது. ॥ ௪௩ ॥

மூ ॥ ஶ்ரீகண்டாய க்ஷ்வேலம் ரோசிதவத்யா தயே நநு பவத்யா ।
ஸோகேதரோகஸம்பே கேவலமம்பேஹ வயம் விலம்பா: கே: ॥ ௪௪ ॥

பதம் ॥ ஶ்ரீகண்டாய, க்ஷ்வேலம், ரோசிதவத்யா, தயே, நநு, பவத்யா, ஸோகேதரோகஸம்பே, கேவலம், அம்பே, இஹ, வயம், விலம்ப:, க: ॥

(அம்பே தயே) தாயே தயையே! (ஶ்ரீகண்டாய) பரமசிவன் பொருட்டு (க்ஷ்வேலம்) விஷத்தை (ரோசிதவத்யா) ருசிக்கும்படி செய்தவளாயிருக்கிற (பவத்யா நநு) உன்னாலேகூட (இஹ)

இந்த (ஶோகஹாரகஷ்வேல கேவலம்) எனது பாபக்கூட்டத்தில் மாத்திரம் (கோவிலம்பம்) என்னதாமதம் [செய்யப்படுகிறது] (வத) சொல்லு!

(பாவ) தாயேதயையே! பரமசிவனுக்குக் காளகூடவிஷத்தை ருசிக்கும்படிசெய்த உனக்குக்கூட என் பாபக்கூட்டங்கள் அவருக்கு ருசிக்கும்படியாகச் செய்வதில் மாத்திரம் என்ன தாமதம் சொல்லு. ॥ ௬௪ ॥

ஶ்லோ ॥ ஶிவ இதி தத்பக்திரிதி த்யாதிரஸ்ய ச ஸார்த்திஹந்த்ரீதி । இயதவகமய்ய ஶேஷே விரதிரியம் ஶிவதயே ந தே வதான்யா ॥ ॥ ௬௫ ॥

பதச் ॥ ஶிவ:, இதி, தத்பக்தி:, இதி, த்யாதி:, அஸ்ய, ச, ஸா, இதி, ஸா, ஆர்த்திஹந்த்ரீ, இதி, இயத், அவகமய்ய, ஶேஷே, விரதி:, இயம், ஶிவதயே, ந, தே, வதான்யா ॥

(ஹேஶிவதயே) சிவனுடைய தயையே! (ஶிவஇதி) பரமசிவனென்றும் (தத்பக்திரிதி) அந்தசிவனுடைய பக்தியென்றும் (அஸ்ய) இந்தப்பரமசிவனுடைய (ஸாத்யாதிரிதிச) அப்படிப்பட்ட தியானமென்றும் (ஸா) அந்தபக்தியானது (ஆர்த்திஹந்த்ரீதி) துக்கங்களைப் போக்கடிக்கிறதென்றும் (இயத்) இவ்வளவை (அவகமய்ய) அறியும்படிசெய்து (ஶேஷே) தூங்குகிறாய். (இயம் விரதி:) இந்த ஒழிவானது (தே) உனக்கு (நவதான்யா) யோக்கியமில்லை.

(பாவ) பரமசிவனென்று ஒருவர் இருக்கிறாரென்றும் அவரிடத்தில் பக்தி இருக்கவேணுமென்றும், அவரைதியானிக்கவேணுமென்றும் அப்படிச்செய்வது ஸகல தாபங்களைப்போக்கடிக்குமென்றும் இவ்வளவு எனக்குத்தெரியும்படியாய்ச் செய்துவிட்டு ஈசுவரதயையே! அதை அனுஷ்டிக்கும்படியாக என்னைச்செய்யாமல் நீ இருப்பது உனக்கு யோக்கியமில்லை ॥ ௬௫ ॥

ஶ்லோ ॥ ஆஜ்ஞாபயிதா வேத்யா தயிதா வேதி
ஶிவயிதா ஸம்ஸாரார்ணவ கல்ப ।
ஈஶவேஶி ஶிவாரவிகா நாஶக்திவயே
கிங்கரோ ந வர்த்தயிதா ॥ ॥ ௬௬ ॥

பதம் ॥ ஸ்ரஷ்ட்ருத்வம், ஸம்ரக்ஷணத்வம், ஸம்ஹர்த்ருத்வம், உமேஶகருணே, த்வம், ஸமர்த்தா, ஶிவபக்தநேத்ர, ஸக்தாக்ஷிமார்க்கே, கிம், ந, மாம், ந, பத்ருஷித்வம் ॥

(உமேஶகருணே) பரமசிவனுடைய தயையே ! (த்வம்) நீ (ஸ்ரஷ்ட்ருத்வம்) பிரும்மாவாகச்செய்யுகைக்கும் (ஸம்ரக்ஷணத்வம்) விஷ்ணுவாகச்செய்யுகைக்கும் (ஶிவத்வகவி) பரமசிவனைச் செய்யுகைக்கும் (ஸமர்த்தா) ஸமர்த்தையாக இருக்கிறாய். (ஶிவபக்தநேத்ர) சிவபக்தர்களுடைய (ஸக்தாக்ஷிமார்க்கே) நேத்திரமார்க்கத்தில் (மாம்) என்னை (பத்ருஷித்வம்) இருக்கும்படிசெய்யுகைக்கு (கிம்நநாமர்த்தவதீ) ஏன் ஸாமர்த்தியமில்லாமலிருக்கிறாய் !

(பாவம்) ஈசுவரதயையே! பக்தனைபிரும்மனைச்செய்வதற்கும் விஷ்ணுவாகச்செய்வதற்கும் சிவனைச்செய்வதற்கும் நீஸமர்த்தையாயிருக்கிறாய். நீ அப்படி ஸாமர்த்தியமுள்ளவளாயிருந்தும் என்னை சிவபக்தர்களுடைய கண்ணுக்கெதிரில் இருக்கும்படி ஏன்செய்யாமல்இருக்கிறாய். (அதாவது)பக்தர்களுடையகண்ணுக்கெதிரில் பட்டால் ஒருகுறைவுமில்லையென்றுதாத்பரியம்॥ சுசு ॥

ஶ்லோ ॥ விஜயஸ்வ ஸித்த்யது தவ ஸ்மேரவீ வஞ்சனநைபுண்யம் । மந்துஷிர் ஷதவ மாதஃ கருணேவிபுலி தக்ஷம் ॥ ॥ சுஎ ॥

பதம் ॥ விஜயஸ்வ, ஸித்த்யது, தவ, ஸ்மேரவீவஞ்சன நைபுண்யம், மந்துஷி:, உத்ஷிதம், வ, மாத:, கருணே விபுலிதக்ஷம், தே ॥

(ஹேமாத: கருணே) தாயே தயையே ! (தவ) உனக்கு (ஸ்மேரவீவஞ்சனநைபுண்யம்) ஸ்மேரவீ - சந்திரமுடியோனை வஞ்சன - வஞ்சிப்பதில், நைபுண்ய - ஸாமர்த்தியமானது (ஸித்த்யது) சித்திக்கட்டும் (விஜயஸ்வ) மேன்மையாகவிளங்கு (கிஞ்ச) இன்னமும்(தே)உனக்கு (மந்துஷி:) என்னுடைய அபராதங்களினாலே (விபுலிதக்ஷம்) பெரியவயருள்ளவளாயிருக்குகையானது(உத்ஷிதம்) விருத்தியடையட்டும்.

(ஸாவ) தாயே தயையே! நீ எல்லாத்துக்கும் மேலாகவிளங்கு, பரமசிவனை வஞ்சனை செய்வதில் சாமர்த்தியம் உனக்கு பலிக்கட்டும். நீ பக்தர்களுடைய அபராதங்களை ஆகாரம்செய்வதால் என் அபராதங்களாலே உன் வயறு நிரையட்டும் ॥சுஎ॥

ஶ்லோ ॥ கார்ணொபதிநாஷ்ஜகுணஸ்வைபஹயஸி நவிப்ரலப்துமிரிஶா ஸ்வம் । காகதிஸ்தவாஸிவ காமதிராகொராஸிரேவ ஜீவந்த்யா: ॥சுஅ॥

பதம் ॥ காருண்ய, யதி, ஆகாமகு, ஸ்வைபஹயஸி, ந, விப்ரலப்து மிரிஶா, ஸ்வம், கா, மம, மதி:, தவ, அபி, ச, கா, மதி:, ஆகொ ஷி:, ஏவ, ஜீவந்த்யா:॥

(ஹேகாருண்ய) தயையே! (விப்ரலப்துமிரிஶா) விப்ரலப்து- வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிற, கிரிஶ - பரமசிவனை உடையவளாயிருக்கிற, (ஸ்வம்) நீ (ஆகாமகு) என் குற்றங்களை (ந ஸ்வைபஹயஸி யதி) விழுங்காமலிருந்தயேயானால் (மம) எனக்கு (மதி:கா) கதி ஏது! (ஆகொஷிரேவ) தீனர்கள் அபராதங்களினால் (ஜீவந்த்யா:) பிழைத்துக்கொண்டிருக்கிற (தவாபி) உனக்கும் (மதி:கா) கதி ஏது!

(ஸாவம்) தயையே ! என் அபராதங்களை பரமசிவனுக்குக்காண்பிக்காமல் பரமசிவனை வஞ்சனைசெய்துவிட்டு என் அபராதங்களை நீ பக்ஷிக்காமலிருந்தயேயானால் அபராதமுள்ள எனக்குத்தான் கதி ஏது ! அபராதங்களை பக்ஷித்துப்பிழைக்கிற உனக்குத்தான் கதி ஏது ! ॥ சுஅ ॥

ஶ்லோ ॥ கார்ணொஸ்வாஶ்ரிதாநாம் காமாத்யா யெஷிஷஸ்தந்நாஶநெ। மிரிஶஞ்பெரயந்த்யாக்ரொஸ்ஹிஶோராநாமஸம்ஸ: ॥சுகூ॥

பதம் ॥ காருண்ய, ஸ்வாஶ்ரிதாநாம், காமாத்யா:, யெ, ஷிஷ:,தந்நாஶநெ, மிரிஶம், ஸ்யா, ஶ்ரெரயந்த்யா, க்ருத:, ஸ்வ, ஹிஶோராநாமஸம்ஸ: ॥

(ஹேகாருண்ய) தயையே! (ஸ்வாஶ்ரிதாநாம்) உன்வழியை அடைந்த [பக்தர்களுடைய] (காமாத்யா:) காமம் முதலியதுகளான (யெஷிஷ:) யாதொரு சத்துருக்கள் [உண்டோ] (தந்நாஶநெ) அந்த சத்துருக்களை நாசம் செய்வதில் (மிரிஶம்) பரம

சிவனை (ப்ரேஷயந்த்யா) ஏவுகிறவளாயிருக்கிற (த்வயா) உன்னாலே (அஸ்ய) இந்தப்பரமசிவனுக்கு (பீமோக்ரநாமஸம்பத்) பீம-பயங்கரரென்றும், உக்ர-க்ரூரரென்றும், நாம-பேரினுடைய, ஸம்பத் - சம்பந்தமானது, (க்ருதா) செய்யப்பட்டது

(பாவம்) தயையே! உன்மார்க்கத்தையடைந்த பக்தர்களுடைய காமக்குரோதாதிகளானசத்துருக்களைக்கொல்லும் விஷயத்தில் நீ பரமசிவனை ஏவுகிறாய். அவர் அந்தசத்துருக்களுக்கு பயங்கரராகயிருப்பதால் பீமரென்றும் உக்கிரரென்றும் பெயர் அவருக்கு உன்னால் செய்யப்பட்டது. ॥ ௬௯ ॥

மூ ॥ ஶம்போ: ப்ரதி மந்துஷு ஸர்வஜ்ஞதயா நிவேத்யமானேஷு । ஜஹதீ தாமேனம் த்ருடமாஶ்லிஷ்ய தயே நய ஶீக்ரம் பரவஶதாம் ॥ ௭௦ ॥

பத ॥ ஶம்போ:, ப்ரதி, மந்துஷு, ஸர்வஜ்ஞதயா, நிவேத்யமானேஷு, ஜஹதீ, தாம், ஏனம், த்ருடம், ஆஶ்லிஷ்ய, தயே, நய, ஶீக்ரம், பரவஶதாம் ॥

(தயே) சிவனுடைய தயையே! (ஸர்வஜ்ஞதயா) ஸர்வக்ஞதை யென்றும் குணமாகிய [ஒருஸ்திரீயினால்] (ஶம்போ: ப்ரதி) பரமசிவனைக்குறித்து (மந்துஷு) என் அபராதங்கள் (நிவேத்யமானேஷு) தெறிவிக்கப்படும்போது (ஶீக்ரம்) சீக்கிரமாக (தாம்) அந்த ஸர்வக்ஞதையை (ஜஹதீ) ஒதரித்தள்ளிவிட்டு (ஏனம்) இந்தப்பரமசிவனை (த்ருடம்) கெட்டியாக (ஆஶ்லிஷ்ய) ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு (பரவஶதாம்) பராதீனராயிருக்குகையை (நய) அடையும்படிசெய்.

(பாவம்) தயையே! பரமசிவனிடத்திலிருக்கும் ஸர்வக்ஞதையென்றும் (ஒருஸ்திரீ) என்னிடமிருக்கும் அபராதங்களையெல்லாம் அவருக்குத் தெரியப்படுத்தும்போது அந்த ஸர்வக்ஞதையை பக்கத்தில் தள்ளிவிட்டு அவரை நீ ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு என் அபராதங்கள் தெரியாமலிருக்கும்படி செய்து அவரை நீ சீக்கிரம் பரவசமாகச்செய்துபோடு. ॥ ௭௦ ॥

ஶ்லோ ॥ அஹஹ ஶிவைகதாநாம் ஈஹயதி ஸ்திதிம் அநாப்நுவதி மயி தாம் । ஆர்த்திஷு மஜ்ஜதி வர்த்திதும் நார்ஹஸி நிஷ்க்ரியைவம் ஶம்புதயே ॥ ௭௧ ॥

பதம் ॥ அஹஹ, ஶிவைகதாநாம், ஈஹயதி, ஸ்திதிம், அநாப்நுவதி, மயி, தாம், ஆர்த்திஷு, மஜ்ஜதி, வர்த்திதும், அர்ஹஸி, ந, நிஷ்க்ரியா, ஏவம், ஶம்புதயே ॥

(ஹே ஶம்புதயே) ஈசுவரனுடைய தயையே ! (ஶிவைகதாநாம்) ஶிவ பரமசிவனிடத்தில் ஏகதாந ஸ்திரமாயிருக்கிற (ஸ்திதிம்) இருப்பை (ஈஹயதி) இச்சிக்கிறவனும் (தாம்) அதைத் (அநாப்நுவதி) அடையாதவனுயுமிருக்கிற (மயி) நான் (ஆர்த்திஷு) துக்கங்களிலே (மஜ்ஜதி) முழுகும்போது (நிஷ்க்ரியா) அசையாமலிருக்கும்படி (ஏவம்) இந்தப்பிரகாரம் (வர்த்திதும்) இருக்குகைக்கு (நார்ஹஸி) யோக்கியையில்லை. (அஹஹ) ஆச்சரியம்.

(பாவம்) ஈசுவரதயையே ! நான் வேறுவிஷயத்தில் மனதைச்செலுத்தாமல் பரமசிவனையே உபாஸித்துக்கொண்டிருக்கவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். ஆனல் அப்படிப்பட்டஸ்திதியை யடையாமல் தாபத்தில் முழுகினவனுயுமிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட என் விஷயத்தில் நீ ஒரு உபகாரமும் செய்யாமலிருப்பது சரியில்லை, கஷ்டம். ॥ ௭௧ ॥

ஶ்லோ ॥ நாகாம்ஸி யந்மஹாந்த்யபி கண்யந்தே குணகணோ பஹு க்ரியதே । ஶிவேந தத்பக்தைரபி தச்சிவே த்வத்வஶதஃ கருணே ॥ ௭௨ ॥

பதம் ॥ ந, ஆகாம்ஸி, யத், மஹாந்தி, அபி, கண்யந்தே, குணகணஃ, பஹு, க்ரியதே, ஶிவேந, தத்பக்தைஃ, அபி, தத், ஶிவே, த்வத்வஶதஃ, கருணே ॥

(ஹே கருணே) தயையே ! (ஶிவேந) பரமசிவனுலும் (தத்பக்தைரபி) அந்தப்பரமசிவபக்தர்களினுலும் (மஹாந்தி) அதிகங்களாயிருக்கிற (ஆகாம்ஸ்யபி) அபராதங்கள் கூட (கண்யந்தே) எண்ணப்படுகிறதுகளில்லை. (குணகணஃ) குணத்தினுடைய இலேசமானது (பஹு) அதிகமாக (க்ரியதே)

செய்யப்படுகிறது (உதியஸ) என்பதுயாதொன்றுண்டோ (தஸ) அந்த இரண்டும் (ஸ்ரிவெ) பரமசிவனிடத்தில் (ஸ்வஸிவெஸதஃ) உன்னுடைய இருப்பினுல்.

(பாவம்) தயையே! பரமசிவனும் அவருடைய பக்தர்களும் பெரிய அபராதங்களைக்கூட நினைக்காமலும் ஸ்வல்பகுணங்களைக்கூடக்கொண்டாடிக்கொண்டும் இருப்பதானது நீ அவர்களிடத்திலிருப்பதாலேதான். ॥எ௨॥

ஶ்லோ ॥ அசிந்த்யே அநந்தே ஈஶ்வரே த்யாநஸ்தவபூஜாஃ ।
அபராதாஃ ஸஹஸா குணாஃ அநுகம்பே
தவ தவ பரிஷ்வங்காத் ॥ ॥எ௩॥

பத॥ அசிந்த்யே, அநந்தே, ஈஶ்வரே, த்யாநஸ்தவபூஜாஃ, அபராதாஃ, ஸஹஸா, குணாஃ, அநுகம்பே, தவ, தவ, பரிஷ்வங்காத்॥

(அநுகம்பே) தயையே! (அசிந்த்யே) புத்திக்கும்வாக்குக்கும் விஷயமில்லாதவராயும் (அநந்தே) முடிவில்லாதவராயுமிருக்கிற (ஈஶ்வரே) பரமசிவனிடத்தில் (த்யாநஸ்தவபூஜாஃ) த்யாந-ஈச்வரஸ்வரூபத்தை ஆலோசிப்பதென்ன ஸ்தவ-ஸ்தோத்திரம்செய்வதென்ன - பூஜா - பூஜிப்பதென்ன இதுகளாகிற (அபராதாஃ) அபராதங்களினுலே (தவ தவ) அந்த உன்னுடைய (பரிஷ்வங்காத்) ஆலிங்கனத்தினுலே (குணாஃ) குணங்களாக (ஸஹஸா) ஆகப்படுகை.

(பாவம்) பரமசிவன் புத்திக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாதவராயும் எல்லையில்லாதவருயுமிருக்கும்போது புத்திக்கெட்டாதவரை தியானிப்பதும்வாக்குக்கெட்டாதவரை ஸ்தோத்திரம்செய்வதும் எல்லையில்லாதவரை பூஜைசெய்வதும் அபராதங்களாயிருந்தாலுங்கூட தயையே! நீ, அவரை ஆலிங்கனம்செய்துகொண்டிருப்பதால் அவ்வளவு அபராதங்களும் குணங்களாகவே ஆகிறதுகள். ॥எ௩॥

ஶ்லோ ॥ ஸர்வஜ்ஞத்வா ஸர்வேஶ்வரம் ஸ்வயா தவ த்வயைகக
ஸ்வாதந்த்ர்ய । ப்ரஹ்மக்ரியகாரயிதா ஸர்வக்ரியகாரம்
ஶ்ரீஹர்ஷ ப்ரவிஶேத் ॥ ॥எச॥

பதம் ॥ ஸ்வாதீநபர்த்ருகா, கருணே, ஹரம், த்வயா, தஸ்ய, கேளிஸதநம், கேஹம், க்ரியதாம், யதி, மே, ஸாஹங்க்ரியாஜ்வரம், ஜிஹீர்ஷஸி, வேதஸ் ॥

(யதிகருணே) தயையே ! (த்வம்) நீ (மே) என்னுடைய (ஸாஹங்க்ரியாஜ்வரம்) ஸாஹங்க்ரியா, அகங்காரமாகிற (ஜ்வர) தாபத்தை (ஜிஹீர்ஷஸி வேதஸ்) போக்கடிக்கவேணும் என்று இச்சித்துக்கொண்டிருந்தயே யானல் (ஹரம்) பரமசிவனை (ஸ்வாதீநபர்த்ருகா) ஸ்வாதீனம் செய்கிறவளாயிருக்கிற (த்வயா) உன்னால் (தஸ்ய) அந்தப்பரமசிவனுக்கு (கேளிஸதநம்) என்னுடைய மனஸானது (கேஹம்) வீடாக (க்ரியதாம்) செய்யப்படட்டும்.

(ஸாரம்) தயையே ! என்னுடைய அகங்காரமாகிற தாபத்தைப்போக்கடிக்கவேணுமென்று நினைத்தயேயானல் பரமசிவனை ஸ்வாதீனம் செய்தவளாகிய நீ என் மனதை அவருக்குக்குடியிருக்கும் வீடாகச் செய்யவேணும். ॥ ௭௪ ॥

ஶ்லோ ॥ காமாரிணாऽநதிவிஷ்டே காமாதிபிரஶரண ஸ்ஸஹம்
கருணே । தாட்யே கிமு கிஞ்சத்வம் தந்ந ஜ்ஞாபயஸி தச்ச
கிம் ந வாரயஸி ॥ ॥ ௭௫ ॥

பதம் ॥ காமாரிணா, அநதிவிஷ்டே, காமாதிபி:, அஶரண:, அஹம், கருணே । தாட்யே, கிமு, கிம், ந, த்வம், தத், ஜ்ஞாபயஸி, தத், ச, கிம், ந, வாரயஸி ॥

(ஹேகருணே) தயையே ! (காமாரிணா) மன்மதசத்துருவாகிய [பரமசிவனாலே] (உதநஸி) என்னுடைய மனஸானது (அநதிவிஷ்டே ஸதி) இருக்கப்படாமலிருக்கும்போது (அஹம் தா) நானேயென்றால் (அஶரணஸ்ஸந்) இரக்ஷிக்கிறவர்கள் இல்லாதவனைக்கொண்டு (காமாதிபி:) காமம்முதலானதுகளினாலே (தாட்யே கிமு) அடிக்கப்படுகிறேனன்றோ! (த்வம்) நீ (தத்) அப்படி அடிபடுவதை (கிம் ந ஜ்ஞாபயஸி) என் [பரமசிவனுக்குத்] தெரிவிக்காமலிருக்கிறாய். (ஏவா) இல்லாவிட்டால் (தச்ச) அந்த அடியையும் (கிம் வாரயஸி) ஏன் தகையாமலிருக்கிறாய்!

(ஸாரம்) தயையே ! காமனை எரித்த பரமசிவன் என் மனதில் இல்லாத சமயம் பார்த்து காமம் முதலிய சத்துருக்கள்

என்னை மிகவும் உபத்திரவிக்கிறார்கள். என்னைக்காப்பாற்றுவதற்கு வேறு ஒருவரும் இல்லை. இவன் இப்படி கஷ்டப்படுகிறனென்று பரமசிவனிடத்தில் ஏன்தெரிவிக்காமலிருக்கிறாய். அல்லது காமம் முதலானவர்களையாவது, இவனை அடிக்கவேண்டாமென்று ஏன் தடுக்காமலிருக்கிறாய். [அதாவது] ஈசுவரன் எப்போதும் மனதில் இருந்தால் காமாதிகள் மனதில் இருக்கமாட்டார்களாகையால் இடைவிடாமல் ஈசுவரதியானம் செய்யவேணுமென்று தாத்பரியம். ॥ ௭௫ ॥

ச்லோ ॥ அந்தகஹரம் பதம் தவ ஸந்ததயே த்ரஷ்டுமப்யந
ர்ஹம் மாம் । அகரோத்துர்விதிரஸ்து தத்பதநே
தவ விலம்பநம் நார்ஹம் ॥ ॥ ௭௬ ॥

பதம் ॥ அந்தகஹரம், பதம், தவ, ஸந்ததே, தயே, த்ரஷ்டும், அபி, அநர்ஹம், மாம், அகரோத், துர்விதி:, அஸ்து, தத்பதநே, தவ, விலம்பநம், ந, அர்ஹம் ॥

(ஸந்ததயே) தயையே! (தவ) உன்னுடைய (பதம்) ஸ்தானமான [பரமசிவனை] (அந்தகஹரம்) யமனைநாசம் செய்தவரென்று [அறிகிறேன்] (ததாபி) அப்படிக்கிருந்தபோதிலும் (துர்விதி:) துஷ்டதெய்வமானது (த்ரஷ்டுமபி) ஆக்கிரமணம்செய்வதற்குக்கூட (மாம்) என்னை (அநர்ஹம்) யோக்கியதை இல்லாதவனாக (அகரோத்) செய்தது. (அஸ்து) [அது] இருக்கட்டும். (தத்பதநே) தஸ்ய - அந்த கெட்டதெய்வத்தை, பதநே, போக்கடிப்பதில் (விலம்பநம்) தாமதமானது (தவ) உனக்கு (நார்ஹம்) யோக்கியமில்லை (கஷ்டம்) கஷ்டம்.

(பாவம்) தயையே! யமனைக்கொன்றவரான உனது ஸ்தானமாகிய பரமசிவனை முகந்துபார்ப்பதற்குக்கூடயோக்கியதையில்லாதவனாக என்னை கெட்டதெய்வம் செய்துவிட்டது. அது இருக்கட்டும் அந்த கெட்டதெய்வத்தைத்தள்ளுவதில் தாமசிப்பது உனக்கு யோக்கியமில்லை. ॥ ௭௬ ॥

ச்லோ ॥ த்ருஷ்டே யயா கடாக்ஷோபி த்ருஶ்யேதயா ஶிவஸ்ய
ஸம்ஹாரஸ்ருஷ்டே । காருண்யே கா தவ ஹாநி: கதிகதி
த்ருஷ்டிர்நஷ்டயா ந க்ருதா: ॥ ॥ ௭௭ ॥

பதச்சேதம் ॥ த்ருஷ்டே, த்வயா, ஸ்வதோகஸி, த்ருஶா, அநயா, ஸகல ஶைலஸுதாஶ்லிஷ்டே, கருணே, கா, தவ, ஹாநிః, கதி, கதி, தத் த்ருஷ்டிநஃ, ஸ்வயா, ந, க்ருதாஃ ॥

(ஹே கருணே) தயையே ! (த்வயா) என்னுலே (ஸகல ஶைலஸுதா ஶ்லிஷ்டே) ஸகல ஶைலஸுதா, பார்வதீதேவியினுலே ஶ்லிஷ்டே, ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டதாயிருக்கிற (ஸ்வதோகஸி) உன்வீடாகிய பரமசிவன் (அநயாத்ருஶா) இந்தக் கண்ணினுலே (த்ருஷ்டே ஸதி) பார்க்கப்பட்டிருக்கும்போது (தவ) உனக்கு (காஹாநிஃ) என்னகுறைவு (கதிகதி) எவ்வளவுபேர்கள் (ஸ்வயா) உன்னால் (தத்த்ருஷ்டிநஃ) அந்த ஈசுவரனைப்பார்த்தவர்களாக(நக்ருதாஃ) செய்யப்படவில்லை.

(ஸாவம்) அநேக மங்களபதார்த்தங்களோடே கூடினதாயும் பார்வதிதேவியினுலே ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவராயுமிருக்கிற உன்வீடாகிய பரமசிவனை இந்தக்கண்ணுலே நான் பார்த்தால், தயையே! உனக்குஎன்னகுறைவு, நீ, அந்தப்பரமசிவனைப் பார்க்கும்படியாக எவ்வளவுபேர்களைச் செய்ய இல்லை. வெகுபேர்களைச் செய்திருக்கிராய், அதுபோல் என்னையும் செய்ய வேணும். ॥ எஎ ॥

ஶ்லோ ॥ துக்தார்த்திநோ முநிஶிஶோர் துக்தாம்புராஶிர் வஶம் நீதஃ । ஜலதிரபரஸ்ய ஹஸ்தே ஜலகணதாம் ஶிவதயே நகிமகாஸீத் ॥ ॥ எஅ ॥

பதச்சேதம் ॥ துக்தார்த்திநஃ, முநிஶிஶோஃ, துக்தாம்புராஶிஃ, வஶம், நீதஃ, ஜலதிஃ, அபரஸ்ய, ஹஸ்தே, ஜலகணதாம், ஶிவதயே, ந, கிம், அகாஸீத், ஹா ॥

(ஶிவதயே) சிவதயையே ! (ஸ்வயா) உன்னுலே (துக்தார்த்திநஃ) துக்த, பாலை அர்த்தி, யாசித்தவனுயிருக்கிற(முநிஶிஶோஃ)உபமன்யுவென்னும் முனிகுமாரனுக்கு (துக்தாம்புராஶிஃ) பாற்கடலானது (வஶம்) ஸ்வாதீனமாயிருக்குகையை (நீதஃ) அடையும்படி செய்யப்பட்டது. (அபரஸ்ய) வேரொருவராகிய (அகஸ்தியமகர்ஷியினுடைய) (ஹஸ்தே) கையில் (ஜலதிஃ) சமுத்திரமானது (ஜல

கண தா॰) ஜலத்திவலேயாயிருக்குகையை (அடையும்படிசெய்யப் பட்டது) (ஈதஃ) இந்தக்காரணத்திலே (தெ) உனக்கு (ஸரஃ) பிரயாஸமான (காரியமானது) (நாஸ்தி) இல்லை.

(ஸாவம்) பால் வேணுமென்று பிரார்த்தித்த முனிகுமாரனாகிய உபமன்யுவுக்கு பாற்கடலைக்கொடுத்தாய். மைத்ரொருவராகிய அகஸ்தியமகர்ஷியின்கையில் ஸமுத்திரத்தை ஜலத்திவலேயாகச்செய்தாய். ஈசுவரதயையே ! உனக்கு ஒருகாரியத்திலும் சிரமமில்லை. ॥ எஅ ॥

ஶ்லோ ॥ ஈவதம்ஸிதெநு¬கஉ ஶாஜ்ஞாவஶவதி௲ வவநத வநாஜி௺ । கலயெ ஊயெ தவ ஸாரம் கஶ௲வாஸ்வஹ்ஹ மஂயிநிஶ்வாஸ௺ ॥ ॥எகூ॥

வஃ௺ ॥ ஈவதம்ஸிதெநு¬கஉம், ஶாஜ்ஞாவஶவதி௲வவநதவநாஜிம், கலயெ, ஊயெ, தவ, ஸாரம், கஶ௲வாஸ்வஹ்ஹமஂயிநிஶ்வாஸ௺ ॥

(ஹெஊயெ) தயையே! (ஈவதம்ஸிதெநு¬கஉம்,) ஈவதம்ஸித, சிரோபூஷணமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற உநு¬கஉ, சந்திரகலையை உடையதாயும், (ஶாஜ்ஞாவஶவதி௲வவநதவநாஜிம்) ஶாஜ்ஞா, ஆக்ஞைக்கி வஶவதி௲, ஸ்வாதீனர்களாயிருக்கிற வவந, வாயு தவந, சூரியன் இவர்களை ஆஜி, முந்தினதாக உடையதாயும் (கஶ௲வாஸ்வஹ்ஹமஂயிநிஶ்வாஸம்) கஶ௲வாஸ்வஹ்ஹ, கர்மபிரும்மம் பரபிரும்மம் இவைகளாகிற மஂயி, வாசனையுள்ளதான நிஶ்வாஸ, மூச்சுக்காத்தை உடையதாயுமிருக்கிற (தவ) உன்னுடைய (ஸாரம்)பிரவாகத்தை (கலயெ) எதிரில் பார்க்கிறேன்.

(ஸாவ¬) தயையே ! சந்திரகலையை சிரஸுக்கு அலங்காரமாய்த்தரித்ததாயும் தன்னுடைய ஆக்ஞைக்கு ஸ்வாதீனர்களானவாயு சூரியன் முதலிய தேவர்களை உடையதாயும் கர்மகாண்ட ஞானகாண்ட ரூபங்களான வேதங்களாகிற வாசனையுள்ள மூச்சுக்காத்தையுடையதாயுமிருக்கிற உனதுப்பிரவாகமான பரமசிவனை பிரத்யக்ஷமாய்பார்க்கிறேன். ॥ எகூ ॥

ஶ்லோ ॥ கஸ¬ணெஶ்ஶீக¬யஂஶாஶேம் கஊாஶம்வதஶ¬ஶாஸவஷி ஊாகாஶ௺ । மஉஹஸ்திதவிஷயாஹா ஶாஸீநம் ஶநுதஎ கஊா க¬யஂஶாஃ॥ ॥ அ௦ ॥

பதச்சேதம் ॥ கருணே, அங்கீகரிஷ்யஸி, மாம், கதா, ஸாம்ப, தம், உமா தவம், சிதாகாரம், கலஹஸ்திதவிஷயாந்தரம், ஸுகாஸீனம், மத்புத்தௌ, கதா, கரிஷ்யஸி ॥

(ஸாம்ப கருணே) தாயே தயையே! (மாம்) என்னை (கதா) எப்பொழுது (அங்கீகரிஷ்யஸி) அங்கீகாரம் செய்வாய். (சிதாகாரம்) சித்ஸ்வரூபராயும் (உமாதவம்) பார்வதிதேவிக்கிஸஹாயராயுமிருக்கிற (தம்) அந்தப்பரமசிவனை (மத்புத்தௌ) என்னுடைய புத்தியில் (கலஹஸ்திதவிஷயாந்தரம்) கலஹஸ்தித, கழுத்தில் கைகொடுத்துத்தள்ளப்பட்டிருக்கிற விஷயாந்தர, வேறு சப்தாதிவிஷயங்களை உடையதாயிருக்கும்படி (ஸுகாஸீனம்) உட்கார்ந்தவராக (கதா) எப்பொழுது (கரிஷ்யஸி) செய்வாய்.

(பாவம்) தாயே தயையே! எப்பொழுது என்னை நீ அங்கீகரிப்பாயோ, வேறுவிஷயங்களை வெகுதூரத்தில் தள்ளிவிட்டு ஞானஸ்வரூபியாய் பார்வதிதேவியுடன் கூடின பரமசிவனை என்மனதில் இருக்கும்படியாய் எப்பொழுது செய்வாயோ॥ ॥௮௦॥

மூலம் ॥ பயவிரஹமந்தகாத்த்வம் விதர பரஸ்யேவ நமே
கிந்து பயம் யேந ஸிவே ஸம்ரதஃ ஸ்யாம் ஸிவானந்த
கந்தே வ்யவஸீத தத்ஸம் மே ॥ ॥௮௧॥

பதச்சேதம் ॥ பயவிரஹம், அந்தகாத், த்வம், விதர, பரஸ்ய, இவ, ந, மே, கிந்து, பயம், யேந, ஸிவே, ஸம்ரதஃ, ஸ்யாம், ஸிவானந்தகந்தே, வ்யவஸீத, தத், ஸம், மே ॥

(ஹே ஸிவானந்தகந்தே) சிவனுடைய தயையே! (த்வம்) நீ (அந்தகாத்) யமனிடத்தில் நின்றும் (பயவிரஹம்) பயமில்லாமலிருப்பதை (பரஸ்யேவ) வேறுமனிதனுக்குப்போல் (மே) எனக்கு (நவிதர) கொடாதே! (கிந்து) பின்னையோவென்றால் (பயம்) பயத்தை [கொடு] (யேந) யாதொரு யமபயத்தினால் (ஸிவே) பரமசிவனிடத்தில் (ஸம்ரதஃ) ஆசையுள்ளவனாக (ஸ்யாம்) ஆவேனோ (தத்) அந்தயமபயமானது (மே) எனக்கு (ஸம்) போறும் (வ்யவஸீத) அனுக்கிரகம் செய்.

(பாவம்) ஈசுவரதயையே! நீ வேறுமனிதர்கள் யமனிடமிருந்து பயப்படாமலிருப்பது போல் என்னையும் பயமில்லாதவ

ணுகச்செய்யாதே ! எந்தயமபயத்தாலே ஈசுவரனிடத்தில் நான் பக்திசெய்வேனே அப்படிப்பட்டபயத்தை எனக்கு நீ கொடுக்கவேணும் யமபயமிருந்தால்தான் பக்திசெய்வேன். அவ்விதம் அனுக்கிரகம்செய்வாய் அதுஎனக்குப்போதும். ॥ அக ॥

[illegible] ॥ அஉ ॥

பதம் ॥ [illegible] ॥

(ஹேதயே) தயையே ! [illegible] பார்வதிதேவிக்கிசகாயமாயும் [illegible] நக்ஷத்திரம் போல்வெளுப்பாயும் [illegible] மன்மதர்களுடைய, [illegible], ஆயிரம்போல் [illegible]-அழகாயிருக்கிற, [illegible]-ரூபத்தைஉடையதாயும், [illegible] [illegible]-கருப்பாயிருக்கிற, [illegible]-கழுத்தை உடையதாயும், [illegible] கொடுக்கிறவராயுமிருக்கிற [illegible] உன்னுடையப்பிரவாகமாகிய (பரமசிவனை) [illegible] எனது மனஸில் [illegible] ஸ்திரமாயிருக்கும்படிசெய்.

(பாவம்) தயையே ! பார்வதியுடன்கூடினவராயும் நக்ஷத்திரம் போல்வெளுப்பாயும் அனேக மன்மதன்போல் அழகானரூபமுள்ளவராயும் கருப்பானகழுத்துள்ளவராயும் நினைத்ததைக்கொடுக்கிறவராயுமிருக்கிற உனது பிரவாகமாகிய பரமசிவனை என்மனதில் நீ வைக்கவேணும். ॥ அஉ ॥

[illegible] ॥ அங ॥

பதம் ॥ [illegible] ॥

(ஹே ஜநநி) தாயே! (பலவதா) அதிகபலமுள்ளவனாயிருக்கிற (காமேந) மன்மதனாலே (வ்யாபாத்யமாநே) உபத்திரவிக்கப்படுகிறவனாயிருந்தபோதிலும் (மாம்) என்னை (காமாந்தக:) காமனைக் கொன்ற (பரமசிவன்) (காமம்) செவ்வையாய் (வஸ்துதி) பார்க்கிறார். (காலேந) இயமனாலே [பீடிக்கப்படுகிறஎன்னை] (காலாந்தக:) காலனைக்கொன்ற [பரமசிவன் செவ்வையாய்ப்பார்க்கிறார்] (இதம்) இப்போது (கம்ப்ரதி) யாரைக்குறித்து (க்ரந்தயம்) அழுவேன் (பத) கஷ்டம். (த்வம்) நீ (ஸ்வக்ருதவரிஷ்டமதே:) ஸ்வக்ருத - உன்னாலேசெய்யப்பட்டது களாயிருக்கிற வரிஷ்டம - ஆலிங்கனத்தைஉடையது களாயிருக்கிற (விபோ:) விபுவாகிய (தஸ்ய) அந்த [ஈசுவரனுடைய] (கடாக்ஷை:) கடாக்ஷங்களினாலே (மாம்) என்னை (ஸந்தோஷயஸே) சந்தோஷிக்கச்செய்தையானால் (தவ தா) உனக்கோவென்றால் (காக்ஷதி:) என்னகுறைவு (மே) எனக்கு (ஈஸளக்ஷமாவ) இந்தகஷ்டதசையும் (ஸ்யாத்) இருக்குமாஎன்ன!

(ஸாவம்) தயையே! காமனைஎறித்தபரமசிவன் பலவானாகிய அந்தகாமனாலே நான்உபத்திரவிக்கப்படும்போதுகூட என்னைவேடிக்கையாய்ப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். காலனைக்கொன்றவராகியஅவர் என்னைகாலன்உபத்திரவிக்கும்போதுகூட வேடிக்கையாய்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். இதையாரிடத்தில் சொல்லி நான் அழுவேன் நீ அந்த ஈசுவரனுடைய கடாக்ஷங்களில்கலந்துகொண்டு என்னைசந்தோஷப்படுத்தினால் உனக்கு குறைவுமில்லை எனக்கு இந்தகஷ்டதசையும் உண்டாக மாட்டாது. ॥ அங ॥

உ-ரு ॥ நிஷ்ப்ராணஸ்யஹிமாசலேந்த்ரதநுஜாமோஹம்மஹாஷட்ப்ரதிபந்த்ஸ்ஸாவீக்ஷிதேஷ்விஹ்ருதமோஹேந்த்ரவேஷீர்வரீதஸ்யமே । ஸம்ஸாரேந்தஹிராதிவ்ருத்திகயாக்ஷேஸாநேகம்வேக்ஷா ஸ்நாஸ்வேஷிணீமாம்க்ஷஹஸ்ரேவமோதீநாதும்ணாம்ஸ்யுமேஷ । அச।

பதவு ॥ நிஷ்ப்ராணஸ்யஹ:, வபேஷி, ஈதிஜா, க்ஷேஸம்ம:, ஸம்ஷட்பாதி:, யத்ர, க்வ, ஈவீ, ஹி, கே:, வித், உக்யா, ஈமேமோ:, விவேஷு:, வரீதஸ்ய, மே, ஸம்ஸாரே, ஈஹிராதி:, வ, நிவ்ருத்திகயா, க்வ, ஸம்ஸாரேகம்வே, க்ஷா, ஸ்நாவேஷிணீ, மாம், க்ஷஹஸ்ரே, வமதே, தீநாதும, ணாம், ஸ்யுமேஷ ॥

(நித்ராலஸ்யஜரா:) நித்ரா - உறக்கம், ஆலஸ்ய - சோம்பல், இதுகளுடைய ஜரா - ஆதிக்கியம் (வபுஷி) சரீரத்தில் (அதிஜரா) அதிகக்கிழத்தன்மை (து:ஸ்ஸங்க:) துஷ்டஸஹவாஸம் (யத்ருச்சாவதி) யாரிடத்திலாவது (அஸூயாமதி:) அசூயையுடன் கூடினபுத்தி [என்னும் விக்கினங்கள்] (ஹி) பிரசித்தங்களாய் [இருக்கிறதுகளென்று] (ஏவம்) இந்தப்பிரகாரம் (க்ஷேமத்ருஹ:) க்ஷேமத்தைக் கெடுக்கிறதுகளாயிருக்கிற (கதிபயை: விக்நை:) சிலவிக்கினங்களினாலே (பரீதஸ்ய) சூழப்பட்டவனாயிருக்கிற (மே) எனக்கு (பரமாத்மநி) ஈசுவரனிடத்தில் (ஆஸக்தி:) அதிக ஆசையும் (நிர்வ்ருதிகதா ச) சந்தோஷவார்த்தையும் (க்வ) எங்கே (ஹே ஸம்ஸாராநுகம்பே) ஈசனது தயையே! (தீநாந்வேஷிணி) தீனர்களைத்தேடிக்கொண்டிருப்பவளே! (தீநாக்ரண்யம்) தீனர்களுக்குள் முந்தினவனாயிருக்கிற (மாம்) என்னை (த்வதஸ்ஸ்யாவமர்ச:) உன்னுடைய அங்கீகாரமானது (கதாஸ்ப்ருசேத்) எப்போது பரிசிக்கும்.

(பாவம்) உறக்கம், சோம்பல், சரீரத்தில் ஜரை, கெட்டஸஹவாஸம், யாரிடத்திலாவது அசூயை, இப்படி க்ஷேமத்தைக்கெடுக்கத்தகுந்த சில விக்கினங்களாலே சூழப்பட்ட எனக்கு ஈசுவரனிடத்தில் ஆசை ஏது! சந்தோஷமென்கிற வார்த்தை ஏது! ஏழைகள் எங்கே இருக்கிறார்களென்று தேடிக்கொண்டிருக்கிற ஈசுவரதயையே! கதியில்லாத ஏழைகளுக்குள் முந்தினவனை என்னை எப்போது அங்கீகரிப்பாயோ. ॥ அச ॥

மூ ॥ தரணே பவஸ்ய பாரணைஷிணா யோ
துரிதாநி ஸந்தி சரிதாந்யஹம் தயே ।
உசிதாநி நைவ ரசிதாநி தாந்யபி
ஶலிதாநி சைவ க்ஷபிதாக்ருதீநி தே ॥ ॥ அரு ॥

பதம் ॥ தரணே, பவஸ்ய, பாரணைஷிணா, யோ, துரிதாநி, ஸந்தி, சரிதாநி, அஹம், தயே, உசிதாநி, ந, ஏவ, ரசிதாநி, தாந்யபி, ஶலிதாநி, ச, ஏவ, க்ஷபிதாக்ருதீநி, தே ॥

(ஹே தயே) தயையே! (பவஸ்ய) சம்ஸார சமுத்திரத்தை (தரணே) தாண்டுகிறவிஷயத்தில் (பாரணைஷிணா) இரக்ஷிக்கிற

வளாயிருக்கிற[உன்னை] இச்சிக்கிற (யோ) என்னாலே (வசிதா நி) செய்யப்பட்டதுகளான (ரூசிதாநி) பாபங்கள் (ஸஹ) போ தும் (உசிதாநி) யோக்கியங்களான [நாமகீர்த்தனம் முதலிய துகள்] (மே) என்னுடைய (மநஸெ) மனஸில் (நைவாரோசி தாநி) ருசிக்கவேஇல்லை (கோபிதாக்ருதீநி) கோபமுள்ள ஸ்வ ரூபத்தை உடையதுகளான (வசிதாநிசைவ) வார்த்தைகளும் [போதும்] (ஹந்த) கஷ்டம்.

(ஸாம்ப) தயையே! நான் இதுவரைக்கும் சரீரத்தினால் எவ்வளவோ பாபங்கள் செய்திருக்கிறேன்; என் மனதில் நல்லகாரியங்கள் ருசிக்கவேயில்லை. வாக்குனால் க்ரூரமான வார்த்தைகள் அநேகங்கள் பேசியிருக்கிறேன், கஷ்டம் அதுகள் போரும் இனிமேல் இந்த சம்ஸாரசமுத்திரத்தைத் தாண்டவேணுமென்று உன்னையே சரணமாக அடைந்த என்னை நீதான் காப்பாற்ற வேணும் ॥ ॥ அ௩ ॥

மே௯ ॥ ஶமநாவலேப ஶமநாவலம்பகி
ஸ்வரோஷஸம்விஸ்வராஷம் ம்ருகண்டுஜம் ।
ஸ்வதீ மதீயஸந்தீவ்ரதாபஸஹ்ருத்
தாரேந்த்ரசூடகருணே ந கிம்பவேஸ் ॥ ॥அ௪॥

பதம் ॥ ஶமநாவலேபஶமநாவலம்பா, ஸாம்ப, கிம், நா, ஸரோஷஸ், ந, விஸ்வரோஷம், ம்ருகண்டுஜம், ஸவதீ, மதீயஸந்தீவ்ரதாப ஸஹ்ருத், தாரேந்த்ரசூடகருணே, ந, கிம், பவேஸ் ॥

(தாரேந்த்ரசூடகருணே) சந்திரமுடியோனுடைய தயையே! (ஸாம்ப) தாயே (ஸவதீ) நீ (ஶமநாவலேபஶமநாவலம்பா வதீ) ஶமந - இயமனுடைய, அவலேப - கர்வத்துக்கு. ஶமந - சிக்ஷையை, அவலம்ப - செய்கிறவளாய்க் கொண்டு, (விஸ்வரோ ஷம்) விஸ்வ - கிலேசத்தை யடைந்த, வரோஷ - சரீரத்தை உடையவனாயிருக்கிற, (ம்ருகண்டுஜம்) மார்க்கண்டேயனை (ந ரோஷஸ் கிம்) இரக்ஷிக்கவில்லையா என்ன! (ததா) அப்படி (மதீயஸந்தீவ்ரதாபஸஹ்ருத்) மதீய-என்னுடையதான, ஸம-சம்சாரமாகிற, தீவ்ரதாப - க்ரூரமான தாபத்தை, ஸஹ்ருத்-போக்கடிக்கிறவளாக, (கிம் ந பவேஸ்) ஏன் ஆகவில்லை-

(பாவம்) ஈசுவரி தயையே! நீ இயமனுடைய கர்வத்தையடக்கி ...ரமமுள்ள மார்க்கண்டேயனை இரக்ஷித்திருக்கும்போது சகிக்க முடியாத எனது சம்சார தாபத்தை ஏன் போக்கடிக்காமலி ருக்கிறாய். ॥அசு॥

உ-ம் ॥ உசிதம் தவ உபாஹ்ருதம் மயா ந கிம்
வ்யபராதாய கவலாய தாம்பூலம் அயி ।
குக்ஷிம் பரீஷ்டம் ந கிம்
விதநோஷி ஸம்வத கஷ்டமேதே யசஸ்ஸ்ச ॥ ॥அஎ॥

பதம் ॥ உசிதம், தவ, உபாஹ்ருதம், மயா, ந, கிம், வ்யபராத கவலாய தாம்பூலம், அயி, குக்ஷி, ...

(அம்ப தயே) தாயே தயையே! (மயா) என்னாலே (தவ) உனக்கு(உசிதம்) யோக்கியமாயிருக்கிற(வ்யபராதாய கவல... தாம்பூலம்) வ்யபராதாய - அதிக அபராதங்களாகிற, கவல- பளங்களை, ... கொடுப்பதானது, (நோபாஹ்ருதம் கிம்) செய்யப்படவில்லையாஎன்ன (...) பரமசிவனை (அயி) என்விஷ த்தில் (...) சுகத்தைக்கொடுக்கிறவராக (கிம் நவிதநோ ஷி) ஏன் செய்யாமலிருக்கிறாய் (ஸம்வத) சொல்லு (பத) கஷ் டம் (...) இப்படி சுகத்தை உண்டுபண்ணும்படி செய்வது (யசஃ) கீர்த்தியாக (நோ...) இல்லையா என்ன.

(பாவம்) தயையே! பக்தர்களுடைய அபராதங்களை ஆகாரம் செய்கிற உனக்குத்தகுந்தபடி பெரிய அபராதங்களாகிற ஆகார ங்களை நான் கொடுக்கவில்லையா; தாயே அப்படி நான் கொடுத் திருக்கும்போது பரமசிவனை எனக்கு க்ஷேமத்தைச்செய்யும் படி ஏன் செய்யாமலிருக்கிறாய் கஷ்டம் அப்படிச் செய்தால் உ னக்கு யசஸு இல்லையா. ॥அஎ॥

உ-ம் ॥ ...
... ।
...
... ॥ ॥அஅ॥

பதம் ॥ ஶரலே, ஹரஸ்ய, தரலேதராம், ரஸிம், ஸதீ, தயே, அவிரதவதீ, ந, மே, அம்ஹஸி, உதிதாதரா, அத்ர, விதிதா, க்ரூரதா, பூஜிதா, ந, ஸா, கிம், அஹிதாவஹா, தவ ॥

(தயே) தயையே ! (ஸதீ) நீ (ஹரஸ்ய) பரமசிவனுக்கு (ஶரலே) [காளகூட] விஷத்தில் (தரலேதராம் ரஸிம்) அதிகமாயிருக்கிற உருசியை (அவிரதவதீ) உண்டுபண்ணிவிட்டாய். (மே) என்னுடைய (அம்ஹஸி) பாபத்தில் (நாவிரதவதீ) உண்டுபண்ணுமலிருக்கிறாய். (அத்ர) இந்த காளகூடவிஷத்தில் (உதிதாதரா) ஆசையுள்ளவளாகயிருக்கிறாய். (விதிதா) எல்லாராலும் அறியப்பட்ட(க்ரூரதா) காளகூடவிஷத்தின் குரூரத்தனமானது(பூஜிதா ந) பூஜிக்கப்பட்டதாஎன்ன!(ஸா) அந்தஎன் அபராதத்தின் குரூரத் தன்மையானது (தவ) உனக்கு (அஹிதாவஹா கிம்) மரணம் முதலான அநிஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுமாஎன்ன!

(பாவம்) தயையே ! நீ பரமசிவனுக்கு காளகூட விஷத்தில் அதிக உருசியை உண்டுபண்ணி அதைப்புசிக்கும்படி செய்து எனதுபாபத்தில அவருக்கு ருசிவரும்படி செய்யாமலிருக்கிறாய். யாரையும் கொல்லும்படியான காளகூடவிஷத்தில் ஆசையுள்ளவளாய்க்கொண்டு எல்லோருக்கும் தெரிந்த அந்தவிஷத்தின் குரூரத்தனத்தைஎன்ன காரணத்தினால் கொண்டாடுகிறாய்.எனது பாபமானது உனக்கு கெடுதல் செய்யுமா செய்யாது. காளகூடவிஷம் எல்லோரையும் கொல்லும் என் பாபம் அப்படிக் கொல்லாது. ஆகையால் பரமசிவன் காளகூடவிஷத்தை ருசியுடன் பக்ஷிக்கும்படி செய்ததுபோல் என் பாபத்தையும் பக்ஷிக்கும்படியாய்ச்செய்யவேணுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன் ॥அஅ॥

மேரு ॥ கமிநாரமேநாதிவபிநா கலிதபுத

ஸ்வஹிதே க்ஷமே ந விஹிதேஸ்வமி மோதநஶாலி ।

அவநே ஶ்ரிமேஸ்து தவ தேஶிகாஸ்துயே

ஜகதி க்வமேவ ஸகதி ஸ்துதஸ்யஹாலி ॥ ॥ அகூ ॥

பதம் ॥ கமிநா, அமேநா, அதிவபிநா, கலிதபுதம், ஸ்வஹிதே, க்ஷமே, ந, விஹிதே, அஸ்வமி, மோதநஶாலம், அவநே, ஶ்ரிமே, தா, தவ, ந, ஶ்ரீதேஶிகாஸ்துயே, ஜகதி, க்வபா, ஸவ, ஸகதிம், தக, அஸ்வமி, அஹம் ॥

(ஹே ஸ்ரீநிவாஸ தயே) ஈசுவரனுடைய தயையே ! (அஹம்) நான் (அதிபலினா) அதிகபலமுள்ளவனாகயிருக்கிற (அநேந கலிநா) இந்தக்கலியினாலே (அபிபூதஸ்ஸந்) வீணாகச்செய்யப்பட்டவனைக்கொண்டு (விஹிதே) சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட (ஸ்வஹிதே) தனக்குஹிதமான கர்மாவில் (அக்ஷமோஸ்மி) ஸாமர்த்தியம் இல்லாதவனாயிருக்கிறேன். (யத்) யாதொருகாரணத்தினாலே (மாத்ருசாந்) என்னைப்போலொத்தவர்களை (அவநே) இரக்ஷிப்பதில் (தவ) உனக்கு (ச்ரம:) சிரமமோ வென்றால் (ந) இல்லையோ ! (தத்) அந்தக்காரணத்தினால் (அஹம்) நான் (ஜகதி) உலகத்தில் (த்வயைவ) உன்னாலே தானே (ஸநாத:) கதியுள்ளவனாக (அஸ்மி) இருக்கிறேன்.

(ஸாரம்) ஈசுவரதயையே ! நான் அதிகபலவானாகிய இந்தக்கலிபுருஷனாலே ஹிம்ஸிக்கப்பட்டவனாய் சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட தனக்கு ஹிதமான கர்மாவைச் செய்ய சாமர்த்தியம் இல்லாமலிருக்கிறேன். என்னைப் போலொத்தவர்களை ரக்ஷிப்பதில் உனக்கு சிரமமில்லை. ஆகையால் உலகத்தில் நான் உன்னாலேதான் கதியுள்ளவனாயிருக்கிறேன். ॥ ௮௯ ॥

௯௰ ॥ வஸ்தேஹாநாதி ஸாமக்ரி ஹாஸம் ஹரம்

ஸ்மர்தா பத்ராம்பு கிரதாஜஸி நிஷ்கிஞ்சனோபி ।

நயஸே வசம் அத்புதமேதத்

தயே ஸதாஸ்வாதீந கிமஸாநி தே வபு: ॥ ॥ ௯௰ ॥

பதம் ॥ வஸ்தேஹாநாதிஸாமக்ரிஹாஸம், ஹரம், ஸ்மர்தா:, பத்ராம்பு, கிரத:, அஸி, நிஷ்கிஞ்சனோ:, நயஸே, வசம், அத்புதமே, அத்புதம், தயே, அஹம், அஸௌ, அஸி, உஹ, கிம், அஸாநி, தே, வபு: ॥,

(ஹே தயே) தயையே ! (வஸ்தேஹாநாதிஸாமக்ரிஹாஸம்) வஸ்தேஹாநாதி - இந்திரன் முதலிய தேவர்கட்கு, ஸாமக்ரிஹாஸம்-கிடைக்கத்தகாதவராயிருக்கிற, (ஹரம்) பரமசிவனை (ஸ்மர்த:) நினைக்கிறவனையும், (பத்ராம்பு) இலையையும் [தீர்த்தத்தையும்] (கிரத:) கொடுக்கிறவனையுமிருக்கிற (நிஷ்கிஞ்சனோபி) தனமில்லாதவனுக்குக்கூட (வசம்) ஸ்வாதீனமாக (நயஸே) செய்துவைக்கிறாய் (அதஏவ) ஆகையினாலே (அத்புதம்) ஆச்சரியத்தை (அஸௌ வெ

உண்டுபண்ணுகிறாய் (ஈஸாவஸரேவ) இந்த நானும் (உஸ) இப்போது (ஏத) உன்னுடைய (வக்ஷ) ஸ்தானமாக (ஈஸாஜிஸி) ஆவேனா.

(ஸாவ) தயையே! தியானிக்கிறவனையும் ஏழையாக இருந்துகொண்டு, இலையோ தீர்த்தமோ இதுகளைக்கொடுக்கிறவனுக்குக்கூட இந்திரன் முதலானவர்களுக்கும் கிடைக்காதஈசுவரனை ஸ்வாதீனமாகச்செய்கிறாய்; ஆச்சரியமான காரியத்தை நடத்துகிறாய் இப்படி ஏழையாகிய நானும் இப்போது உனக்குப்பாத்திரம் ஆவேனா. ॥ கூO ॥

ஸ்லோ ॥ ஸ்மரணம் ப்ரணாமகரணம் ததா ஸ்துதி
ரக்ஷநஞ ஜாதாவிக்ஷநங்ஹமவேரிணோ ।
வரமம் ஸ்வாதிஹரமவை தேஹிநாம்
கவய மதிஸ்தவ தயெ ரீயஸீ ॥ ॥ கூக ॥

பதம் ॥ ஸ்மரணம், ப்ரணாமகரணம், ததா, ஸ்துதிரக்ஷநம், வ, ஜாதா, விக, ஈநங்ஹமவேரிணோ, வரமம், ஸ்வாதிஹரம், ஈஙவை, தேஹிநாம், கவக, ஈயெ, மதிஃ, தவ, தயெ, ரீயஸீ ॥

(ஈயெஈஙவை) தாயே! (ஈநங்ஹமவேரிணோ) மதனசத்துருவை (ஜாதாவிக ஸ்மரணம்) ஒருக்கால் நினைப்பதும் (ப்ரணாமகரணம்) நமஸ்காரம் செய்வதும் (ததா) அப்படியே (ஸ்துதிரக்ஷநஞ) அவருடைய நாமத்தைச்சொல்லுவதும் (வரமம்) சிலாக்கியமாக (கவக) உன்னாலே (தேஹிநாம்) பிராணிகளுக்கு (ஸ்வாதிஹரம்) ஸம்ஸாரதுக்கத்தை போக்கடிக்கிறதாக (ஜாதம்) உண்டாச்சுது (ஹெதயெ) தயையே! (தவ) உன்னுடைய (மதிஃ) வழியானது (ரீயஸீ) சிரேஷ்டமாகயிருக்கிறது.

(ஸாவ) தாயே! பரமசிவனை ஒருதரமாவது நினைப்பதும், நமஸ்காரம் செய்வதும், அப்படியே நாமத்தைச்சொல்லுவதும், பிராணிகளுக்கு ஸம்ஸாரதாபத்தை அடியோடே நிவர்த்தி செய்கிறது. அதினால் தயையே! உனது மார்க்கமானது மிகவும் சிலாக்கியமாயிருக்கிறது. ॥ கூக ॥

ஸ்லோ ॥ ஸவதாவஸீத லேவதாவிஜநம்
வரதேவநெந வரஜேவ்ரதெ யமஃ ।

வ௩ஙீ௦ப யஹ்ஷ ஹ௩ஙீ௦மஉ௦ ஷமெ
௧ஷயெஶ்ர ரீஹ்ஷஹ்ஷயெ கஷாஶ்ரயாக ॥ ॥ கூஉ ॥

வஷ ॥ ஸ்வதாவநீதம், ஸவதா, ஸவிஜனம், ஐகம், வுரஹர்ஷ கெநந, வரம், ஸஜ்ஜிகெத, யமஃ, வநம், ஸம்ப, யக, ஹ௩ஙீ௦மஉ௦, ஷயெ, தக, ஸயெ, ஶ்ரரீஹ்ஷஹ்ஷயெ, கஷாஶ்ரயாக ॥

(ஶ்ரரீஹ்ஷஹ்ஷயெ) ஶ்ரரீஹக - சிரமத்தைப் போக்கடிக்கிற, உதய - ஆவிர்பாவத்தை உடையவளாயிருக்கிற (ஸயிஷயெ) தயையே! (ஸ்வதாவநீதம்) ஸம்ஸாரதாபத்தில் நின்றும் பீத-பயந்ததாயிருக்கிற, (ஸவிஜனம்) எல்லாஜனத்தையும் (ஸவதா) ரக்ஷிக்கிறவராயிருக்கிற (வுரஹர்ஷ கெநந), திரிபுராளைக்கொன்ற [பரமசிவனாலே] (வரம்) சிரேஷ்டமாயும் (ஹ௩ஙீ௦மஉ௦) உலகத்திற்கு மங்களமாயும் (வநம்) ஸ்திரமாயுமிருக்கிற (யமஃ) கீர்த்தியானது (ஸஜ்ஜிகஉதியக) ஸம்பாதிக்கப்படுகிறதென்பது யாதொன்றுண்டோ (தக) அதானது (ஹேஸம்ப) தாயே! (கஷாஶ்ரயாக) உன்னை ஆச்ரயித்ததினால் தான் கிடைத்திருக்கிறது.

(ஸாவ) பக்தர்களுடைய சிரமத்தைப்போக்கடிக்கிற ஆவிர்பாவத்தையுடைய தாயே தயையே! ஸம்ஸாரதாபத்திலிருந்து பயந்தஎல்லாஜனத்தையும் ரக்ஷிக்கிற பரமசிவன்சிலாக்கியமாயும் ஸ்திரமாயும் உலகங்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாயும் இருக்கிற எந்த யசஸை ஸம்பாதிக்கிறாரோ அந்த யசஸானது உன்னை ஆச்ரயித்திருப்பதாலே தான் அவருக்கு கிடைத்திருக்கிறது. ॥ கூஉ ॥

ஶ்ரீ ॥ ஹ௩வநெ தவாம்ப நவநெ வடிஷஹ்யெ
வரஶீத்ர கொந ஸுரஶீஜ் தஸுகெ ।
ஶ்ரீதஶீஹேமெமஶதஶீஹகாஹகொ
zவிஶவெஷிதா ந கிஶவெஷிதம் கூஶீஃ ॥ ॥ கூ௩ ॥

உஷ ॥ ஹ௩வநெ, தவ, ஸம்ப, நவநெ, வடிஃ, ஷயெ, வரம், கத்ர, கஃ, ந, ஸுரஶீஜ்தஃ, ஸுஃ, கெ, ஶ்ரீதஶீஹேமெமஶதம், கஹகாஹகஃ, ஸவிஶவெஷிதா, ந, கிஶ, வெஷிதம், கூஶீஃ ॥

(ஸர்வஜ்ஞோபி) தாயே தயையே! (அபிவேதிதா) எல்லாமறிந்தவராயிருந்தபோதிலும் (அகாலகால:) காலனுக்குங்காலனாயிருக்கிற (ஸ:) அந்த ஈசுவரன் (தே) உன்னுடைய (ஸரஸீதஸ்ய) பிரவாகத்தில் முழுகினவராய்க்கொண்டு (ஶ்ரிதஜனாபராதசைலான்) ஶ்ரித - பக்தர்களுடைய, ஜநா - அபராதங்களாகிற, சைலாந - அனேகபர்வதத்தை, (வேதிதும்) அறியுவதற்கு (ந க்ஷமோ கில) ஸமர்த்தரில்லையன்று (அத்ராவனௌ) இந்த உலகத்தில் (தவ) உன்னுடைய (நவனே) ஸ்தோத்திரத்தில் (கோநா) எவன் தான் (வாம) மிகவும் (படு:) சமர்த்தன்.

(ஹா) தாயே தயையே! எல்லாவற்றையுமறிந்த அப்படிப்பட்ட பரமசிவன் உனது பிரவாகத்தில் முழுகினவராய் பக்தர்களுடைய அபராதங்களாகிற அனேக பர்வதங்களை அறியுவதற்கு சமர்த்தராகவே இல்லை. அவ்விதமான சக்தியுள்ள உன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்வதில் இவ்வுலகத்தில் எவன் சமர்த்தன்! ஒருவராலும் முடியாது. ‖ ௯௩ ‖

ஶ்லோ ‖ மனஸா ஸகலம் மனஸா யதஹம்
ஸ்மரஶாஸனமேவ ந ஸந்தோஷிம் விஸ்ம்ருத்ய ।
தத்ஸதைவ ஹ்ருதி ஜனனீமம ஸே
கருணே யதஸ்வ கருணாத்மனேவ ‖ ‖ ௯௪ ‖

பதம் ‖ மனஸா, இஹ, ஸகலம், அனஸா, இவ, யத், வஹே, ஹரம், ஸகலம், ஸம, ந, ரமே, ஹி, விஸ்ம்ருத்ய, தத், இமம், த்வம், ஸம, ஹ்ருதி, ஜனம், ஸுஸா, மே, கருணே, யதஸ்வ, கருணாத்மனேவ ‖

(ஹேகருணே) தயையே! (அஹம்) நான் (யத்) யாதொரு காரணத்தினால் (இஹ) இவ்வுலகத்தில் (ஸகலம்) எல்லாவஸ்துவையும் (அனஸா) வண்டியினாலேபோலே (மனஸா) மனதினாலே (வஹே) வகிக்கிறேன். (ஹரமேகமேவ) பரமசிவனொருவரை மாத்திரம் (விஸ்ம்ருத்ய ஸந்) மறந்தவனாய்க்கொண்டு (நரமேஹி) சந்தோஷிக்கவில்லையன்று! (தத்) அந்தக்காரணத்தினாலே (த்வமேவ) நீ தானே (மே) என்னுடைய (ஹ்ருதி) மனதில் (இமம்

த்ராணோத்ஸவம்) இந்தப் பரமசிவனை (த்யாதும்) தியானம் செய்வதற்கு (ஆஶு) சீக்கிரம் (யதஸ்வ) யத்தினம் செய்.

(பாவம்) தயையே! பரமசிவன் ஒருவரைமாத்திரம் மறந்துவிட்டு மைத்தவிஷயங்களெல்லாத்தையும் வண்டியில் குப்பைகளைச்சுமத்திக்கொள்வதுபோல் மனதில் வீணுக நான் சுமத்திக்கொண்டிருப்பதால் சந்தோஷமில்லாதவனு யிருக்கிறேன். ஆகையால் இந்தப்பரமசிவனை மனதில் நான் தியானிக்கும்படியாய் நீ தான் முயற்சி செய்யவேணும்.

கிமதோ மேம்ப விதிதோ பவார்ணவ
ஸ்துததீஹ மாம் ந நுததீத்ருஶம் ஶோகம் |
கிரிஶாயதனோபரி ஜாது மே தயே
ஹ்ருதயம் குருஷ்வ ஸதயஞ்ச தஞ்சமாம் || || ௯௫ ||

பத || கிம், அத:, மே, அம்ப, விதித:, பவார்ணவ:, துததி, இஹ, மாம், ந, நுததீ, ஈத்ருஶம், ஶோகம், கிரிஶாயதனே:, உபரி, ஜாது, மே, தயே, ஹ்ருதயம், குருஷ்வ, ஸதயம், ச, தம், ச, மாம் ||

(அம்பதயே) தாயே தயையே! (மே) எனக்கு (விதித:) விருத்தமாய் [அறியப்பட்டிருக்கிற] (பவார்ணவ:) ஸம்ஸாரசமுத்திரமானது (இஹ) இப்பொழுது (மாம்) என்னை (ந துததி கிம்) பீடிக்கவில்லையா என்ன (அத:) இந்தக்காரணத்தினாலே (த்வம்) நீ (மே) என்னுடைய (ஈத்ருஶம் ஶோகம்) இப்படிப்பட்ட துக்கத்தை (நுததீ ஸதீ) போக்கடிக்கிறவளாய்க் கொண்டு (கிரிஶாயதனே உபரி) பரமசிவன் மேல் (ஜாது) ஒருக்கால் (மே) என்னுடைய (ஹ்ருதயம்) மனசை (குருஷ்வ) செய். (தம்) அந்தப்பரமசிவனையும் (ஸதயம்) தயையுடன் கூடினவராகவும் (மாம்) என்னையும் (ஸதயம்) தயையுடன் கூடினவனாகவும்செய்.

(பாவம்) தாயே தயையே! நல்வழிக்குக் கெடுதலான ஸம்ஸாரஸமுத்திரமானது என்னை மிகவும் பீடிக்கிறது. இப்படிப்பட்

கள

டனது துக்கத்தைப்போக்கடித்து என்னுடைய மனதைப் பரமசிவனிடத்தில் ஆசையுள்ளதாகவும் அந்தப்பரமசிவன் என்னிடத்தில் தயைவைக்கும்படியாகவும் செய்து என்னையும் உனக்குப்பாத்திரமாகச்செய்து கொள்ளவேணும். ॥ ௩௫ ॥

சரணம் நதார்த்திஹரணம் விபோர்தயே
ந்ருஷு கோ பஜேத க இதோ விநா த்வயா ।
தத் இமம் தவ ஜநநி பதம் உத்தமம் நய
ப்ரபவே அர்த்திவிபவே அர்த்தினீ பவ ॥ ॥ ௩௬ ॥

பதச்சேதம் ॥ சரணம், நதார்த்திஹரணம், விபோ:, தயே, ந்ருஷு:, பஜேத, க:, இத:, விநா, த்வயா, தத், இமம், தவ, ஜநநி, பதம், உத்தமம், நய, ப்ரபவே, அர்த்திவிபவே, அர்த்தினீ, பவ ॥

(தயே) தயையே! (ந்ருஷு:) மனுஷியர்களுக்குள் சிரேஷ்டனை (க:) எவன் தான் (த்வயாவிநா) உன்னையன்னியில் (விபோ:) பிரபுவாயிருக்கிற [பரமசிவனுடைய] (நதார்த்திஹரணம்) நமஸ்கரித்தவர்களுடைய துக்கத்தைபோக்கடிக்கிறதாயிருக்கிற (சரணம்) பாதத்தை (பஜேத) சேவிப்பன் (தத்) அந்தக்காரணத்தினாலே (ஜநநி) தாயே (இமம்) இவனை (தவ) உன்னுடைய (உத்தமம் பதம்) உயர்ந்த இடமாகிய [பரமசிவனை] (நய) அடையும்படி செய். (ப்ரபவே) ஈசுவரன்பொருட்டு (அர்த்திவிபவே) அர்த்தி - யாசகனாகிய என்னுடைய, விபவ - சம்பத்தின்பொருட்டு (அர்த்தினீ) யாசிக்கிறவளாக (பவ) ஆகிவிடு.

(பாவம்) தயையே! உன்னையன்னியில் பக்தர்களின் துக்கத்தைப்போக்கடிக்கத்தகுந்த பிரபுவான பரமசிவனுடைய சரணாரவிந்தத்தை எந்தமனிதன் சேவிப்பன், உன்னுடைய உதவியாலேதான் நல்லகதி அடையவேண்டியிருப்பதால் இவனை பரமசிவனிடம் கொண்டுபோய் நீதான் சேர்க்கவேணும், இவனிஷ்டத்த மனோரதத்தைக் கொடுமென்று எனக்காக பரமசிவனை நீ யாசித்து எனது மனோரதத்தை நிறைவேத்தி வைக்கவேணும்.

ஶ்லோ ॥ கமலாஸநஶ்ச கமலாபதிஶ்ச தே
கணயாப்தௌ ஹி துலயா விஹீநதாம் ।
ஸ்வகராவலம்பஸுகராம் முக்திஶ்ரியம்
குரு மே குலேஶிதுருமேஶிதுர்தயே ॥ ॥கள॥

பதம் ॥ கமலாஸந:, ச, கமலாபதி:, ச, தே, கணயா, ஆப்தௌ, ஹி, துலயா, விஹீநதாம், ஸ்வகராவலம்பஸுகராம் முக்திஶ்ரியம், குரு, மே, குலேஶிது:, உமேஶிது:, தயே ॥

(குலேஶிது:) எனதுகுலத்துக்குப்பிரபுவாயிருக்கிற (உமேஶிது:) பார்வதீபதியினுடைய (தயே) தயையே! (கமலாஸநஶ்ச) பிரும்மதேவனும் (கமலாபதிஶ்ச) விஷ்ணுவும் (தே) உன்னுடைய (கணயா) லேசத்தினாலே (துலயா) உபமையினாலே (விஹீநதாம்) சூன்யமாயிருக்குகையை (ஆப்தௌஹி) அடைந்திருக்கிறார்களன்றோ (அத:) அந்தக்காரணத்தினாலே (மே) எனக்கு (ஸ்வகராவலம்பஸுகராம் முக்திஶ்ரியம்) ஸ்வ-தன்னுடைய, கர-கையினாலே, அவலம்பே - பிடிப்பதில், ஸுகர - சுலபமாயிருக்கிற, முக்திஶ்ரீ - மோக்ஷலெக்ஷ்மியை, (குரு) செய்வாய்.

(பாவம்) எனது குல தைய்வமாகிய பரமசிவனுடைய தயையே! பிரும்மாவும், விஷ்ணுவும் உன்னுடைய இலேசத்தால் உபமையில்லாத ஸ்திதியை யடைந்திருக்கிறார்கள். அவ்விதமான நீ எனக்கு மோக்ஷ லெக்ஷ்மியை இலகுவாய் கிடைக்கும்படி செய்யவேணும். ॥ கள ॥

ஶ்லோ ॥ அபராதஜாலம் அபரா நாஶிதகா
ஸதீம் விநோஜ்ஜ்வலதீம் ஜடஸ்ய தயே ।
ஜநநீம் ப்ரபோதஜநநீம் த்வதே ஶிவோ
ஶ்ரேயம் ப்ராஜிஷ்ணுதாமலம் அபராதகா ॥ ॥கஅ॥

பதம் ॥ அபராதஜாலம், அபரா, நாஶித, கா, ஸதீம், விநா, உஜ்ஜ்வலதீம், ஜடஸ்ய, தயே, ஜநநீம், ப்ரபோதஜநநீம், த்வதே, ஶிவோ:, ஶ்ரேயம், ப்ராஜிஷ்ணுதாம், அலம், அபரா, தா, கா ॥

(ஹே அம்ப) தயையே! (ஜகத்) உலகத்தை (ரக்ஷந்தீம்) இரக்ஷிக்கிறவளாயிருக்கிற (பவதீம் வினா) உன்னையன்னியில் (கோபரா) வேறாயிருக்கிற (கா) எந்த தேவதை (மதபராதஜாலம்) அபராதங்களுடைய சமூகத்தை (ஸம்ஹரேத்) ஸஹித்துக்கொள்ளுவள் (ப்ரமோதஜனநீம்) சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிறவளாயிருக்கிற, (ஜனநீம் ருதே) தாயைத்தவிர (சிசோ:) குழந்தையினுடைய (மலம்) மலத்தை (ப்ரக்ஷால்யதும்) [தொடைத்து] சுத்தப்படுத்துவதற்கு (பரா) வேறாயிருக்கிற (கா ஸ்த்ரீ) எந்தஸ்திரீதான் (க்ஷமா) சமர்த்தயாயிருக்கிறாள்.

(ஹாவம்) தயையே! உலகமெல்லாம் இரக்ஷித்துவருகிற உன்னைத்தவிர என் அபராதக்கூட்டங்களை யார் நிவர்த்திசெய்வார்கள்; குழந்தைக்கு சந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற தாயாரைத்தவிர அந்தக்குழந்தையின் மலத்தைப் போக்கடிக்க வேறு யார் இருக்கிறாள். குழந்தையைத் தாயார் சுத்தப்படுத்துவது போல், அபராதமில்லாமல் என்னை நீ தான் சுத்தப்படுத்த வேணும். ॥ கூ௯ ॥

மே ॥ உமாபதிரமாபதீ மம சிவௌ ஜஹீதாம் மன:
ந ஜாது கருணே யதா க்ஷணம் த்வயைவ ஸஹ ப்ரஸங்கம் த்யஜாம் ।
த்வயைவ ரஸனாம் அஹம் சிவசிவேதி வாக்ஸுதாம்
ந சைதத் உபம் வினா கிமபி மே அபிலாஷாஸ்பதம் ॥ ௬௧ ॥

பதம் ॥ உமாபதிரமாபதீ, மம, சிவௌ, ஜஹீதாம், மன:, ந, ஜாது, கருணே, யதா, க்ஷணம், த்வயா, ஸஹ, ப்ரஸங்கம், த்யஜாம், த்வயா, ஸஹ, ரஸனாம், அஹம், சிவசிவேதிவாக்ஸுதாம், ந, ச, ஏதத், உபம், வினா, கிம், அபி, மே, அபிலாஷாஸ்பதம் ॥

(ஹே கருணே) தயையே! (சிவயோ) சிவ என்றும் பெயருள்ளவர்களான (உமாபதிரமாபதீ) உமாபதி - பார்வதீபதியென்ன, ரமாபதீ - லக்ஷ்மீபதி யென்ன, [இவ்விருவர்களும்] (மே) என்னுடைய (மன:) மனதை (ஜாது) ஒருக்காலும் (யதா)

எப்படி ([illegible]) விடாமலிருப்பார்களோ ([illegible]) அப்படியே ([illegible]) புத்தியை ([illegible]) சலிக்காததாக ([illegible]) செய். ([illegible]) அப்படித்தானே ([illegible]) இந்தநாக்கை ([illegible]) சிவ சிவ என்கிறவாக்கைச்சொல்லுகிறதாகவும் ([illegible]) செய் ([illegible]) இவ்விரண்டைத்தவிர ([illegible]) எனக்கு ([illegible]) ஒன்றும் ([illegible]) இச்சைக்கு விஷயமாக ([illegible]) இல்லை.

([illegible]) தயையே! சிவ என்கிற பெயர் உள்ளவர்களாகிய பரமசிவன் மகாவிஷ்ணு இரண்டு பேர்களும் எனது மனதை எப்படிவிடாமலிருப்பார்களோ அப்படி நீ புத்தியை ஸ்திரப்படுத்தவேணும் அப்படியே இந்த நாக்கை சிவ, சிவ, என்னும் வாக்கைச்சொல்லும்படியாகவும் செய்யவேணும். இவ்விரண்டைத் தவிர வேறொன்றும் எனக்கு ஆசிக்கத்தகுந்ததில்லை. ॥கக॥

[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥ ௧௬0 ॥

[illegible] ॥

([illegible]) தயையே! ([illegible]) இப்பொழுது ([illegible]) என்னுடைய ([illegible]) மனதில் ([illegible]) அழிவில்லாதவராயும் ([illegible]) பார்வதி தேவிக்கு ஸஹாயராயுமிருக்கிற ([illegible]) பரமசிவனை ([illegible]) ஸ்திரமாயிருக்கும்படி செய். ([illegible]) என்னிடத்தில் ([illegible]) அனுக்கிரகத்தைச்செய்கிறவராகவும் ([illegible]) செய். ([illegible]) அப்படியே ([illegible]) இப்பொழுது ([illegible]) என்னுடைய ([illegible]) நாவின் நுனியில் ([illegible]

வடிவஸ்ய) சிவ என்னும் பெயருடைய (ஆஸநம்) இருப்பை (ஸதி ஸா) எப்பொழுதும் (தேஹி) கொடு. (ப்ரஸீத) அனுக்கிரகம் செய். (மே) என்னுடைய (த்விதயம்) இந்த இரண்டு மனோரதமும் (ஸ்வாதீநம்) உன்னைத்தானே முக்கியமான ஸ் தானமாக உடையதாயிருக்கிறது.

(ஹேமா) தயையே! ஒருநாளும் அழிவில்லாதவராயும், பார்வ தியுடன் கூடினவராயுமிருக்கிற பரமசிவனை, என்மனதில் இப் பொழுது ஸ்திரப்படுத்தவேணும் அவர் எனக்கு அனுக்கிறகம் பண்ணும்படியாயும் நீ செய்யவேணும் அப்படியே எனது நா க்கின் நுனியில் சிவ என்னும் நாமம் எப்பொழுதும் இருக்கும்ப டியாயும் செய்து எனக்கு நீ அனுக்கிறகம் செய்யவேணும். உனக்கு ஸ்வாதீனங்களான என்னுடைய இவ்விரண்டு அபீஷ்ட ங்களையும் நீ தான் கொடுக்கவேணும். ‖ க00 ‖

மே ‖ காலேஶக்தி மேஶிவதயே மே தே ப்ரஸாதா

தேதாவதேவஸத்யே த்ருஶோர்விஷயம் ।

யத்த்யக்ஷரம் ஶிவ ஶிவேதி தவாஸ்பதீயம்

க்ஷேமப்ரதம் ஸகலலோகஸமஸ்த நாமதேயம் ‖ ‖ க0க ‖

பதம் ‖ காலே, ஶக்தி, ஶிவதயே, மே, தே, ப்ரஸாதாத், தாவத், ஏவ, ஸத்யே, த்ருஶோ, ஆவிர்பவ, யத், த்யக்ஷரம், ஶிவ, ஶிவ, இதி, தவ, ஆஸ்பதீயம், க்ஷேமப்ரதம், ஸகலலோகஸமஸ்த நாமதேயம் ‖

(ஹேஶிவதயே) பரமசிவனுடைய தயையே! (ஶிவஶிவேதி) சிவ சிவ என்று (த்யக்ஷரம்) இரண்டு எழுத்தை உடையதாயும் (தவ) உனக்கு (ஆஸ்பதீயம்) ஸ்தானமாகிய [பரமசிவனுடையதா யும்] (க்ஷேமப்ரதம்) முக்தியை அளிக்கிறதாயுமிருக்கிற (ஸகலஸம ஸ்தலோக நாமதேயம்) உலகங்களுக்கு க்ஷேமத்தை உண்டுபண் ணுகிற யாதொரு நாமமுண்டோ (ஏதாவதேவ) இவ்வளவு தான் (ஶக்திகாலே) முடிவான சமயத்தில் (தே) உன்னுடைய

(ப்ரஸாதாத்) அனுக்கிரகத்தினால் (மே) என்னுடைய (ஹ்ருதயே) மனஸில் (த்ருடம்) ஸ்திரமாக (ஆவிரஸ்து) உதிக்கட்டும்.

(பாவம்) ஈசுவரதயையே! முடிவான சமயமாகிய பிராணன் போகும் காலத்தில் உனது அனுக்கிரகத்தால் என் மனதில்இவ்வளவுமாத்திரம் செவ்வயாய்த்தோணட்டும், அது எது வென்றால் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிறதாயும் உலகங்களுக்கு மங்களகரமாயும் உனது ஸ்தானமாகிய பரமசிவனைச் சேர்ந்ததாயும் சிவ, சிவ, என்று இரண்டு அக்ஷரமுள்ளதாயுமிருக்கிற எந்த நாமமோ அந்த நாமம் தான் என் மனதில் தோணவேணும் ॥க௦க॥

மூ ॥ ஏவம் தயாஸ்தவமிமம் படதாம் ஹி பக்த்யா
ஆரோக்யமாயுரதுலம் சிவபக்தி ரர்த்தம் வித்யா: ।
ச்ரேஷ்டாஸ்ஸுதா நவமிதம் யச்சோ விமுக்திமந்தே
ஸ்ரீபார்வதீச கருணா திசதி ப்ரஹ்ருஷ்டா ॥ க௦உ ॥

பதம் ॥ ஏவம், தயாஸ்தவம், இமம், படதாம், ஹி, பக்த்யா, ஆரோக்யமாயுரதுலம் சிவபக்தி ரர்த்தம் வித்யா:, ச்ரேஷ்டா:, ஸுதா:, அமிதம், யச:, ச, விமுக்திம், அந்தே, ஸ்ரீபார்வதீசகருணா, திசதி, ப்ரஹ்ருஷ்டா ॥

(ஏவம்) இந்தப்பிரகாரம் (இமம் தயாஸ்தவம்) இந்த தயாஸ்தோத்திரத்தை (பக்த்யா) பக்தியினாலே (படதாம்) படிப்பவர்களுக்கு (ஆரோக்யமாயுரதுலம் சிவபக்தி ரர்த்தம் வித்யா:) ஆரோக்ய - வியாதியில்லாமலிருக்கும் தன்மை, ஆயுஸ் - வயது, அதுலம் சிவபக்தி பரமசிவனிடத்தில் தெளிவான பக்தி: அர்த்த - திரவியம், ஸம்பத்துக்கள், வித்யா(கல்வி)கலைகள்[இவைகளையும்] (ச்ரேஷ்டா)சிரேஷ்டர்களாயிருக்கிற (ஸுதாநவமி) பிள்ளைகளையும் (யச:) நல்ல யசஸையும் (அந்தே) முடிவில் (விமுக்திம்) மோக்ஷத்தையும் (ஸ்ரீபார்வதீசகருணா) பார்வதி நாயகனுடைய தயையானது (ப்ரஹ்ருஷ்டாஸதீ) அதிகசந்தோஷமுள்ளவளாய்க் கொண்டு (திசதிஹி) கொடுக்கிறாளன்று.

(பாவம்) இவ்விதம் பரமசிவனுடைய தயையைக்குறித்துசெய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தை பக்தியுடன் படிப்பவர்களுக்கு ஆரோக்கியம், பூர்ணமான வயது, நல்லசிவபக்தி, தனசம்பத்துக்கள், வித்தியைகள், சிலாக்கியர்களாய் சிவபக்தர்களான குழந்தைகள், நல்லகீர்த்தி, முடிவில் மோக்ஷம், இதுகளெல்லாவற்றையும் ஸ்ரீபார்வதீபதியாகிய பரமசிவனுடைய தயையானவள் மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் கொடுக்கிறாள். ॥ கoஉ ॥

ஸ்ரீதரவெங்கடேச ஐயாவாளவர்களால்,

இயற்றப்பட்ட

"ஸ்ரீதரஸ்துதிமணிமாலையில்"

(தயாசதகம்.)

